

የመገኘት ቅዱስ መጣሪያ

፫፻ መገኘት

ያለ አሳታሚው ፈቃድ በሙሉም በከፊልም ማሳተም ክልል ነው ።
የመንበረ ጸባዎት ቅ. ሥላሴ ካቴድራል የድርሰት ክፍል ።

የፖ. ሣ. ቀ. 3137

አዲስ አበባ ፲፱፻፷፮ ዓ. ም.

ሞዓ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ
ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ

ሀገራችን ኢትዮጵያ ቅዱሳት መጻሕፍትን አክብራ የተቀበለችበት ጊዜ በጣም ረዘም
ያለ ነው ፤ ይኸውም ከክርስትና በፊትና ከክርስትና በኋላ እንደሆነ ሊቃውንቱ ይተር
ካሉ ። የመጻሕፍትም ኃይል ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ክርስቲያናዊ እምነቷን ጠብቃ ለመ
ኖር ረድቷታል ። የክርስቲያንም ደሴት ሊያሰኛት የቻለው ቅሉ ፤ ሕዝባችን በቅዱ
ሳት መጻሕፍት መሪነት ትልቁም ትንሹም በአንድ ክርስቲያናዊ መንፈስ ተሳሥሮ
ከመኖሩ ጋር ቅዱሳት መጻሕፍትን አተኩሮ በመመልከቱና ክርስቲያናዊ ተግባሩን
በመፈጸሙ ነው ። አባቶቻችን ነገሥታት ስለቅዱሳት መጻሕፍት አጠባበቅ ለሕዝ
ቡም እንዴት እንደሚዳረስ በጠቅላላም ስለ ክርስቲያን ሃይማኖት አጠባበቅ በብ
ዛት ሠርተዋል ፤ ለትውልድም እንዲተላለፍ ለማድረጋቸው ሕያው ታሪካቸው ይመ
ሰክራል ።

እንደዛሬው ሁሉ የማተሚያ መኪና ባይኖርም እንኳ ቅዱሳት መጻሕፍትና
የቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት በእጅ ጽሑፍ ተባዝተው ለሁሉም እንዲደርሱ ስለደረጉ
ገዳማትና አድባራት በጠቅላላም አብያተ ክርስቲያናታችን በቅዱሳት መጻሕፍት
በልጽገው ይገኛሉ ። እንዲሁም ከልዩ ልዩ ቋንቋ ወደ ግዕዝ እንዲተረጎሙ ወዲያ
ውም በቋሚ መጻሕፍትነት እንዲጻፉ ያደረጓቸው መጻሕፍት ፤ ለዘመናቸው አገልግ
ሎት በቂ ጥቅምን ከመስጠታቸው ጋር ለአሁኑም ዘመን እንዲሁ ከፍ ያለ ጥቅምን
በመስጠት ላይ ይገኛሉ ። የሰው ሕይወት በቅዱስ መጽሐፍ ደጋፊነት ተወስኖ እንዲ
ኖር በግድ ያስፈልጋል ። አንድ ሰው በቅዱስ መጽሐፍ መሪነት ካልተመራና ጊዜውን
ሳያባክን ካልሠራ በነፋስ ኃይል እንደሚወዛወዝ ሸንቦቆ ምንም የያዘው ቁም ነገር
ሳይኖር እንዲሁ ያልፋል ። ቅዱሳት መጻሕፍትን በየጊዜው መመልከት ግን የሰው
ልጅ ራሱን ገዝቶ ፈቃድ ብርቱነቱን አፅንቶ እንዲኖር ይረዳዋል ። ቅዱስ መጽሐፍን
ቤተ ክርስቲያናችን በምትቀበለው መልክ ጠቅላላውን በአንድ ጥራዝ እንዲገኝ ከማ
ድረጋችን ጋር እርሱንም ወደ አማርኛ አስተርጉመን አሳትመናለን ። ዋናው ዓላማ
ችንም በጠቅላላ ወገናችንን ስለ ቅዱስ መጽሐፍ ያለውን ፍላጎት ለማርካት ነው ።

አሁንም ክርስቲያኑ ሕዝባችን በተለይም አዲሱ ትውልድ በሚስማማውና በሚ
ገባው ዕቅድ መጽሐፍ ቅዱስን እንዲማር አስበን በቀላሉ መንገድ እንዲዘጋጅ ያዘዝ
ነው ተምሮ ተመራምሮ በእውነቱ ጸንቶ ለመኖር ይረዳዋል በማለት ነው ። ለሕዝባ
ችን እንደፍላጎቱ ለማርካት በዐቀድነው መሠረት የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ጊዜያች
ንን መስሎ የቤተ ክርስቲያናችንን ትምህርት ተከትሎ የተዘጋጀ እንደሆነ ዳር እስከ
ዳር ያለው ተቀባይነት ሊሟላ እንደሚችል የታወቀ ነው ። በተምሮ ማስተማርም ፣
ሁሉ እንዲጠቀምበት ያለን እምነት ፍጹም ነው ።

ቀ. ኃ. ሥ.

በብርሃንና ሰላም ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

ቅዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ መመሪያ የሕይወቱም መምሪያ በመሆኑ፤ የሰው ልጅ መራባት እንደጀመረ ወዲያውኑ አምላክ በቅዱሳን ነቢያት አድርጎ ብሉይት መጻሕፍት እንዲጻፉ አድርጓል ። በኋላም ራሱ ሥጋን ለብሶ በምድር ተመልሶ እንደ አምላክነቱ ቅዱስ ወንጌልን አስተምሯል ። ቀጥሎም ሐዋርያቱ በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝተው፤ የረቅቀውን አጉልተው፤ ትንቢቱን አማናዊ አድርገው አስተምረዋል ። ቅዱስ መጽሐፍንም ጽፈው ሰጥተዋል ። ቅዱስ መጽሐፍ የሰው ልጅ የልጅናው ፋና ነው ። ያለርሱ ሕይወቱ በጨለማ ይዋጣል ። ያለርሱ ቢራመድ ይሰነካካላል ።

በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድና በርሱም ገላጭነት የተጻፈ ቅዱስ መጽሐፍ ለሰው ልጅ ለትምህርት ፣ ለተግባር ይጠቅማል ። የዚህንም እውነተኛ አስረጂነት ቅዱስ ጳውሎስ በመረዳት ደቀ መዝሙሩን ጢሞቴዎስን ሲመክር ይገኛል (፪ ጢሞ ፫፡ ፲፮ - ፲፯) ።

ቤተ ክርስቲያን የጸጋ መዝገብ ስትሆን ምእመናን ደግሞ ጸጋውን እንዴት ሊካፈሉት የሚችሉ በቅዱስ መጽሐፍ መመሪያነት መሆኑ የታመነ ነው ። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ዘመኑን ተከትላ ረጅሙን በማሳጠርና በመጠቅለል ጭንቄውም ቋንቋውን ከከባድ ወደ ቀላል በማሻሻል ተስማሚ የሆነ ዝግጅት በማድረግ ስታስተምር ቆይታለች ። አሁንም ታስተምራለች ።

ከዚህ ቀደም በሀገራችን በዚህ መልክ እየተዘጋጁ የቀረቡ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች እንደነበሩ ይታወቃል ። በተጨማሪም አሁን በአርቶዶክሳዊት ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነት የተዘጋጀ ሆኖ ቀርቧል ። ይሁን እንጂ ማንኛውም አማኒ ዳር እስከዳር እንዲጠቀምበት በሁሉም ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው ሆኖ ተዘጋጅቷል ። ይኸንም የተቀደሰ ተግባር ለመጀመር የቻለው የቤተ ክርስቲያን የበላይ ጠባቂ ፣ የክርስቲያን ሃይማኖት ደጋፊ በሆኑ ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ መልካም ፈቃድና ትእዛዝ ነው ። የዚህንም ዝግጅት ኃላፊነት የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የወሰደና ያሳተመው ሲሆን ፣ በመላ ክርስቲያኑ ሕዝባችን እንዲጠቀምበት እምነታችን ከፍ ያለ ነው ።

በሥጋዊ ጥበብ የተራቀቀው ትውልድ መንፈሳዊው ጥበብ እንዳይነሣው ቅዱስ መጽሐፍን በማንበብ እንዲጠቀም ትንሽ ትልቅም ሳይል ሁሉም እንደፍላጎቱ እንዲደርሰው ከፍ ያለ ጥንቅቄ በማድረግ ቀላል መስሎ በታየን መንገድ አዘጋጅተን አቅርበናል ።

መጽሐፍ ቅዱስን በሙሉ ለማጥናት የሚያስችለውን «የመጽሐፍ ቅዱስ መማሪያ» ብለን የሰየምነውን ጀኛውን ክፍል በዚህ መልክ ስናቀርብ ሁላችሁም በመማር ልዩም ምርምር በማድረግ እንድትጠቀሙበት በእግዚአብሔር መንፈስ እንታመናለን ።

የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል የድርሰት ክፍል ።

የመጽሐፍ ቅዱስ መማሪያ ብለን የሰየምነው ይኸ መጽሐፍ ጀኛ በትምህርት ቤት ፣ ጀኛ በእሑድ ትምህርት ቤት ፣ ጀኛ በግልም በየቤቱ ሁሉም እንዲማርበትና እንዲያስተምርበት ታስቦ አማካይ መንገድን በመከተል የተዘጋጀ ነው ። መጽሐፉም ፫ት ክፍል ይኖረዋል ። ይኸውም በጀኛ ደረጃና በጀኛ ደረጃ ፣ እንዲሁም ከፍተኛ ዕውቀት ላላቸው ሰዎች እንዲመች ሆኖ የተሠራ ሲሆን ጀኛውም ሆነ ጀኛው ክፍል ከብሉይና ከሐዲስ ኪዳን ተወጣጥቶ ክፍለ ዘመናትን በመከተል ለትምህርት ተስማሚ በሆነ መንገድ የተዘጋጀ ነው ። ይኸ ጀኛው ክፍል ግን በ፪ ክፍል ብቻ ተከፍሎ የተዘጋጀ ነው ። ለምሳሌ ፡- ብሉይ ክምዕራፍ ፩ - ፱ ፣ ሐዲስ ክምዕራፍ ፱፩ እስከ መጨረሻው ። ተማሪዎችም በዚህ መሠረት ሊማሩ እንደሚገባ ስናስገነዝብ ፣ አስተማሪዎችም በዚህ መልክ እንዲያስተምሩ ፣ የግል ሰዎችም ቢሆኑ በዚህ መሠረት እንዲማሩ እምነታችን ፍጹም ነው ።

ከ፫ቱ ክፍል መጻሕፍት ውስጥ ጀኛው ይኸ ሲሆን ጀኛውና ጀኛው ክፍል ከዚህ ቀደም ታትሞ በሥራ ላይ ውሏል ። እያንዳንዱ ምዕራፍ ተመሳሳይ ከሆነበት በታላይ ምዕራፍና ቀጥሎ በማያያዝ በቀደሙት ክፍሎች መሠረት እየጠቀስን አሳይተናል ። ከጥናቱ ቀጥሎ ለትምህርት ተስማሚ የሆኑ ጥቅሶች እንደማጠቃለያ ትምህርት ሆነው ገብተዋል ። እንዲሁም በያንዳንዱ ምዕራፍ መጨረሻ ላይ የትምህርቱን ጠቅላላ ስሜት የሚገልጹ ጥያቄዎች ስለሚገኙ ፣ አስተማሪው እርሱንና በርሱ መልክ ጥያቄ እንዲያቀርብ የሚገልጥ ሆኖ ተዘጋጅቷል ። አስተማሪውና ተማሪው በረጋ መንፈስ እንዲገነዘቡት ያስፈልጋል ። የተማሩትንም ሁሉ የሚገልጥ ቅዱስ መንፈስን መጥራት ስለሚያስፈልግ ፣ በየምዕራፉ መጨረሻ ላይ በጸሎት መልክ ተዘጋጅቶ ይገኛል ። የእግዚአብሔርን ስም የጠራ ሁሉ ይድናል ። ቀና ጎዳናን ያገኛልና ። ቤተ ክርስቲያናችን ይኸን ዝግጅት ለማድረግ የወሰነችበት እያንዳንዱ ወጣት ስለ መንፈሳዊ ሕይወቱ ኃላፊነት ስላለበት ለመንፈሳዊ ሕይወቱ መመሪያ እንዲሆነው ሰፊ ያለ ጥናት ካደረገች በኋላ ነው ።

የመንበረ ጸባዖት ቅድስት ሥላሴ ካቴድራል

የድርሰት ክፍል ።

ክብሉይ ኪዳን

ምዕራፍ

- ፩ የእስራኤል መንግሥት መከፈል
- ፪ እስራኤልን ያሳተው ንጉሥ
- ፫ ኤልያስና የድርቅ ዘመን
- ፬ እግዚአብሔር ኤልያስን አጽናና
- ፭ የአክዓብና የልጁ የአካዝያስ ክፋት
- ፮ የኤልያስ መንፈስ በኤልሳቦ ላይ
- ፯ የኤልሳቦ ነቢይነትና በዕርያ ላይ የተሰጠው ድል
- ፰ በአዩ አማካይነት የተፈጸመ ፍርድ
- ፱ ዮናስና የነንዌ ሰዎች
- ፲ የዳዊት ዘር ከእልቂት መዳን
- ፲፩ የአሞጽና የሆሴዕ ትንቢት
- ፲፪ የኢሳይያስ መጠራት
- ፲፫ የአካዝ በኢሳይያስ ቃል አለማመን
- ፲፬ የሕዝቅያስ በኅ ሥራ
- ፲፭ የሰናክራም ዛቻና ውድቀት
- ፲፮ የሕዝቅያስ መፈወስና የምናሴ ክፋት
- ፲፯ ኤርምያስና መልካሙ ንጉሥ ኢዮሲያስ
- ፲፰ ኤርምያስና ክፋው ንጉሥ ኢዮአቄም
- ፲፱ ዳንኤልና ባልንጀሮቹ በባቢሎን ቤተ መንግሥት
- ፳ የኤርምያስ መታሠርና የኢየሩሳሌም ውድቀት
- ፳፩ ለዕንባቆም ጥያቄ የተሰጠው መልስ
- ፳፪ የምርኮኞች ነቢይ ሕዝቅኤል
- ፳፫ ኢዮብ የመታገሥን ምሥጢር ተማረ
- ፳፬ ዳንኤልና የባቢሎን ነገሥታት
- ፳፭ የዳንኤል ጸሎትና የቂሮስ አዋጅ
- ፳፮ የቤተ መቅደስ ዳግመኛ መሠራት
- ፳፯ የአስቴር ንግሥትነት
- ፳፰ ጸሐፊው ዕዝራ
- ፳፱ ገዢው ነሀምያ
- ፴ በሚልክያስ የተሰጠ ተስፋ

- ገጽ
- ፲፯
- ፲፱
- ፳፩
- ፳፭
- ፳፮
- ፴
- ፴፬
- ፴፯
- ፴፱
- ፵፪
- ፵፫
- ፶
- ፶፫
- ፶፱
- ፷፩
- ፷፬
- ፷፮
- ፸፩
- ፸፮
- ፹
- ፹፬
- ፹፰
- ፺፩
- ፺፭
- ፺፱
- ፻፩
- ፻፮

ክብሉይ ኪዳን

ምዕራፍ

- ፴፩ የተራራ ስብከት
- ፴፪ ከሰይጣን ባርነት ወጥተሃልን?
- ፴፫ የእግዚአብሔር መንግሥት በምን ትመሰላለች?
- ፴፬ በእግዚአብሔር ዘንድ ባለ ጠጋ ነህን?
- ፴፭ ለሌሎች ርኅሩኅ ነህን?
- ፴፮ የሚድን ማን ነው?
- ፴፯ የእግዚአብሔርን ጥሪ ችል ብለሃልን?
- ፴፰ ወደ ሰማይ አባትህ ተመልሰሃልን?
- ፴፱ መዝገብን በሰማይ ትሰበስባለህን?
- ፵ ለዳግም ምጽአቱ ተዘጋጅተሃልን?
- ፵፩ እውነተኛ የወይን ግንድና ቅርንጫፎቹ
- ፵፪ የሐዋርያው ጳውሎስ መጀመሪያ ጉዞ
- ፵፫ የገላትያ አብያተ ክርስቲያናት አመሠራረት
- ፵፫ የቤተ ክርስቲያን ጉባዔ
- ፵፬ የግዝረት ወገን ስላስነሡት ክርክር የተሰጠው ውሳኔ
- ፵፬ የሐዋርያው ጳውሎስ ሁለተኛ ጉዞ
- ፵፭ የፈልጽስዩስ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት
- ፵፭ ጳውሎስ በተሰሎንቄ፣ በቤርያ፣ በአቴናም
- ፵፮ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት
- ፵፯ የሐዋርያው ጳውሎስ ሦስተኛ ጉዞ
- ፵፰ የገንዘብ አስተዋዕያ ለኢየሩሳሌም
- ፵፱ የጳውሎስ መታሠር
- ፶ የጳውሎስ ወደ ሮሜ መሄድ
- ፶፩ ጳውሎስ ታሥር ሳለ የጻፉት መልእክቶች
- ፶፪ እስከ ሞት ድረስ መጽናት
- መደምደሚያ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም

- ፻፳
- ፻፲፪
- ፻፲፭
- ፻፲፱
- ፻፳፪
- ፻፳፭
- ፻፳፮
- ፻፳፱
- ፻፴፪
- ፻፴፭
- ፻፴፱
- ፻፵፩
- ፻፵፮
- ፻፶፩
- ፻፶፮
- ፻፶፱
- ፻፷፩
- ፻፷፮
- ፻፷፱
- ፻፸፩
- ፻፸፮
- ፻፸፱
- ፻፸፱

ካርታዎች

- የእስራኤልና የይሁዳ መንግሥታት ፬
- የአሦር መንግሥት ፲፪
- የባቢሎን መንግሥት ፲፫
- የፋርስ መንግሥት ፲፬
- የሮም መንግሥት ፲፭
- የሐዋርያው ጳውሎስ ፩ኛና ፪ኛ ጉዞ በመጽሐፍ መጀመሪያ
- የሐዋርያው ጳውሎስ ፫ኛ ጉዞና ወደ ሮሜ መሄዱ በመጽሐፍ መጨረሻ

ማሳሰቢያ

የዚህ መጽሐፍ አገላለጥና የጥቅሶች አገባብ ትንሽ ለየት ያለ ስለሚሆን ለአንባቢዎች እንዲመች ከዚህ በሚቀጥለው መንገድ እንገልጻለን ።

ዘፍጥ. ሄ + ሄ - ሄ + ሹ ። ይህ ማለት አራት ዘፍጥረት ምዕራፍ ስምጥር ሄ እስከ ምዕራፍ ፪ ቀጥር ፫ ማለት ነው ።

ይህ ንዑስ ሠረዝ «ሀ» የሚገኘው ከምዕራፍና ከቀጥር መጨረሻ ብቻ ሲገኝ ነው ።

«—» ሃድ የሚለው ምልክት ደግሞ «እስከ» ማለት ነው ።

በአንድ ቦታ ሁለት ወይም ከሁለት የሚበልጡ ክፍሎች ለጽሑፍ ከእያንዳንዱ ክፍል መካከል ድርብ ሠረዝ «፤» ይታተማል ። ለምሳሌ ዘፍጥ. ፩ - ፱ ፤ ፳ + ፪ ፤ አሞጽ ፱ + ፲፫ ። ይህ ማለት አራት ዘፍጥረት ም. ፩ ቀ. ፳፯ - ፴፫. ፭ ቀ. ፪ ፤ አሞጽ ም. ፱ ቀ. ፲፫ ማለት ነው ።

፪ ጴጥ. ፪ ፣ ፭ ፣ ፱ ፣ ፲ ማለት ፪ኛ ጴጥርስ ም. ፪ ቀ. ፭ ቀ. ፱ ቀ. ፲ ማለት ነው ። ዘፍጥ. ፱ ፣ ፭ ። ይህ ማለት አራት ዘፍጥረት ምዕራፍ ፱ና ምዕራፍ ፭ ማለት ነው ። ሌላውም በዚህ መልክ ስለሚሄድ አንባቢዎች ሁሉ በጥንቃቄ እንድትገልጹ እናሳስባለን ።

በአንድ ቃል አጠገብ * ሲገኝ ፡ በምዕራፍ ሥር መግለጫ መጽሐፍን ያመለክታል ።

ምዕራፍ ፩ ።
የእስራኤል መንግሥት መከፈል ።

፩ ነገ. ፲፩ ፡ ፲፪ ።

፩ ፣ ሰሎሞን ፡ መንግሥትህ ይከፈላል ተባለ ። ፩ ነገ. ፲፩ ፡ ፩ - ፲፫ ፡ ዘጸ. ፯ ፡ ፫ ፡ ፱ ። ፪ ሳሙ. ፯ ፡ ፲፪ - ፲፯ ።

ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ዐርባ ዓመት በክብር ነገሠ ። በተሰጠውም ጥበብ ፡ «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» ደግሞም ፡ «የነገሩን ሁሉ ፍጻሜ እንስማ ፤ ይህ የሰው ሁለንተናው ነውና ፤ እግዚአብሔርን ፍራ ፡ ትእዛዙንም ጠብቅ» (ምሳ. ፩ ፡ ፯ ፤ መክ. ፲፪ ፡ ፲፫) የሚለውን መሪ ቃል ከብዙ ጠቃሚ ትምህርትና ተግሣጽ ጋር ጻፈ ። ነገር ግን ሰሎሞን ራሱ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡ ሳይከተል ጣዖታትን የሚያመልኩትን ፡ ከግብፅና ከሌሎች መንግሥታት የነበሩትን ወይዘገባ ርት በማግባቱ በደለ ። እግዚአብሔርም በሙሴ ተናግሮ ፡- አምላኮቻቸውን እንድትከተሉ ልባችሁን ያዘነብላሉና ጣዖታትን ከሚያመልኩት ጋር አትጋቡ እንዳለ ፡ እንዲሁ ሆነ ። በሽመገለም ጊዜ ሚስቶቹ የሰሎሞንን ልብ አዘነቡት ፡ በኢየሩሳሌምም ከሠራው ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ባለውም ተራራ ላይ ለርዥ ሳን አማልክት መስገጃዎችን ሠራ ።

እግዚአብሔርም ሰሎሞንን ፡ «ይህን ሠርተሃልና ከአንተ በኋላ ከሚነግሥ ልጅህ እጅ መንግሥትን ቀዳድጄ ለባሪያህ እሰጠዋለሁ ። ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊትና ስለ መረጥኋት ስለ ኢየሩሳሌም ግን ለልጅህ አንድ ነገድ እሰጣለሁ» አለው ።

፪ ፣ ኢየሩሳሌም ፡ በአሥር ነገድ ላይ ትነግሣለህ ተባለ ። ፩ ነገ. ፲፩ ፡ ፳፯ - ፵ ።

ከኤፍሬም ነገድ የሆነ የናባጥ ልጅ ኢየሩሳሌም ጸኑዕ ኃያልና ትጉህ ጎልማሳ ነበሩ ፤ ሰሎሞንም በዮሴፍ ነገድ ሠራተኞች ላይ ሾመው ።

አንድ ቀንም ኢየሩሳሌም ብቻውን ሲሄድ ፡ አኪያ የተባለ ነቢይ አዲስ ልብስ ለብሶ ተገናኘው ። አኪያም የለበሰውን አዲስ ልብስ ይዞ ከአሥራ ሁለት ቀዳድዶ ኢየሩሳሌምን ፡ «አሥር ቀጥሎ ውሰድ ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና ፡- ሰሎሞን ጥሎኛልና መንግሥቱን ከልጁ እጅ ወስጄ ለአንተ አሥሩን ነገድ ፡ ለእርሱም አንድ ነገድ እሰጣለሁ ። ባሪያዬም ዳዊት እንዳይረገ ትእዛዜን ብትጠብቅ ፡ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ ለዳዊትም እንደ ሠራሁለት

ጽኑ ቤት * እሠራልሃለሁ ፡ መንግሥትም ከዘርሀ አይወሰድም» አለው ። ከዚህም በኋላ ኢየሱስም በሰሎሞን ላይ ዐመፀ ፤ ሰሎሞንም ሊገድለው በወደደ ጊዜ ኢየሱስ ብዓም ወደ ግብፅ ሸሸ ።

፫ ፡ ሮብዓምና ኢየሱስብዓም ።

፩ ነገ. ፲፩ ፡ ፵፩ - ፲፪ ፡ ፳ ።

ሰሎሞን በሞተ ጊዜ ልጁ ሮብዓም በፈንታው በኢየሱስም ነገሠ ። ከይሁዳ በስተ ሰሜን የነበሩትም አሥሩ የእስራኤል ነገዶች እንዲያነግሡት ወደ ሴኬም ሄደ ። እነዚህም አሥር ነገዶች ኢየሱስብዓምን ከግብፅ ካሰጡ በኋላ ወደ ሮብዓም ቀርበው ፡ «አባትህ ሰሎሞን ቀንበር አክብሩብናል ፤ አሁንም እርሱ በላይኛን የሜኒውን ቀንበር አቃልልልን» አሉት ። እርሱም ፡ «ሂዱ ፤

በሦስተኛውም ቀን ተመለሱ» አላቸው ። ሮብዓምም ከመንግሥቱ ሽግግሎች ጋር ተማከረ ። እነርሱም ፡ «በገርነት ብትናገራቸው ይገዙልሃል» አሉት ። እርሱ ግን የሽግግሎችን ምክር ትቶ አብሮ አደግ የሆኑ ብላቴናዎችን አማከረ ። በሦስተኛውም ቀን ወደ እርሱ ለተሰበሰቡት ሕዝብ ፡ «ታናሺቱ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ትወፍራለች ፤ በቀንበራችሁም ላይ እጩ ምራለሁ» ብሎ እንደ ብላቴናዎች ምክር ጽኑ መልስ ሰጠ ። እስራኤልም ፡ «በዳዊት ቤት ምን ክፍል አለን?» በማለት በላይኛው ኢየሱስብዓምን አነሡ ። የይሁዳ ነገድ ግን የዳዊትን ቤት ተከተለ ። ከዚህም ጊዜ ጀምሮ እስከ ሁለት መቶ ዓመት ድረስ የእስራኤል ሕዝብ በሁለቱ መንግሥታት ተከፍለው ቈደዱ ።

* * *

ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ ፡ . . . ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን መጋጠም አለው ?

፪ ቆሮ. ፮ ፡ ፲፬ - ፲፮ ።

ዳዊትን እንዳልዋሸው አንድ ጊዜ በቅዱስነቱ ማለፍ ፡ ዘሩ ለዘላለም ፡ ዙፋኑም በፊቱ እንደ ፀሐይ ይኖራል ።

መዝ. ፹፰ (፹፱) ፡ ፳፭ - ፳፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የእስራኤል መንግሥት በምን ምክንያት ተከፈለ ?
፪ ፡ አሥሩ ነገዶች ለሮብዓም ምን ልመና አቀረቡ ? ምን ሙልስ ሰጣቸው ?
፫ ፡ በአሥሩ ነገዶች ላይ የነገሠ ማን ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ እግሮቹ እንዳይናወጡ አረማመዴን በመንገድህ አጽና ። መዝ. ፲፮ (፲፯) ፡ ፭ ።

* እግዚአብሔር ዳዊትን ፡ «ቤት እሠራልሃለሁ» ባለ ጊዜ ፡ መንግሥትን ለዘርቼ እንደሚያጸና ተስፋ ሰጠው ። ፪ ሳሙ. ፮ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ፡ ፲፮ ፡ ፲፱ ። እንደዚሁም «የኢየሱስብዓም ቤት» «የእስጥላን ቤት» ወ.ዘ.ተ. . . . ሲል ፡ የእነርሱ መንግሥት ዘር ማለቱ ነው ።
* የዳዊት ቤት ነገሥታት የነገሡበት መንግሥት «ይሁዳ» ሲባል ፡ የአሥሩ ነገድ የፀሜናዊው መንግሥት «እስራኤል» ተባለ ። አንዳንድም በነቢያት መጻሕፍት ፡ ዋና ከሆነው ነገድ «ሄዳሪም» ይባላል ።

ምዕራፍ ፪ ።

እስራኤልን

ያሳተው ንጉሥ ።

፩ ነገ. ፲፪ ፡ ፳፭ - ፲፮ ፡ ፳፮ ።

፩ ፡ የኢየሱስብዓም ኃጢአት ።

፩ ነገ. ፲፩ ፡ ፴፰ ፡ ፲፪ ፡ ፳፭ - ፴፪ ፡ ፱፻ ፡ ፩ - ፲፬ ።

እግዚአብሔር በአሥሩ የእስራኤል ነገዶች ላይ እንዲነግሥ ኢየሱስብዓምን በመረጠ ጊዜ ፡ - ትእዛዜን ብትጠብቅ መንግሥት ህን ለዘርቸህ አጸናለሁ የሚለውን ተስፋ ሰጥቶት ነበር ። ኢየሱስብዓም ግን በእግዚአብሔር ሳይታመን ራሱ ባሰበው ዘዴ መንግሥቱን ሊያጸና አሰበ ። እግዚአብሔር በሙሴ ተናግሮ ፡ - እኔ እግዚአብሔር በመረጥሁት ሥፍራ ብቻ እንጂ በሌላ በሚታይ ሥፍራ ሁሉ መሥዋዕትህን አታቅርብ ብሎ አዘዘ ። ኢየሱስብዓም ግን ፡ - ሕዝቤ በኢየሱስብዓም ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤት ቢወጡ ልባቸው ከእኔ ተለይቶ ወደ ሰሎሞን ልጅ ወደ ሮብዓም ይመለሳል በማለት ፡ ሁለት የጥጃ ምስሎችን ከወርቅ አሠርቶ ፡ «እስራኤል ሆይ ፡ ወደ ኢየሱስብዓም ለመስገድ ብትመላለሱ ይበዛባችኋል ፤ እነሆ ከግብፅ ያወጡአችሁን አማልክታችሁን እየ» አላቸው ። አንዱንም ምስል በቤቴል ፡ ሁለተኛውንም በዳን አኖረ ። በኮረብቶቹም ላይ የጣዖታትን መስገጃዎች ሠራ ፤ ከሌዊም ልጆች ካልሆኑት ሰዎች ካህናት አደረገ ። እንዲሁ ኢየሱስብዓም ኃጢአት ሠርቶ እስራኤልን አሳተ ።

፪ ፡ ከይሁዳ የመጣ ነቢይ ።

፩ ነገ. ፲፪ ፡ ፴፫ - ፲፫ ፡ ፮ ፡ ፴፫ ።

ኢየሱስብዓምም ፡ - በስምንተኛው ወር በዓል ይሁን ብሎ በልቡ ባሰበው ቀን ሕዝ

ቡን ሰብስቦ በቤቴል ላቆመው ምስል መሥዋዕትን አቀረበ ። በሕዝቡም መካከል ዕጣን እያጠነ በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ ሳለ ፡ እነሆ ከይሁዳ የመጣ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ፡ «መሠዊያ ሆይ ፡ ኢየሱስ ስያሴ የሚባል ልጅ ለዳዊት ቤት ይወለዳል ፤ የሰዎችንም አጥንት በላይህ በማቃጠል ያረክስሃል ። ይህም እንደሚሆን እግዚአብሔር የተናገረው ምልክት ይህ ነው ። እነሆ መሠዊያው ይሰነጠቃል ፡ በላዩም ያለው አመድ ይፈሳል» ብሎ ጮኸ ።
ኢየሱስብዓምም እጁን ዘርግቶ ፡ «ያዙት» አለ ። ወዲያውም በነቢዩ ላይ የዘረጋት እጅ ደረቀች ፡ ይመልሳትም ዘንድ አልተቻለውም ። መሠዊያውም ተሰነጠቀ ። አመዱም ረሰሰ ። ንጉሡም ነቢዩን ፡ «እጅ ትመለስ ዘንድ ጸልይልኝ» አለው ። ነቢዩም ጸለየ ፤ የንጉሡም እጅ ዳነች ። ንጉሡ ግን ከከፋቱ አልተመለሰም ። በኃጢአታቸውም እግዚአብሔርን እንዲያስቈጡ እስራኤልን ከማሳት አልተወም ።

፫፡ የኢየሱስ-ብግም ቤት ጥፋት ።

፩ ነገ. ፲፬ ፡ ፳ ፡ ፲፭ ፡ ፳፭ ፡ ፳፮ ።

በዚያ ወራት የኢየሱስ-ብግም ልጅ አብያ ታመመ ። ኢየሱስ-ብግምም ሚስቱን ፡ «የንጉሥ ሚስት እንደ ሆንሽ እንዳትታወቁ ልብስሽን ለውጪና በዚህ ሕዝብ ላይ እንድንግሥ ወደ ነገረኝ ወደ ነቢዩ አኪያ ሂጂ» ብሎ ስለ ልጁ እንድትጠይቅ ላካት ። አኪያም ሸምግሎ ነበርና ማየት አልቻለም ፤ እግዚአብሔር ግን ስለ ንግሥቲቱ መምጣት ነገረው ።

እርስዎም ከደጅ ስትገባ አኪያ ሰማና ፡ «የኢየሱስ-ብግም ሚስት ሆይ ግቢ ። የእስራኤል አምላክ ለኢየሱስ-ብግም እንዲህ ይላል ፡- በሕዝቤ ላይ አለቃ አድርጌህ ነበር ፤ አንተ ግን ወደ ኋላ ጣልሽኝ ። ስለዚህ ፤ ሰው ፋንድያን እስኪጠፋ ድረስ እንደሚጠርግ እኔ የኢየሱስ-ብግምን ቤት ፈጽሜ በመጥረግ አጠፋዋለሁ ። እንግዲህ ተነሥ

ተሽ ወደ ቤትሽ ጭእግርሽም ወደ ከተማ በሚገባበት ጊዜ ይሞታል ። በዚህ ልጅ መልካም ነጭ ጉንብታልና ከኢየሱስ-ብግም እርሱ ጭቀበራል» አላት ። በአኪያም የታዘዘ የእግዚአብሔር ቃል ሁሉ ተፈጸመበኢየሱስ-ብግም ልጅ በናዳብ ዘመን ከገደ ነገድ የሆነ ባኦስ የተባለው ሰው ጭቀመታ ፡ ትንፋሽ ያለውም እስከሚገኝ ረስ የኢየሱስ-ብግምን ቤት አጠፋ ። ግን ባኦስ ራሱ ሲነግሥ የኢየሱስ-ብግምን ጠላት ስለ ተከተለ እግዚአብሔር በገደ በኢየሱስ ተናገረ ፡ «ቤትህን እንደ አጭብኛም ቤት አደርጋለሁ» አለው ። ጭቀመታ ልጅ በኤላ ዘመን ዘምሪ የተባለ አለቃ ኤላን ገድሎ ነገሠ ። ሕዝቡ ግን ጭቀመታ የተባለውን የሠራዊት አለቃ መርገብነገሠ ። ዘንበሪም በፊት ከነበሩት ይጭእጅግ የከፋ ሆነ ።

* * *

ነጥሉን ይገለበጣሉ ፡ ደግሞም አይገኙም ። የጻድቃን ቤት ግን ጸንቶ ይኖራል ። ምሳ. ፲፪ ፡ ፮ *

ለራሱ ጠቢብ የሆነ የሚመስለውን ሰው አየሽን ? ከእርሱ ይልቅ ለሰነፍ ተስፋ አለው ። ምሳ. ፳፯ ፡ ፲፪ *

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ-ብግም ፡ በልቡ ምን እስከ ኃጢአት ጭቀመ ? ፪ ፡ ከይሁዳ የመጣ ነቢይ ምን አለ ? ፫ ፡ አኪያ ለኢየሱስ-ብግም ሚስት ምን አላት ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ አንተ ጸድቅ ነህ ፡ ፍርድህም ቅን ነኝ ። ... ምስክርህ ለዘላለም ጽድቅ ነው ፡ እንዳስተውል አድርገኝ ፡ በሕይወትም እጅግ ። መዝ. ፻፲፰ (፻፲፱) ፡ ፲፮ ፡ ፻፵፬ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ኤልያስና የድርቅ ዘመን ።

፩ ነገ. ፲፮ ፡ ፳፱ - ፲፰ ፡ ፵፮ ።

፩ ፡ የአክዓብ ከፋት ።

፩ ነገ. ፲፮ ፡ ፳፱ - ፴፫ ፡ ፱ ፡ ፲፱ ።

የዘንበሪ ልጅ አክዓብ ፡ አባቱ በሠራው በሰማርያ ከተማ በአሥሩ የእስራኤል ነገዶች ላይ በነገሠ ጊዜ ካለፉት ነገሥታት ይልቅ በእግዚአብሔር ፊት ከፋ አደረገ ። በኢየሱስ-ብግምም ኃጢአት መሄድ እንደ

ታናሽ ነገር መሰለው ፤ የሲዶናውያንንም ንጉሥ ልጅ ኤልሃቤልን አግብቶ ለምታመልከው የሲዶናውያን አምላክ ለበአል ሰገደ ፤ በሰማርያም ቤትና መሠዊያ አቆመ ለት ። ኤልሃቤልም የእግዚአብሔርን ነቢያት ገድላ አራት መቶ አምሳ የበአል ነቢያትን በማዕድዋ ታበላ ነበር ።

፪ ፡ በኤልያስ ቃል የሆነ የድርቅ ዘመን ።
፱፻. ፲፩ ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ፡ ፳፬ ፡ ፲፰ ፡ ፲ ።
በዚህም ጊዜ የቲብቢ ሰው ኤልያስ አክዓ
ብን ፡ «በራቱ የቆምሁት የእስራኤል አም
ላክ ሕያው እግዚአብሔርን ! ከአፌ ቃል
በቀር በእነዚህ ዓመታት ጠልፍ ዝናብ አይ
ሆንም» አለ ። እግዚአብሔርም ኤልያስን ፡
«ከዚህ ተነሥተህ በኮራት ወንዝ ተሸሸግ።
ከወንዙም ትጠጣለህ ፡ ቀራዎችም በዚያ
እንዲመግቡህ አዝግላለሁ» አለው ። ኤል
ያስም ሄዶ በኮራት ወንዝ ተሸሸገ ፡ ቀራዎ
ቸም በየጥዋትና በየግብረት እንጀራና
ሥጋ ያመጡለት ነበር ።
በምድር ላይ ዝናብ አልዘነበምና ከብዙ
ቀን በኋላ ወንዙ ደረቀ ። እግዚአብሔርም
ኤልያስን ፡ «ተነሥተህ በሲዶና አጠገብ
ወዳለችው ወደ ሰራጥታ ሂድ ። በዚያም
እንድትመግብህ አንዲት ባልቴትን አዝግ
ለሁ» አለው ። ተነሥቶም ሄዶ ፡ ወደ ሰራ
ጥታም በር በደረሰ ጊዜ አንዲት ባልቴት
እንጨት ትለቅም ነበር ። ኤልያስም ፡
«የምጠጣውን ውኃ ታመጭልኝ ዘንድ
እለምንሻለሁ» አላት ። ልታመጣለት ስት
ሄድም ፡ «ቀራሽ እንጀራ ደግሞ ይዘሽ
ትመጭ ዘንድ እለምንሻለሁ» አላት ። እር
ሰዋም ፡ «በማድጋ ካለው ከእኛ ዱቄት ፡
በማሰርም ካለው ከጥቂት ዘይት በቀር እን
ጀራ የለኝም ፡ ጋግሬ እኔና ልጄ በልተን
እንድንሞት እንጨት እሰበስባለሁ» ብላ
መለሰችለት ።
ኤልያስም መልሶ ፡ «አትፍሪ ፡ ይልቅስ
ሂድሽ እንዳልሺው አድርጊ ፡ አስቀድመሽ
ግን ለእኔ እንገታ አድርገሽ አምጭልኝ ።
የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላልና ፡- በምድር ላይ ዝናብ እስከምሰጥ
በት ቀን ድረስ ዱቄቱ ከማድጋ አይጨረ
ስም ። ዘይቱም ከማሰርው አይገድልም»
አላት ። ሄዳም እንደ ኤልያስ ቃል አደረ

ገች ፤ እርሰዋና እርሰልጅም ብዙ ቀን
በሉ ። በኤልያስም ጌደ ተነገረው እንደ
እግዚአብሔር ቃል ጌደቱ ከማድጋ ፡ ዘይ
ቱም ከማሰር አልገደም ።
ከዚያም በኋላ የባጠቷቱ ልጅ ታምም
ሞተ ። እርሰዋም ኤልያስን ፡ «የእግዚአብ
ሔር ሰው ሆይ ፡ ኃጢአቱን እንድታሳስ
በኝ ልጄንስ እንድትገደል ወደ እኔ መጥተ
ሃልን?» አላችው ። ኤልያስም ልጅዋን
ከብብትዋ ወስዶ ተቃዋሚነት ወደ ነበ
ረው ሰገነት አወጣው ። በአልጋውም ላይ
አጋደመው ። ወደ እግዚአብሔርም ፡
«አቤቱ አምላክ ሆይ ፡ ይህችን ትቀልበኝ
የነበረችውን ባልቴት እንዲህ ደግሞ አስ
ጨነቅኻትን?» ብሎ ጮኸ ። በብላቱና
ውም ላይ ሦስት ጊዜ ተጋደመበት ፡ ወደ
እግዚአብሔርም ፡ «እጌቱ አምላክ ሆይ ፡
የዚህ ብላቴና ነፍስ ወደ እርሱ እንድትመ
ለስ እለምንሃለሁ» ብሎ ጮኸ ። እግዚአብ
ሔርም የኤልያስን ቃል ሰማ ፤ የብላቴና
ውም ነፍስ ወደ እርሱ ተመለሰች ፡ ዳነም ።
ኤልያስም ብላቴናውን ይዞ ከሰገነቱ ወደ
ቤት አወረደና ፡ «እነዚያ ልጅሽ በሕይወት
ይኖራል» ብሎ ለእናቱ ሰጣት ። ሴቲቱም
ኤልያስን ፡ «የእግዚአብሔር ሰው እንደሆ
ንህ ፡ የእግዚአብሔርም ቃል በአፍህ እው
ነት እንደሆነ አሁን ወቅቶህ» አላችው ።
በሰማርያም ረገብ ጸንቶ ነበር ። አክዓ
ብም ወደ ብዙ መንግሥትና ሕዝብ ልኮ
ኤልያስን በጥብቅ ያስፈልግ ነበር ፡ ሊያገ
ኘውም አልቻለም ። እግዚአብሔር የኤል
ሃቤል አባት በነገሠበት በሲዶና ከተማ
አቅራቢያ በነበረች ሰሰራጥታ ከተማ ይጠ
ብቀው ነበርና ።
፫ ፡ ኤልያስና አክዓብ ። ፩ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ፡ ፲፱ ።
ዝናብ በተቋረጠ በሦስተኛው ዓመት እግ
ዚአብሔር ኤልያስን ፡ «ሂድ ፡ ለአክዓብም

ተገለጥ ፤ በምድር ላይም ዝናብ አዘንባ
ለሁ» አለው ። ኤልያስም ሄዶ ። አክዓብም
ኤልያስን ባየ ጊዜ ፡ «እስራኤልን የምትገ
ለባብጥ አንተ ነህን?» አለው ። ኤልያ
ስም ፡ «እስራኤልን የምትገለባብጡ ፡
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ በእ
ልን የተከተላችሁ አንተና የአባትህ ቤት
ናችሁ እንጂ እኔ አይደለሁም ። አሁንም
ልከህ እስራኤልንና የበክልን ነቢያት ወደ
ቀርጫሎስ ተራራ ሰብስብ» አለው ።
፬ ፡ ኤልያስና የበክል ነቢያት ።
፩ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ፡ ፵ ።
አክዓብም ኤልያስ እንዳዘዘው አደረገ ፡
ሕዝቡና የበክል ነቢያትም በቀርጫሎስ
ተራራ ተሰበሰቡ ። ኤልያስም ወደ ሕዝቡ
ቀርቦ ፡ «እስከ መቼ ድረስ በሁለት አሳብ
ታነክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ
ቢሆን እርሱን ተከተሉ ፡ በአል አምላክ
ቢሆን ግን እርሱን ተከተሉ» አለ ። ሕዝ
ቡም ዝም አሉ ። ኤልያስም ፡ «ከእግዚአ
ብሔር ነቢያት እኔ ብቻ ቀርቻለሁ ። የበ
ክል ነቢያት ግን አራት መቶ አምሳ
ናቸው ። ሁለት ወይፈኛች ይሰጡን ፡ እነር
ሱም አንድ ወይፈን መርጠው ይቄራር
ጡት ፡ በእንጨትም ላይ ያነሩት ፡ በታ
ቼም እሳት አይጨምሩ ። እኔም በሁለተ
ኛው ወይፈን እንደዚሁ አደርጋለሁ ። እነ
ርሱም የበክልን ስም ይጥሩ ፡ እኔም የእግዚ
አብሔርን ስም እጠራለሁ ፡ ስምቶም በእ
ሳት የሚመልስ አምላክ እርሱ አምላክ
ይሁን» አለ ። ሕዝቡም ሁሉ ፡ «ይህ ነገር
መልካም ነው» ብለው መለሱ ።
የበክል ነቢያትም አንድ ወይፈን ወስ
ደው አዘጋጁ ፤ ከጥዋትም እስከ ቀትር
ድረስ ፡ «በክል ሆይ ስማን» እያሉ ያሸበ
ሸቡ ነበር ። ድምፅም አልነበረም ፡ የሚመ
ልስም አልነበረም ። ቀትርም በሆነ ጊዜ

ኤልያስ ፡ «አምላክ ነውና በታላቅ ታ
ጨኹ ፡ ምናልባት ተኝቶ እንደ ሆነ መቀ
ቀስ ያስፈልገዋል» ብሎ አላገጠባቸው
በታላቅ ቃል ይጨኹ ፡ ገላቸውንም በካ
ይብዋጭሩ ነበር ። በኢየሩሳሌም ቤተ መ
ደስ ፡ ሚደረገው የማታው መሥዋዕት እ
ከሚሠዋበት እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ
ትንቢት ይናገሩ ነበር ። የሚያዳምጥ
የሚመልስም አልነበረም ።
ኤልያስም ሕዝቡን ፡ «ወደ እኔ ቅረቡ
ብሎ አሥራ ሁለት ድንጋዮች ወሰደ
ፈርሶ የነበረውንም የእግዚአብሔርን መ
ዋያ ሠራ ፡ በመሠዋዎውም ዙሪያ ጉድጓድ
ቁፈረ ። እንጨቱንና የወይፈንንም ቀር
ራጭ አኖረና ፡ «አራት ጋን ውኃ በመሥ
ዋዕቱና በእንጨቱ ላይ አኖሰሰ» አለ
ደግሞም ፡ «ድገው ፡ ሦስተኛም አድርጉ
አለ ። አደረጉም ፡ ውኃውም በመሠዋያ
ዙሪያ ፈሰሰ ፤ ጉድጓዱንም ውኃ ሞላው
የማታ መሥዋዕት በሚቀርብበት
ሰዓት ኤልያስ ቀርቦ ፡ «አቤቱ ፡ የአብር
ምና የይስሐቅ የእስራኤልም አምላክ ሆይ
አንተ አምላክ እንደ ሆንህ ፡ እኔም ባሪያ
እንደ ሆንሁ ዛሬ ይገለጥ ። አንተ አምላክ
እንደ ሆንህ ፡ ልባቸውንም እንደ መለሰ
ይህ ሕዝብ እንዲያውቅ ስማኝ» አለ ። የ
ግዚአብሔርም እሳት ወደቀች ፡ መሥዋ
ቱንም ፡ እንጨቱንም ፡ ድንጋዮቹንም
አፈሩንም በላች ፤ በጉድጓዱም ያለው
ውኃ ላሰች ። ሕዝቡም ሁሉ በግምባራ
ቸው ተደፍተው ፡ «እግዚአብሔር እርሱ
አምላክ ነው» አሉ ። ኤልያስም ፡ «የበክ
ልን ነቢያት ያዙ» ብሎ አሳረዳቸው ።
፭ ፡ በኤልያስ ጸሎት የመጣ ዝናብ ።
፩ ፡ ፲፮ ፡ ፵፩ ፡ ፵፮ ።
ኤልያስም ወደ ቀርጫሎስ አናት ወጣ
በግምባራም ተደፋ ። ብላቴናውንም

«ወጥተህ ወደ ባሕር ተመልከት» አለው።
 ወጥቶም ሲመለስ፡ «ምንም የለም» አለ።
 ኤልያስም ፡ «ሰባት ጊዜ ተመላለስ»
 አለው። ሰባት ጊዜም ተመላለስ፡ በሰባተ
 ኛውም ጊዜ ፡ «እነሆ የሰው እጅ የምታ
 ሀል ትንሽ ደመና ከባሕር ወጣች» አለ።
 ኤልያስም ፡ «ሂደህ አካዳብን ፡ ዝናብ እን
 ዳይከለክላህ ሰረገላህን ጭነህ ውረድ

በለው» አለ ። ከጥቂትም ጊዜ በኋላ ሰማዩ
 ከደመናውና ከእጅ የተነሣ ጨለመ ፡
 ብዙም ዝናብ ሆነ። እክዳብም በሰረገላው
 ተቀምጦ ወደ ኢይራኤል ሄደ ። የእግአ
 ብሔርም እጅ በእጅ ላይ ነበረች ፡ ወገ
 ቡንም አሸንፎጦጦ ኢይራኤል እስኪ
 ገባ ድረስ በአክዳብ ይሮጥ ነበር ።

* * *

እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደሚፈሩት ናቸው ፡
 በምሕረቱም ወደሚታመኑ ፡
 ነፍሳቸውን ከሞት ያድን ዘንድ ፡
 በረኅብም ጊዜ ይመግባቸው ዘንድ ።

መዝ. ፱፻ (፱፻) ፡ ፳፯ ፡ ፲፱ ።

የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች ።
 ኤልያስ እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ ፡ ዝናብም እንዳይዘ
 ንብ አጥብቆ ጸለየ ፡ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ከሰድ
 ስት ወር አልዘነበም ፡ ሁለተኛም ጸለየ ፡ ሰማዩ ዝና
 ብን ሰጠ ምድሪቱም ፍሬዋን አበቀለች ።

ያዕ. ፳፯ ፡ ፲፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ አክዳብ በሬት ከነበሩት ነገሥታት ይልቅ ምን ክፋት እደረገ ?
 ፪ ፡ ነቢዩ ኤልያስስ ምን አለው ?
 ፫ ፡ እግዚአብሔር እንጂ በእል አምላክ እንዳይደለ ምን ያልከት
 ተሰጠ ?

ጸሎት ፡ በውኑ በአሕዛብ ጣዖታት መካከል ያዘንቧ ዘንድ
 የሚችል ይገኛልን ? ወይስ ሰማይ ዝናብ ግፍሰስ
 ይችላልን ? አቤቱ አምላካችን ሆይ ፡ አንተ አይ
 ደለህምን ? አንተ ይህን ነገር ሁሉ አድርገሃልና
 ስለዚህ አንተን በተስፋ እንጠባበቃለን ።

ሉ. ፲፱ ፡ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፬ ።

**እግዚአብሔር
 ኤልያስን አጽናና ።**

፩ ነገ. ፲፱ ።

፩ ፡ የኤልያስ መሸሻ ። ፩ ነገ. ፲፱ ፡ ፩-፭ ።

አክዳብ ፡ ኤልያስ ያደረገውን ሁሉ ለኤል
 ዛቤል በነገራት ጊዜ በቀጣ ተሞልታ ፡-
 ኤልያስን አስገድላለሁ ብላ ዛተች ። ኤልያ
 ስም ፈርቶ በይሁዳ ወዳለው ወደ ቤርሳ
 ቤህ ሸሸ ። ብቻውንም ወደ ምድረ በዳ
 ሄደ ፡ ከክትክታም ዛፍ ሥር ተቀምጦ ፡
 «ይበቃኛል አቤቱ ፡ እኔ ከአባቶቼ አልበ
 ልጥምና ነፍሴን ውሰድ» ብሎ እንዲሞት
 ለመነ ። በዚያም ጋደም ብሎ እንቅልፍ
 ወሰደው ።

፪ ፡ የእግዚአብሔር ማጽናናት ። ፩ ነገ. ፲፱ ፡ ፭-፲፮ ።

እነሆም መልአክ ዳሰሰውና ፡ «ተነሥተህ
 ብላ» አለው ። ሲመለከትም ፡ እነሆ የተጋ
 ገረ እንጉቻና በማሰሮ ውኃ በራሱ አጠገብ
 አገኘ ። በልቶና ጠጥቶም ተመልሶ ተኛ ።
 የእግዚአብሔርም መልአክ ዳግመኛ ፡
 «የምትሄድበት መንገድ ሩቅ ነውና ተነሥ
 ተህ ብላ» አለው ። ተነሥቶም በላ ጠ
 ጣም ፡ በዚያም ምግብ ኃይል እግዚአብ
 ሔር ለሙሴ እስከ ተገለጠለት እስከ ኮራብ
 ተራራ ድረስ ዐርባ ቀንና ዐርባ ሌሊት ሄደ።
 ከዚያም ወዳንድ ዋሻ ገብቶ አደረ ።

እግዚአብሔርም ፡ «ኤልያስ ሆይ ፡
 በዚህ ምን ታደርጋለህ?» አለው ። ኤልያ
 ስም ፡ «ለሠራዊት አምላክ ለእግዚአብ

ሔር እጅግ ቀንቻለሁ ፤ የእስራኤል ልጆች
 ቃል ኪዳንህን ትተዋልና ፡ መሠዊያዎች
 ህንም አፈራርሰዋልና ፡ ነቢያትህንም በሰ
 ይፍ ገድለዋልና ፡ እኔም ብቻዬን ቀርቻ
 ለሁ ፤ ነፍሴንም ሊወስዱለት ይፈልጋሉ»
 ብሎ ችግሩን በመግለጥ መለሰለት ።

እግዚአብሔርም ፡ «ውጣ ፡ በተራራ
 ውም ላይ በሬቱ ቁም» አለው ። እነሆም
 እግዚአብሔር አለፈ ፤ በሬቱም ብርቱ
 ነፋስ ተራሮቹን ሰነጠቀ ፤ እግዚአብሔር
 ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም ። ከነፋ
 ሱም በኋላ የምድር መናወጥ ሆነ ፤ እግዚአ
 ብሔር ግን በምድር መናወጥ ውስጥ አልነ
 በረም ። ከምድሩም መናወጥ በኋላ እሳት
 ሆነ ፤ እግዚአብሔር ግን በእሳቱ ውስጥ
 አልነበረም ። ከእሳቱም በኋላ ትንሽ የዝ
 ምታ ድምፅ ሆነ ። ኤልያስም ያን በሰማ
 ጊዜ ፈቱን በመገናጸፊያው ሸፈነ ። እግዚ
 አብሔርም ፡ «ኤልያስ ሆይ ፡ በዚህ ምን
 ታደርጋለህ?» አለው ። እርሱም ፡ «ለሠራ
 ዊት አምላክ ለእግዚአብሔር እጅግ ቀንቻ
 ለሁ ፤ የእስራኤል ልጆች ቃል ኪዳንህን
 ትተዋልና ፡ መሠዊያዎችህንም አፈራርሰ
 ዋልና ፡ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለዋልና ፤
 እኔም ብቻዬን ቀርቻለሁ ፤ ነፍሴንም ሊወ
 ሰዱለት ይፈልጋሉ» አለ ።

እግዚአብሔርም የሚያደርገውን ሁሉ ማወቁን ገልጦ ፡ «ተመልሰህ ወደ ደማ ስቆ ሂድ ፤ በዚያም በሶርያ ላይ ንጉሥ እንዲሆን አዛሄልን ቅባው ፤ በእስራኤልም ላይ ንጉሥ እንዲሆን የናሚሲን ልጅ አዲን ቅባው ፤ በፈንታህም ነቢይ እንዲሆን የአቤልም ሐላን ሰው የሣፋጥን ልጅ ኤልሳዕን ቅባው ። ከአዛሄልም ሰይፍ ያመለጠውን አዲ ይገድለዋል ፤ ከአዲም ሰይፍ ያመለጠውን ኤልሳዕ ይገድለዋል ። እኔም ከእስራኤል ጉልበታቸውን ለበአል ያላንበረከኩትን ሁሉ በአፋቸውም ያልሳሙትን ሁሉ ሰባት ሺህ ሰዎች ለእኔ አስቀራለሁ» አለው ።

፫ ፤ የኤልሳዕ መጠራት።
 ፩ ነገ. ፲፱ ፣ ፲፱ - ፳፩ ።
 ኤልያስም ሄደ ፤ የሣፋጥንም ልጅ ኤልሳዕን በአሥራ ሁለት ጥማድ ቤሬዎች ሲያርስ ፤ እርሱም ከአሥራ ሁለቱኛው ጋር ሆኖ አገኘው ። ኤልያስም ማናጸፊያውን ጣለበት ። ከኤልያስም በኋላ ሮጦ ፤ «አባቴንና እናቴን ልሳማቸው እከተልሁማለሁ» አለው ። ኤልያስም ፡ «ሂድና ተመለስ ፤ ምን አድርጌልሃለሁ ?» አለው ። ኤልሳዕም ተመለሰ ፤ ሁለቱንም በሬዎች አርዶ ሕዝቡን ካበላ በኋላ ኤልያስን ተከተለ ፤ ያገለግለውም ነበር ።

* * *

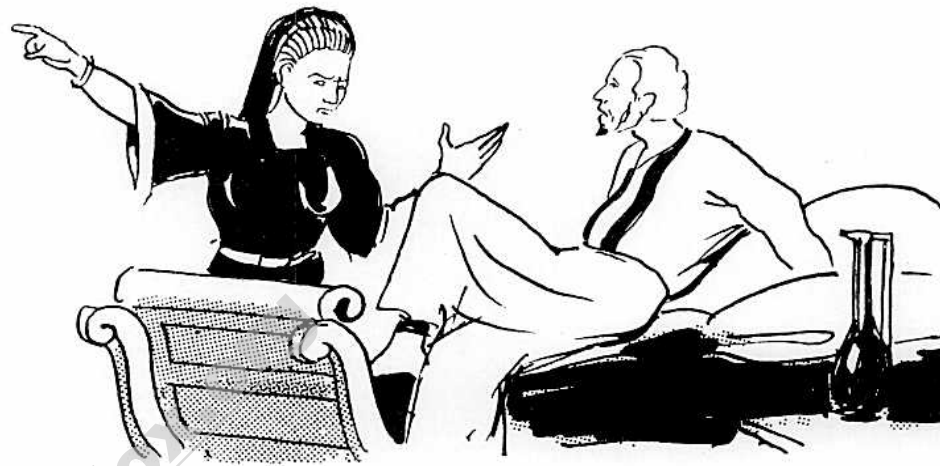
ነፍሴ ለእግዚአብሔር የምትገዛ አይደለችምን ?
 መድኃኒቱ ከእርሱ ዘንድ ነውና ።
 እርሱ አምላኬ መድኃኒቴም ነውና ።
 እርሱ መጠጊያዬ ነው ፡ እጅግም አልታወክም ።
 መዝ. ፳፩ (፳፱) ፡ ፩ ፡ ፪ ።

ጌታ ለእርሱ የሆኑትን ያውቃል ፤ ደግሞም ፡- የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ የሚለው ማኅተም ያለበት የተደላደለ የእግዚአብሔር መሠረት ቆሞአል።
 ፪ ጢሞ. ፪ ፡ ፲፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኤልያስ በሸሸ ጊዜ ወዴት ሄደ ?
 ፪ ፡ ኤልያስ «እኔ ብቻዬን ቀርቻለሁ» ባለ ጊዜ እግዚአብሔር ምን መለሰለት ?
 ፫ ፡ ኤልያስ ራሱ ቢሞትስ የእግዚአብሔር ሥራ እንደማይቀር እንደት አድርጎ አስረዳው ?

ጸሎት ፡ ነፍሴ በውስጤ ባለቀች ጊዜ መንገዴን ዐወቅህ ፡
 አቤቱ ፡ ወደ አንተ ጮኸሁ ፡
 አንተ ተስፋዬ ነህ አልሁ ።
 መዝ. ፻፵፩ (፻፵፱) ፡ ፲ ፡ ፭ ።

ምዕራፍ ፮ ።

የአክዓብና የልጁ የአካዝያስ ክፋት ።

፩ ነገ. ፳ ፡ ፳፪ ፤ ፪ ነገ. ፩ ።

፩ ፤ የናቡቴ የወይን ቦታ ።
 ፩ ነገ. ፳ ፡ ፩ - ፲፮ ፤ ዘሌዋ. ፳፭ ፡ ፳፫ ።
 ለአይዘራኤላዊውም ለናቡቴ በአክዓብ ቤት አጠገብ የወይን ቦታ ነበረው ። አክዓብም ናቡቴን ፡ «በቤቴ አቅራቢያ ነውና የአትክልት ቦታ እንዳደርገው የወይን ቦታ ሆን ሽጥልኝ» አለው ። ናቡቴም ንጉሡን ፤ «የአባቶቼን ርስት እንድሸጥልህ እግዚአብሔር ያርቅልኝ» አለው ። አክዓብም ተቈጥቶ ወደ ቤቱ ገባ ፤ በአልጋውም ላይ ተጋድሞ ፊቱን ተሸፋፈነ ፤ እንጂራም አልበላም ።

ኤልሳዕም በአክዓብ ስም ደብዳቤ ጽፋ ለከተማዬቱ ሽማግሌዎች ፡ «ስጹም አዋጅ ንገሩ ፤ ሁለትም ምናምን ሰዎች ፡- እግዚአብሔርንና ንጉሡን ሰድአል ብለው በናቡቴ ላይ ይመስክሩበት አውጥታችሁም ውገሩት» ብላ ላከች ። የተማዩቱም ሽማግሌዎች ኤልሳዕል እንዘዘቻቸው አደረጉ ፤ ልከውም ፡ «ናቡተውግሮ ሞተ» ብለው ነገሩአት ። ለባሉም በነገረች ጊዜ ተነሥቶ የወይንን ቦታ ሊወርስ ሄደ ።

ሚስቱም ኤልሳዕል ፡ «ልብህ የሚያዝን ስለ ምንድር ነው?» ብላ ብትጠይቀው ፡ «ናቡቴ ፡- የወይንን ቦታ አልሸጥልሁም ስላለኝ ነው» አላት ። እርሷም ፡ «አንተ ንጉሥ አይደለህምን ? ተነሥ ፤ ደስም ይበልህ ፤ የናቡቴን የወይን ቦታ እኔ እሰጥሃለሁ» አላችው ።

፪ ፤ የእግዚአብሔር የፍርድ ቃል ።
 ፩ ነገ. ፳ ፡ ፲፮ - ፳፱ ።
 እግዚአብሔር ኤልያስን ፡ «ተነሥተህ አክዓብን እንድትገናኝ ሊወርሰው ወደ ወረቀት ወደ ናቡቴ የወይን ቦታ ሂድ» አለው ። ኤልያስም ሄደ ። አክዓብም ኤልያስን ባገኘ ፡ «ጠላቴሆይ ፡ አገኘሽኝን?» አለው ።

ኤልያስም፡ «አግኝቼሃለሁ፤ ገድለህ ወረሰህን ? እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ - ወሾች የናቡቱን ደም በላሱበት ሥፍራ የአንተን ደም ደግሞ ይልሱታል። በሥራ ህም አስቂጥተሽኛልና እስራኤልንም አስተሃልና ቤትህን ፈጽሜ አጠርገሞለሁ። ደግሞ እግዚአብሔር ስለ ኤልሳቤል፡ - በአይዝራኤል ቅጥር አጠገብ ወሾች ይበሉአታል ይላል» አለው።

አክዓብም ይህን በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀዶ ማቅ ለበሰ፤ ጸመም፤ ቅስስ ብሎም ሂደ። እግዚአብሔርም ኤልያስን፡ «አክዓብ በፊቱ እንደ ተዋረደ አየሽውን ? በልጁ ዘመን እንጂ በእርሱ ዘመን በቤቱ ላይ ክፉ ነገር አላመጣም» አለው።

፫፡ የአክዓብ ሞት።

፩ ነገ. ጳጳ፡ ፩-፱።

በእስራኤልና በሶርያ መካከል በሆነው ጦርነት ሶርያውያን ራማት የተባሉትን የእስራኤል ከተማ ይዘው ነበር። የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥም ከኢየሩሳሌም አክዓብን ለመጠየቅ ወደ ሰማርያ በመጣ ጊዜ አክዓብ፡ «ራማት ዘገለግድን እንድንመልስ ከእኔ ጋር ትመጣለህን ?» አለው። ኢዮሣፍጥም፡ «እኔ እንደ አንተ፤ ሕዝቤም እንደ ሕዝብህ ነው» ብሎ መለሰለት።

ኢዮሣፍጥም አክዓብን፡ «የእግዚአብሔርን ቃል አስቀድመን እንጠይቅ» አለው። አክዓብም አራት መቶ ነቢያትን ሰብስቦ፡ «ወደ ራማት ዘገለግድ ለጦርነት ልሂድን ?» አላቸው። ነቢያትም፡ «እግዚአብሔር በንጉሥ እጅ ይሰጣታልና ሂድ» አሉት። ኢዮሣፍጥ ግን፡ «ሌላ የእግዚአብሔር ነቢይ አይገኝምን ?» አለ። አክዓብም መልሶ፡ «የይምላ ልጅ ሚካያስ አለ፤ ነገር ግን ክፉ እንጂ መልካም ትንቢት አይናገር ልኝምና ጠላሁት» አለው። ኢዮሣፍጥም፡

«ንጉሥ እንዲህ አይበል» አለ። አክዓብም፡ «ሚካያስን ፈጥነህ ጥራው» ብሎ መልእክተኛን ላከ።

ሚካያስንም ሊጠራ የሂደው መልእክተኛ፡ «ነቢያት ሁሉ በአንድ አፍ ሆነው ለንጉሡ መልካምን ተናገረዋልና ቃልህ እንደ ቃላቸው ይሁን» አለው። ሚካያስም፡ «እግዚአብሔር የሚነግረኝን እናገራለሁ» አለ። ወደ ንጉሡም መጣ፤ ንጉሡም፡ «ሚካያስ ሆይ፡ ወደ ራማት ዘገለግድ ለጦርነት እንሂድን ?» አለው። እርሱም፡ «ውጣና ድል አድርግ» ብሎ መለሰለት።

አክዓብም፡ «በእግዚአብሔር ስም ከእውነት በቀር እንዳትነግረኝ ስንት ጊዜ አምልሃለሁ ?» አለው። ሚካያስም፡ «እስራኤል ሁሉ ጠባቂ እንደሌላቸው በጎች በተራሮች ላይ ተበትነው አየሁ፤ እግዚአብሔርም፡ - ለእነዚህ ጌታ የላቸውም፤ እያንዳንዱም በሰላም ወደ ቤቱ ይመለስ አለ» ብሎ ተናገረ። አክዓብም አገልጋዮቹን፡ «በደኅና እስከመለስ ድረስ ይህን ሚካያስን በግዞት አኑሩት፤ የመከራ እንጅራም መግቡት፤ የመከራ ውኃም አጠጡት» አላቸው። ሚካያስም፡ «በደኅና ብትመለስ እግዚአብሔር በእኔ አልተናገረም» አለ።

የእስራኤልና የይሁዳ ነገሥታት ወደ ራማት ዘገለግድ በወጡ ጊዜ አክዓብ እንደ ይታወቅ ምንም ልብስን ቢለውጥ አንድ ሶርያዊ ቀስቱን ድንገት ገትሮ በጥሩ ልብስ መጋጠሚያ በኩል ወጋው። ደሙም በሰረገላው ውስጥ ፈሰሰ፤ ወደ ማታም ሞተ። በሠራዊቱም መካከል፡ «ንጉሡ ሞቶአልና እያንዳንዱ ሰው ወደ ሥፍራው ይመለስ» የሚል አዋጅ ተነገረ። ንጉሡንም ወደ ሰማርያ ወስደው ቀበሩት፤ ሰረገላውንም በሰማርያ ከፊ ውኃ አጠቡት፤

እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ወሾች ደሙን ላሱት።

፬፡ የአካዝያስ ክፋትና ሞት።

፩ ነገ. ጳጳ፡ ፱፩-፱፮።

በአባቱ በአክዓብ ፈንታ ልጁ አካዝያስ ነገሠ። አካዝያስም ከሰገነት ላይ ወድቆ ታመመ፤ መልእክተኞቹንም፡ «ሂዳችሁ፤ ከዚህ ሕመም እድን እንደ ሆነ የአቃሮንን አምላክ ብዴልዜቡልን ጠይቁ» አላቸው።

የእግዚአብሔርም መልእክ ከንጉሡ መልእክተኞች ጋር እንዲገናኝ ኤልያስን ላከ። ኤልያስም ተገናኛቸውና፡ «የአቃሮንን አምላክ ብዴልዜቡልን እንዲጠይቁ የምትልክ፤ በእስራኤል አምላክ ስለሌለ ነውን ? ስለዚህ ትሞታለህ እንጂ ከወጣህ በት አልጋ አትወርድም» ብሎ መልእክተኞቹን ወደ ንጉሡ መለሳቸው።

ንጉሡም አንድ የአምሳ አለቃ ከነጭፍ ራምቼ ኤልያስን እንዲይዝ ሰደደው። ኤል

ያስም በተራራ ላይ ተቀምጦ ነበር፤ የምሳ አለቃውም፡ «የእግዚአብሔር ስህተት ሆይ፡ ንጉሡ፡ - ውረድ ይልሃል» አለው። ኤልያስም፡ «የእግዚአብሔር ስህተት ሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድ፡ እናንተንም ትብላ» አለው። እሳትም ወርዳ በላቸው። ንጉሡም ሌላ የአምሳ አለቃ ከነጭፍራው ላከበት፤ እነርሱም እንደዚሁ ጠፋህ ሦስተኛም ሌላ የአምሳ አለቃ ከነጭፍራው ላከበት። እርሱም ወደ ኤልያስ ወጥቶ ተንበረከከና፡ «የእግዚአብሔር ስህተት ሆይ፡ ነፍሳችን በፊትህ የከበረ ትሁን» አለው። የእግዚአብሔርም መልእክ ኤልያስን፡ «ከእርሱ ጋር ውረድ፡ አፍራውም» አለው። ተነሥቶም ወንጌላ ሂደና፡ «ብዴልዜቡልን እንድትይቅ ልከሃልና ትሞታለህ» አለው። አካዝያስም ሞተ፤ ወንድሙም ኢዮራም (ርሱ ፈንታ ነገሠ።

* * *

ከባልንጀራህ ገንዘብ ሁሉ ማናቸውንም አትመኝ።
ዘጸ. ፳፡ ፲፮።

ምኞት ፀንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፡ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች።
ያዕ. ፩፡ ፲፭።

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ አክዓብና ኤልሳቤል ከወጡት ቃላት የትኛዎቹን ተላለፉ ?
፪፡ እግዚአብሔር ምን ፍርድ ተናገረባቸው ?
፫፡ አካዝያስ በምን ምክንያት ሞተ ?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ ልቤን ወደ ምስክርህ አዘንብል፡
ወደ ስስትም አይሁን።
እነሆ፡ ትእዛዝህን ናፈቅሁ፡
በጽድቅህም ሕያው አድርገኝ።

መዝ. ፶፲፰ (፶፲፱)፡ ፴፮፡ ፵።

ምዕራፍ ፮ ።

የኤልያስ መንፈስ በኤልሳዕ ፎ ።

፪ ነገ. ፪ - ፭ ።

፩ ፣ የኤልያስ ወደ ሰማይ መውጣት ።
 ፪ ነገ. ፪ - ፮ ፣ ፳፭ ።
 እግዚአብሔር ኤልያስን በወሎ ነፋስ ወደ ሰማይ ሲወስደው በወደደ ጊዜ ፣ ኤልያስ ከኤልሳዕ ጋር ከኤልሳዕ ተነሣ ። ኤልያስም ኤልሳዕን ፡ «እግዚአብሔር ወደ ቤቴል ልኮኛልና በዚህ ቂይ» አለው ። ኤልሳዕም ፡ «ሕያው እግዚአብሔርን! በሕያው ነፍስህም እምላለሁ አልለይህም» አለ ። ወደ ቤቴልም ወረዱ ።
 በቤቴልም የነበሩ የነቢያት ልጆች ወደ ኤልሳዕ ቀርበው ፡ «እግዚአብሔር ጌታህን ከራስህ ላይ ዛሬ እንዲወስደው ዐውቀሃልን?» አሉት ። እርሱም ፡ «አዎን ፡ ዐውቃለሁ ፤ ዝም በሉ» አላቸው ። ኤልያስም ፡

«ኤልሳዕ ሆይ ፡ እግዚአብሔር ወደ ኢያሪኮ ልኮኛልና እባህ በዚህ ቂይ» አለው ። እርሱም ፡ «አልለይህም» ብሎ ማለለትና ወደ ኢያሪኮ ሄዱ ።
 በኢያሪኮም የነበሩ የነቢያት ልጆች ኤልሳዕን ፡ «እግዚአብሔር ጌታህን ከራስህ ላይ ዛሬ እንዲወስደው ዐውቀሃልን?» አሉት ። እርሱም ፡ «ዐውቃለሁ ፤ ዝም በሉ» ብሎ ማለለት ። ኤልያስም ፡ «እግዚአብሔር ወደ ቤቴል ልኮኛልና እባክህ በዚህ ቂይ» አለው ። እርሱም ፡ «አልለይህም» ብሎ ማለለት ። ሁለቱም ሄዱ ።
 ከነቢያትም ልጆች አምሳ ሰዎች ሄዱ ፡ ከፊታቸውም ጊቀው ቆሙ ፤ እነዚህም ሁለቱ በየርዳና ጳር ቆሙ ። ኤልያስም

መገናኛጸፊያውን ወስዶ ጠቀለለውና ውኃውን መታው ፡ ወዲህና ወዲያም ተከፈለ ። ሁለቱም በደረቅ ተሻገሩ ። ኤልያስም ኤልሳዕን ፡ «ከአንተ ሳልለይ እንዳደርግልህ የምትፈልገውን ለምን?» አለው ። ኤልሳዕም ፡ «መንፈስህ በእኔ ላይ ሁለት እጥፍ እንዲሆን እለምንሃለሁ» አለ ። ኤልያስም ፡ «አስቸጋሪ ነገር ለምንሃል ፤ ነገር ግን ከአንተ በተወሰድሁ ጊዜ ብታየኝ ይሆንሃል ፤ አለዚያ ግን አይሆንልህም» አለ ።
 ሲሄዱም ፡ እያዘገው ሲጫወቱ ፡ እነሆ የእሳት ሰረገላና የእሳት ፈረሶች በመካከላቸው ገብተው ለያዩአቸው ፤ ኤልያስም በወሎ ነፋስ ወደ ሰማይ ወጣ ።
 ኤልሳዕም አይቶ ፡ «አባቴ ፡ አባቴ ሆይ ፤ የእስራኤል ሰረገላና ፈረሶች!» ብሎ ጮኸ ። ከዚያም ወዲያ አላየውም ፤ ልብሱንም ይዞ ከሁለት ተረተረው ። ከኤልያስም የወደቀውን መገናኛጸፊያ አነሣና ተመልሶ በየርዳና ጳር ቆመ ። ከኤልያስም የወደቀውን መገናኛጸፊያ ወሰደና ውኃውን መታቶ ፡ «የኤልያስ አምላክ እግዚአብሔር የት ነው?» አለ ። ውኃውንም በመታ ጊዜ ወዲህና ወዲያ ተከፈለ ፤ ኤልሳዕም ተሻገረ ። በአንጻሩም የነበሩት የነቢያት ልጆች ባዩት ጊዜ ፡ «የኤልያስ መንፈስ በኤልሳዕ ላይ ዐርፎአል» አሉ ፤ ሊገናኙትም መጡ ። ኤልሳዕም በቤቴል አልፎ ወደ ቀርጫሎስ ተራራ ሄደ ፤ ከዚያም ወደ ሰማርያ ተመለሰ ።
 ፪ ፡ ሱነማዊቲቱና ልጅዋ ።
 ፪ ነገ. ፬ ፣ ፳ - ፴፮ ።
 ኤልሳዕ በየጊዜው በሱነም ሲያልፍ አንዲት ሀብታም ሴት እንጀራ እንዲበላ ወደ ቤትዋ ትጋብዘው ነበር ። ለባልዋም ፡ «ሁልጊዜ በዚህ የሚያልፈው ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው ነው ፤ ትንሽ ቤት በሰገነቱ

ላይ እንሥራ ፤ በዚያም አልጋ ፤ ጠረጴዛ ፤ ወንበርና መቅረዝ እናኑርለት ፤ ወደ እኛም ሲመጣ ወደዚያ ይገባል» አለችው ።
 አንድ ቀንም ወደዚያ በመጣ ጊዜ ወዳዘ ጋጀችለት ቤት ገብቶ ዐረፈ ። ሎሌውንም ግያዝን ፡ «ይህችን ሱነማዊት ጥራ» አለው ። በመጣችም ጊዜ ፡ «ይህን ሁሉ አስብሽልኝ ፤ ምን ላድርግልሽ? በላት» አለው ። እርሷም ፡ «እኔ በወገኔ መካከል ተቀምጫለሁ» ብላ መለሰች ። ግያዝም ፡ «ልጅ የላትም ፤ ባልዋም ሽምግሎአል» አለው ። ኤልሳዕም ፡ «በሚመጣው ዓመት በዚህ ወራት ወንድ ልጅ ትታቀፈአለሽ» አላት ። እርሷም ፡ «አይደለም ጌታዬ ፤ እንዳትዋሽኝ እለምንሃለሁ» አለች ። እርሷም ፡ «ይህን ፤ ኤልሳዕም እንዳላት በአዲሱ ዓመት ወንድ ልጅ ወለደች ።
 ሕፃኑም አደገ ፤ አንድ ቀንም እህል አጫጀች ወዳሉበት ወደ አባቱ ሄደ ። አባቱንም ፡ «ራሴን ራሴን» አለው ፤ ወደ እናቱም ወሰዱት ። በጉልበትዋም እስከ ቀትር ድረስ ተቀመጠ ፤ ሞተም ። አውጥታም በእግዚአብሔር ሰው በኤልሳዕ አልጋ ላይ አጋደመችው ፤ በሩንም ዘግታ ወጣች ። አሁንም አስጭና በፍጥነት ወደ እግዚአብሔር ሰው ሄደች ። እርሷም ከሩቅ ባያት ጊዜ ግያዝን ፡ «ሩጠህ ፡- በደገናሽ ነውን? ባልሽና ልጅሽስ ደገና ናቸውን? በላት» አለው ። እርሷም ፡ «ደገና ነው» አለች ፤ ወደ እግዚአብሔርም ሰው በመጣች ጊዜ ፡ «አታታልለኝ አላልሁህምን?» አለች ። ኤልሳዕም ግያዝን ፡ «በትሬን ይዘህ ሃድ ፤ በሕፃኑም ፊት ላይ አኑር» አለው ። እርሷም ኤልሳዕን ፡ «አልተውህም» አለች ፤ ተነሥቶም ተከተላት ።
 ግያዝም ቀደማቸው ፤ በትሩንም በሕፃኑ ፊት ላይ አናረው ፤ ነገር ግን ድምፅ ወይም ንቅናቄ አልነበረም ፤ ተመልሶም

ምዕራፍ ፯ ።

የኤልሳዕ ነቢይነትና በሶርያ ላይ የተሰጠው ድል ።

፪ ነገ. ፮ ፡ ፰ - ፯ ፡ ፳ ።

፩ ፡ የእሳት ፈረሶችና ሰረገላዎች ።

፪ ነገ. ፮ ፡ ፰ - ፯ ፡ ፳ ።

የአክዓብ ልጅ ኢዮራም በኤልሳዕ የተደረገውን ድንቅ ሥራ ምንም ቢያውቅ ከክፋቱ አልተመለሰም ። እግዚአብሔር ግን ለእርሱና ለእስራኤል ንስሐ እንዲገቡ ጊዜ እያሰረዘመ ። ከሚዋጋቸው ጠላት ከሶርያ ንጉሥ በኤልሳዕ በኩል ያድናቸው ነበር ። በየጊዜውም የሶርያ ንጉሥ ለጦር ሠራዊቱ አለቆች ፡ «በዚህ ወይም በዚያ እንሠፍራለን» እያለ ድል ለመንግት ምንም ቢሞክር

ከር ፡ የእስራኤል ንጉሥ አሳቡን እያወቀ ከእጁ ያመልጥ ነበር ።

የሶርያ ንጉሥም በዚህ ነገር ተጨንቆ አለቆቹን ፡ «ከመካከላችን ከእስራኤል ንጉሥ ጋር የተወዳጅ አለን?» አላቸው ። ከእነርሱም አንዱ ፡ «ጌታዬ ሆይ ፡ እንዲህ እኮ አይደለም ። ነገር ግን በእልፍኝህ ሆነህ የምትናገረውን በእስራኤል ያለው ነቢይ ኤልሳዕ ለእስራኤል ንጉሥ ይነግረዋል» አለ ። ንጉሡም ፡ ኤልሳዕ የሚገኘው በዶታይን እንደሆነ ከተረዳ በኋላ ሊያስይዘው

ፈረሰኞችንና ሰረገላዎችን ብዙ ጭፍራም ሰደደ ። በሌሊትም መጥተው ከተማዬቱን ከበቡ ።

የእግዚአብሔርም ሰው ሎሌ ማለዳ ተነሥቶ ቢወጣ እነሆ በከተማዬቱ ዙሪያ ጭፍራም ፈረሶች ሰረገላዎችም ታዩት ። ለጌታውም ፡ «ጌታዬ ሆይ ፡ ወዮ! ምን እናደርጋለን?» አለው ። ኤልሳዕም ፡ «ከእኛ ጋር ያሉት ከእነርሱ ጋር ካሉት ይበልጣሉና አትፍራ» አለው ። ደግሞም ፡ «አቤቱ እንዲያይ ዓይኖቹን እባክህ ግለጥለት» ብሎ ጸለየ ። እግዚአብሔርም የብላቴናውን ዓይኖች ገለጠ ። አየም ፡ እነሆም በኤልሳዕ ዙሪያ ያሉት የእሳት ፈረሶችና ሰረገላዎች ተራራውን ሞልተውት ነበር ።

የሶርያውያንም ጭፍራሞች ወደ እርሱ በቀረቡ ጊዜ ኤልሳዕ ፡ «ይህን ሕዝብ ፅውር እንድታደርግ እለምንሃለሁ» ብሎ ጸለየ ፤ ጭፍራሞችም ፅውር ሆነ ። ኤልሳዕም ፡ «የምትፈልጉትን ሰው እንዳሳያችሁ ተከተሉኝ» ብሎ ወደ ሰማርያ ወደ እስራኤል ንጉሥ መራቸው ። በደረሱም ጊዜ ኤልሳዕ ፡ «አቤቱ ፡ እንዲያይ ዓይኖቻቸውን ግለጥ» አለ ፤ አየም ። የእስራኤልም ንጉሥ ኤልሳዕን ፡ «አባቴ ሆይ ፡ ልግ ደላቸውን?» አለው ። ኤልሳዕም ፡ «በሰይፍህ የማረክኸውን እንድትገድል ይገባሃልን? ይልቅስ አብልተህ አሰናብታቸው» አለው ። ብዙም መብል አዘጋጀላቸው ፤ በልተውና ጠጥተውም ወደ ጌታቸው ተመልሰው ሄዱ ። ለጊዜውም የሶርያ ጭፍራሞች ወደ እስራኤል አልተመለሱም ።

፪ ፡ የሰማርያ መከብብና ረኅብ ።

፪ ነገ. ፮ ፡ ፳፱ - ፯ ፡ ፪ ።

የሶርያ ንጉሥ ወልደ አዴርም ሠራዊቱን ሁሉ ሰብስቦ እንደገና ከእስራኤል ጋር ሊዋጋ ወጣ ፡ ሰማርያንም ከበባት ። በሰማርያም የአሀያ ራስ በአምሳ ብር እስኪሸጥ ድረስ ታላቅ ረኅብ ሆነ ። የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮራም በቅጥር ላይ በሚመላለሰት ጊዜ አንዲት ሴት ፡ «ጌታዬ ንጉሥ ሆይ ፡ እርዳኝ ፤ ይህች ሴት ፡ ዛሬ ልጅሽ እንብላ ። ነገም ልጄን እንበላለን አለችኝ ልጄንም ቀቅለን በላነው ፤ ልጅዋን ግሽሽገችው» ብላ አቤቱታ አቀረበችለት ንጉሡም ይህን በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ ሕዝቡም በውስጥ ለብሶት የነበረው ማቅ አዩ ። ንጉሡም ፡ ምንው እግዚአብሔር አይረዳንም በማለት ተቁጥቶ ኤልሳዕን ለመግደል ምሎ መልእክተኛ ላከበት የላከውንም መልእክተኛ ተከትሎ ወገኑን ነቢዩ ቤት መጣና ፡ «እነሆ ይህ ክፉ ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ። እግዚአብሔርን ገና እንድትጠብቅ ምንድን ነኝ?» አለው ።

፪ ፡ የአራቱ ለምጻሞች የምሥራች ።

፪ ነገ. ፮ ፡ ፫ - ፳ ።

በበሩም መግቢያ አራት ለምጻም ሰዎች ነበሩ ፤ እርስ በርሳቸውም ፡ «እስከንሞት ድረስ በዚህ ለምን እንቀመጣለን? ወይ ሶርያውያን ሠፈር እንሸሽ ፤ ቢገድሉንም በዚህ በረኅብ እንደምንሞት እንሞታለን በሕይወት ቢያኖሩን ግን እንኖራለን» ተባሉ ። ጨለምለም ባለ ጊዜም ወደ ሶርያውያን ሠፈር ለመሄድ ተነሡ ፤ ወደ ሠፈር

ሩም ዳርቻ በመጡ ጊዜ እነሆ ማንንም አላ ገኙም ። እግዚአብሔር ሶርያውያንን የሰረ ገላና የፈረሰ የብዙም ጭፍራ ድምፅ አሰ ምቶ ነበርና እስራኤላውያን ረዳቶችን ቀጥ ረው የመጡ መስሎአቸው ሠፈራቸውን ትተው ሸሽተው ነበር ። አራቱም ለምጻ ሞች ወደ አንድ ድንኳን ገብተው በዚያ ያገኙትን በሉ ጠጡም ፣ ብርና ወርቅ ልብ ስም ወሰዱ ሸሸጉትም ። ተመልሰውም ከሌላ ድንኳን ወስደው ሸሸጉ ።

ከዚህም በኋላ ፡ «መልካም አላደረግ ንም ፣ ዛሬ የምሥራች ቀን ነው ፣ እኛ ግን ዝም ብለናል ፤ እስኪነጋም ድረስ ብንቁይ በደለኞች እንሆናለን» ተባባሉ ። ሄደውም የሆነውን ሁሉ ለከተማዬቱ ደጅ ጠባቂ ሞች ነገሩ ፤ እነርሱም ለንጉሡ ቤተ ሰብ

ነገሩ ። ንጉሡም ከተማከረ በኋላ ፡ «ሄዳ ችሁ እዩ» ብሎ ከሶርያውያን ሠራዊት በኋላ ሰዎችን ላከ ። እስከ ዮርዳኖስም ድረስ ሲከታተሉ ሶርያውያን ሲሸሹ የጣ ሉት ልብስና ዕቃ መንገዱን ሁሉ ሞልቶት አገኙ ። ተመልሰውም ለንጉሡ ነገሩት ። ሕዝቡም ወጥተው የሶርያውያንን ሠፈር በዘበዙ ፤ እንደ እግዚአብሔርም ቃል አንድ መስፈሪያ መልካም ዱቄት ፣ እንዲሁም ሁለት መስፈሪያ ገብስ በአንድ ሰቅል ተሸመተ ። ንጉሡም ፡ ተደግፎት የነበረውን አለቃ በር እንዲጠብቅ አቆ መው ። ሕዝቡም ሊሸምቱ ሲቻኩሉ ከበሩ ላይ ረጋገጡትና የእግዚአብሔር ስው እንደ ተናገረው እህሉን ሳይቀምስ ሞተ ።

* * *

የእግዚአብሔር መልአክ በሚፈሩት ሰዎች ዙሪያ ይሰፍ ራል ፡ ያድናቸውማል ። መዝ. ፱፫ (፴፬) ፡ ፯ ።

ከእኛ ጋር ያሉት ከእነርሱ ጋር ካሉት ይበልጣሉና አት ፍራ ። ዪነገ. ፮ ፡ ፲፮ ።

መልካም አላደረግንም ፡ ዛሬ የመልካም የምሥራች ቀን ነው ፡ እኛም ዝም ብለናል ። ዪነገ. ፮ ፡ ፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ለሶርያ ንጉሥ ፣ ከእስራኤል ንጉሥ ጋር የተወዳጀ በራሱ ሠራዊት መካከል እንዳለ የመሰለው ስለ ምንድር ነው ?
 ፪ ፡ በሰማርያ ረገብ እጅግ በጸና ጊዜ ንጉሡ በማን ተቋጣ ?
 ፫ ፡ እህል እንደ ተገኘ ለከተማዬቱ የምሥራችን ያመጡ እነማን ነበሩ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፣ በመከራችን ረድኤትን ስጠን ፣ የሰውም ማዳን ከንቱ ነው ። መዝ. ፻፮ (፻፳) ፡ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፳ ።

በኢዩ አማካይነት የተፈጸመ ፍርድ ።

ከ፪ ነገ. ፳ ፡ ፱ ፡ ፲ ፡ ፲፫ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ ኢዩ በእስራኤል ነገሠ ። ዪነገ. ፳ ፡ ፯ - ፲፭ ፡ ፳ ፡ ፳፭ - ፱ ፡ ፲፫ ።

እግዚአብሔር እስራኤልን ከሶርያ እጅ እያ ዳነ የዘወትር ምሕረቱን ምንም ቢገልጥ ፣ የአካባቢ ልጅ ኢዮራምና ሕዝቡ ከከፋታ ቸው አልተመለሱም ። በዚህም ጊዜ ፡ ለኤ ልያስ ተገልጦለት እንደ ነበረ ፣ የአካባቢን ቤት የሚያጠፋ ንጉሥ ኢዩ በእስራኤል ላይ ፣ እስራኤልንም የሚያስጨንቅ ንጉሥ አዛሄል በሶርያ ላይ የሚነግሡበት ጊዜ ደረሰ ። (ዪነገ. ፲፱ ፡ ፲፭ - ፲፮ ።)

በዚያን ጊዜ አዛሄል ወልደ አዴርን ገድሎ በሶርያ ላይ ነገሠ ። የእስራኤል ንጉሥ ኢዮራም ፣ የእንቱ ልጅ የነበረውን የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስን ይዞ በሬማት ዘገለግድ አዛሄልን ሊወጋ ሄደ ። ሶርያውያ ንም ኢዮራምን አቋሰሉት ፤ ሊታከምም ወደ ኢይዝራኤል ተመለሰ ፤ የይሁዳም ንጉሥ ሊጠይቀው ተከተለው ።

ኤልሳም ከነቢያት ልጆች አንዱን ፣ «ይህን የዘይት ማስሮ ይዘህ በሬማት ወዳ ለው ወደ ናሚሲ ልጅ ወደ ኢዩ ሂድ ፣ ዘይ ቱንም በራሱ ላይ አፍሰስና ፡- እግዚአብ ሔር እንዲህ ይላል ፡- በእስራኤል ላይ ንጉሥ እንድትሆን ቀባሁህ ብለህ ሽሽ» አለው ። ሄደም ፤ የሠራዊት አለቆችም በሬ ማት ተቀምጠው አገኛቸው ፣ ኢዩንም ፣ «አለቃ ሆይ ፣ ከአንተ ጋር ጉዳይ አለኝ» ብሎ ወደ ቤት አገባውና ፣ «የእስራኤል

አምላክ እንዲህ ይላል ፡- በእስራኤል እን ድትነግሥ ቀባሁህ ፣ የባሪያዎቹንም ደም ከኤልዛቤል እጅ እበቀል ዘንድ የአካባ ብን ቤት ትመታለህ» ብሎ ቀባውና ሸሸ ። ኢዩም ወደ ጓደኞቹ ተመልሶ ነገራቸው ፣ ሁሉም መለከት እየነፉ ፣ «ኢዩ ነግሦ አል» አሉ ።

፪ ፡ ኢዩ የአካባቢን ቤት አጠፋ ። ዪነገ. ፱ ፡ ፲፬ - ፲ ፣ ፴፮ ፣ (፲፫ ፡ ፩ - ፳፭ ፣ ፲፬ ፡ ፳፫ - ፳፮ ።) ኢዩም በሰረገላው ላይ ተቀምጦ በችኩላ ወደ ኢይዝራኤል ሄደ ። ኢዮራምና አካዝ ያስም በየሰረገላቸው ከከተማዬቱ ወጥ ተው በናቡቴ እርሻ ውስጥ ተገናኙት ። ኢዮራምም ፡ «ኢዩ ሆይ ፣ ሰላም ነውን?» አለ ። እርሱም ፡ «የእናትህ የኤልዛቤል ክፋት ሲበዛ ምን ሰላም አለ?» ብሎ መለሰ ። ኢዮራምም ሰረገላውን መልሶ ነዳ ፤ ሲሸሽም ኢዩ ቀስቱን ለጥጦ በፍላጻ ወጋው ፤ በናቡቴም ቦታ እንዲጣል አዘዘ ። የኢዩም ሰዎች አካዝያስን ተከትለው ገደ ሉት ፣ ባሪያዎቹም ወደ ኢዮራም ወሰ ዱት ፣ ከአባቶቹም ጋር ቀበሩት ።

ኢየሱስ ወደ ኢየሁዳ ለመጣ ። ሌዕካ ቤልሎም ሰማች ፤ ዓይንዋንም ተኳዝላ ራስ ዋን አኔጠች ፤ በመስኮትም ዘልቃ ትመለከት ነበር ። ኢየሱስ ፡ «ሰላም ነውን?» ብትለው ፡ እርሱ ፊቱን ወደ መስኮቱ አንሥቶ ፡ «ከእኔ ጋር ማን አለ?» ቢል ሎኸ ። ሁለት ሦስት ሰዎችም ወደ እርሱ ተመለከቱ ፤ እርሱም ፡ «ወደ ታች ወርውሩአት» አላቸው ። ወረውሩአት ፡ ረገጡአት ሞተችም ። ኢየሱስ ገብቶ በላ ጠጣም ፤ ከዚያም በኋላ ፡ «የንጉሥ ልጅ ናትና ቅበሩአት» አለ ። ሊቀብሩአትም በሄዱ ጊዜ ከአናት ዋና ከእግርዋ ከመዳፍዋም በቀር ምንም አላገኙም ። ኢየሱስ ፡ «በኤልያስ ልሳን ፡ የኤልሳቤልን ሥጋ ውሾች ይበላሉ ፤ ማንም ፡ ይህች ኤልሳቤል ናት ይል ዘንድ አይችልም ያለው የእግዚአብሔር ቃል

ይህ ነው» አለ።
 ኢየሱስ ከአባቱ የቀረውን ፡ ከእስራኤልም በገደብ የነበሩትን ሰዎች ሁሉ አዳኝ ። እግዚአብሔርም ፡ «ይህን ሰላዊት ልጅ ስለሆነ አራት ትውልድ ድረስ ማሳሰብ» አለው ። ነገር ግን ኢየሱስ ሆኖም ከናባጥ ልጅ ከኢየርብዓም ጋር አልራቁምና የሶርያ ንጉሥ አዛሄል ልጅና ምሥራቅ የነበረውን ክፍለ አገር መታ ።
 በኢየሱስ የልጅ ጥበብ ስለመገኘት ሥነ ሥነ ሕይወት ሞተ ። የዮሐንስ ልጅ ዳግማዊ ጌደብም ዐርባ ዓመት ሲነግሥ ሳለም ጌደብ በሚባል ነቢይ እንደ ተናገረ ጌደብን በማባረር ግዛቱን መለሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ዮናስና የነነዌ ሰዎች ።
 ትንቢተ ዮናስ ።

፩ ፤ ዮናስ ከእግዚአብሔር ፊት ከብለለ ።
 ፪ ፤ እግዚአብሔር ዮናስን መለሰው ።
 ፫ ፤ እግዚአብሔርም በባሕሩ ላይ ታላቅ ነገር ስን አመጣ ፤ መርከቢቱም ልትሰበር ቀበች ። መርከቢኞቹም ፈሩ ፤ እያንዳንዱም ወደ አምላኩ ሎኸ ፤ ዮናስ ግን ከባድ እቅል ፈጠረ ። የመርከቢቱም አለፈ ። «ምነው ተኝተሃል? እንዳንጠፋ ተነሳተህ አምላክህን ጥራ» አለው ። መርከቢኞቹም ይህ አደጋ ያገኛቸው በማን ምክንያት እንደ ሆነ ለማወቅ ዕጣ ተጣጣሉ ። ያን ጊዜም ፡ «ከማን ወገን ነህ?» ብለው ጠየቁት ። እርሱም ፡ «እኔ ዕብራይ ነኝ» ባሕሩንና የብሶን የፈጠረውን የሰማይ አምላክ እግዚአብሔርን አመልክላለሁ አላቸው ። እነርሱም ፡ ዮናስ ከፊቱ የሚነሱ በልል የሰማይና የምድር ፈጣሪ እንደ ሆኑ መርከብ እንዲሄድ ዋጋ ክፍሎ ተሳፈረ ።

፬ ፤ ዮናስ ከእግዚአብሔር ፊት ከብለለ ።
 ፭ ፤ እግዚአብሔር ዮናስን መለሰው ።
 ፮ ፤ እግዚአብሔርም በባሕሩ ላይ ታላቅ ነገር ስን አመጣ ፤ መርከቢቱም ልትሰበር ቀበች ። መርከቢኞቹም ፈሩ ፤ እያንዳንዱም ወደ አምላኩ ሎኸ ፤ ዮናስ ግን ከባድ እቅል ፈጠረ ። የመርከቢቱም አለፈ ። «ምነው ተኝተሃል? እንዳንጠፋ ተነሳተህ አምላክህን ጥራ» አለው ። መርከቢኞቹም ይህ አደጋ ያገኛቸው በማን ምክንያት እንደ ሆነ ለማወቅ ዕጣ ተጣጣሉ ። ያን ጊዜም ፡ «ከማን ወገን ነህ?» ብለው ጠየቁት ። እርሱም ፡ «እኔ ዕብራይ ነኝ» ባሕሩንና የብሶን የፈጠረውን የሰማይ አምላክ እግዚአብሔርን አመልክላለሁ አላቸው ። እነርሱም ፡ ዮናስ ከፊቱ የሚነሱ በልል የሰማይና የምድር ፈጣሪ እንደ ሆኑ መርከብ እንዲሄድ ዋጋ ክፍሎ ተሳፈረ ።

* * *
 ራሳችሁ አትበቀሉ ፡ በቀል የእኔ ነው ፡ እኔ ራሳችን እመልሳለሁ ይላል ጌታ ተብሎ ተጽፎአል ።
 ሮሜ ፲፪ ፡ ፲፱ ፡ (ዘፍ፡ ፳፭ ።)

እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሠወረውንም ጌታ ሁሉ ፡ መልካም ቢሆን ክፉም ቢሆን ፡ ወደ ፍርድ ይጠቀሳል ።
 ፲፪ ፡ ፲፱ ።

* * *
 ጥያቄ ፡ ፩ ፡ በእካዓብ ቤት ላይ የተነገረው ፍርድ በማን እጅ ተደርጎ?
 ፪ ፡ ኢየሱስ የማንን ጋጠአት ተከተለ?
 ፫ ፡ የኢየሱስ ልጆች እስከ ስንት ትውልድ ድረስ በእስራኤል ሕይወት ነገሡ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ አንተ ለዘላለም ልዑል ።
 አቤቱ ፡ እነሆ ጠላቶችህ ይጠፋጩ ።
 ዓመፃንም የሚሠሩ ሁሉ ይበተናሉ ።
 መዝ. ፲፩ (፲፱) ።

ባስተዋሉ ጊዜ በጣም ፈርተው ፡ «ባሕሩ ጸጥ እንዲል ምን እናድርግብህ ?» አሉት ። እርሱም ፡ «አንሥታችሁ ወደ ባሕር ጣሉኝ» አላቸው ። እነርሱ ግን ወደ ምድር ሊመለሱ አጥብቀው ቀዘፉ ፤ ሆኖም ባሕሩ እጅግ አብዝቶ በተናወጠባቸው ጊዜ ፡ «አቤቱ ፡ ስለዚህ ሰው ነፍስ እንዳንጠፋ ንጹሕም ደም በእኛ ላይ እንዳታደርግ እን ለምንሃለን?» ብለው ፡ የናስን ወሰዱና ወደ ባሕሩ ጣሉት ። ባሕሩም ጸጥ አለ ፤ ሰዎ ችም እግዚአብሔርን ፈሩ ፡ ሠዉለትም ፡ ስለለትንም ተሳሉ ።

እግዚአብሔርም የናስን የሚውጥ ታላቅ ዓሣ አሰናዳ ፡ የናስም ተውጦ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በዓሣው ሆድ ውስጥ ቄየ ። በዓሣውም ውስጥ ሆኖ እንዲህ ብሎ ጸለየ ፡-

« በመከራዬ ላለሁ ወደ አምላኬ ወደ እግዚአብ ሔር ጮኸሁ ፡
እርሱም ሰማኝ ። . . .
ወደ ጥልቁ ወደ ባሕሩ ውስጥ ጣልኸኝ ፡ . . .
አንተ ግን ፡ አቤቱ አምላኬ ፡ ሕይወቴን ከጉድ ጓዱ አወጣህ ።
ነፍሴ በዛለችብኝ ጊዜ እግዚአብሔርን አሰብሁት ፡ ጸሎቴም ወደ አንተ ወደ ቅዱስ መቅደስህ ገባች ። . . .
እኔም በምስጋና ቃል እሠዋልሃለሁ ፡ የተሳልሁትንም እከፍላለሁ ።
ደኅንነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ። »

እግዚአብሔርም ዓሣውን አዘዘው ፡ እር ሱም የናስን በየብስ ላይ ተፋው ። የእግዚአብሔርም ቃል ሁለተኛ ወደ የናስ እንዲህ ሲል መጣ ፤ «ተነሥተህ ወደ ነነዌ ሂድ ፡ የምነግርህንም ስብከት ስበክ ላት ። » የናስም ተነሥቶ ሄደ ፡ ወደ ነነ ዌም ገብቶ ፡ «በዐርባ ቀን ውስጥ ነነዌ ትገለበጣለች» እያለ መጮኸ ጀመረ ።

፫ ፡ የነነዌ ሰዎች ንስሐ ።
ዮና.፫.፩-፲፱

የነነዌ ሰዎችም እግዚአብሔርን አመኑ ፤ ጸሎት ፡ ማቅም ልበሱ ። የነነዌ ንጉሥም ከዙፋኑ ተነሥቶ ግቅ ለበሰ ፡ በአመድም ላይ ተቀመጠ ። አዋጅም አሳወጀ ፡ «ሰዎ ችና እንሰሶች አንዳች አይቅመሱ ፡ አይሰ ማሩም ፡ ውኃም አይጠጡ ፤ በማቅም ይሸ ፈኑ ፡ ወደ እግዚአብሔርም በብርቱ ይጫኹ ፤ ሰዎችም ሁሉ ከክፉ መንገዳቸውና በእጃቸው ካለው ግፍ ይመለሱ» አለ ። እግዚአብሔርም ከክፉ መንገዳቸው እንደ ተመለሱ ባየ ጊዜ ማራቸውና ሊያደርግባቸው ያሰበውን ነገር አላደረገም ።

፬ ፡ የዮናስ ቀጣጥና የእግዚአብሔር መልስ ።
ዮና.፬.፩-፲፩

ዮናስ የነነዌን አለመገልበጥ ባስተዋለ ጊዜ ተቈጣ እንጂ ደስ አልተሰኘም ። ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ ፡ «አቤቱ ፡ በአ ገራ ላለሁ የተናገርሁት ይህ አልነበረምን? አንተ ችርና ይቅር ባይ ፡ ታጋሽም ፡ ምሕረ ትህም የበዛ ፡ ንስሐ በሚገቡትም የተናገር ሽውን ፍርድ የግትፈጽም አምላክ እንደ ሆንህ ዐውቄ ነበርና ስለዚህ ወደ ተርሴስ ለመከብለል ፈጠንሁ ። አሁንም አቤቱ ፡ በሕይወት ከመኖር ሞት ይሻለኛልና እባ ክህ ነፍሴን ከእኔ ውሰድ» አለው ። እግዚ አብሔርም ፡ «በውኑ ልትቈጣ ይገባሃ ልን?» አለው ።

ዮናስም ከነነዌ ወጥቶ የሚያገኛትን እስኪያይ ድረስ ከከተማዬቱ ወደ ምሥ ራቅ ዳስ ሠርቶ ከጥላው በታች ተቀመጠ ። ከሙቀትም የተነሣ ተጨነቀ ። እግዚአብ ሔር አምላክም ቅል አዘጋጀ ፡ ከጭንቀ ቴም ታድነው ወንድ በራሱ ላይ ጥላ እንድ ትሆነው ከፍ ከፍ አደረጋት ፤ ዮናስም ስለ ቅሊቱ ጥላ እጅግ ደስ አለው ።

በነጋው ግን ወገግ ባለ ጊዜ እግዚአብ ሔር ትልን አዘጋጀ ፤ እርስዎም ቅሊቱን እስክትደርቅ ድረስ በላቻት ። ፀሐይም በወጣች ጊዜ እግዚአብሔር ሙቀት ያለ ውን ነፋስ አዘጋጀ ፤ ዮናስም እስኪዝል ድረስ ተጨንቆ ፤ «በሕይወት ከመኖር ሞት ይሻለኛል» ብሎ ሞትን ፈለገ ።
እግዚአብሔርም ፡ «በውኑ ስለዚች ቅል ልትቈጣ ይገባሃልን?» አለው ። እርሱም ፡

«እስከ ሞት ድረስ ልቈጣ ይገባኛል» አለ እግዚአብሔርም ፡ «አንተ ትበቅል ዘን ላልደከምህባት ፡ ላላሳደግሃትም ፡ በአን ሌሊት ለበቀለች ፡ በአንድ ሌሊትም ለጎ ቀችው ቅል አዝነሃል ። እኔስ ቀኛቸው ግራቸውን የማይለዩ ከመቶ ሃያ ሺህ የሚ ልጡ ሰዎችና ብዙ እንሰሶች ላሉባት ለጎ ቂቱ ከተማ ለነነዌ አላዝንምን?» አለው ።

* * *

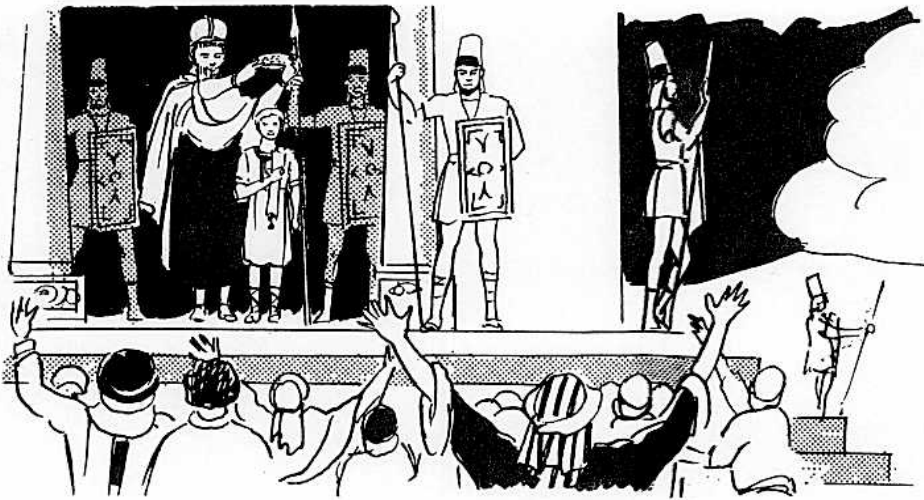
አ.የሱስ አለ ፡- የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል ፡ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና ፡ እነሆም ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ ።
ግቱ.፲፪.፵፩

ልመናና ጸሎት ምልጃም ምስጋናም ስለ ሰዎች ሁሉ ስለ ነገሥታትና ስለ መኳንንትም ሁሉ እንዲደረጉ ከሁሉ በፊት እመክራለሁ ። ሰዎች ሁሉ ሊድኑና እውነቱን ወደ ማወቅ ሊያርሱ በሚወድ በእግዚአብሔር በመድኃኒታችን ፊት መልካምና ደስ የሚያሰኝ ይህ ነው ። ፩ጢ.፪.፩-፱

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እግዚአብሔር የናስን ምን አዘዘው ?
፪ ፡ የናስ በኩባላ ጊዜ እግዚአብሔር ምን በማድረግ መለሰው ?
፫ ፡ የናስ ላይታዘዝ የኩባላው በምን ምክንያት ነበረ ?
፬ ፡ የነነዌ ንጉሥ ምን የሚል አዋጅ አወጀ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ከዓይንህ ፊት ተጣልሁ ፡ ነገር ግን ወደ ቅዱስ መቅደስህ ደግሞ እመለከ ታለሁ አልሁ ። . . .
ነፍሴ በዛለችብኝ ጊዜ እግዚአብሔርን አሰብሁት ፡ ጸሎቴም ወደ አንተ ወደ ቅዱስ መቅደስህ ገባች ።
ዮና.፫.፩-፳

ምዕራፍ ፲ =

የዳዊት ዘር ከአልቂት መዳን =

፪ ነገ. ፲፩ ፡ ፲፪ ፡ ፪ ዜና ጳጳሪ ፡ ፳፬

፩ ፡ የዳዊትና የአክዓብ ቤት ጋብቻ ።
፩ ነገ. ፲፩ ፡ ል-፳ ፡ ጳጳሪ ፡ ፵፩-፵፬ ፡ ፪ ነገ. ፳ ፡ ፲፯-፲፱ ።
፪ ዜና. ጳጳሪ ፡ ል-፪ ።

በአስራኤል ሰሜናዊ መንግሥት ልዩ ልዩ ነገሥታት በነገሡበት ዘመን ከዳዊት ቤት የተወለዱት ነገሥታት ተራ በተራ በኢየሩሳሌም ነግሠው ነበር ። የሮብዓም ልጅ አብያም በአባቱ ጋጢአት ሂደ እንጂ ልቡ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም እንደ ነበረ እንደ ዳዊት አልነበረም ። ቢሆንም እንኳ አምላኩ እግዚአብሔር ለዳዊት ሲል አላጠፋውም ፤ ከእርሱ በኋላ ልጁን አሳን አስነሣ ። አሳና ልጁ ኢዮሳፍጥም በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገርን አደረጉ ፤ እግዚአብሔርም በጠላቶቻቸው ላይ ድልን ሰጣቸው ። ኢዮሳፍጥ ግን የአክዓብንና የኤልሳቤልን ልጅ ጎቶልያን ለልጁ ለኢዮራም በመዳሩ በጣም ተሳሳተ ፤ ኢዮራም ጎቶልያን ካገባ በኋላ ምክርዋን እየተከተለ በእ

ግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ ። ልጁ አካዝያስም ደግሞ በአክዓብ መንገድ ሂደ ፤ እናቱ ጎቶልያ ኔፍ እንዲያደርግ ትመክረው ነበርና ። ጳካዝያስም አንድ ዓመት በኢየሩሳሌም ሕገሠ በኋላ ፤ አሳቱ የሆነውን የሰማርያን ንጉሥ ኢዮራምን ለመጠየቅ በሂደ ጊዜ በኢዮ ተከታዮች እጅ ተገድሎ ሞተ ።

፪ ፡ ጎቶልያ በዳዊት ቤት ያስደረገችው አልቂት ። ፪ ነገ. ፲፩ ፡ ል-፲ ፡ ፪ ዜና ጳጳሪ ፡ ፲-፲፪ ።

ጎቶልያም ልጅዋ አካዝያስ እንደ ሞተ ባዩች ጊዜ ተነሥታ ከዳዊት ቤት የነበሩትን የነገሥታት ዘር ሁሉ አጠፋች ፤ በኢየሩሳሌምም በዳዊት ዙፋን ላይ ነገሠች ። ነገር ግን የንጉሥ ኢዮራም ልጅ የአካዝያስ እግት የሳቤት ፤ ከተገደሉት ከንጉሡ ዘሮች መካከል የአካዝያስን ሕፃን ልጅ

ኢዮአስን ወስዳ በእልፍኝ ውስጥ ሸሸገችው ። የሳቤትም የካህኑ የዮዳሄ ሚስት ነበረችና ሕፃኑ በእነርሱ ዘንድ ተሸሽጎ በእግዚአብሔር ቤት ስድስት ዓመት ተቀመጠ ። ጎቶልያም ከንጉሥ ዘር አንድ ሰው ያልተረፈ መስሎአት ነገሠች ።

፫ ፡ የኢዮአስ መንገሥ ። ፪ ነገ. ፲፩ ፡ ል-፳ ፡ ፪ ዜና ጳጳሪ ፡ ል-፳፩ ።

በሰባተኛውም ዓመት ካህኑ የዮዳሄ በረታ ፤ ከዘበኞች አለቆችና ከሌዋውያን እንዲሁም ከሕዝቡ ጸሐቆች ጋር ቃል ኪዳን አደረገ ። ሥርዓተ ንግሡም እንዴት እንደሚፈጸም አስረዳቸው ። ሕዝቡም ሁሉ የዮዳሄ እንዳዘዛቸው አደረጉ ። በሰንበትም ቀን ወደ እግዚአብሔር ቤት ተሰበሰቡ ። የዳሄም የንጉሡን ልጅ አወጣና እንደ ተለመደው በዓምድ አጠገብ አቁሞ ዘውድን አቀዳጀው ፤ ምስክሩንም ፤ ማለት የእግዚአብሔርን ሕግ ሰጠው ፤ ቀባውም ፤ ሕዝቡም ፤ «ንጉሡ ሺህ ዓመት ይንገሥ» እያሉ አጨበጩ ። የአገሩም ሕዝብ ደስ ብሎአቸው መለከትን ነፉ ፤ መዘምራንም በዜማ መሣሪያ እያዘሙ የምስጋና መዝሙር ዘመሩ ።

ጎቶልያም የሕዝቡን የደስታ ድምፅ በሰማች ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ቤት መጣች ። በዚያም ንጉሡንና የሚያመሰግኑትን ሕዝብ ባዩች ጊዜ ልብስዋን ቀድዳ ። «ዓመፅ ነው! ዓመፅ ነው!» ብላ ጮኸች ። ካህኑም የዳሄ የመቶ አለቆችን ፤ «ከሰልፍ መካከል አውጡአት ፤ በእግዚአብሔርም ቤት ውስጥ አትግደሉአት» አለ ። እጃቸውንም በእርስዋ ላይ ጫኑ ፤ ወደ ቤተ መንግሥትም ወስደው ገደሉአት ።

የዳሄም የእግዚአብሔር ሕዝብ እንዲሆኑ በእግዚአብሔርና በንጉሡ በሕዝቡም መካከል ቃል ኪዳን አደረገ ። ደግሞም በንጉሡና በሕዝቡ መካከል ቃል ኪዳን አደ

ረገ ። ሕዝቡም ሁሉ ሂደው የበአልን ቤት አፈራረሱት ፤ መሠዊያዎቹንና ምስሎችንም አደቀቁ ። የበአልንም ካህን ማታን ገደሉት ። ካህኑም የዳሄ ለእግዚአብሔር ቤት አስተዳዳሪዎችን ሾመ ። ንጉሡንም ከእግዚአብሔር ቤት አውጥቶ ወደ ቤተ መንግሥት አመጣው ፤ ኢዮአስም የዳዊት ቤት በሆኑት በአባቶቹ ዙፋን ተቀመጠ ። የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ደስ አላቸው ።

፬ ፡ የእግዚአብሔር ቤት መታደስ ። ፪ ነገ. ፲፪ ፡ ል-፲፯ ፡ ፪ ዜና ጳጳሪ ፡ ል-፲፱

ካህኑ የዳሄ ያስተምረው በነበረ ዘመን ሁሉ ኢዮአስ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነበርን አደረገ ። ኢዮአስም የተናደው የእግዚአብሔር ቤት እንዲጠገን ካህናትን አዘዘ እነርሱ ግን ችል ብለው ከመሥራት ስዘገዩ ፤ ንጉሡ ካህናትን ጠርቶ ። «ከእንዲህ ወዲህ ከሕዝቡ ወደ እግዚአብሔር ቤት የሚገባ ገንዘብ ፤ ለመጠገኛ ይሰጡ እንጂ ከሚያመጡት ሰዎች አትቀበሉ አላቸው ። ከዚህም በኋላ ካህኑ የዳሄ ሣጥ ወስዶ መክደኛውን ነደለ ። በእግዚአብሔርም ቤት መግቢያ በስተቀኝ አኖረው ገቢውም ገንዘብ በዚያ ይጠራቀም ነበር ። በሣጥኑም ውስጥ ብዙ ገንዘብ መኖሩን ግን ጊዜ የንጉሡ ጸሐፊና የካህናቱ አለቃ እየጠሩ ጋላፊ ሆነው ቤቱን ለሚያስጠግ አለቆች እንዲሰጡ በከረጢት ውስጥ ያሩት ነበር ። እነዚህም አሠሪ የሆኑት አለቆች ለአናጢዎችና ለሠራተኞች ለግንባራችና ለድንጋይ ጠራቢዎች ይሰጡት ነበር ። እነርሱም በታማኝነት የእግዚአብሔር ቤት ጠገኑበት ።

የዳሄም ዕድሜ ጠግቦ ሞተ ። ከእስራልም ጋር ፤ ከእግዚአብሔርና ከቤቱም ጋር መልካም ነገር ሠርቶአልና በዳዊት ከተሰነገሩት መቃብር ቀበሩት ።

፩ : የኢየሱስ ወደ ክፋት ግዘንበል ።
 ፪ ሁሉ ጸፎ፡ ፲፮ - ፳፯ ።
 የዳሃም ከሞተ በኋላ የይሁዳ አለቆች ገብተው ንጉሡን እጅ ነሡ ። ከዚህም በኋላ እግዚአብሔርን ሳይሆን ጣዖታትን ለማምለክ ቢያማክሩት ምክራቸውን ተቀበለ ። ስለዚህም ምክንያት የእግዚአብሔር መንፈስ በካህኑ በየዳሃ ልጅ በዘካርያስ ላይ መጣ ፤ እርሱም በሕዝቡ ፊት ቆሞ ፡ «እግዚአብሔርን ስለ ተዋቸሁ እርሱ ትቶአችኋል» አላቸው ። እነርሱም በመሐላ ቃል አድመው በንጉሡ ትእዛዝ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ውስጥ በድንጋይ ወገሩት ። እርሱም ሲሞት ፡ «እግዚአብሔር ይዩው ፡ ይፈልገውም» አለ ። እንዲሁ ኢየሱስ

አስ የዳሃ ያዘትን ቸርነት ሳያስብ ልጁን ዘካርያስ ያዘገየለ ። ከዚህም በኋላ ደውያን ሠራዊት ጥቂቶች መሆኑ ። እግዚአብሔርም ብዛት ያለውን ዳሃን ሠራዊት አሳልፎ በእጃቸው ስለደውያንም ከይሁዳ ሕዝብ መካከል ቆይቶን ሁሉ አጠፋ ። ይህም የሆነው እግዚአብሔርን ትተው ስለ ነበር ነው ። ከዚህም በኋላ በጽኑ ታመመ ። የገዛ ባሪያዎቹም የዳሃ ልጅ ስለ ዘካርያስ ለመበቀል ሞለው በአልጋው ላይ ገደሉት ። በነገሩም መቃብር ሳይሆን በዳዊት ከተማ ጸጉት ። ልጁም አማስ ያስ በእርሱ ፈንገሠ ።

* * *

ጎጥእን ከፍ ከፍ ብሎ እንደ ሊባኖስ ዝግባም ለምልሞ አየሁት። ብመለስ ግን አጣሁት ፡ ፈለግሁት ቦታውንም አላገኘሁም ።
 መዝ. ፴፮ (፴፯) ፡ ፴፭ ።

ልጄ ሆይ ፡ ኃጢአተኞች ቢያባብሉህ እሽ አግል ።
 ጸፎ፡ ፲ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ጎጥል የማን ልጅ ነበረች ? ማንን አገባች ?
 ፪ ፡ ከአካዝያስ ልጆች የትኛው ዳኅ ? ማንስ አሳደሞ ?
 ፫ ፡ በሰንተኛው ዓመቱ ነገሠ ? በምንስ ሥርዓት ጸጸች ?
 ፬ ፡ ኢየሱስ መልካም ንጉሥ ነበርን ወይስ ክፋ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ምሕረትህን ለዘላለም እዘምጋለሁ ፡ . . .
 አቤቱ የሠራዊት አምላክ ፡ እንደ አንቁ ያለ ማን ነው ?
 አቤቱ ፡ አንተ ብርቱ ነህ ፡ እውነትህን ይከብብሃል ።
 መዝ. ፲፱፻፱ (፲፱) ፡ ፩ ፡ ፳ ።

ትንቢተ አሞጽ ፮ ፡ ፮ - ፱ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።
የአሞጽና የሆሴዕ ትንቢት ።

፩ ፡ ነቢዩ አሞጽ ።
 ከአሞ. ፩ ፡ ፫ ፡ ፮ ።
 በየጊዜው ሁሉ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ነቢያትን እያስነሣ ከክፉ መንገዳቸው እንዲመለሱ አሳስቦ ከመጥራት አልቦዘነም ። ስለዚህ ኤልሳዕ ከሞተ ከአያሌ ዓመት በኋላ በዳግማዊ ኢየሩብሳም ዘመን መንግሥት እግዚአብሔር አሞጽና ሆሴዕ የተባሉትን ሰዎች ጠራ ። አሞጽ በቴቁሌ ምድረ በዳላም ጠባቂ ሲሆን እግዚአብሔር ፡ «ሂድ ፡ ለሕዝቤ ለእስራኤል ትንቢት ተናገር» አለው ። አሞጽም ወደ ሰማርያ ሄደ ፡- አንበሳ እንደ ሚያገሣ እንዲሁ እግዚአብሔር ድምፁን ከፍ አድርጎ ያስጠነቅቃችኋል ! ሲል ትንቢቱን ጀመረ ። (፩ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፳ ።) እስራኤል ፡ እኛ የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለ ሆንን ደኅና ነን እያሉ ከሚኖሩበት ግፍ ለመመለስ ቸል ይሉ ነበርና አሞጽ ፡- የእግዚአብሔር ሕዝብ ከሆናችሁ ይልቅስ በጽድቅ መኖር ይገባችኋል ብሎ ሲያስረዳ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- እኔ

ከምድር ወገን ሁሉ እናንተን ብቻችሁን ዐውቁአችኋለሁ ፡ ስለዚህ ስለ ኃጢአታችሁ ሁሉ እበቀላችኋለሁ» ሲል ፡ ድኅኞችን ስለሚበድሉ ፡ ጉቦንም ስለሚቀበሉ ፡ የችግረኛውንም ፍርድ ስለሚያጣምሙ ፡ በሐሰተኛም ሚዛን እያታለሉ እህልን ስለሚሸጡ ገሠጸቸው ። ከክፋታቸው ባይመለሱም የጠላት ሠራዊት መጥተው እንደሚማርኩአቸው በብርቱ ቃል እያስጠነቀቀ ፡ «አንበሳ ነጥቆ ፡ ከሁለት እግር ወይም ከጀሮ ጫፍ በስተቀር በልቶ እንደሚጨርሰው በግ ትጠፋላችሁ !» አላቸው ። (፫ ፡ ፪ ፡ ፱ - ፲፩ ።) እነርሱ ግን ፡ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነውና አንጠፋም በሚል ሐሰተኛ ተስፋገና ስለ ጸኑ ፡ አሞጽ ፡ ሥራቸውን ለማያሳምሩ ሕዝብ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ዓመት በዓላችሁን ጠልቼዋለሁ ፤ የተቀደሰውም ጉባኤያችሁ ደስ አያሰኘኝም ፤ መሥዋዕታችሁንም አልቀበለውም ። የዝማሬያችሁንም ጩኸት ከእኔ ዘንድ አርቁ ፤ ነገር ግን ፍርድ እንደ ውኃ ፡

ጽድቅም እንደማይደርቅ ፈላሽ ይፍሰስ !
ይላል» አላቸው ። (፩፡፲፩-፳፬።)

እግዚአብሔርም የእስራኤልን ጠማማ
ነት የሚያሳይ ራእይ ለአሞጽ እንዲህ
አሳየው ፡ እነሆም ፡ ጌታ ቱንቢውን ይዞ
በቱንቢ በተሠራ ቅጥር ላይ ቆሞ ነበር ።
እግዚአብሔርም ፡ «አሞጽ ሆይ ፡ የምታ
የው ምንድር ነው ? » አለው ። እርሱም ፡
«ቱንቢ ነው» አለ ። እግዚአብሔርም ፡
«እነሆ በሕዝቤ በእስራኤል መካከል
ቱንቢ አደርጋለሁ ፡ ከእንግዲህም ወዲህ
ደግሞ አላልፋቸውም ፡ መስገጃዎቻቸውና
መቅደሶቻቸው ይፈርሳሉ ፡ በኢየሱስም
ምም ቤት ላይ በሰይፍ እነሳለሁ» አለ ።
አሞጽም ይህን የእግዚአብሔርን ቃል
ለሕዝቡ ሲናገር የወርቅ ጥጃ ምስል መስ
ገጃ በነበረበት በቤቴል ከተማ ነበረ ። የቤ
ቴልም ካህን አማስያስ ወደ ዳግማዊ ኢዮ
ርብዓም ልኮ ፡ «አሞጽ ፡- ኢዮርብዓም በሰ
ይፍ ይሞታል ፡ እስራኤልም ከአገሩ ተማ
ርኮ ይሄዳል በማለቱ ዐምዖብሃል» አለ ።
አማስያስም አሞጽን ፡ «ባለ ራእይ ሆይ
ሂድ ፡ ወደ ይሁዳ ምድር ሸሽ ፡ በዚያም
ትንቢትን ተናገር ፡ ነገር ግን ቤቴል የን
ጉሥ መቅደስና የመንግሥት ቤት ናትና
ከእንግዲህ ወዲህ በዚህ ደግመህ ትንቢት
አትናገር» አለው ።

አሞጽም መልሶ አማስያስን ፡ «እኔ
ላም ጠባቂና ወርካ ለቃሚ ነኝ እንጂ
ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ አይደለሁም ።
እግዚአብሔርም በጎችን ከመከተል
ወስዶ ፡- ሂድ ፡ ለሕዝቤም ለእስራኤል ትን
ቢት ተናገር አለኝ ። አሁንም የእግዚአብ
ሔርን ቃል ስማ ፡ አንተ ፡ በእስራኤል ላይ
ትንቢት አትናገር ብለሃል ፡ ስለዚህ እግዚ
አብሔር እንዲህ ይላል ፡- እስራኤል ከም
ድሩ ተማርኮ ይሄዳልና በዚያን ጊዜ ሚስ
ትህ በከተማዬቱ ውስጥ ጋለሞታ ትሆና

ለች ፡ ልጆችህም ይወድቃሉ ፡ አን
ተም በረከሰች ጭትሞታለህ» አለ ።
(፮፡፮-፲፮።)

፪ ፡ ነቢይ ሆሴ
ሆሴ ፡ ፩፡፳፯፡፱ ፡ ፩፡፲፩፡፳ ፡ ፲፬፡፩ ።
ደግሞ በዳግማዊ ጥርብዓም ዘመነ መን
ግሥት እግዚአብሔር የብሔራ ልጅ ሆሴዕ
የተባለውን ሰው ።
ጎሜር የተባለ የሆሴዕ ሚስት ታማኝ
ባለመሆንዋ ባጭን በጣም አሳዘነችው ።

ሦስት ልጆችም ልጆች በኋላ ባልዋን
ትታ ከውሽሞችዋ ሄደች ፡ እንደ ባሪ
ያም እስክትሸጥ ድረስ ከክብርዋ ወደቀች።
እግዚአብሔርም ሆሴን ፡ «የእስራኤል
ልጆች ወደ ሌሎች አማልክት ቢመለሱ
እንኳ እግዚአብሔር ይወዳቸዋልና አን
ተም ውሽማዋን የቸውደውን አመንዝራ
ዬትን ሴት ውደጃ አለው ። ሆሴዕም
ሚስቱን ከባርነት ጠብቶ ፡ «ከእኔ ጋር ብዙ
ወራት ተቀመጫለሁ ፡ እኔም እንዲሁ እሆንልሻ
ለሁ» አላት ።

ከዚህም ከገዛ ጌታ ገዘን የተነሣ ሆሴዕ
ለሕዝቡ ያለውን እግዚአብሔርን ታማኝ
ፍቅር እያስተዋለ ጎንቢት ተናገረ ። ሆሴዕ
ጎሜርን እንደ ወደቀት እንዲሁም እግዚአ
ብሔር በበለጠ ፍቅር እስራኤልን ወደደ ።
ሆሴዕም በሚስቱ አለመታመን እንደ
ተጨነቀ ይልቁን እግዚአብሔር በሕ
ዝቡ አለመታመን ፡ ጣዖታትን በማምለካ
ቸው አዝና ፡ «እስራኤል ሆይ ፡ ከአምላ

ክህ ተለይተህ አመንዝረሃል» ይለው
ነበር ። ሆሴዕም ጎሜርን ወደ ቤቱ እንደ
መለሳት እንዲሁም እግዚአብሔር ፡ «እስ
ራኤል ሆይ ፡ በኃጢአትህ ወድቀሃልና
ወደ አምላክህ ተመለስ» እያለ እንዲመ
ለስ ይጠራው ነበር ። ባይመለስ ግን በእስ
ራኤል ላይ ስለሚያመጣው ፍርድ ማዘኑን
ገልጦ ፡ «ኤፍሬም ሆይ ፡ እንዴት እጥልሃ
ለሁ ? እስራኤል ሆይ ፡ እንዴትስ አሳልፌ
እስጥሃለሁ ? . . . ልቤ በውስጤ ተናውጣ
ለች ፡ ምሕረቱም ተነሣሥታለች» አለ ።

፫ ፡ የእስራኤል መንግሥት መዳከም ።
፪፻፲፮፡፳-፳፱።
እስራኤል የነቢያትን ቃል ሳይቀበሉ የና
ባጥ ልጅ ኢዮርብዓም ባደረገው ኃጢአት
ጸንተው ከሚኖሩበት ግፍና ርኩሳት አል
ተመለሱም ። ብርቱ የነበረው ንጉሥ ዳግ
ማዊ ኢዮርብዓምም ዐርባ አንድ ዓመት

ነግሦ ሞተ ፤ ልጁም ዘካርያ በሰማርያ ስ
ስት ወር ከነገሠ በኋላ የኢዮሴስ ል
ሰሎም ገደለው ። ለኢዮ ፡- ልጆችህ እሴ
አራት ትውልድ ድረስ ይነግሣሉ ተብ
የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል እንዲ
ተፈጸመ ። ሰሎምም አንድ ወር ብቻ
ገሠ በኋላ በጋዲ ልጅ በምናሔም ተገደለ
ምናሔም አሥር ዓመትም ነገሠ ። የም
ሔም ልጅ ፋቂሲያስም ሁለት ዓመት
ገሠ በኋላ የሠራዊቱ አለቃ የሮሜል
ልጅ ፋቂሴ ገደለውና ሃያ ዓመት በሰ
ርያ ነገሠ ። በእርሱም ላይ ቴልጌልቴ
ፌልሶር የተባለውም የአሦር ንጉሥ መ
በት ፤ ገለጻድንና ገሊላንም ወስዶ ሕዝቡ
ወደ አሦር አፈለሳቸው ። በዚህም ገ
ፋቂሴና ሕዝቡ ፡ ሊረዳቸው ኃይል ላ
ለው ወደ እግዚአብሔር ሳይመለሱ ከሶ
ንጉሥ ከረአሶን ጋር በመስማማት የእ
ርን ንጉሥ ለመቋቋም ሞከሩ ።

* * *

በሕይወት ትኖሩ ዘንድ መልካሙን እንጂ ክፉውን አት
ፈልጉ ፡ እንዲሁም እናንተ እንደ ተናገራችሁ የሠራዊት
አምላክ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሆናል ።
አሞ. ፩፡፲፬።

እስራኤል ሆይ ፡ በኃጢአትህ ወድቀሃልና ወደ አምላክህ
ወደ እግዚአብሔር ተመለስ ።
ሆሴ. ፲፬፡፩።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እግዚአብሔር ሳይጠራው አሞጽ ምን ያደርግ ነበር ?
፪ ፡ ዋና መልእክቱስ ምን ነበረ ? ማንስ ተቃወመው ?
፫ ፡ ሆሴዕ ከሚስቱ አለመታመን ምን ለመግር ቻለ ? እስራኤልስ
ቃሉን ተቀብለውታልን ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ኃጢአትን ሁሉ አስወግድ ፡ በቸርነትም
ተቀበለን ፡ . . . ከእንግዲህም ወዲህ የእጆቻች
ንን ሥራ ፡- አምላክቻችን ናችሁ አንላቸውም ።
ሆሴ. ፲፬፡፫፡፫።

ምዕራፍ ፲፪ ።
የኢሳይያስ መጠራት ።
 ከኢሳ. ፩ ፡ ፮ ።

፩ ፡ ኢሳይያስ ያየው ራእይ ።
 ኢሳ. ፩ ፡ ፩ ፡ ፮ ፡ ፳ ።
 የሮሜልዩ ልጅ ፋቄሌ በሰማርያ መንገሥ በጀመረበት ዓመት ፡ ከዳዊት ቤት የሆነ የአማስያስ ልጅ ያዝያን (ወይም ዓዛርያስ) አምሳ ሁለት ዓመት በኢየሩሳሌም ከነገሠ በኋላ ሞተ ።
 ንጉሥ ያዝያን በኢየሩሳሌም በሞተበት ዓመት ኢሳይያስ የተባለው ሰው በእግዚአብሔር መቅደስ ላለ እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየ ፡ የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር ። ሱራፊልም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር ። ለእያንዳንዱም ስድስት ክንፍ ነበረው ። በሁለት ክንፍ ፊቱን ፣ በሁለቱም እግሮቹን ይሸፍን ነበር ። በሁለቱም ክንፍ ይበር ነበር ። እንዲሁም ለአንዱ ፡ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፡ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ፤ ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች» እያሉ ይጮኹ ነበር ። የመድረኩም መሠረት ከጭዋኪው ድምፅ የተነሣ ተናወጠ ። ቤቱንም ጢስ ሞላበት ።

ኢሳይያስም ፡ «ከንፈሮቹ የረከሱብኝ ሰው በመሆኔ ፣ ከንፈሮቻቸውም በረከሱ ባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጥ ፡ ዓይኖቹ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስላዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ» አለ ።
 ፪ ፡ ኢሳይያስ የሰማው ጥሪ ።
 ኢሳ. ፩ ፡ ፮ ፡ ፲፫ ።
 ከሱራፊልም አንዱ እየበረረ ወደ እርሱ መጣ ፤ በእጅም ከመሠዊያው በጉጠት የወሰደው ፍም ነበረ ። የኢሳይያስንም አፍ ዳሰሰበትና ፡ «እነሆ ፡ ይህ ከንፈሮች ህን ነክቶአል ። ጃደላም ከአንተ ተወገደ ፡ ኃጢአትህም ተሠረደላህ» አለው ። የጌታንም ድምፅ ፡ «ማንን እልካለሁ ? ማንስ ይሄድልናል ?» ሲል ሰማ ። እርሱም ፡ «እነሆኝ ፡ እኔን ላከኝ» አለ ። እርሱም ፡ «ሂድ ፤ ይህን ሕዝብ ፡ መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም ። ማየትንም ታያላችሁ አትመለከቱም ። በላቸው» ብሎ ፡ ነቢዩ ምንም ብዙ ጊዜ ደጋግሞ የእግዚአብሔርን

ቃል ቢያሰማቸው ፡ በእንቢተኝነታቸው እንደሚጸኑ እግዚአብሔር ነገረው ። ኢሳይያስም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ እስከ መቼ ነው ?» አለ ። እርሱም መልሶ ፡ «ከተሞች የሚኖር ባቸውን አጥተው እስኪፈርሱ ድረስ» አለው ። ነገር ግን እንዲህ ብሎ ስለ ሕዝቡ ጥፋትና ምርኮ ሲናገር ፡ ተስፋ የሚሰጠውን ምሳሌ ጨመረ ። በእርግጥ ዛፍ እንደሚቆረጥ ሕዝቡ ተቈርጦ ይወድቃል ። ነገር ግን ጉቶው እንደገና በማያቋርጥ በጥድና በዝግባ ሳይሆን ፡ ጉቶው እንደገና በሚያቋርጥ በግራርና በኮምበል ዘፍ አስመስሎ ፡ «ጉቶው የተቀደሰ ዘር ይሆናል» አለ ። ይህንም የጉቶውን ምሳሌ እያብራራ ፡ «ከእኔይ ግንድ በትር ይወጣል ፡ ከሥሩም ሞጥቋጥ ያፈራል ፡ አሕዛብ ይፈልጉታል ፡ ማረፊያውም የተከበረ ይሆ»

ናል» ብሎ ፡ የዳዊት ዘር ስለሆነው ስለክርስቶስ መምጣት ተናገረ ።
 (ኢሳ. ፲፩ ፡ ፩ ፡ ፲ ።)
 ኢሳይያስም ዐርባ ዘመን የሚያክል ስለእስራኤልና ስለ ይሁዳ ፡ ስለ ሌሎችም መንግሥታት ትንቢት ይናገር ነበር ። እየተናገረም ፡ የሁሉ ፈጣሪ የሆነ እግዚአብሔር ከሁሉ በላይ ነግሦ በሚልከው ታዳጊ (በክርስቶስ) የማዳኑን ሆነ የፍርድን አሳብ እንደሚፈጽም በጉልህ አስረዳ ። እንዲህም ብሎ ለምድር ሰዎች ሁሉ የተናገረውን እንስማ ፡ «ሰማያትን የፈጠረ እግዚአብሔር ፡ እርሱም ምድርን የሠራ . . . እንዲህ ይላል ፡ - . . . እናንተ የምድር ዳርቻ ሁሉ ፡ እኔ አምላክ ነኝና ፡ ከእኔም በቀር ሌላ የለምና ወደ እኔ ዘወር በሉ ትድኑማላችሁ ። ቃሌ ከአፌ በጽድቅ ወጥታለች ፡ አትመለስም ፡- ጉልበት ሁሉ ለእኔ ይንበረክካል . . . ብዬ በራሴ ምያለሁ ።»
 (ኢሳ. ፵፭ ፡ ፲፭ ፡ ፳፪ ፡ ፳፫ ፡ ፊልጵ. ፪ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ።)

* * *

ከንፈሮቹ የረከሱብኝ ሰው በመሆኔ ፡ ከንፈሮቻቸውም በረከሱባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጥ ፡ ዓይኖቹ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስላዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ !
 ኢሳ. ፮ ፡ ፳ ።

ነና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር ፡ ኃጢአታችሁ እንደአለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትንጸለች ፡ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች ።
 ኢሳ. ፩ ፡ ፲፭ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢሳይያስ በእግዚአብሔር ቤት ላለ ምን አየ ?
 ፪ ፡ ኢሳይያስ ፡ «ወዮልኝ!» ያለው በምን ምክንያት ነው ?
 ፫ ፡ ከኃጢአቱስ ከነጻ በኋላ ምን የሚል ድምፅ ሰማ ?

ጸሎት ፡ እነሆኝ ፡ እኔን ላከኝ ።

ኢሳ. ፮ ፡ ፲፫ ፡ ፳ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

የአካዝ በኢሳይያስ ቃል አለማመን ።

ከኢ.ሳ. ፯ - ፱ ፣ ፱ ነገ. ፲፮ ፣ ፱ ዜና ፳፮ ።

፩ ፣ ለአካዝ የተሰጠ ተስፋና ምልክት ።
 ፪ ነገ. ፲፮ ፣ ፩ - ፮ ፣ ኢ.ሳ. ፯ ፣ ፩ - ፳፩ ።
 ኢሳይያስ በተጠራ በአሥራ ሰባተኛው ዓመት የያዝያን የልጅ ልጅ አካዝ በይሁዳ ላይ በኢየሩሳሌም ነገሠ ። አካዝም እጅግ ክፉ ሆኖ በሰማርያ ነገሥታት መንገድ እየ ሄደ ለበአል ምስሎችን ሠራ ፣ ደግሞም እግዚአብሔር በእስራኤል ፊት እንዳሳደዳቸው እንደ ከነዓናውያን ርዥሰት ልጁን ለጣዖት መሥዋዕት አድርጎ በእሳት አቃጠለ ። በኮረብቶቹም ላይ ፣ ከለመለመውም ዛፍ ሁሉ በታች ለጣዖታት ይሠዋና ያጥን ነበር ።

በዚያን ጊዜም የሶርያ ንጉሥ ረአሶንና የእስራኤል ንጉሥ ፋቄሌ በኢየሩሳሌም ላይ እንዲወጡ ተጠሩ ። ምክንያቱም ፡ እነዚህ ሁለት ነገሥታት የአሦርን ንጉሥ ለመቋቋም ተባብረው ፡ ለእነርሱ ረዳት የሚሆነውን የጣቤኤልን ልጅ በአካዝ ምትክ በኢየሩሳሌም ለማንገሥ ስላሰቡ ነው ። አካዝና ሕዝቡም ይህን ወራ በሰሙ ጊዜ ፡ የዱር ዛፍ ጤናስ እንደምትናወጥ ልባቸው ተናወጠ ።
 እግዚአብሔርም ኢሳይያስን ፡ «አንተና ልጅህ ያሱብ ፣ አካዝን እንድትገናኙት በልብስ አጣቢው እርሻ መንገድ ወዳለው

ወደ ላይኛው የኩሬ መስኖ ጫፍ ውጡ» አለው ። ኢሳይያስም ፡ የሰሙ ትርጉም «ቅሬታ ይመለሳል»* የተባለውን ልጁን ይዞ ሄደ ፣ ከአካዝም ጋር ተገናኝቶ ፡ «ተጠበቅ ፡ ዝምም በል ፣ የእነዚህን ሁለት ነገሥታት ቀጣ አትፍራ ፡ ልብህም አይደክም ። እነርሱ እንደሚጠሱ እንደ ሁለት የእንጨት ጠለሾቶች ናቸውና አትፍራቸው ። እነርሱም ፡- ወደ ይሁዳ እንወጣ እንሰበረውም ፡ የጣብኤልንም ልጅ እናንግሥበት ብለው ክፋት መከፋብህ ፣ እግዚአብሔር ግን ፡- ይህ ምክር አይጸናምና አይሆንም ይላል ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ባታምኑ ግን አትጸኑም» አለው ።
 አካዝ እንደ አባቱ እንደ ዳዊት በእግዚአብሔርና በተስፋ ቃሉ ቢያምን ኖሮ ፡ ከዘሮቹ ክርስቶስ እንደሚወለድ የሚለውን የተስፋ ቃል በማሰብ ያለ ሥጋት ይጸና ነበር ። ነገር ግን ለማመን አልወደደም ። ኢሳይያስም ወደ እምነት እንዲመራው ወዶ ፡ «ከጥልቁ ወይም ከከፍታው ቢሆን ከአምላክህ ከእግዚአብሔር ምልክት ለምን?» አለው ። አካዝ ግን ፡ መልካም በሚመስል ቃል አለማመኑን ሲሸፍን ፡ «አልለምንም ፡ እግዚአብሔርንም አልፈታተንም» አለ ። ኢሳይያስም ፡ «እናንተ ፡ ሰውን ብቻ ሳይሆን አምላኬን የምታደክሙ የዳዊት ቤት ሆይ ፡ ስሙ ፣ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል ፣ እነሆ ድንግል ትወንሳለች ፡ ወንድ ልጅም ትወልዳለች ፡ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጠራዋለች ። ሕፃኑ ክፉን ለመጥላት መልካሙን ለመምረጥ ሳያውቅ የፈራሃቸው የሁለቱ ነገሥታት አገር ባድማ ትሆናለች ። ነገር ግን አላመንህምና እግዚአብሔር ከእነርሱ የባሰ ጠላት የአሦርን ንጉሥ ያመጣባችኋል ፣ እርሱም ፡ ምላጭ እንደሚቁርጥ ምድሩን ያወድመዋል ፣ ፍሬያማ የሆነ

ውም ሥፍራ ሁሉ ለእሾህ ይሆናል» አለው ።
 ፪ ፡ ለይሁዳ ሕዝብ የተሰጠ ምልክትና ተስፋ ።
 ኢ.ሳ. ፳ ፣ ፩ - ፲ ፣ ፴፱ ።
 እግዚአብሔር ለዳዊት ቤት ንጉሥ ለአካዝ ምልክትን እንደ ሰጠ ፡ እንደዚሁም የመጡባቸውን ነገሥታት እንዳይፈሩ ለይሁዳ ሕዝብ ሁሉ የሚሆን ሌላ ምልክት ሰጠ ። እግዚአብሔርም ኢሳይያስን ፡ «ታላቅ ሰሌዳ ወስደህ ፡- ምርኮ ፈጠነ ፡ ብዝሃዎቻቸው ለብላ ጸፍበት» አለው ። ኢሳይያስም ሰሌዳን ወስዶ ይህን ቃል ጻፈበት ። ከዚያም በኋላ የኢሳይያስ ሚስት ፀንሳል ልጅ ወለደችለት ። እግዚአብሔርም ፡ «ሕፃኑ አባቱንና እናቱን መጥራት ሳያውቅ የደማስቆ ሀብትና የሰማርያ ምርኮ በአሦር ንጉሥ ፊት ይወሰዳልና የተወለደ ልህን የሕፃኑን ስም ፡ ምርኮ ፈጠነ ፡ ብዝሃ ቸኩለ ብለህ ጥራው» አለው ።
 (ኢ.ሳ. ፳ ፣ ፩ - ፱ ።)
 ሕዝቡ ግን በዚህ በተሰጣቸው ምልክትና የተስፋ ቃል ሳያምኑ ስለ ቀሩ ፡ ኢሳይያስ ፡ እነሆ የአሦር ንጉሥ ሠራዊቱን አስከትሎ ፡ በዳሩ ላይ እንደሚፈስስ ወንዝ እየገራፈ ወደ እስራኤል ብቻ ሳይሆን ወደ ይሁዳ ገብቶ እስከ አንገት ድረስ የአገሩን ስፋት እንደሚሞላ ገልጦ ተናገረ ። የአሦር ንጉሥ እስከ ጥቂት ጊዜ ድረስ የእግዚአብሔር በትር ሆኖ ከመታቸው በኋላ ፡ እርሱ ራሱ ከኩራቱ የተነሣ እንደሚወድቅ ፡ ሠራዊቱም ፡ ሲቁረጡ እንደገና እንደሚያቁጠቀሙ እንደ ሊባናስ ዝግባ ዛፎች ተቁርጠው እንደሚወድቁ ጨምሮ ገለጠላቸው ። (ኢ.ሳ. ፳ ፣ ፩ - ፳ ፣ ፲ ፣ ፩ - ፴፱ ።)
 ኢሳይያስም ደግሞ እግዚአብሔርን ሳይፈልጉ የጠንቋይን ምክር ስለሚጠይቁ ሕዝብ ሲናገር ፡ «እነሆ እኔና እግዚአብሔር»

ሔር የሰጠኝ ልጆች ለእስራኤል ምልክትና ተአምራት ነን ። እነርሱም ፡- መናፍቅ ስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ጠይቁ ባሉ አችሁ ጊዜ ። ሕዝቡ ከአምላኩ መጠየቅ አይገባውምን ? ወደ ሕግና ወደ ምስክር ሂዱ ! እንዲሁም ያለውን ቃል ባይናገሩ ንጋት አይበራላቸውም ፤ ወደ ጥቅጥቅም ጨለማ ይሰደዳሉ» አለ ። ነገር ግን የተሰፋ ቃል በመጨመር ፡ «በጨለማ የሄደ ሕዝብ ብርሃን እየ ፤ በሞት ጥላ አገርም ለኖሩ ብርሃን ወጣላቸው ። በፊትህ ደስ ይላቸዋል ፤ የአስጨናቂውን ዘንግ ሰብረ ሃል ። ሕፃን ተወልዶልናልና ፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና ፤ አለቅነትም በጫን ቃው ላይ ይሆናል ፤ ስሙም ድንቅ መካር ፡ ኃይል አምላክ ፡ የዘላለም አባት ፡ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል ። ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም ድረስ በፍርድና በጽድቅ ያጸናውና ይደግፈው ዘንድ በዳዊት ዙፋንና በመንግሥቱ ላይ አለቅነቱ ይበዛል ፡ ለሰላ

ሙም ፍጻሜ የለውም ። የእግዚአብሔር ቅንፍት ይህን ያደርጋል» ብሎ ተናገረ ።
(ኢ.ላ. ጳ፡ ፲፰፡ ፱፡ ፮።)
፫ ፡ የአካዝ አለማመን ።
፪ ነገ. ፲፰፡፮ - ፲፫፡፲፱ - ፳፰፡፲፱ - ፳፭፡፩።
እነዚህ የተሰፋ ቃል ምልክቶች ምንም ቢሰጡት አካዝ ጭለማመን ጸንቶ ወደ አሦር ንጉሥ ልኮ ፡ «እኔ ባርያህና ልጅህ ነኝ ፤ መጥተህ ከተሠራሰኝ ከሰርያና ከእስራኤል ነገሥታት አድነኝ» ብሎ ብርና ወርቅ ሰደደለት ። ጭሥርም ንጉሥ በሰርያ ላይ ወጥቶ አሸነፋቸው ። አካዝ ግን ፡ ምንም ለጊዜው ፊጅት ያገኘ ቢመስለው በአሦር ንጉሥና ጭዕድ አማልክት በመታመኑ እግዚአብሔርን አስቈጣ እንጂ አንዳች አልተጠቀመም ። በልጁ በሕዝቅያስ ዘመን አሦራውያን «እስከ አንገት ድረስ» አገሩንም ሞልተው ከኢየሩሳሌም በስተቀር በይሁዳ ሁሉ ላይ እየገቡረፉ እንደመጡባቸው ከዚህ በጳ እናነባለን ።

* * *
ባታምኑ አትጸኑም ። ኢላ. ፮፡ ፱።
እግዚአብሔር የፍርድ አምላክ ነውና ስለዚህ ይረራላችሁ ዘንድ ይታገሣል ፡ ይምራችሁም ዘንድ ከፍ ከፍ ይላል ፡ እርሱን በመተማመን የሚጠባበቁ ሁሉ ብዑዓን ናቸው ።
ኢላ. ፱፡ ፲፰።
* * *
ጥያቄ ፡ ፩ ፡ አካዝና የይሁዳ ሕዝብ በምን ምክንያት ይፈሩ ነበር ?
፪ ፡ ኢላይያስ የአካዝን ፍርሃት ለማስወገድ ስለ ጠላቶቹ ምን ተናገረ ?
፫ ፡ አካዝ የኢላይያስን ቃል በማመን ፈንታ ምን አደረገ ?
ጸሎት ፡ ነፍሳችን እግዚአብሔርን ተስፋ ታደርገዋለች ፡ ረዳታችንና መጠጊያችን እርሱ ነውና ።...
አቤቱ ፡ ምሕረትህ በላያችን ትሁን ፡ በእንተ እንደ ታመንን ። መዝ. ፴፪ (፴፫) ፡ ፮፡ ፳፪።

* በዕብራይስጥ የያዙብ ስም ሼኦር ያሹብ ነው ፤ ሼኦር ያሹብም ማለት ቅሬታ ይመለሳል ማለት ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

የሕዝቅያስ በጎ ሥራ ።
፪ ዜና ፳፱ - ፴፩ ፡ ፪ ነገ. ፲፰ ፡ ፩ - ፲፪ ።

፩ ፡ ሕዝቅያስ የእግዚአብሔርን ቤት አሳደሰ ።
፪ ዜና ፳፱ ፡ ፩ - ፴፮ ።
የአካዝ ልጅ ሕዝቅያስ የሃያ አምስት ዓመት ጉልማሳ በነበረ ጊዜ ነገሠ ፤ አባቱም ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገርን አደረገ ። በነገሠም በመጀመሪያው ወር የእግዚአብሔርን ቤት ደጆች ከፈተ ፤ አሳደሳቸውም ። ካህናቱንና ሌዋውያንንም ሰብስቦ ፡ «ተቀደሱ ፡ የአባቶቻችሁንም አምላክ የእግዚአብሔርን ቤት ቀድሱ ፤ ርዥስንም ነገር ሁሉ ከመቅደሱ አስወግዱ» አላቸው ። ሌዋውያንም ተነሥተው ርዥስን ነገር ሁሉ እያወጡ የእግዚአብሔርን ቤት ቀደሱ ፤ ወደ ሕዝቅያስም ገብተው ነገሩት ። ሕዝቅያስም ማልዶ ተነሣ ፤ የከተማዬ

ቱንም አለቆች ሰብስቦ ስለ መንግሥቱና ስለ መቅደሱ ስለ ሕዝቡም የሚቃጠልና የኃጢአት መሥዋዕቶች እንዳደረገ አዘዘ ። ካህናቱም የሚቃጠሉትን መሥዋዕት ማቅረብ በጀመሩ ጊዜ ሌዋውያን የዳዊትን የዜማ መሣሪያ እየመቱ የእግዚአብሔርን መዝሙር መዘመር ጀመሩ ፤ መለከተኞቹም ነፋ ። ንጉሡና ከእርሱም ጋር የነበሩ ሁሉ አገንዘቡ ፡ ሰገዱም ። በዚያን ጊዜም ጉባዔው መሥዋዕቱንና የምስጋናውን መሥዋዕት አመጡ ፤ ልቡም የፈቀደ ሁሉ የሚቃጠሉትን መሥዋዕት አመጣ ። እንዲሁም የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ተዘጋጀ ። ሕዝቅያስና ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ስላዘጋጀው ነገር ደስ አላቸው ፤ ይህም ነገር በድንገት ተደረገ ።

፪ : ሕዝቅያስ የፋሲካን በዓል አከበረ ።
 ፪ ዜና ፴ : ፩ - ፳፯ ።
 ንጉሡና አለቆቹ የኢየሩሳሌም ጉባዔ ሁሉ ፋሲካን እንዲያከብሩ ተማከሩ ። ይሁን እንጂ በመጀመሪያው ወር እንዲያከብሩት ገና ስላልተዘጋጁ በሁለተኛው ወር ለማክበር እንዲመጡ ከቤርሳቤህ ጀምሮ እስከ ዳን ድረስ ለእስራኤል ሁሉ አዋጅ እንዲነገር ወሰኑ ። እንደ ንጉሡም ትእዛዝ መልእክተኞቹ እንዲህ የሚለውን ደብዳቤ ይዘው ወደ እስራኤልና ወደ ይሁዳ ሁሉ ሄዱ ፡-

«የእስራኤል ልጆች ሆይ ፡ እግዚአብሔር ከአሦር ነገሥታት እጅ ወዳመለጠ ቅሬታቸው እንዲመለስ ፡ ወደ አብርሃምና ወደ ይስሐቅ ወደ እስራኤልም አምላክ ተመለሱ ፤ አባቶቻችሁም እንደ ሆኑ አንገተ ደንዳና አትሁኑ ፤ እጃችሁንም ለእግዚአብሔር ስጡ ፡ አምልኩትም ። እርሱም ቸርና መሐሪ ነውና ወደ እርሱ ብትመለሱ ፊቱን ከእናንተ አያዘርምና ወንድሞቻችሁ በማረኩአቸው ፊት ምሕረትን ያገኛሉ ፡ ወደዚችም ምድር ይመለሳሉ ።»

መልእክተኞቹም ከከተማ ወደ ከተማ በኤፍሬምና በምናሴ አገር እስከ ዛብሎን ድረስ ሄዱ ፤ የአገሩ ሰዎች ግን በንቀት ሳቁባቸው ፡ አፈዙባቸውም ። ነገር ግን ከአሴርና ከምናሴ ከዛብሎንም አንዳንዶች ሰውነታቸውን አዋረዱ ፡ ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ ፤ ከይሁዳ ሰዎችም ጋር ፋሲካንና የቂጣውን በዓል አከበሩ ። ጉባዔውም ሁሉ እንደገና በዓል እንዲያደርጉ ተማከሩ ፤ በደስታም እንደገና ሰባት ቀን በዓል አደረጉ ። ከሰሎሞን ዘመን ጀምሮ እንደ ዚህ ያለ በዓል በኢየሩሳሌም አልተደረገም ነበር ። ካህናቱና ሌዋውያንም ተነሥተው ሕዝቡን ባረኩ ፡ ጸሎታቸውም ወደ ቅዱስ መኖሪያው ወደ ሰማይ ዐረገ ።

፫ : ሕዝቅያስ የጣታትን አምልኮ አስወገደ ።
 ፷፮ና ፴፩ : ፩ - ፪፻፲፯ ።
 ይህም ሁሉ በተፈጸመ ጊዜ ለፋሲካ ተሰብሰበው የነበሩ ሁሉ ወደ ይሁዳ ከተሞች ወጥተው ሁሉን ጅምረው እስኪያጠፋላቸው ድረስ ሐውጃቸውን ሰባበሩ ፡ የማም ለኪያ ዐፀዶችንም ቋረጡ ፡ በይሁዳና በብንያምም ደግሞም በኤፍሬምና በምናሴ የነበሩትን የኮረብታ መስገጃዎችንና መሠዊያዎችን አፈራረቁ ። ሕዝቡም ሁሉ ወደ የርስታቸውና ወደጠተማቸው ተመለሱ ።

ሕዝቅያስም ፡ ጌውልቶቹንና መስገጃዎቹን ባስወገደ ፤ እስከዚህ ዘመን ድረስ የእስራኤል ልጆች ያጥኑት የነበረውን ሙሴ የሠራውን የነሐሴን እባብ ሰባበረ ፤ ስሙንም ነሐሽታን ብሎ ጠራው ፡ ነሐሽታን ማለት ጭሐስ ቊራጭ ማለት ነው ።

፬ : ሕዝቅያስ አሥሪት እንዲሰጥ አሳሰበ ።
 ፪ ዜና ፴፩ - ፳፩ ፡ ፪፻፲፯ ፡ ፳ - ፯ ።
 ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር ቤት ለአገልግሎት እንዲጸኑ ጮህናቱና ለሌዋውያን ፈንታቸውን ይሰጡን ደረጃ ሕዝቡን አዘዘ ። ሕዝቡም የእህሉንና የወይኑን ጠጅ ፡ የዘይቱንና የማሩንም ፡ ጫርሻውንም ፍሬ ሁሉ በኮራት ሰጡ ፤ የቆሉንም አሥራት በብዛት አቀረቡ ። ለኮራትና ለሌዋውያንም ፈንታቸውን እንዲሰጡ በስማቸው የተጻፉ ሰዎች ተመደቡ ።

ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር ፊት መልካምንና ቅን ነገርን አደረገ ፤ ከእርሱ በኋላና ከእርሱም በፊት ከነበሩት ከይሁዳ ነገሥታት ሁሉ እርሱን የሚመስል አልነበረም ። እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ ፡ የሚሄድበትም መገደ ተከናወነለት ፤ በአሦርም ንጉሥ ጄ ዐመፀ ፡ አልገበረለትምም ።

፭ : የሰማርያ መንግሥት መውደቅ ።
 ፪፻፲፯ ፡ ፲፮ ፡ ፩ - ፲፪ ፡ ፲፮ ፡ ፩ - ፳፬ ።
 ሕዝቅያስ መልእክተኞቹን ወደ እስራኤል የላከው ፡ የኤላ ልጅ ሆሴዕ ፡ ንጉሥ ፋቄሔን ገድሎ በፈንታው በሰማርያ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ነበረ ። ከዚህ በፊት ፡ በፋቄሔ ዘመን መንግሥት ጊዜ ፡ የአሦር ንጉሥ ግማሹን የእስራኤልን መንግሥት ፡ ገሊላንና ገሊላን ይዞ ሕዝቡን ማርኮ እስራኤልን አስገብሮ ነበር ። ቢሆንም እንኳ ንጉሥ ሆሴዕና ሕዝቡ የሕዝቅያስን

መልእክት ንቀው ወደ እግዚአብሔር አምላካቸው እንዲመለሱ የተሰማቸውን ይህን ምቹ ጊዜ አሳለፉ ፡ በሕዝቅያስም መልእክተኞች ላይ ሳቁ ። ከአራት ዓመትም በኋላ የአሦር ንጉሥ ወደ ሰማርያ ወጣ ፤ ሦስት ዓመትም ከከበባት በኋላ ያዛት ፤ እስራኤልንም ወደ አሦር አፈለሰ ፡ በዚያም አኖራቸው ። የራሱም ግዛት ከሆኑ ከተሞች ሰዎችን አስነሥቶ በእስራኤል ልጆች ፈንታ በሰማርያና በሌሎች የእስራኤል ከተሞች አስቀመጠ ።

* * *

ሕዝቅያስ . . . ስለ እግዚአብሔር ቤት አገልግሎት በጀመረው ሥራ ሁሉ ፡ በሕጉና በትእዛዙም ፡ አምላኩን ለመፈለግ በፍጹም ልቡ አደረገው ፡ ተከናወነለትም ።

፪ ዜና ፴፩ : ፳ : ፳፩ ።

- ምስጉን ነው በክፉዎች ምክር ያልሄደ ፡
- በኃጢአተኞችም መንገድ ያልቆመ ፡
- በዋዘኞችም ወንበር ያልተቀመጠ ።
- ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለዋል ፡
- ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያስባል ።
- እርሱም በውኃ ፈሳሾች ዳር እንደ ተተክለች ፡
- ፍሬዋን በየጊዜዋ እንደምትሰጥ ፡
- ቅጠልዋም እንደማይረግፍ ዛፍ ይሆናል ፡
- የሚሠራውም ሁሉ ይከናወናለታል ።

መዝ. ፩ : ፩ - ፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሕዝቅያስ በኢየሩሳሌም ምን ምን መልካም ነገሮችን አደረገ ?
 ፪ ፡ ምን ስሜት ወደ እስራኤል ሁሉ ላከ ?
 ፫ ፡ የእስራኤል (የሰማርያ) መንግሥት በማን እጅ ወደቀ ?

ጸሎት ፡ እግዚአብሔርን ለመፈለግ ልቡን የሚያቀናውን ሁሉ ቸሩ እግዚአብሔር ይቅር ይበለው ።

፪ ዜና ፴፡ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።
የሰናክሬም ዛቻና
ውድቀት ።

፪ ነገ. ፲፰ ፡ ፲፫ - ፲፱ ፡ ፴፯ ።

፩ ፡ የሰናክሬም ዛቻ ። ፪ ነገ. ፲፰ ፡ ፲፫ - ፴፯ ፡
፪ ዜና ፴፪ ፡ ፩ - ፲፱ ፡ ኢ.ሳ. ፴፮ ፡ ፩ - ጳጳ።
ሕዝቅያስ በነገሠ በአሥራ አራተኛው
ዓመት የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም ወደ
ይሁዳ ወጥቶ የተመሸጉትን ከተሞች ሁሉ
ከወሰደ በኋላ ኢየሩሳሌምን ሊወጋ ፊቱን
አቀና ። በዚያን ጊዜም ሕዝቅያስ የከተማ
ዩቱን ቅጥር አጠነከረ ፡ ብዙ መሣሪያና
ጋሻም አሠራ ። የጦር አለቆቹንም ሰብ
ሰቦ ፡ «ጽኑ ፡ አይዙላችሁ ። ከእኛ ጋር
ያለው ከእርሱ ጋር ካለው ይበልጣልና አት
ፍሩ ። ከእርሱ ጋር የሥጋ ክንድ ነው ።
ከእኛ ጋር ያለው ግን የሚገጋልን አምላካ
ችን እግዚአብሔር ነው» ብሎ አጽናና
ቸው ።

የአሦርም ንጉሥ ፡ ራፋስቂስን ከሌሎቹ
ሹማምንት ጋር ወደ ሕዝቅያስ ላከ ። ወጥ
ተውም ከቅጥር ውጭ ባለው በአጣቢው
እርሻ መንገድ ባለችው በላይኛዩቱ ከሬ
መስኖ አጠገብ ቆሙ ፡ ንጉሠንም ጠሩ ።

የንጉሡ ቤት አዋጅ ኤልያቄም ከሁለት
ሌሎች ሹማምንት ጋር ወደ እነርሱ ወጣ ።
ከኢየሩሳሌምም ሰዎች ብዙዎቹ በቅጥር
ላይ ተሰብስበው ይመለከቱ ነበር ።

ራፋስቂስም ፡ «ታላቁ የአሦር ንጉሥ
ለሕዝቅያስ እንዲህ ይላል ፡- የመፅኅብኝ
በማን ተማምነህ ነው ? እነሆ ፡ በግብፅ
ብትታመን ፡ ግብፅ የተቀጠቀጠ የሸምበቆ
በትር የሚመስል ነውና ሰው ቢመረከው
ዘው ተሰብሮ ፳፮ ገብቶ ያቁስለዋል
እንጂ አይረዳውም ። እናንተም ፡- በአምላ
ካችን እንታመናለን ብትሉኝ ፡ ሕዝቅያስ
የኮረብታ መስገጃዎቹንና መሠዋዎቹን
ያስፈረሰ ይህ አይደለምን ? አሁንም በውኑ
ያለ እግዚአብሔር ትእዛዝ ይህን ሥፍራ
እንዳጠፋ ወጥቻለሁን ? እግዚአብሔር ፡-
ወደዚህ አገር ወጥተህ አጥፋው አለኝ»
አላቸው ።

ኤልያቄምም ራፋስቂስን ፡ «እባክህ
በሶርያ ቋንቋ እንጂ በቅጥር ላይ ባለው

ሕዝብ ጆሮ በአይሁድ ቋንቋ አትናገረን»
አለው ። ራፋስቂስ ግን ፡ «ጌታዬ ይህን
ቃል እንድናገር ወደ አንተና ወደ ጌታህ
ልኮኛልን ? በረኅብና በጥም ከእነርሱ ጋር
እንድትሞቱ በቅጥር ላይ ወደ ተቀመጡት
ሰዎች «አይደለምን ? » ብሎ ፡ በታላቅ
ድምፅ በአይሁድ ቋንቋ እየሙኸ ፡ «የታላ
ቁን የአሦር ንጉሥ ቃልን ስሙ ፡ ከእኔ ጋር
ብትታረቁ ፡ በሕይወት ትኖራላችሁ
እንጂ አትሞቱም ። ሕዝቅያስም ፡- እግዚ
አብሔር ያድነናል ብሎ ቢያታልላችሁ
አትሰሙት ። በውኑ የአሕዛብ አማልክት
አገርቻቸውን ከአሦር ንጉሥ እጅ አድነዋ
ቸዋልን ? ሰማርያንስ ከእጁ አድነዋታ
ልን ? ታዲያ ፡ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌ
ምን ከእጁ የሚያድን ይመስላችኋልን ?»
አላቸው ።

ሕዝቡም ዝም አሉ ፡ ንጉሡ እንዳይመ
ልሱለት አገዛ ነበርና ። ኤልያቄምና ከእ
ርሱ ጋር የወጡትም ልብላቸውን ቀድደው
ወደ ሕዝቅያስ መጡ ፡ የራፋስቂስንም
ቃል ነገሩት ።

፪ ፡ የኢሳይያስ የተሰፋ ቃል ።

፪ ነገ. ፲፱ ፡ ፩ - ፯ ፡ ኢ.ሳ. ፴፯ ፡ ፩ - ፯ ።
ሕዝቅያስም ልብሱን ቀደደ ፡ ማቅም
ለበሰ ፡ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ገባ ።
ኤልያቄምንና ሳምናስን ፡ የካህናቱንም
ሽማግሌዎች ወደ ነቢዩ ኢሳይያስ ላካ
ቸው ። እነርሱም ለኢሳይያስ ፡ «ሕዝቅ
ያስ ፡- በሕይወት አምላክላይ ይገዳደር ዘንድ
ጌታው የአሦር ንጉሥ የላከውን የራፋስቂ
ስን ቃል ሁሉ ምናልባት አምላክህ እግዚ
አብሔር ስምቶ ይገሥጸው እንደሆነ ፡ ለቀ
ረው ቅሬታ ጸልይ ይላል» አሉት ።

ኢሳይያስም ፡ «ለጌታችሁ ፡- እግዚአብ
ሔር እንዲህ ይላል ፡- የአሦር ንጉሥ ባሪያ
ዎች ስለ ሰደቡኝ ፡ ስለ ሰማኸው ቃል
አትፍራ ። እነሆ ፡ በላዩ መንፈስን እሰዳ

ለሁ ፡ ወሬንም ይሰማል ፡ ወደ አገሩም
ይመለሳል ። በዚያም በሰይፍ እንዲወድቅ
አደርገዋለሁ ብሉት» አላቸው ።

፫ ፡ የሕዝቅያስ ጸሎት መልስ ። ፪ ነገ. ፲፱ ፡
፰ - ፴፯ ፡ ኢ.ሳ. ፴፯ ፡ ፰ - ፴፰ ፡ ፪ ዜና ፴፪ ፡ ጳ - ጳ፫ ።

የአሦር ንጉሥም ፡ የኢትዮጵያ ንጉሥ ቲር
ሐቅ ሊወጋው እንደ መጣ የሚል ወሬ
በሰማ ጊዜ ፡ የዛቻን ደብዳቤ አስይዞ መል
እክተኞችን ወደ ሕዝቅያስ ላከ ። እነር
ሱም መጥተው ፡ «ኢየሩሳሌም በአሦር
ንጉሥ እጅ አትሰጥም ብሎ የምትታመን
በት አምላክህ አያታልልህ ። እነሆ ፡ የአ
ሦር ነገሥታት በምድር ሁሉ ላይ ያደረጉ
ትን ስምተሃል ፡ አንተስ ትድናለህን ? »
ብለው ደብዳቤውን ሰጡት ።

ሕዝቅያስም ደብዳቤውን ተቀብሎ እነ
በበው ፡ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ወጥቶ
በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው ። ሕዝቅያ
ስም ፡ «በኪሩቤል ላይ የምትቀመጥ የእስ
ራኤል አምላክ አቤቱ ፡ አንተ ብቻህን
የምድር ነገሥታት ሁሉ አምላክ ነህ ፡ ሰማ
ይንና ምድርን ፈጥረሃል ። አቤቱ በእው
ነት የአሦር ነገሥታት አሕዛብንና ምድራ
ቸውን አፍርሰዋል ፡ አማልክታቸውንም
በእሳት ላይ ጥለዋል ፡ ከእንጨትና ከድን
ጋይ የሆኑ የሰው እጅ ሥራ ነበሩ እንጂ
አማልክት አልነበሩምና አጥፍተዋቸዋል ።
አንተ ግን አቤቱ ፡ አንተ ብቻ እግዚአብ
ሔር አምላክ እንደሆንህ የምድር መንግ
ሥታት ሁሉ ያውቁ ዘንድ ከእጁ እንድታ
ድንን እለምንሃለሁ» ብሎ ጸለየ ።

ኢሳይያስም እንዲህ ብሎ ወደ ሕዝቅ
ያስ ላከ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡-
እኔ የለመንኸውን ስምቻለሁ ። እግዚአብ
ሔር በሰናክሬም ላይ የተናገረው ቃል ይህ
ነው ፡- ድንግጢቱ የጽዮን ልጅ በንቀት
ስቃብሃለች ። የተገዳደርኸው ፡ የሰደብኸ

ውስ ማንን ነው? ዓይንህንም ወደ ላይ ያነህ ማንን ነው? በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው ። አንተም ፡- በሰረገላዬ ብዛት ወደ ተራሮች ከፍታ ወጥቻለሁ ። የግብፅንም ወንዞች ሁሉ በእግራ ጫማ አደርቃለሁ ብለህ ። በእግዚአብሔር ላይ ተገዳደርህ ።

«እኔ እግዚአብሔር ጥንቱን እንደ ሠራሁት ፡ ቀድሞውንም እንዳደረግሁት አልሰማህም? አሁንም የተመሸጉትን ከተሞች እንድታፈርስ አደረግሁህ ። ስለዚህም የሚኖሩባቸው ሰዎች ደንግጠው ታውከዋል ። ሳይሸት ዋግ እንደ መታው እህልም ሆነዋል ። እኔ ግን መቀመጫህንና መውጫህን መግቢያህንም ፡ በእኔም ላይ የተቁጣኸውን ቀጣ ዐውቃለሁ ። ቀጣህና ትዕቢትህ ወደ ጆሮዬ ደርሶአልና ስለዚህ ስናጋ

ዬን በአፍንጫህ ፡ ልንሚንም በከንፈርህ አደርጋለሁ ። በመግሰትም መንገድ እመልሰሃለሁ ።»

ኢሳይያስም ደግሞ ፡ «እግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል ፡- ወደዚች ከተማ አይመጣም ፡ ፍላጻንም አይወረውርባትም ። ስለ እኔ ፡ ስለ ባሪያዬም ስለ ዳዊት ይህችን ከተማ አድናት ዘንድ እጋር ዳታለሁ» አለ ።

በዚያችም ሌሊት የእግዚአብሔር መልአክ ወጣ ፡ ከአሦራውያንም ሠፈር መቶ ሰማንያ አምስት ጄህ ገደለ ። በማለዳም እነሆ እነዚህ ሁሉ በድኖች ነበሩ ። ሰናክ ሬምም ተነሥቶ ጫ ነንዌ ተመለሰ ። በአምላኩም ቤት ሲሰገድ ከልጆቹ ሁለቱ በሰይፍ ገደሉት ። ልጅም አስራዶን በፈንታው ነገሠ ።

* * *

አንተ የተጠቃውን ሕዝብ ታድናለህ ፡ የትዕቢተኞችን ዓይን ግን ታዋርዳለህ ። መዝ. 113 (112) ፡ ጳጴጵ ።

በአንቺ ላይ የተሠራ መሣሪያ ሁሉ አይከናወንም ፡ በፍርድም በሚነሳብኸ ምላስ ሁሉ ትፈርጃለሁ ። የእግዚአብሔር ባሪያዎች ርስት ይህ ነው ፡ ጽድቃቸውም ከእኔ ዘንድ ነው ፡ ይላል እግዚአብሔር ። ኢ.ጳ. 96 ፡ 17 ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም የኢየሩሳሌምን ሰዎች ለማስፈራራት ምን አለ? ፪ ፡ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለዚህ ዛጅ ለሕዝቅያስ ምን መልስ ሰጠ? ፫ ፡ ከሰናክሬም ደብዳቤን በተቀበለ ጊዜ ሕዝቅያስ ምን አደረገ? ፬ ፡ የአሦር ሠራዊት በምን ጠፋ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ አንተ አምላኬ ነህ ፡ ከፍ ከፍ ልደርግሃለሁ ፡ ሰምተኸኛልና ፡ መድኃኒትም ሆነኸኛልና አመሰግንሃለሁ ። መዝ. 113 (112) ፡ ጳጴጵ ።

ምዕራፍ 11 ።

የሕዝቅያስ መፈወስና የምናሴ ክፋት ።

፪ ነገ. ጳ ፡ ጳ፩ ፡ ፪ ዜና ፴፪ ፡ ፴፫ ፡ ኢ.ሳ. ፴፰ ፡ ፴፱ ።

፩ ፡ የሕዝቅያስ መታመምና መዳን ። ፪ ነገ. ጳ ፡ ፩ ፡ 1፩ ፡ ኢ.ሳ. ፴፰ ፡ ፩ ፡ ጳ፪ ። ሰናክሬም በመጣበት ወራት ሕዝቅያስ ታመመ ። ነቢዩ ኢሳይያስም ወደ እርሱ መጥቶ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ትሞታለህ እንጂ በሕይወት አትኖርምና ቤትህን አስተካክል» አለው ። ሕዝቅያስም ኢሳይያስ ከሄደ በኋላ ራቱን ወደ ግድግዳው መልሶ እጅግ እያለቀሰ ፡ «አቤቱ ፡ በፊትህ በእውነትና በፍጹም ልብ እንደሄድሁ ታስብ ዘንድ እለምንሃለሁ» ብሎ ጸለየ ።

እግዚአብሔርም ኢሳይያስን ፡ «ተመልሰህ ለሕዝቤ አለቃ ለሕዝቅያስ ፡- የአባትህ የዳዊት አምላክ ፡- ጸሎትህን ሰምቻለሁ ፡ እፈውስህማለሁ ፡ በሦስተኛውም ቀን ወደ እግዚአብሔር ቤት ትወጣለህ ። በዕድሜህም ላይ አሥራ አምስት ዓመት እጨምርልሃለሁ ይልሃል በለው» አለው ።

ሕዝቅያስም ኢሳይያስን ፡ «እግዚአብሔር እንዲፈውሰኝ ምልክቱ ምንድር ነው?» አለው ። ኢሳይያስም ፡ «አካዝ ያሠራው ሰዓትን የሚያሳዩው የጥላ ምልክት አሥር ደረጃ ወደ ፊት እንዲሄድ ወይም ወደ ኋላ እንዲመለስ ትወዳለህ?» አለ ። ሕዝቅያስም ፡ «አሥር ደረጃ ወደ ኋላ ይመለስ» አለው ። ነቢዩም ኢሳይያስ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ፡ «ጥላውም አሥር ደረጃ ወደ ኋላ ተመለሰ ። ሕዝቅያስም ተፈውሶ እግዚአብሔርን አመሰገነ ።

፪ ፡ ሕዝቅያስና የባቢሎን ንጉሥ ። ፪ ነገ. ጳ ፡ 1፪ ፡ ጳ፩ ፡ ፪ ዜና ፴፪ ፡ ጳ፫ ፡ ኢ.ሳ. ፴፰ ፡ ፩ ፡ ጳ፪ ።

የባቢሎን ንጉሥ ለሕዝቅያስ ስለ ተደረገው የጥላ ምልክት ሰምቶ እንዲጠይቁት በመልእክተኞች እጅ ደብዳቤና እጅ መንሻ ላከለት ። ሕዝቅያስም ደስ አለው ፡ በቤቱና በግዛቱም ያለውን ፡ እግዚአብሔር የሰጠውን ሀብት ሁሉ አሳያቸው ። ይህን ያደረገው ግን በከፊት ስለ ነበረ ፡ ኢሳይያስ ፡ «የሠራዊትን ጌታ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ ፤ እነሆ በቤትህ ያለው ሁሉ ወደ ባቢሎን የሚፈልሰበት ወራት ይመጣል ፤ ከአንተም ቤት ከሚወለዱ ልጆችህ ወደ ባቢሎን ይሚረከቡ» አለው ።

ይህም ከሆነ በኋላ ሕዝቅያስ ምናሴን ወለደ ፤ ሕዝቅያስ በሞተ ጊዜም ምናሴ ፡ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ሆኖ መንገሥ ጀመረ ።

፫ ፡ የምናሴ ክፋት ።

፪ ነገ. ጳጳ፥ ስ-ጳጳ፥ ፪ ዜና ፴፫፥ ስ-ጳጳ፥
ምናሴም አባቱ ያፈረሰቸውን የኮረብታ መስገኛዎችን መልሶ ሠራ ፡ የእስራኤልም ንጉሥ አክዓብ እንዳደረገው ለበአል ሠዋ ፡ በእግዚአብሔርም ቤት ለፀሐይ ፡ ለጨረቃና ለከዋክብት መሠዊያዎችን ሠራ ። ልጁንም የሚቃጠል መሥዋዕት አደረገው ፤ ጠንቋዮችንም ሰበሰበ ። ከአሕዛብም ይልቅ ክፉ እንዲሠሩ ሕዝቡን አሳተ። እጅግም ብዙ ንጹሕ ደም አፈሰሰ ።
እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ በነቢያት ተናገረ ፡ «እነሆ ፡ የሰማርያን ገመድ የአክዓብንም ቤት ቱንቢ በኢየሩሳሌም ላይ እዘረጋለሁ ፤ ሰውም ወጭቱን እንደሚወለውል ኢየሩሳሌምን ወልውዬ እገለብጣታለሁ» አለ ።

* * *

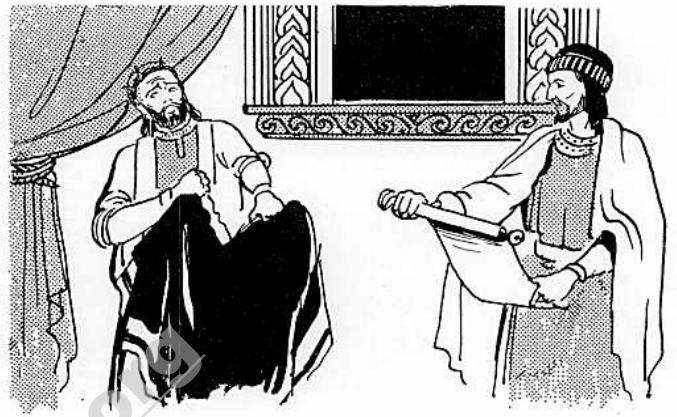
ልጅ ሆይ ፡ የእግዚአብሔርን ተግባር አትናቅ ፡ በገሠጸህም ጊዜ አትመረር ።
እግዚአብሔር የወደደውን ይገሥጸልና ፡ አባት የሚወደውን ልጁን እንደሚገሥጽ ።
ምላ. ፫፥ ፲፩፥ ፲፪ ።
ማቅለጫ ለብር ፡ ከውርም ለወርቅ ነው ፡ እግዚአብሔር ግን ልብን ይፈትናል ።
ምላ. ፲፮፥ ፫፥ (፪ ዜና ፴፪፥ ፴፩፥)

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሕዝቅያስ በታመመ ጊዜ ኢሳይያስ ምን አለው ፡
፪ ፡ በጸለየሰ ጊዜ እግዚአብሔር ምን መልስ ሰጠው ፡
፫ ፡ ምናሴ ምንና ምን በማድረግ እግዚአብሔርን አስቋጣ ፡

ጸሎት ፡ ጌታ ሆይ ፡ አንተ ነፍሴን ከጥፋት ጉድጓድ አዳኝነት ፡
ኃጢአቱንም ሁሉ ወደ ኋላህ ጣልህ ። . . .
ስለዚህ በዕድሜያችን ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት
ቅኔዎችን አውታር ባለው ዕቃ እንዘምራለን።
ኢላ. ፴፰፥ ፲፮፥ ጳ ።

እግዚአብሔርም የአሦርን ንጉሥ ሠራዊት በኢየሩሳሌም ላይ አመጣ ፡ ምናሴንም አሥረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት ። በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔር ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋጅ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ሰማው ፡ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሰው ። ምናሴም ጣቶን አርቆ ለእግዚአብሔር ሠዋ ። ሕዝቡንም እግዚአብሔርን ብቻ እንዲያመልኩ አዘዘ ። እንዲሁም ምናሴ ንስሐ ገባ ፡ ይቅርም ተባለ ፡ ነገር ግን ስላደረገው ክፋት የተነገረበት የፍርድ ቃል በልጅ ልጆቹ ጭስተኛው ትውልድ ዘመን ከመፈጸም አልቀረም ። የምናሴ ልጅ አሞጽም እጅግ ክፉ ነበረ ፡ አባቱም ሰውነቱን እንዳዋረደ በእግዚአብሔር ፊት ሰውነቱን አላዋረደም ።
(፪ ነገ. ጳጳ፥ ጳጳ፥ ጳጳ፥ ጳጳ፥ ፫፥ ፱ ።)

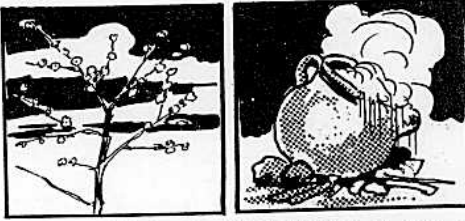
ምዕራፍ ፲፯ ።

ኤርምያስና መልካሙ ንጉሥ ኢዮስያስ ።

ኤር. ፩ ፡ ፪ ነገ. ፳፪ ፡ ፳፫ ።

፩ ፡ የኤርምያስ መጠራት ።
፪ ነገ. ጳጳ፥ ስ፥ ፪ ፡ ኤር. ፩ ፡ ስ፥ ፲፱ ።
የንጉሥ አሞጽ ልጅ ኢዮስያስ መንገሥ በጀመረ ጊዜ የሰምንት ዓመት ልጅ ነበረ ፡ በኢየሩሳሌምም ሠላሳ አንድ ዓመት ነገሠ ። በአባቱም በዳዊት መንገድ ሁሉ ሄዶ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገርን አደረገ ።
በኢዮስያስ ዘመን መንግሥት በአሥራ ሦስተኛው ዓመት በዓናቶት ከነበሩ ካህናት ለአንዱ ኤርምያስ ለተባለው የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል መጣ ፡ «በሆድ ሳልሠራህ ዐውቁሃለሁ ፡ ከማገፀንም ሳትወጣ ቀድሼሃለሁ ፡ ለሕዝቦችም ነቢይ አድርጌሃለሁ ።» ኤርምያስም ፡ «ወዮ ጌታ እግዚአብሔር ፡ እነሆ ብላቴና ነኝና እናገር ዘንድ አላውቅም» አለ ። እግዚአብሔር ግን ፡ «ወደምስድህ ሁሉ ትሄዳለህና ፡ የማዝዝህንም ሁሉ ትናገራለህና ፡ ብላቴና ነኝ አትበል ። እኔ ከአንተ ጋር ነኝና ከፊታቸው አትፍራ» አለው ።
እግዚአብሔርም እጁን ዘርግቶ አፋን ዳሰሰና ፡ «እነሆ ቃሌን በአፍህ ውስጥ አኑ

ራአለሁ ፡ እነሆ ትንቅልና ታፈርስ ዘንድ ፡ ታጠፋና ትገለብጥ ዘንድ ፡ ትሠራና ትተክል ዘንድ በሕዝቦችና በመንግሥታት ላይ ዛሬ አድርጌሃለሁ» አለው ።
ደግሞም የለውዝ በትር አሳየው ። ለውዝ ወራቱ ሲደርስ በቶሎ የሚያብብ ዛፍ ስለ ሆነ በዕብራይስጥ «ነቂ» ተብሎ ይጠራል ። እግዚአብሔርም ኤርምያስን ፡ «ምን ታያለህ?» አለው ። እርሱም ፡ «የለውዝ በትር አያለሁ» አለ ። እግዚአብሔርም ፡ «እፈጽመው ዘንድ በቃሌ እተጋለሁና መልካም አይተሃል» ብሎ ፡ ወራቱ ሲደርስ በኤርምያስ የሚናገረውን ትንቢት ሳይዘገይ እንደሚፈጽም ተስፋሰጠው ።

ሁለተኛም ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ፡ «ምን ታያለህ?» ሲል ጠየቀው ። ኤርምያስ

ስም : «የሚፈላ ትልቅ ድስት አያለሁ ፡ ፊቱም ከሰሜን ወገን ነው» አለ ። እግዚአብሔርም ፡ «ከሰሜን ወገን ክፉ ነገር ይመጣል ። በሰሜን ያሉትን መንግሥታት እጠራለሁ ፡ እነርሱም በኢየሩሳሌም ላይ ይመጣሉ ። አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ ፡ ተነሥም ፡ ያዘዝሁህንም ሁሉ ንገራቸው ፡ በፊታቸው እንዳላሰፈራህ አትፍራቸው ። እነሆ በይሁዳ ነገሥታትና በአለቆቹ ፡ በካህናቱና በሕዝቡ ላይ እንደ ተመሸገ ከተማ፣ እንደ ብረትም ግምድ ፡ እንደ ነሐስም ቅጥር ዛሬ አድርጌሃለሁ ። ከአንተ ጋር ይዋጋሉ ፡ ነገር ግን እኔ ከአንተ ጋር ነኝና ድል አይነሡህም ይላል እግዚአብሔር» አለው ።

፪ ፡ የሕግ መጽሐፍ መገኘት ።

፪ ነገ. ር፪ ፡ ፫ - ር፪ ፡ ፪፱ ። ፪፱ ፡ ፭ - ር፪ ፡ ፳፮ ። ከምናሴ ክፉትና ከሕዝቡ ቸልተኝነት የተነሣ የእግዚአብሔር የሕግ መጽሐፍ ተረብቶ በተናደው ቤተ መቅደስ ውስጥ ይቀመጥ ነበር ። ኤርምያስ በተጠራ በአምስተኛው ግምት ንጉሥ ኢዮስያስ ጸሐፊውን ሳፋንን ፡ «ወደ ካህናት አለቃ ወደ ኬልቅ ያስ ሄደህ ፡- ወደ እግዚአብሔር ቤት የገባው ገንዘብ ፡ ማለት ከሕዝቡ የተሰበሰበው ገንዘብ ይደመርና የተናደውን የእግዚአብሔርን ቤት ለሚጠግኑት ሠራተኞች ይከፈል ብለህ ንገረው» አለው ።

ኬልቅ ያስም እንደ ንጉሡ ቃል አደረገ ፡ ወደ እግዚአብሔርም ቤት የቀረበውን ገንዘብ ባወጡ ጊዜ ካህኑ ኬልቅ ያስ በሙሴ እጅ የተሰጠውን የእግዚአብሔርን የሕግ መጽሐፍ አገኘ ፤ ለጸሐፊው ለሳፋንም ሰጠው ፡ ሳፋንም መጽሐፉን ወደ ንጉሡ አመጣና አነበበለት ።

ንጉሡም የሕጉን ቃል በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀድዶ ኬልቅ ያስንና ሳፋንን ፡ «አባቶ

ቻችን በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን ቃል ስላልፈጸሙ በላያችን የነደደው የእግዚአብሔር ቀጣ እጅግ ነውና ሄዳችሁ ለእኔና ለሕዝቤ እግዚአብሔርን ጠይቁልን» ብሎ ላካቸው ።

እነርሱም ወደ ነቢይት ሕልዳና ሄደው ከእርሰዋ ጋር ተነጋገሩ ። እርሰዋም ፡ «የእስራኤል አምላክ እንዲህ ይላል ፡- እነሆ በይሁዳ ንጉሥ ፊት ቁተነበበው መጽሐፍ የተጻፉትን ቃላት ሁሉ ፡ ማለት ክፉ ነገርን ፡ በዚህ ሥፍራ ላይ አመጣለሁ ። በእጃቸው ሥራ ሊያስቂጡኝ ትተውኛልና ፡ ለሌሎችም አማልክት ዐጥነዋልና ቀጣዬ በዚህ ሥፍራ ላይ ይነድዳል ፡ አይጠፋምም ። እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ለላካችሁ ለይሁዳ ንጉሥ እንዲህ በሉት ፡- ልብህ ገር ሆኖአልና ቃሌን በሰማህም ጊዜ በፊቱ ራስህን አዋርደህ አልቅሰሃልና እኔ ደግሞ ሰምቼሃለሁ ይላል እግዚአብሔር ። እነሆ በዚህ ሥፍራ ላይ የማመጣውን ክፉ ነገር ሁሉ ጻይኖችህ አያዩም» አለች ። የተላኩትም ተመልሰው ይህን ቃል ለንጉሡ ነገሩት ።

፫ ፡ ኢዮስያስ ያደረገው ቃል ከዳን ።

፫ ነገ. ር፪ ፡ ፳፮ ። ፪፱ ፡ ፳፱ ። ፲፱ ፡ ፲፱ ። ንጉሡም የሕዝቡን ሽማግሌዎች ሰብሰቦ ከሕዝቡ ሁሉ ጋር ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጣ ። ንጉሡም የተገኘውን የቃል ኪዳን መጽሐፍ አነበበላቸው ። ንጉሡም እግዚአብሔርን ተከትሎ እንዲሄድ ፡ በዚሁም መጽሐፍ የተጻፈውን ቃል እንዲያጻፍ በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳን አደረገ ፡ ሕዝቡም ሁሉ ቃል ኪዳን ገቡ ።

ኢዮስያስም ለበኣልና ለፀሐይ ለጨረቃና ለከዋክብትም የተሠሩትን ፅቃዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር መቅደስ አወጣ ። በኢየሩሳሌምም ዙሪያ በነበሩ በጣዖታት

መስገጃዎች የነበሩትን የጣዖታት ካህናትን አስወገደ ፡ መስገጃዎቻቸውንም አረከሰ ። ከዚህም በኋላ በአገሩ ሁሉ እየሠረ በሰማርያ ከተሞች የእስራኤል ነገሥታት የሠሩትን መስገጃዎች አስወገደ ። ለናባጥ ልጅ ለኢዮርብግምም እንደ ተነገረው የትንቢት ቃል ፡ ለጥጃ ምስሉ የተሠራውን የቤቴልን መሠዊያ አፈረሰ ፡ የሰዎቹንም አጥንቶች በላዩ በማቃጠል አረከሰው ።

(፩ ነገ. ፲፫ ፡ ፩ ። ፪ ።)

ኢዮስያስም ካህኑ ኬልቅ ያስ ባገኘው መጽሐፍ የተጻፈውን ቃል ሊያጻፍ ፡ መናፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችንም ሁሉ አስወገደ ። እንደ ሙሴም ሕግ ሁሉ በፍጹም ልቡ ፡ በፍጹምም ነፍሱ ፡ በፍጹምም ኃይሉ ወደ እግዚአብሔር የተመለሰ እንደ እርሱ ያለ ንጉሥ አልተነሣም ።

፬ ፡ የኢዮስያስ ሞት ።

፪ ነገ. ር፪ ፡ ፳፮ ። ፴ ፡ ፪፱ ። ፳፱ ። ፳፱ ።

ከዚህም ሁሉ በኋላ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ኒካዕ ወደ ኤፍራጥስ ወንዝ ወደ ዘመቻ ሲሄድ በእስራኤል ምድር አለፈ ። ኢዮስያስም ወጣበት ፡ ፈርዖንም ፡ «የይሁዳ ንጉሥ ሆይ ፡ ወደ ሌላ እንጂ ወደ አንተ አልመጣሁም» ብሎ እንዲመለስ መከረው ። ኢዮስያስ ግን ኒካዕ የነገረውን ከእግዚአብሔር የመጣውን ቃል አልሰማም ፡ ሊዋጋውም ወደ መጊዶ ሸለቆ መጣ ። ቀስተኞችም ወግተው ገደሉት ፡ ባሪያዎቹም ወደ ኢየሩሳሌም አምጥተው በአባቶቹ መቃብር ቀበሩት ። ሕዝቡም ሁሉ አለቀሱለት ፡ ነቢዩ ኤርምያስም የልቅሶ ግጥም ገጠመለት ። ሕዝቡም የኢዮስያስን ልጅ ኢዮአክስን በኢየሩሳሌም አነገሡ ።

* * *

ወደምስደህ ሁሉ ትሄዳለህና ፡ የማገዝዝዝንም ሁሉ ትናገራለህና ፡ ብላቴና ነኝ አትበል ። እኔ አድንህ ዘንድ ከአንተ ጋር ነኝና ከፊታቸው አትፍራ ይላል እግዚአብሔር ።

ኤር. ፩ ፡ ፮ ፡ ፳ ።

ወደዚህ ወደ ትሑት ፡ መንፈሱም ወደ ተሰበረ ፡ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ ይላል እግዚአብሔር ።

ኢ.ሳ. ፳፮ ፡ ፪ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኤርምያስ ነቢይ እንዲሆን የተጠራው በግን ዘመን መንግሥት ነው ?

፪ ፡ «እኔ ብላቴና ነኝ» ብሎ በፈራ ጊዜ ምን ተስፋ ተሰጠው ?

፫ ፡ እስራኤል የእግዚአብሔርን ሕግ ረሰተው ቸል እንዳሉት በምን ታየ ?

፬ ፡ ኢዮስያስ የእግዚአብሔርን የሕግ መጽሐፍ በሰማ ጊዜ ምን አደረገ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በባሪያህ ላይ ፊትህን አብራ ፡ ሥርዓትህንም አስተምረኝ ።

ሕግህን አልጠበቅሁምና

የውኃ ፈሳሽ ከዳይኖቹ ፈሰሰ ።

መዝ. ፻፲፮ (፻፲፱) ፡ ፻፴፭ ፡ ፻፴፮ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ኤርምያስና ክፋው ንጉሥ ኢዮአቄ ።

ከ፪ ነገ. ፳፫ ፣ ፳፬ ፣ ኤር. ፴፮ ።

፩ ፡ ኢዮአቄም ለባቢሎን ተገዢ ሆነ ።

፪ ነገ. ፳፫ ፣ ፴፩ ፣ ፴፪ ፣ ፴፫ ፣ ፴፬ ፣ ፴፭ ፣ ፴፮ ።

የኢዮአቄ ልጅ ኢዮአክስ ፡ ወይም ሰሎም ፡ በኢዮሳፋም ሦስት ወር ከነገሠ በኋላ ፈርዖን ኒካው አሥሮ ወደ ግብፅ ወሰደው ፡ ወንድሙን ኤልያቄምንም በፈንታው አንግሦ ስሙን ኢዮአቄም አለው ። ኢዮአቄምም አሥራ አንድ ዓመት በኢዮሳፋም ነገሠ ፤ በእግዚአብሔርም ፊት እጅግ ክፉ አደረገ ።

በዚህም ጊዜ ጨካኝ የሆኑት የአሦር መንግሥት ደክማ በከለዳውያን ኃይል ወደቀች ። በታላቂቱ ከተማ በባቢሎን የሚገኘው የከለዳውያን ንጉሥ ናቡከደነፆም ፡ ከኤፍራጥስ እስከ ግብፅ ድረስ ለፈርዖን ኒካው በነበሩት መንግሥታት ሁሉ ላይ ሆነ ። አስቀድሞ ለግብፅ ንጉሥ ይገዛ የነበረውም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም ለባቢሎን ንጉሥ ተገዢ ሆነ ። ባመፀበት ጊዜ ግን የባቢሎን ንጉሥ በእርሱ ላይ መጥቶ አያሌውን የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃ ወደ ባቢሎን ወሰደ ።

፪ ፡ ኤርምያስ ለሕዝቡ ማስጠንቀቂያ ሰጠ ።

ኤር. ፳፭-፲፩ ፣ ፲፬ ፣ ፲፫ ፣ ፲፮ ፣ ፲፯ ፣ ፳፮ ።

በዚህም ጊዜ ኤርምያስ ለሕዝቡ ፡ «ከኢዮስያስ ከአሥራ ሦስት ዓመት ጀምሮ በእነዚህ በሃያ ሦስት ዓመት ፡ ማለዳ ማለዳ ተነሥቼ የመጣልኩ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገርኋችሁ ። ጸርሱም ፡ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ ። ዘላለማችሁም ምድር ተቀመጠች አለ ። ነገር ግን አልሰማችሁምና እነሆ ለባቢሎን ንጉሥ ሰባ ዓመት ትገዛላችሁ» አላቸው ።

ኤርምያስ እንዲህ ብሎ ሕዝቡን ሲያስጠንቀቅ ግን ሐሰተኛችን ቢያት ፡ አይዘኑ ሹ ። ይህ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነውና ሰይፍን አታይም እያሉ ሕዝቡን በሐሰተኛ ተስፋ ያቃልሉላቸው ነበር ። ስለዚህ ኤርምያስ እግዚአብሔር ቤት በር ቆሞ ፡ «እግዚአብሔርን ልታመልኩ በእነዚህ በሮች የምትገቡ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ ። እነሆ ትሰርቃላችሁ ፡ ትገድላላችሁ ፡ ታመንገራላችሁ ፡ በሐ

ሰትም ትምላላችሁ ፡ ለበአልም ታጥናላችሁ ፡ መጥታችሁም በፊቱ ቆማችሁ ፡ ይህን አስጸያፊ የሆነ ነገርን ሁሉ አላደረግንም አላችሁ ። እንግዲያስ ይህ ስሜ የተጠራበት ቤት በዓይናችሁ የሌቦች ዋሻ ሆኖአልን ? መንገዳችሁንና ሥራችሁን አሳምኑ ! ብታሳምኑ በዚህ ሥፍራ አሳድራችኋለሁ ። ሥራችሁን ባታሳምኑ ግን ይህን የምትታመኑበት ቤቱን አጠፋለሁ» ሲል በብርቱ አስጠነቀቃቸው ።

፫ ፡ ኤርምያስ ለሕዝቡ ምልክት ሆነ ። ኤር. ፲፮ ፣ ፩ ፣ ፲፫ ።

እግዚአብሔርም ኤርምያስን ፡ «በዚህ ሥፍራ የተወለዱ ልጆች ፡ የወለዱአቸውም እናቶችና አባቶች በሰይፍና በረገብ ይሞታሉ ፡ አይቀበሩምም ፡ በመሬትም ላይ እንደ ጉድፍ ይሆናሉና አንተ ሚስት አታግባ ፡ ልጆች አይሁኑልህ» ብሎ ፡ ሳያገባ በመኖር ለሕዝቡ ምልክት እንዲሆን አደረገው ።

እንዲሁም ደግሞ ፡ «ታለቅስና ታዝን ዘንድ ወደ ልቅሶ ቤት አትሂድ ። ታላላቆችና ታናናሾች በዚች ምድር ይሞታሉ ፡ ሰዎችም አያለቅሱላቸውም ፡ ራስንም አይላጩላቸውም ፡ ለማጽናናትም የእዝንን እንጀራ አይቈርሱላቸውም ። ትበላና ትጠጣም ዘንድ ወደ ግብጥ ቤት አትግባ ። በዓይናችሁ ፊት የእልልታን ድምፅና የደስታን ድምፅ ፡ የወንድ ሙሽራን ድምፅና የሴት ሙሽራን ድምፅ ከዚህ ሥፍራ አስቀራለሁ» አለው ።

፬ ፡ ኤርምያስ በምሳሌ ማስጠንቀቂያ ተናገረ ። ኤር. ፲፱ ፣ ፩ ፣ ፳ ።

እግዚአብሔርም ኤርምያስን ፡ «ገምቦን ግዛ ፤ ከሕዝብና ከካህናት ሽማግሌዎችም ከአንተ ጋር ወስደህ የገል በር* በተባለው

የከተማ መግቢያ አጠገብ ወዳለው ሸለቆ ውጣ ፡ በዚያም ስላደረጉት ክፋትና ስለሚመጣባቸው ፍርድ የምንግርሀን ቃል ተናግረህ ፡ ከአንተ ጋር በሚሄዱ ሰዎች ፊት ገምቦውን ትሰባብራለህ» አለው ።

ኤርምያስም እንዲሁ አደረገ ፡ ገምቦውንም በሰባበረው ጊዜ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- የሸክላ ሠሪ ዕቃ እንደሚሰባ በር እንዲሁ ይህን ሕዝብና ይህችን ከተማ እሰብራለሁ» አለ ። ከዚያም ሥፍራ በተመለሰ ጊዜ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ቆሞ ፡ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ቃሌን አልሰማችሁምና በዚች ከተማ ላይ የተናገርሁባትን ክፉ ነገር አመጣለሁ» አለ ።

ጳስቲር የተባለው የእግዚአብሔር ቤት አለቃ ኤርምያስን መታው ፡ የብንያም በተባለውም በእግዚአብሔር ቤት በር ባለው በእግር ግንድ አሠረው ፡ በዚያም አሳደረው ። በነጋውም ጳስቲር ከግንድ ውስጥ ሲያወጣው ኤርምያስ ፡ «እግዚአብሔር ስምህን «በዙሪያው ሁሉ ፍርሃት» ይለዋል እንጂ ጳስቲር ብሎ አይጠራውም። እርሱም ለራሱምና ለወዳጆቹ ሁሉ ፍርሃት ያደርግሃል ፡ አንተና በሐሰት ትንቢት የተናገርህላቸው ወዳጆችህም ሁሉ ወደ ባቢሎን ትማረካላችሁ» አለው ።

፭ ፡ ኢዮአቄም የኤርምያስን መጽሐፍ አቃጠለ ። ኤር. ፴፮ ፣ ፩ ፣ ፴፪ ።

በንጉሥ ኢዮአቄም በአራተኛው ዓመት እግዚአብሔር ኤርምያስን ፡ «እንደ ክርታስ ውሰድ ፡ የነገርሁህንም ቃል ሁሉ ጻፍ በት ፡ ምናልባት ሕዝቡ ቃሌን ስምተው ከክፉ መንገዳቸው ይመለሱ ይሆናል» አለው ።

ኤርምያስም የኒርያን ልጅ ባሮክን ጠራ ፡ ባሮክም እግዚአብሔር የተናገረ

ውን ቃል ከኤርምያስ አፍ እየሰማ ጸፈ ። ኤርምያስም ባርክን ፡ «እኔ ተግግሮአለሁ ፤ አንተ ግን ሂድ ፡ የጸፍኸውንም ቃል በጸም ቀን በእግዚአብሔር ቤት በሕዝቡ ጀር አንብብ» አለው ።

ባርክም ሂደ ፤ በእግዚአብሔርም ቤት የእግዚአብሔርን ቃል አንበባ ። ከሰሙትም አንዱ ሄዶ ለአገሩ አለቆች የሰማውን ቃል ነገራቸው ። አለቆቹም ባርክን አስጠርተው ፡ «እስኪ ተቀመጥና አንብብልን» አሉት ። ቃሉንም በሰሙ ጊዜ ፈሩ ፡ ባርክንም ፡ «አንተና ኤርምያስ ሂዱ ፡ ተሸሽጉም ፡ ወዴትም እንደ ሆናችሁ ማንም አይወቅ» አሉ ። ክርታሱንም በአንድ ጓዳ አስቀምጠው ወደ ንጉሡ ገቡ ፤ ቃሉንም ሁሉ ነገሩት ።

ንጉሡም ኢዮአቄም ልኮ ክርታሱን አስመጣ ፤ እንዲነበብለትም አዘዘ ። ወራቱም ክረምት ነበረና ከንጉሡ ፊት እሳት የሚነድበት ምድጃ ነበረ ። ከክርታሱም ሦስት

ወይም አራት ግጭ ከተነበበለት በኋላ ንጉሡ ክርታሱን ገባ ። ቁራርጦ ፡ ፈጽሞም እስኪ ቃጠላቸው ለሰምድጃ ውስጥ ወዳለው እሳት ጭ ። ባርክንና ኤርምያስንም የሚይዙትን ሰዎች ላከ ፤ እግዚአብሔር ግን ሠጠው ።

እግዚአብሔርም ያሰን ፡ «ዳግመኛ ሌላ ክርታሱን ጠድ ፤ የቀድሞውንም ቃል ሁሉ ጸፍ ። ለኢዮአቄምም ፡- አንተ ፡- የባቢሎንን ሥራ ይህችን አገር ያፈርሳታል ብለው ለምን ጸፍህበት ? በማለት ክርታሱን ቃጥለሃል ። ስለዚህም እግዚአብሔር ፡- «የሆነ ላይ ተቀማጭ አይኖርለት ። የተናገርሁባቸውንም ክፉ ነገር በይሁዳ ሰዎች ላይ አመጣለሁ ይላል።» አለው ።

ኤርምያስም ከክርታሱን ወስዶ ለባርክ ሰጠው ፤ እሱም የቀድሞውን ቃል ሁሉ ጸፈበት ። ጭም እንደ ቀድሞው ያለ ቃል ብዙ ቃጠላመረበት ።

* * *

በውኑ ቆንጆ ጌጥዋን ወይስ ሙሽራ ዝርግፍ ጌጥን ትረሳለችን ? ሕዝቤ ግን የማይቁጠር ወራት ረስቶች ።

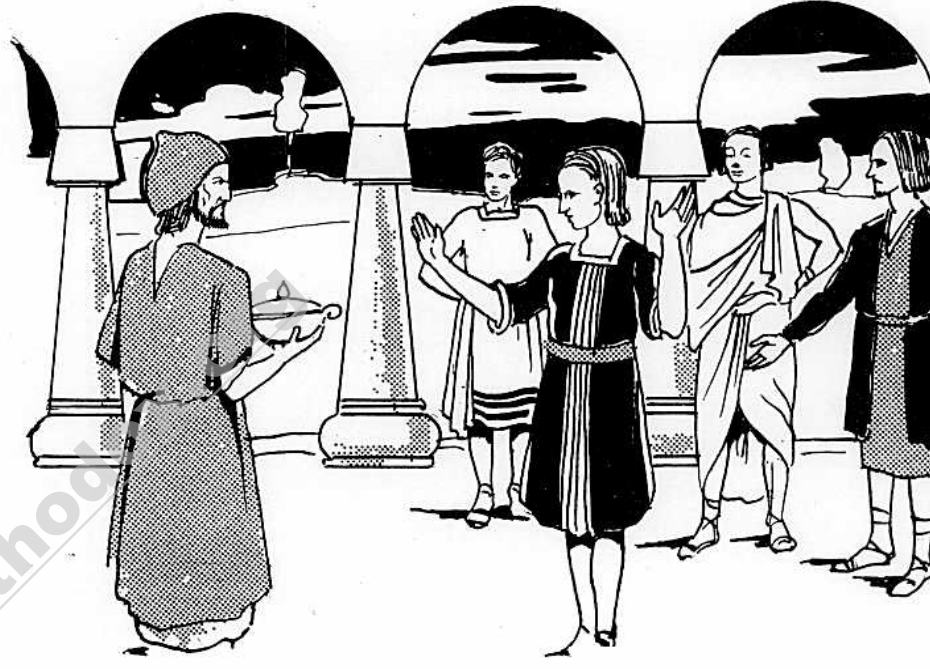
ጳጳስ ፡ ፳፮ ።

ቃሌ ያለበት ቃሌን በእውነት ይናገር ። ጳጳስ ፡ ፳፯ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ፩ ፡ በኤርምያስ ዘመን ይሁዳ ለየትኛው ንጉሥ ተናገረ ?
- ፪ ፡ ኤርምያስስ ስለዚህ ንጉሥ ምን ተናገረ ?
- ፫ ፡ ሐሰተኞች ነቢያት ለሕዝብ ምን ይሉ ነበር ?
- ፬ ፡ ኤርምያስ ለሕዝቡ ምልክት የሆነው ምንን ባለማድረግ ነው ?
- ፭ ፡ ኢዮአቄም የኤርምያስን ክርታሱ ያቃጠለው በምን ምክንያት ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በአንተ ላይ ኃጢአት ሠርተኛልና ኃጢአታችን ይመሰክርብናል ፡ ነገር ግን እኛ ስምህ ብለህ ጸድሮግ አትተወን ። ከኤር ፡ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ዳንኤልና ባልንጀሮቹ በባቢሎን ቤተ መንግሥት ።

ዳን. ፩ - ፫ ።

፩ ፡ የዳንኤልና ባልንጀሮቹ መጽናት ።

ዳን. ፩ ፡ ፩ - ፳፩ ።

ንጉሥ ኢዮአቄም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ናቡከደነፆር አያሌውን የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃ ወደ ባቢሎን በወሰደ ጊዜ ፡ አስፋጊነቱ የተባለውን የጃንደሪቦቹን አለቃ ፡ «ከይሁዳ ነገሥታትና ከመሳፍንቱ ዘር መልክ መልካሞችንና አስተዋይ የሆኑ ብላቴኖችን መርጠህ ወደ ባቢሎን ውሰድ ፡ በዚያም የከለዳውያንን ትምህርትና ቋንቋ አስተምራቸው» ብሎ አዘዘው ።

አስፋጊነቱም ከመረጣቸው ብላቴኖች መካከል ዳንኤልና አናንያ ሚሳኤልና አዛየራር ዳንኤልን ብልጣሶር ፡ አናንያን ሲድራቅ ፡ ሚሳኤልንም ሚሳቅ ፡ አዛየንም አብደናጎ ብሎ ሰየማቸው ። ናቡከደነፆርም ፡ እነዚህ ብላቴኖች እርሱ ራሱ ከመገበው ምግብና መጠጥ በየዕለቱ እንዲመገቡ የከለዳውያንን ትምህርት ተምረው ከሦስት ዓመት በኋላ በራቱ እንዲቆወሰን ።

ለንጉሡ የሚሰናዳው መብል ግን ለጣዖት ከሚቀርበው ነበርና ከዚያ በመመገብ እንዳይረከስ ዳንኤል አልበላም ብሎ አሳቡን ቁረጠ = ወደ አስፋኔዝም ቀርቦ : «ጥራጥሬን እንጂ ከዚህ እንድንበላ የግድ አትበለን» ሲል ለመነ። አስፋኔዝም : «መብሉንና መጠጡን ያዘዘላችሁን ንጉሡን እፈራለሁ ፤ ከሌሎች ብላቴኖች ይልቅ ከስታችሁ ቢያይ እንድሞት ይፈርድብኝ ይሆናል» አለው ። ዳንኤል ግን : በእነርሱ ላይ አስፋኔዝ የሾመላቸውን ሚልዳርን : «ለእኛ ለባሪያዎችህ እስከ አሥር ቀን ድረስ ጥራጥሬና ውኃ ይሰጠን፤ ከዚያም በኋላ የእኛን ፊትና ከንጉሡ መብል የሚበሉትን ብላቴኖች ፊት ተመልከት ፤ እንዳየኸውም ሁሉ ታደርጋለህ» አለው ።

ሚልዳርም እንደ ለመነት አደረገ ፤ ከአሥር ቀንም በኋላ ከንጉሡ መብል ከበሉ ብላቴኖች ይልቅ ፊታቸው አምሮ ሥጋቸውም ወፍሮ ታየ ። ሚልዳርም የንጉሡን መብልና መጠጥ አስቀርቶ ጥራጥሬንና ውኃን ሰጣቸው ።

ለእነዚህ ብላቴኖችም እግዚአብሔር ማስተዋልን ሰጣቸው ። ወደ ንጉሡም ገብተው ሲጠየቁ በግዛቱ ከነበሩት ጠቢባን ሁሉ ይልቅ አሥር እጅ የበለጡ ሆነው ተገኙ ።

፪ : የናቡከደነፆር ሕልምና ትርጓሜው ።
ጳጳ. ፪ : ፩ - ፵፱ ።
ናቡከደነፆር ሕልም አለመ ፤ እንቅልፍ እስኪሸሸውም ድረስ ታወከ ። ንጉሡም የሕልም ተርጓሚዎቹንና አስማተኞቹን አስጠርቶ : «ሕልም አልሚለለሁ ፤ ነገሩ ግን ከእኔ ተሠውሮአል ። ሕልሙንና ፍቺውን ባታስታውቁኝ ትቁራረጣላችሁ ፤ ቤቶቻችሁም የጉድፍ መጣያ ይደረጋሉ»

አላቸው ። እነርሱም : «የንጉሡን ነገር የሚያሳይ በምድር ጃይ የለም ፤ መኖሪያቸው ከሰው ጋር ጃልሆነ ከአማልክት በቀር ማንም ሊያሳየው አይችልም» አሉ ። ንጉሡም ተቁጥቶ የባቢሎንን ጠቢባን ሁሉ እንዲያጠፋ የጠየቁትን አለቃ አርዮክን አዘዘ ። እንዲሁ ጠቢባንን ለመግደል ሲጀምር ዳንኤልንና ባልንጀሮቹንም እንዲገደሉ ፈለጋቸው ።

የዚያን ጊዜም ዳንኤል አርዮክን : «የንጉሡ ትእዛዝ ስለምንቸኩለ ? » አለው ። አርዮክም ነገሩን ሁሉ አስታወቀው ። ዳንኤልም ፍቺውን እንዲነግር ጊዜ ይሰጠው ዘንድ ንጉሡን ለመነ።

በዚያም ጊዜ ወደ ቤቱ ተመልሶ ነገሩን ለባልንጀሮቹ አስታወቀ ፤ ተባብረውም ከሰማይ አምላክ ስለዚህ ምሥጢር ምሕረትን ለመነ። በዚያም ሌሊት በራእይ ምሥጢሩ ለዳንኤል ተገልጠለት ፤ ዳንኤልም የሰማይን አምላክ አመሰግነ ። ወደ አርዮክም ገብቶ : «የባቢሎንን ጠቢባን ሳታጠፋ ወደ ንጉሡ አስገባኝ» አለው ።

አርዮክም ዳንኤልን ፈጥኖ አስገባው ። ንጉሡም : «የየሁትን ሕልምና ፍቺውን ልታስታውቀኝ ትችላለህ ? » አለው ። ዳንኤልም መልሶ እንዲህ አለ ። «ምሥጢርን የሚገልጥ አምላክ በሰማይ አለ ፤ በኋለኛው ዘመን የሚሆነውንም ለንጉሡ ለናቡከደነፆር አስታውቆታል ። ምሥጢሩ ለእኔ መገለጡ ግን ፤ እንተ ንጉሥ ሆይ የልብህን አሳብ እንድታውቅ ነው እንጂ ከሌሎች ሰዎች ይልቅ ጸጥብ ስለ በለጥሁ አይደለም ።

«አንተ ንጉሥ ሆይ ፤ ታላቅ ምስል አየህ ፤ መልኩም ጁም ነበረ ። የዚህም ምስል ራስ ጥሩ ወርቅ ፤ ደረቱና ክንዶቹም ብር ፤ ሆዱና ግቡም ነሐስ ፤ ጭኖቹም ብረት ፤ እግሮቹም እኩሉ ብረት እኩሉም ሸክላ ነበሩ ። እጅም ሳይነካው ድንጋይ ከተራራው ተፈንቅሎ የምስሉን እግሮች ሲመታና ሲፈጭ አየህ ። የዚያን ጊዜም ብረቱና ሸክላው ፤ ነሐሱና ብሩ ወርቁም በአንድነት ተፈጨ ፤ በመከርም ጊዜ በአውድማ ላይ እንዳለ እብቅ ሆነ ፤ ነፋስም ወሰደው ፤ በታውም አልታወቀም ። ምስሉንም የመታው ድንጋይ ታላቅ ተራራ ሆነ ፤ ምድርንም ሞላ ።

«ሕልሙ ይህ ነው ፤ አሁንም ፍቺውን ለንጉሡ እንናገራለን ። አንተ ንጉሥ ሆይ ፤ የሰማይ አምላክ መንግሥትንና ክብርን የሰጠህ የነገሥታት ንጉሥ ፤ የወርቁ ራስ አንተ ነህ ። ከአንተም በኋላ ከአንተ የሚያንስ ሌላ መንግሥት ይነሣል ፤ ከዚያም በኋላ ሌላ ሦስተኛ የነሐስ መንግሥት ይነሣል ። አራተኛውም መንግሥት ሁሉን እንደሚቀጠቅጥ ብረት ይበረታል ። እግሮቹና ጣቶቹም እኩሉ ሸክላ እኩሉም ብረት ሆኖ እንዳየህ ፤ እንዲሁ የተከፋፈለ መንግሥት ይሆናል ፤ እኩሉ ብርቱ እኩሉም ደካማ ይሆናል ። በእነዚያም ነገሥታት ዘመን የሰማይ አምላክ ለዘላለም የማትፈርስ መንግሥትን ያስነሣል ፤ እነዚያንም መንግሥታት ሁሉ ትፈጫቸዋለች ፤ እርስዋም ለዘላለም ትቆማለች ። ሕልሙም እውነተኛ ፍቺውም የታመነ ነው ።»

የዚያን ጊዜም ናቡከደነፆር ለዳንኤል ሰግዶ ። «ይህን ምሥጢር መግለጥ ተችሎ ሃልና በእውነት አምላካችሁ የአማልክት አምላክ ፤ የነገሥታትም ጌታ ፤ ምሥጢርንም ገላጭ ነው» ብሎ በባቢሎን አውራጃ ሁሉ ላይ ዳንኤልን ሾመው ፤ በባቢሎንም ጠቢባን ላይ ዋነኛ አለቃ አደረገው ። ዳንኤልም ንጉሡን ለመነ። ንጉሡም ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናጎንም በባቢሎን አውራጃ ሥራ ላይ ሾማቸው ፤ ዳንኤል ግን በንጉሡ በር ነበረ ።

፫ : የእቶን እሳት ።
ጳጳ. ፫ : ፩ - ፵፱ ።
ናቡከደነፆር ረጅምና ታላቅ የሆነ የወርቅ ምስል አሠራ ። ዱራ በሚባል ሚዳም አቆመው ። ምስሉንም ለማስመረቅ ታላላቆችን ሁሉ ጠራ ፤ ከያሉበትም ተሰብስበው በምስሉ ፊት ቆሙ ። አዋጅ ነጋሪውም እየጮኸ ። «ወገኖችና ሕዝቦች ሆይ ፤ የመለኮትንና የእንቢልታን ፤ የመሰንቆንና የክራርን ፤ የበገናንና የዋሽንትን ፤ የዘፈንንም ሁሉ ድምፅ በሰማችሁ ጊዜ ተደፍታችሁ ፤ ንጉሡ ላቆመው ምስል ሰገዱ ። ተደፍቶም የማይሰግድ በሚነድ እሳት እቶን ውስጥ ይጣላል» አለ ። ስለዚህ ልዩ ልዩ የሆነውን የሙዚቃ ድምፅ በሰሙ ጊዜ ከየወገኑ የተሰበሰቡት ሁሉ ለወርቁ ምስል ሰገዱ ። በዚያን ጊዜም ከለዳውያን ወደ ንጉሡ ቀርበው ። «ንጉሥ ሆይ ፤ ሺህ ዓመት ንገሥ ። በባቢሎን አውራጃ ሥራ ላይ የሾምሃቸው ሲድራቅ ፤ ሚሳቅና አብደናጎም የሚባሉ አይሁድ ፤ ለወርቁ ምስል አይሰግዱም» አሉት ።

ናቡከደነፆርም በታላቅ ቀጣ ሲድራቅን ፤ ሚሳቅንና አብደናጎንም አስጠርቶ ። «ሲድራቅና ሚሳቅ አብደናጎንም ሆይ ፤ ላቆምሁት ምስል አለመሰገዳችሁ እውነት ነውን ? አሁንም ተደፍታችሁ ብትሰግዱ መልካም ነው ፤ ባትሰግዱ ግን በሚነደው እሳት እቶን ውስጥ ትጣላላችሁ ፤ ከእጄ ስለየሚያድናችሁ አምላክ ማን ነው ? » አላቸው ።

ሲድራቅ ፤ ሚሳቅና አብደናጎንም ። «ናቡከደነፆር ሆይ ፤ የምናመልከው አምላካችን ከሚነደው ከእሳት እቶን ሊያድነን ይችላል ። ከእጅህም ያድነናል ! ነገር ግን ንጉሥ ሆይ ፤ እርሱ ባያድነን ፤ አማልክት ህን እንደማናመልክ ፤ ላቆምኸውም ምስል እንደማንሰግድለት ዕውቅ» አሉት ።

ናቡከደነዖርም በቀጣ ተሞላ ፡ የእቶ ኑም እሳት ሰባት እጥፍ ሆኖ እንዲነድ ካደ ረገ በኋላ ፡ ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናን ንም አሥረው ወደ እቶት እሳት እንዲጥሱ አቸው ኃያላኑን አዘዘ ። ነገር ግን ሦስቱ ሰዎች በእቶት እሳት ውስጥ ሲጣሉ ፡ የእሳቱ ወላፊን የጣሉአቸውን ኃያላን በላቸው ።

የዚያን ጊዜም ናቡከደነዖር ተደነቀ ፡ ተነሥቶም አማካሪዎቹን ፡ «ሦስት ሰዎች አሥረን በእሳት ውስጥ ጥለን አልነበረ ምን? እነሆ ፡ እኔ የተፈቱ ፡ በእሳቱም መካከል የሚመላለሱ አራት ሰዎች አያለሁ ፡ ምንም አላቁሰላቸውም ፡ የአራተኛውም መልክ የአማልክትን ልጅ ይመስላል» አለ ። ቀረብ ብሎም ፡ «እናንተ የሌላው አምላክ ባሪያዎች ፡ ሲድራቅ ፡ ሚሳቅና አብደናንም ኑ ውጡ» አላቸው ። ወጡም ፡

ንጉሠና አማካሪዎቹም እሳቱ በእነዚያ ሰዎች አካል ላይ ቆይቶ እንዳልነበረው ፡ የራሳቸውም ጠጉርጃን ያልተቃጠለ ፡ ልብሳቸውም እንዳልቆመ ፡ የቃጠሎም ሽታ እንደሌለባቸው አዩ ።

ናቡከደነዖርም ፡ «መልአኩን የላክ ፡ ከአምላካቸውም ጭር ማንንም አምላክ እንዳያመልኩ ሰዎቻቸውን አሳልፈው የሰጡትን ፡ በእርቅ የታመኑትን ባሪያዎቹን ያዳኑ ፡ የሲድቅ የሚሳቅና የአብደናን አምላክ ይባራጩ ። እኔም ፡ እንደዚህ የሚያድን ሌላ አምላክ የለምና በሲድራቅና በሚሳቅ በአጭናንም አምላክ ላይ የሰድብን ነገር የሚናገሩ ወገንና ሕዝብ ይቁራረጣሉ ፡ ጭቶቸውም የጉድፍ መጣያ ይደረጋሉ ጭ አዝገገለሁ» አለ ። ሲድራቅንና ሚሳቅን አብደናንንም በባቢሎን አውራጃ ውስጥ ከፍ አደረጋቸው ።

* * *

ዳንኤል እንዳይረከስ በልቡ አሰበ ። ፳፮. ስ. ር.

የሰማይ አምላክ ለዘላለም የማይፈረስ መንግሥት ያስነሣል ፡ . . . ለዘላለምም ትቆማለች ። ፳፯. ም. ር.

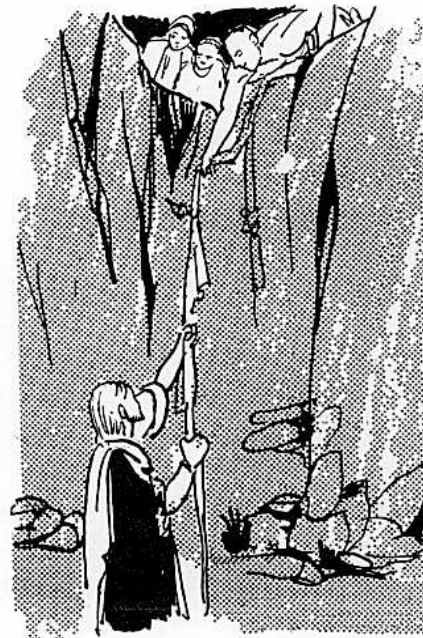
የምናመልከው አምላካችን ከሚነድደው ከእሳቱ እቶን ያድነን ዘንድ ይችላል ፡ ከእጅህም ያድነናል ንጉሥ ሆይ! ነገር ግን እርሱ ባያድነን ፡ አማልክትህን እንደማናመልክ ዕወቅ ። ፳፯. ፎ. ስ. ር.

* * *

ጥያቄ ፡ ስ ፡ ዳንኤል እግዚአብሔርን እንዳከበረ በምን ታየ? ሪ ፡ እስከ ዘላለም የሚጸና መንግሥት የማን ነው? ፎ ፡ የዳንኤል ባልንጀሮች ለምስሉ ባለመስገዳቸው ለታቆጣቸው ንጉሥ ምን መልስ ሰጡ?

ጸሎት ፡ ጥበብና ኃይል ለእርሱ ነውና የእግዚአብሔር ስም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይባራከ ። ፳፯. ሪ. ር.

ምዕራፍ ፳ ።
የኤርምያስ መታሠርና የኢየሩሳሌም ውድቀት ።
 ከ፪ ነገ. ፳፬ ፡ ፳፭ ፡ ከኤር. ፳፱ ፡ ፴፰ - ፵፬ ።

፩ ፡ የዮአኪን ወደ ባቢሎን መማረክ ።
 ፪ ነገ. ፳፬ ፡ ስ - ፲፮ ፡ ፪ ዜና ፴፮ ፡ ፱ ፡ ፲ ፡ ስ ዜና ፫ ፡ ፲፮ ፡ ፲፰ ፡ ኤር. ፳፱ ፡ ፳፬ - ፴ ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም ከሞተ በኋላ ልጁ ዮአኪን ፡ ወይም ኢኮንያን ፡ የአሥራ ስምንት ዓመት ጉልማሳ በሆነ ጊዜ በኢየሩሳሌም መንገሥ ጀመረ ፡ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ አደረገ ። እግዚአብሔርም በኤርምያስ ፡- ኢኮንያን የቀኝ እጅ ማኅተም ቢሆን ኖሮ እንኳ ፡ ከዚያ ነቅዬ ለባቢሎን ንጉሥ እጅ እሰጥሃለሁ እንዳለ ፡ ሦስት ወር ከነገሠ በኋላ ናቡከደነዖር መጥቶ እርሱንና እናቱን ሚስቶቹንም ፡ አለቆቹንና ኃያላኑን ፡ ብልህ ሠራተኞችንም ሁሉ ፡ አሥር ሺህ ምርኮኞችን ወደ ባቢሎን ወሰደ ። ዮአኪን ፡ ምርኮኞ ሆኖ ምንም ሰባት ልጆች ቢወልድ ፡ አንድ ስንኳ በዳዊት ዙፋን ላይ አልተቀመጠምና ነቢዩ ኤርምያስ ፡ «ምድር ሆይ ፡ ምድር ሆይ ፡ ምድር ሆይ ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ስሚ ፡

ከዚህ ሰው ዘር በዳዊት ዙፋን ላይ የሚመጥ እንግዲህ አይገኝምና ፡- መካን ፡ በመኑም የማይከናወን ሰው ብላችሁ ጻፉ ሲል ትንቢት ተናገረ ።

በይሁዳም ከቀሩት አብዛኞቹ ድኖ ነበሩ ። ናቡከደነዖርም የዮአኪንን እገባ በራንታው አነገሠ ፡ ስሙንም ሴዴቅያስ አለው ።

፪ ፡ ኤርምያስ ወደ ምርኮኞች የላከው ደብዳቤ ። ኤር. ፳፱ ፡ ስ - ፲፬

ኤርምያስም ፡ ከንጉሥ ዮአኪን ጋር ተማከው በባቢሎን ለሚገኙት ምርኮኞች ገዲህ የሚል ደብዳቤን ጻፈላቸው ፡ «የእርህ ራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል ፡- ባላችሁበት በባቢሎን ምድር ቤት ሠርታችሁ ተቀመጡ ፡ ተጋቡ ፡ ልጆችንም ውለዱ ፡ ልጆቻችሁንም አጋቡ እነርሱም ልጆችን ይውለዱ ። የእርሱ ሰላም ፡ ሰላም ይሆንላችኋልና ምርኮኞች

ሆናችሁ ለምትኖሩባት ከተማ ለባቢሎን ሰላምን ፈልጉ፤ ስለ እርስዎም ጸልዩ። ሰባው ዓመት በባቢሎን በተፈጸመ ጊዜ እንብኛችኋለሁ። ወደ ኢየሩሳሌምም እመ ልሳችኋለሁ። ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ ዐውቃለሁ። ፍጹሙና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።»

፫ : የሴዴቅያስ ማመፅ ። ደነገ. ጳጳ፡ ፲፰-ጳ፡ ደዜና ጳጳ፡ ፲፩-፲፮፡ ኤር. ጳጳ፡ ፩-፲፡ ጳጳ፡ ፫-፲፡ ደነገ. ፫-፲፡ ንጉሥ ሴዴቅያስ በኢየሩሳሌም አሥራ አንድ ዓመት ነገሠ። በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ አደረገ። ላነገሠውም ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆር እንዲገዛ በእግዚአብሔር አስምሎት የነበረውን መሐላ ባለመ ፈጸም ዐመፀበት። እንደሚረዳውም ተስፋ አድርጎ ወደ ግብፅ ንጉሥ ዞረ። ከጊዜ ወደ ጊዜ ችግር ሲበረታቡትም ወደ ኤርምያስ ልኮ። «የባቢሎን ንጉሥ ይወጋናልና ስለ እኛ እባክህ። እግዚአብሔርን ጠይቅ» ወይም። «ጸልይልኝ» ይለው ነበር። ኤር ምያስም። «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ኢየሩሳሌም ለባቢሎን ንጉሥ እጅ ትሰጣ ለች። በእሳትም ያቃጥላታል። እነሆ፤ በፊታችሁ የሕይወትን መንገድና የሞትን መንገድ አድርጌአለሁ። በከተማዬ ተወስጥ የሚዘገይ ይሞታል። ወጥቶ ወደ ከበቡአችሁ ወደ ከለዳውያን የሚገባ ግን በሕይወት ይኖራል። እነሆ፤ ሊረዳችሁ የወጣው የፈርዖን ሠራዊት ወደ ግብፅ ይመለሳል። ከለዳውያን በእርግጥ ከእኛ ዘንድ ይሄዳሉ ብላችሁ ራሳችሁን አታታ ልሉ» ብሎ ይመልስለት ነበር። ነገር ግን ሴዴቅያስ ሆነ ወይም የአገሩ ሕዝብ፤ በኤርምያስ የተነገረውን የእግዚአብሔርን ቃል አልሰሙም። ለባቢሎንም ንጉሥ እጃ ችውን አልሰጡም።

፬ : አቤሚሌክ ሆኖ ስን ታደገው ። ለጳጳ፡ ፩-፲፫፡ ጳጳ፡ ፲፭-፲፰፡ የይሁዳ አለቆችን ሴዴቅያስን። «ከተማዬ ተሰጣ ለች የሚል ቃል ነግራቸው የሕዝቡ ሁሉ እጅ ያደክጩ ኤርምያስ እንዲገደል እንለምንገለጽ ለዚህ ሕዝብ ክፉትን እንጂ ሰላምን አምኛለትምና» አሉት። ንጉሡም። «በእጃችሁ» ቢል። አለቆቹ ወስደው በጭብት አደባባይ ወደ ነበረው ጉድጓድ ጠጥ በገመድ አወረዱት። ጉድጓዱም እንጂ ውኃ አልነበረበትም። ኤርምያስም ወደ ጭቃው ውስጥ ገባ። በንጉሡም ቤትክበረ አቤሚሌክ የሚሉት ኢትዮጵያዊ ኤርምያስን በጉድጓድ ውስጥ እንደ ጣለቅሰማ። አቤሚሌክም ንጉሡን ሴዴቅያስ። «ንጉሥ ሆይ፤ እነዚህ ሰዎች ነቢዮች ኤርምያስን በጉድጓድ ውስጥ በመጣቸው ክፉ አድርገዋል፤ በረኅብም ይሞታሉ አለው። ንጉሡም አቤሚሌክን። «ከጭተ ጋር ሠላሳ ሰዎች ወስደህ ነቢዮን አምያስን ሳይሞት ከጉድጓድ አውጣውብሎ አዘዘው። አቤሚሌክም ጭቅን ይዞ ሄደ። አርጌ ጨርቅና እላቂ ልብም ወስዶ ኤርምያስ ወደሚገኝበት ጉድጓድ ውስጥ በገመድ አወረደ። ኤርምያስም። «ይህን አርጌ ጨርቅና እላቂ ልብ በብብትህ ከገመድ በታች አድርግ» አለው። ኤርምያስም እንዲሁ አደረገ። አቤሚሌክና ሰዎቹም በገመድ ጉትተው ከጭቅን አወጡት። ኤርምያስም በግዞት ጭት አደባባይ ተቀመጠ። እግዚአብሔርም ኤርምያስን። «ለኢትዮጵያዊው ለአቤሚሌክ። በእኔ ታምነህ ልና ኢየሩሳሌም በምትወድቅበት ቀን አድንገለሁ። በምትፈራቸውም ሰዎች እጅ አልሰጥህም ይላል እግዚአብሔር በለው» አለው።

፭ : የኢየሩሳሌም ውድቀት ። ደነገ. ጳጳ፡ ፩-ጳጳ፡ ደዜና ጳጳ፡ ፲፮-ጳጳ፡ ኤር. ጳጳ፡ ፩-፲፱፡ ጳጳ፡ ፩-፳፡ ጳጳ፡ ፩-፳፱፡ በሴዴቅያስ በአሥራ አንደኛው ዓመት የባቢሎን ጦር ሠራዊት። በረኅብና በቸነ ፈር በፍርሃትም የተጨነቀችውን ከተማ ኢየሩሳሌምን ያዙ። ገቡባትም። ሴዴቅያስም ከሰልፈኞቹ ጋር ከከተማ አምልጦ ከብለለ። የጠላት ሠራዊትም ተከትሎ በኢያሪኮ ሚዳ አገኘው። ይዞም ወደ ናቡከደነፆር አደረሰው። ናቡከደነፆርም የሴዴቅያስን ልጆች በአባታቸው ፊት ካስገደላቸው በኋላ የሴዴቅያስን ዓይኖች አስወጣ። በሰንሰለትም አሥረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት። ከለዳውያንም የእግዚአብሔርን ቤትና በኢየሩሳሌም የሚገኙትን ቤቶች ሁሉ አቃጠሉ። ቅጥርዋንም አፈ

ረሱ። ወይን ተካዮችና አራሾች እንዲሆኑ ካስቀረቸው ከአገሩ ድኅኖችም በቀር የቀረውን ሕዝብ ወደ ባቢሎን አፈለሱ። ኤርምያስም ወደ ባቢሎን ከሚሄድ ይልቅ በይሁዳ ከቀሩት ሕዝብ መካከል ሊቀመጥ ወደደ። እነርሱ ግን።- ወደ ግብፅ እንሸሽብለው። በኤርምያስ ልሳን።- አትሂዱ የሚለውን የእግዚአብሔርን ማስጠንቀቂያ ሳይሰሙ ኤርምያስን ይዘው ወደ ግብፅ ሄዱ። በዚያም ደግሞ የኤርምያስን ቃል ሳይቀበሉ በእልክኝነት ጸንተው ለሌሎች አማልክትና የሰማይ ንግሥት ለሚሉትም እያጠኑ ከማምለካቸው አልተመለሱም። እግዚአብሔርም የግብፅን ንጉሥ በናቡከደነፆር እጅ ሰጠ። በግብፅም የነበሩ አይሁድ በሰይፍና በረኅብ ተመቱ።

* * *

ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ ዐውቃለሁ። ፍጹሙና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።... እናንተ ትሹኛላችሁ። በፍጹም ልባችሁም ከሻችሁኝ ታገኙኛላችሁ... ይላል እግዚአብሔር። ኤር. ጳጳ፡ ፲፩፡ ፲፫።

የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮለኛ እጅግም ክፉ ነው። ማንስ ያውቀዋል? እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ። እንደ ሥራው ፍሬ እሰጥ ዘንድ ልብን እመረምራለሁ። ዙላሊትንም እፈትናለሁ። ኤር. ፲፮፡ ፱፡ ፲።

* * *

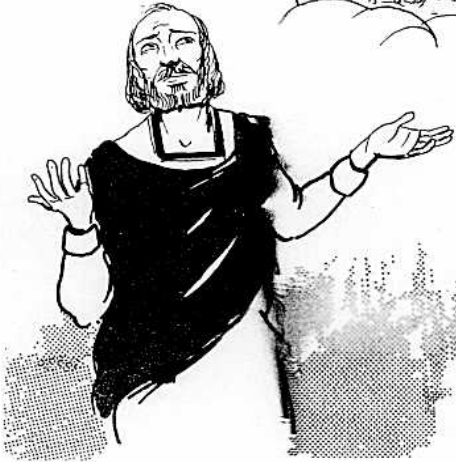
ጥያቄ፡ ፩፡ ከንጉሥ ዮአኪን ጋር የተማረኩት እስከ ስንት ዓመት ድረስ በባቢሎን እንደሚቆዩ ተነገራቸው? ፪፡ ንጉሥ ሴዴቅያስና የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች እንዲደኑ ወይም እንዳይደኑ ምን ምርጫ ተሰጣቸው? ፫፡ ነቢዮን ኤርምያስን ከሞት ያዳኑው ማን ነበረ?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ ወደ አንተ መልሰን፡ እኛም እንመለሳለን፡ ዘመናችንን እንደ ቀድሞ አድስ። ሰፊ. ኤር. ፩፡ ጳጳ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

ለዕንባቆም ጥያቄ የተሰጠው መልስ ። ትንቢተ ሕንጻቆም ።

፩ ፡ የዕንባቆም ጥያቄ ።

ዕንባ. ፩ ፡ ፩ - ፲፯ ።

ኤርምያስ ለይሁዳ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ቃል በሚነግርበት ጊዜ ዕንባቆም የተባለው ነቢይ ደግሞ ከሕዝቡ ግፍና ክፋት የተነሣ በልቡ ይቸገር ነበር ። የአያሩሳሌም ሕዝብ እርስ በርሳቸው ይበዳደሉ እንደ ነበር ፡ ኃጢአተኛ ጸድቁን እንደሚበድል ፡ ቅን ፍርድም እንደማይፈርድለትም አይቶ በብዙ ወደ እግዚአብሔር ይጮኹ ነበር ። እግዚአብሔርም ዝም የሚለው መሰሎት ፡ «አቤቱ ፡ እኔ ስጮኸ የማትሰማው እስከ መቼ ነው ? ስለ ግፍም ወደ አንተ እጮኸለሁ ፡ አንተም አታድንም » ብሎ ፡ ሕግ ላልቶ ሳለ እግዚአብሔር ሕጉን ወደ ማክበር ሕዝቡን ስለ ምን አይመልስም ? ለጸድቁስ ስለ ምን አይፈርድለትም ? የሚለው ክርክሩን ገለጠ ።

እግዚአብሔርም መልሶ ፡ የነቢዩን ጸሎት ቸል ሳይለው የሚሠራውን ሥራ ምን እንደ ሆነ በነገረው ጊዜ ግን ዕንባቆም

ከበሬት ይልቅ ተጠቅሞ ፡ ስለምን ፡ እግዚአብሔር ፡- ኃያላጃ ጩካኞች የሆኑትን የክለዳውያንን ጦራዊት ለተግባር በሕዝቡ ላይ አመጥለሁ ! እነርሱም ከነብር ይልቅ በሚገኙ ፈረሶች ላይ ተቀምጠው ከሩቅ ይጮሉ ፡ ምርኮኞችንም እንደ አሸዋ ይሰጡ ! ብሎ ስለ ገለጠ ለት ነው ።

ዕንባቆም ደንም ፡ «አቤቱ የተቀደሰህ አምላክ ሆይ ፡ ይኖሩኝ ክፉ እንዳያዩ ንጹሐን ናቸው ፡ ግግንትንም እንድትመለከት አትችልም ። ኃጢአተኛው ከእርሱ ይልቅ ጸድቅ የሆነውን ሕዝብህን ሲውጠው ስለ ምንም ትላለህ ? » ብሎ ፡ ለዚህ ለሁለተኛ ገጽ መልስን ለመስጠት ።

፪ ፡ የእግዚአብሔር መልስ ።
ዕንባ. ፪ ፡ ፩ - ፳ ።

ዕንባቆም ፡ «በመጠበቂያዬ ላይ እቆማለሁ ፡ ስለ ክርሬም የሚመልሰውን

ዐውቅ ዘንድ እመለከታለሁ» አለ ። እግዚአብሔርም መልሶ ፡ ዙሩና አታላይ የሆነ የክለዳውያን ሕዝብ ሌሎችን ከበዘበዛቸው በኋላ የራሱ ተራ ሲደርስበት የሚበዘበዝ መሆኑን ገለጠለት ። እግዚአብሔርም የሚያደርገውን ሁሉ በተወሰነው ጊዜ ይፈጽማል ። ስለዚህ «ጸድቅ በእምነቱ በሕይወት ይኖራል ። ውኃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ የሚሞላበት ጊዜ ይመጣል ። እግዚአብሔር በተቀደሰ መቅደሱ አለ ፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል ።»

እግዚአብሔር ይህን መልስ ለዕንባቆም በራእይ አሳይቶ ፡ «አንባቢው ይፈጥን ዘንድ ራእዩን ጸፍ ፡ በጽላትም ላይ ግለጠው» ብሎ ፡ ራእዩን በጊዜው የሚፈጸም መሆኑን አረጋግጦ ፡ «በዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው ፡ እርሱ አይዘገይም» አለው ።

፫ ፡ የዕንባቆም መዝሙር ።
ዕንባ. ፫ ፡ ፩ - ፲፱ ።
ዕንባቆም ፡ ጸድቅ በእምነቱ በሕይወት ይኖራል እንደሚለው ቃል በእምነቱ ጸፍ ። በእግዚአብሔር በመታመን መከራከሩን ትቶ ፡ «አቤቱ ፡ በዓመታት መካከል ሥራ ሆን ፈጽም ፤ በዓመታት መካከል ትታወቅ ፤ በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ» ብሎ ጸለየ ። በጸሎቱ መዝሙር መጨረሻም ደግሞ እምነቱን ገልጦ ፡
« ምንም እንኳ በለስ ባታፈራ ፡ በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ ፡ የወይራ ሥራ ቢጉድል ፡ እርሾችም መብልን ባይሰጡ ፡ በጎች ከበረቱ ቢጠፉ ፡ ላሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ ፡ እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል ፡ በመድኃኒቱ አምላክ ሐሜት አደርጋለሁ ። ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው ፡ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል ፡ በከፍታዎችም ላይ ያስሄደኛል» አለ ።

* * *

ጸድቅ በእምነቱ በሕይወት ይኖራል ።
ዕንባ. ፪ ፡ ፱ ።

ውኃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ ትሞላለች ።
ዕንባ. ፪ ፡ ፲፱ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ዕንባቆም በምን ምክንያት ከእግዚአብሔር ጋር ተከራከረ ?
፪ ፡ ለክርክሩ ምን መልስ ተሰጠው ?
፫ ፡ ትንቢተ ሕንጻቆምን ስናነብ እኛም ደግሞ በዘመናችን በእግዚአብሔር እንድንታመን እንዴት ይረዳናል ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በዓመታት መካከል ሥራ ሆን ፈጽም ፡ በዓመታት መካከል ትታወቅ ፡ በመዓት ጊዜ ምሕረትን አስብ ።

ዕንባ. ፫ ፡ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

የምርኮኞች ነቢይ ሕዝቅኤል ።

፩ ፣ የሕዝቅኤል መጠራት ።

ሕዝ. ፩ ፣ ፩ ፣ ፫ ፣ ፳፯ ፣ ፲ ፣ ፭ ፣ ፳፪ ።

ከንጉሥ ዮአኪን ጋር ወደ ባቢሎን ከተማ ረኩት ሰዎች መካከል ሕዝቅኤል የተባለ አንድ ወጣት ካህን ነበረ ። በተማረከም በአምስተኛ ዓመቱ ኢየሩሳሌም ገና ቆማ ሳለች ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ ። እነሆም ፡ በከለዳውያን አገር በኩር ወንዝ አጠገብ ሳለ ሰማያት ተከፈቱ ፡ ራእይንም አየ ።

እነሆም ፡ ከሰሜን በኩል ዐውሎ ነፋስና ተላቅ ደመና የሚበርቅም እሳት መጣ ፤

በዙሪያውም ፀዳል ሄደ ። ከመካከልም እያንዳንዱ አራት ጾታ ከንፍ የነበሩአቸው አራት የኪሩቤድአምሳያ ፣ የሚያስደንቅ ሰረገላ መሳይ ፣ ንኲራቲርን አጅ በው እየበረሩ ወጡ ። ሂደም ሳሉ የክንፎቻቸው ድምፅ ጸጸ ብዙ ውኃ ድምፅ ነበረ ። ከራሳቸውም በላይ ጠፈር ነበረ ፤ ከጠፈሩም በላይ የጭን አምሳያ ነበረ ፤ በዙፋኑም አምሳያ ጭን ፣ ከሚብለውልጭ የወርቅና የእሳት ግዛያ የተነሣ በግልጽ ለሰው ዓይን የግደታይ ፣ እንደ ሰው መልክ አምሳያ ነበረ ። በዙሪያውም ያለው ፀዳል ቀስተ ደመናን ይመስል ነበረ ።

ሕዝቅኤልም ይህን የእግዚአብሔርን ክብር ምሳሌ መልክ ባየ ጊዜ በግምባሩ ተደፋ ፤ የሚናገርንም ድምፅ ሰማ ። ድምፁም ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ በእግርህ ቁም እናገርሃለሁ» አለው ። በዚያን ጊዜም መንፈስ ገብቶበት በእግሩ አቆመው ። እግዚአብሔርም ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ በእኔ ላይ ዓምፀው ወደ ተማረኩ ወገኖችህ ፡ ወደ እስራኤል ቤት እልክሃለሁ ፤ አንተም ፡ - ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል በላቸው ። እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና ቢሰሙ ወይም ባይሰሙ ቃሌን ትነግራቸዋለህ ፡ አትፍራቸውም» አለው ።

ከሰባትም ቀን በኋላ እግዚአብሔር እንዲህ አለው ፤ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ ለእስራኤል ቤት ጠባቂ አድርጌሃለሁ ፤ ስለዚህ ቃሌን ሰምተህ አስጠንቅቃቸው ። እኔ ኃጢአተኛውን ፡ በእርግጥ ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ ፡ አንተ ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባታስጠንቅቀው ፡ ያ ኃጢአተኛ በኃጢአቱ ይሞታል ፤ ደሙን ግን ከእጅህ እፈልጋለሁ ። ነገር ግን አንተ ኃጢአተኛውን ብታስጠንቅቅ እርሱም ከክፉ መንገዱ ባይመለስ ፡ በኃጢአቱ ይሞታል ፤ አንተ ግን ነፍስህን አድነሃል ።»

እግዚአብሔር ፡ «ወደ ቤትህ ግባ ። በተናገርሁህ ጊዜ አፍህን እከፍታለሁ እንጂ ያለዚያ ዲዳ ትሆናለህ ። እነርሱ ዓመፀኛ ቤት ናቸውና አንተ ፡ - ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡ - የሚሰማ ይሰማ ፣ የማይሰማም አይሰማ ትላቸዋለህ» አለው ።

ከዚህም ጊዜ ጀምሮ እስከ ሰባት ዓመት ከመንፈቅ ድረስ ፡ ኢየሩሳሌም ይወድቃል የሚለውን የፍርድ ቃል በልዩ ልዩ ምሳሌና ምልክት ከሚናገርባቸው ጊዜአት በስተቀር ፡ ሕዝቅኤል ዲዳ ሆኖ በመቅረቱ ለማይሰማ ፡ ቃሉን ለማይቀበል ሕዝብ ምልክት ሆነ ።

፪ ፡ ሕዝቅኤል ስለ ኢየሩሳሌም ውድቀት ተነበየ ።
 ፫ ፡ ፲፮ ፡ ፳፭ ፡ ፩ ፡ ሕዝ. ፳፬ ፡ ፩ - ፳፯ ፡
 ፴፫ ፡ ፳፭ ፡ ፳፪ ።

ሕዝቅኤልም እስከ አምስት ዓመት ከመንፈቅ ድረስ በኢየሩሳሌም ላይ ስለሚመጣ ፍርድ በብዙ ምሳሌ ከተናገረና ካሳየ በኋላ ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ ዛሬ የባቢሎን ንጉሥ ወደ ኢየሩሳሌም ቀረበ» ብሎ ፡ ከተማዬቱ ተከብባ የምትቃጠልበት ጊዜ እንደ ቀረበ እግዚአብሔር ገለጠለት ። በዚህም ጊዜ ፡ ኢየሩሳሌምን በእሳት ላይ በተጣደ በነሐስ ምንቸት አስመስሎ ለምርኮኞቹ እንዲናገር ነቢዩን አዘዘ ።

ሕዝቅኤልም ፡ «ምንቸቲቱን ጣድ ! ቍራጭ ቍራጭና አጥንቶቹም በውስጥ ይቀቀሉ ! » ብሎ የኢየሩሳሌምን ሁናቱ አስታወቀ ። ቍጥሎም ፡ ምንቸቲቱ በዝገት የረከሰችና ዝገትዋም የማይለቅ ስለሆነ ቍራጭ ቍራጭን እንዲያወጡና እስክትቀልጥ ድረስም ባይዋን በፍም ላይ እንደምትጣድ በመናገር ፡ ከርኩሰትዋ የተነሣ በኢየሩሳሌም ውስጥ ያሉት ሕዝብ እንደሚበተኑ ፡ ሕንፃዎችዋና ቅጥሮችዋም እንደሚቃጠሉ በምሳሌ አስረዳቸው ።

ሕዝቅኤል ፡ ምንም በዚህ ምሳሌ ቢናገር የሚሰሙት ምርኮኞች ኢየሩሳሌም እንደማትወድቅ ፡ በቅርብ ጊዜም እነርሱ ወደዚያ ተመልሰው ፣ በዚያ ካሉት ልጆቻቸው ጋር እንደሚገናኙ በማመን ጸኑ ። እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቅኤልን ራሱን ምልክት እንዲሆንላቸው አድርጎ እንዲህ አለው ፤ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ እነሆ የዓይንህ አምሮት የሆነች ሚስትህን በመቅሠፍት እወስድብሃለሁ ፤ አንተም ፡ - ዋይ ! አትበል ፡ አታልቅሰም ፡ እንባህንም አታፍስስ ። መጠምጠሚያህንም በራስህ ላይ አድርግ ፡ ጫማህንም በእግርህ አጥልቅ ፡ ከንፈሮችህንም አትሸፍን ፡ ለእዝንም የሆ

ነውን የሰዎችን እንጀራ አትብላ ።»

ሕዝቅኤልም በማለዳ ለሕዝቡ ተናገረ ፤ ወደ ማታም ሚስቱ ሞተች ። በነጋውም እንደ ታዘዘ አደረገ ፤ ከቶም አላለቀሰም ። ሕዝቡም ተደነቁ ፤ አለማልቀሰም እነርሱ የሚማሩበት ምልክት መሆኑን አስተውለው ። «ይህ የምታደርገው ነገር ለእኛ ምን እንደ ሆነ አትነግረንምን?» አሉት ። እርሱም ፡ «ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- እነሆ የኃይላችሁ ትምክሕት ፡ የዓይናችሁ አምሮት ፡ የነፍሳችሁም ምኞት የሆነችውን በኢየሩሳሌም ያለች መቅደሴን አረከሳለሁ ፤ በዚያም የቀሩት ልጆቻችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ ። ይህም በሆነ ባችሁ ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ ። ሕዝቅኤል እንዳደረገም እናንተ ደግሞ ታደርጋላችሁ ፤ ዋይም አትሉም አታለቅሱምም» አላቸው ።

እግዚአብሔርም ሕዝቅኤልን ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ የዓይናቸውን አምሮት ኢየሩሳሌምን ፡ ልጆቻቸውንም ከእነርሱ በምወስድበት ቀን አንድ ሰው አምልጦ ነገሩን ሊያሰማህ ከዚያ ይነሣል ። እርሱም መጥቶ ፡- ኢየሩሳሌም ወድቃለች ብሎ በሚያወራልህ ጊዜ ፡ በዚያ ቀን አፍህ ይከፈታል ፡ ከዚያ ወዲያም ዲዳ አትሆንም ፡ ምልክትም ትሆናቸዋለህ ፡ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ» አለው ።

ለኢየሩሳሌም ወድቀት ምልክት የሆነችው የሕዝቅኤል ሚስት ከሞተች ከሦስት ዓመት በኋላ በአንድ ምሽት እግዚአብሔር የሕዝቅኤልን አፍ ከፈተ ፤ በነጋውም ከኢየሩሳሌም ያመለጠ ሰው መጥቶ ፡ «ከተማዬ ተመታች» አለው ። ሕዝቅኤልም ከዚያ በኋላ ዲዳ አልሆነም ፡ ምርኮኞችም በእውነት ነቢይ መሆኑን ተረድተው እግዚአብሔርን ማክበር እንደሚገባቸው

አስተዋሉ ። ከዚያ ወዲህም ሕዝቅኤል የተስፋ ቃልን ምሳሌ ፡ እግዚአብሔር ሕዝቡን ከምርኮኞች ኢየሩሳሌምን እንደገና እንደሚያድ በትንቢት መናገር ጀመረ ።

፫ ፡ ሕዝቅኤል እስራኤል መመለስ ተነበየ ።

ሕዝ. ፫ - ፲፬ ፡ ፴፮ ፡ ፲፮ - ፳፰ ።

የእግዚአብሔር ልጅ በሕዝቅኤል ላይ ነበረች ፤ በመንገድም አውጥቶ አጥንቶች በሞሉባት ሸለቆ ገጠመው ። እነሆም ፡ አጥንቶቹ እጅግ ብዙ ገጠሙ ፤ እጅግም ደርቀው ነበር ። እግዚአብሔርም ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ እነዚህ አጥንቶች በሕይወት ይኖራሉን?» አለው ። እርሱም ፡ «ጌታዬ ሆይ ፡ አንተ ታውቃለህ አለው ። እግዚአብሔርም ፡ «በእነዚህ ጥንቶች ላይ ፡- እናንተ የደረቃችሁ አጥንቶች ሆይ ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- እነሆ ፡ ትንፋሽ አገባባችኋለሁ በጌታም ትኖራላችሁ ። ጅምትም እሰጣችኋለሁ ። ሥጋንም አወጣባችኋለሁ በእናንተ ላይ ቁርበትን እዘረጋለሁ በሕይወትም ጌታችሁ ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቃላችሁ ብለህ ትንቢት ተናገር» አለው ።

ሕዝቅኤልም ትንቢት ተናገረ ፤ ሲናገርም ድምፅ ሆነ ፤ ሕይወት ፡ መናወጥ ሆነ ፡ አጥንቶቹም ተጠመሙ ። እነሆም ፡ ጅምት ሆነላቸው ፡ ሥጋም ወጣ ፡ ቁርበትም በላያቸው ገጠመ ፤ ትንፋሽ ግን አልነበረባቸውም ።

እግዚአብሔርም ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ ለነፋስ ትንቢት ተናገር ፤ ለነፋስም ፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ነፋስ ሆይ ፡ ከአራቱ ነፋሳት ጋር ፡ እነዚህ የተገደሉት በሕይወት እንዲኖሩ እኛ በልባቸው ብለህ ትንቢት ተናገር» አለው ። ሕዝቅኤል

ልም ትንቢት ተናገረ ፡ ትንፋሽም ገባባቸው ሕያዋንም ሆኑ ፡ እጅግም ታላቅ ሠራዊት ሆነው በእግራቸው ቆሙ ።

እግዚአብሔርም ሕዝቅኤልን ፡ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ እነዚህ አጥንቶች የእስራኤል ቤት ናቸው ። እነርሱም ፡- አጥንቶቻችን ደርቀዋል ፡ ተስፋችንም ጠፍቶአል ብለዋልና እንዲህ በላቸው ፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ሕዝቤ ሆይ ፡ መቃብራችሁን ከፍቼ አወጣችኋለሁ ፡ ወደ እስራኤል ምድርም አገባችኋለሁ ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ» አለው ።

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ ሕዝቅኤል እንዲህ ሲል መጣ ፤ «የሰው ልጅ ሆይ ፡ የእስራኤል ቤት በምድራቸው በተቀመጡ ጊዜ በመንገዳቸውና በሥራቸው አረከሱ አት ፤ ወደ አሕዛብም በተንጎላችሁ ። ወደ አሕዛብም በመጡ ጊዜ በመካከላቸው ቅዱስ ስሜን አረከሱ ። እኔ ግን ስላረከሱት ስለ ቅዱስ ስሜን ስለ ራራሁላቸው ። ስለዚህ እንዲህ በላቸው ፡- ስለ ቅዱስ ስሜን

ነው እንጂ ስለ እናንተ የምሠራ አይደለሁም ይላል እግዚአብሔር ። ከአሕዛብም መካከል አወጣችኋለሁ ፡ ወደ ገዛ ምድራችሁም አመጣችኋለሁ ። ጥሩ ውኃንም እረጭባችኋለሁ ፡ ከርዕሰታችሁም ሁሉ ከጣ ያቶቻችሁም ሁሉ አጠራችኋለሁ ። አዲስም ልብ እሰጣችኋለሁ ፡ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ ፤ የድንጋዩንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣለሁ ፡ የሥጋንም ልብ እሰጣችኋለሁ ። መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ ፡ በትእዛዜም አስረኝኋለሁ ፡ ፍርዴንም ትጠብቃላችሁ ታደርጉትማላችሁ ፤ ሕዝብም ትሆኑኛላችሁ ፡ እኔም አምላክ እሆናችኋለሁ ።»

ሕዝቅኤል ራሱ የተነበየውን የእስራኤልን መመለስ ያየ ወይም ያላየ ቢሆንም በተማረከበት አገር ሞተ እንጂ ወደ ኢየሩሳሌም አልተመለሰም ። ነገር ግን ለእስራኤል ቤት ታማኝ ጠባቂ ሆኖ ወደ ኢየሩሳሌም የሚመለስ ቅሬታ እንዳይታጣ እያሳሰበ ያዘጋጅ ነበር ።

* * *

የሰው ልጅ ሆይ ፡ ለእስራኤል ቤት ጠባቂ አድርጌሃለሁ ፡ ስለዚህ የአፈን ቃል ሰማ ፡ ከእኔም አስጠንቅቃቸው ።

ሕዝ. ፫ ፡ ፲፯ ።

አዲስ ልብ እሰጣችኋለሁ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ ፡ የድንጋዩንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣለሁ ፡ የሥጋንም ልብ እሰጣችኋለሁ ። መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ ፡ በትእዛዜም አስረኝኋለሁ ።

* * *

ሕዝ. ፴፮ ፡ ፳፮ ፡ ፳፯ ።

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሕዝቅኤል ነቢይ እንዲሆን የተጠራው ለማን ነበረ? በየትኛውስ አገር ነበረ?

፪ ፡ ሕዝቅኤል ለምርኮኞች ኢየሩሳሌም እንደምትወድቅ ምልክት የሆኑ ናቸው ምን ባለማድረግ ነበረ?

፫ ፡ ስለ እስራኤል መመለስ ምን ራእይ አየ?

ጸሎት ፡ አምላካችንና መድኃኒታችን ሆይ ፡ እርዳን ፡ ስለ ስምህ ክብር ፡ አቤቱ ፡ ታደገን ፡ ስለ ስምህም ኃጢአታችንን አስተሥርይልን ። መዝ. ፪፰ (፪፱) ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

ኢዮብ የትዕግሥትን ምሥጢር ተማረ ።

፩ ፡ የኢዮብ መፈተን ።

ሕዝ. ፲፬ ፡ ፲፱ ፡ ኢዮብ ፩ ፡ ፩-፱ ፡ ፲፫ ።

የኢዮብ ስም ከኖኅና ከዳንኤል ስም ጋር በትንቢተ ሕዝቅኤል በመጠቀስ ፡ ኢዮብ ከዚያ ከምርኮ ዘመን በፊት እንደ ኖረ ይታወቃል ። እርሱ ፡ እግዚአብሔርን ሲያገለግል በደረሰበት መከራ ሁሉ እንዲጸና በመማሩ ፡ እንደነኤርምያስና እንደነሕርም ኤል ብዙን መከራ መታገሥ ለተገባቸውና ለሚገባቸው ሁሉ የሚያጸናና ምሳሌ ሆኖ አል ።

በምሥራቅ ካሉ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ታላቅ የሆነ ኢዮብ የሚባል ሰው ፡ የፀ በሚባል አገር ይኖር ነበር ። ለእርሱም ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴቶች ልጆች ነበሩት ፤ በጎቹና ግመሎቹ በሬዎቹና አህዮቹም እጅግ ብዙ ነበሩ ።

ከዕለታት አንድ ቀን የአምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ ፤ ሰይጣንም ደግሞ በመካከላቸው መጣ ። እግዚአብሔርም ሰይጣንን ፡ «ከወዴት መጣህ?» አለው ። ሰይጣንም ፡ «ምድርን ሁሉ ዞርሁአት» ብሎ መለሰ ። እግዚአብሔርም ሰይጣንን ፡ «በውኑ ባሪያዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን ፡ እግዚአብሔርንም የሚፈራ ፡ ከክፋትም የራቀ ሰው የለም» አለው ። ሰይጣንም ፡ «በውኑ ኢዮብ እግዚአብሔርን የሚፈራ በከንቱ ነውን? እርሱ ንና ቤቱን በዙሪያውም ያሉትን ሁሉ አላጠርህለትምን? የእጁንም ሥራ ባርከህ

ለታል ፡ ከብተም ተክል ። ነገር ግን እጅህን ዘርግተህ ወን ሁሉ ብትዳብስ ይሰድብሃል» ብሎ ለሰለት ፡ እግዚአብሔርም ሰይጣንን «እነሆ ለእርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ ነፃ ነገር ግን በእርሱ ላይ እጅህን አትዘርም» አለው ።

አንድ ቀንም ደኑንገት መልእክተኛ ወደ ኢዮብ መጣ ፡ «በሬዎች እርሻ ያርሱ ፡ በአጠገባችሁም አህዮች ይሰማሩ ነበር ፤ የሳባም ጭን አደጋ ጣሉ ፡ ወሰዱ አቸውም ፡ ብላጅዎቹንም ሁሉ ገደሉአቸው ፤ እኔም ብቻን አመለጥሁ» አለው ።

ሌላውም መጣ ፡ «የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ደቀች ፡ በጎቹንና ጠባቂዎቹንም በላች፤ እኔም ብቻዬን አመለጥሁ» አለው ።

ሌላውም መጣ ፡ «ከለዳውያን በግመሎች ላይ አደጋ ጣሉ ፡ ወሰዱአቸውም ፡ ብላጅዎቹንም ጭሉ ፤ እኔም ብቻዬን አመለጥሁ» አለው ።

ሌላውም ለመጣ ብሎ ፡ «ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ ትላቅ ወንድማቸው ቤት ይበሉና ይጠጡ ነበር ፡ እነሆም ዐውሎ ነፋስ መጥቶ ቤቱን መታው ፤ ቤቱም ወደ

ቀባቸው ፡ ሞቱም ፤ እኔም ብቻዬን አመለጥሁ» አለው ።

ኢዮብም ተነሣ መጎናጸፊያውንም ቀደደ ፡ ራሱንም ተላጨ ፡ በምድርም ተደፍቶ ፡ «ራቁቴን ከእናቴ ማገፀን ወጥቻለሁ ፡ ራቁቴንም ወደዚያ እመለሳለሁ ፤ እግዚአብሔር ሰጠ ፡ እግዚአብሔርም ነሣ ፤ የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን» አለ ። በዚህ ሁሉ ኢዮብ አልበደለም ፡ ለእግዚአብሔርም ስንፍናን አልሰጠም ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሰይጣንን ፡ «በውኑ ባሪያዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በከንቱ እንዳጠፋው ምንም ብታን ቀላቅሰኝ እስከ አሁን ፍጹምነቱን ይዞ አል» አለው ። ሰይጣንም መልሶ ፡ «ቁር በት ስለ ቁርበት ነው ፤ ሰው ያለውን ሁሉ ስለ ሕይወቱ ይሰጣል ። ነገር ግን አሁን እጅህን ዘርግተህ አጥንቱንና ሥጋውን ብትዳብስ ይሰድብሃል» አለው ። እግዚአብሔርም ሰይጣንን ፡ «ሕይወቱን ተው እንጂ እነሆ በእጅህ ነው» አለው ።

ሰይጣንም ኢዮብን ከእግሩ ጫማጀምሮ እስከ አናቱ ድረስ በክፋ ቀስል መታው ። ሥጋውንም የሚፍቅበት ገል ወስዶ በአመድ ላይ ተቀመጠ ። ሚስቱም ፡ «እስከ አሁን ፍጹምነትህን ይዘሃልን? እግዚአብሔርን ስደብና ሙት» አለችው ። እርሱ ግን ፡ «አንቺ ከሰነፎች ሴቶች እንደ አንዲቱ ተናገርኸ ፤ ከእግዚአብሔር እጅ መልካሙን ተቀበልን ፡ ክፉ ነገርንስ አንቀበልምን?» አላት ። በዚህ ሁሉ ኢዮብ በከንፈሩ አልበደለም ።

ሦስት ወዳጆቹም የደረሰበትን ሁሉ ስምተው ሊያገነብትና ሊያጸናት መጡ ። እነርሱም ተማናዊው ኤልፋዝ ፡ ሹሐዊው በልዳዶስ ፡ ነዕማታዊው ሶፋር ነበሩ ። ከሩቅም ሆነው ባዩት ጊዜ አላወቁትም ፡

ድምፃቸውንም አሰምተው አለቀሱ ፤ እያዳንዳቸውም መጎናጸፊያቸውን ቀደዱ ። በየራሳቸውም ላይ ትቢያ ነስንሰው ሰባቀንና ሰባት ሌሊት ከእርሱ ጋር በምድር ላይ ተቀመጡ ። ሕመሙም ስለ በዛበ አንዳቸውስ እንኳ አላናገሩትም ።

፪ ፡ የኢዮብና የወዳጆቹ ክርክር ።
ኢዮብ ፫ ፡ ፩-፵፯ ፡ ፳፬

ከዚያም በኋላ ኢዮብ ፡ ምነው ባልተወድሁ እያለ ሲጨነቅ ፡-

« በመከራ ላሉት ብርሃን ፡ ነፍሳቸው መራራ ለሆነችባቸው ፡ ሕይወት ስለ ምን ተሰጠ?» (፫ ፡ ፳ ፡ ፳፪)

አለ ፡ ኤልፋዝ ግን ፡-
«እባክህ አስብ ፡ ንጹሕ ሆኖ የጠፋ ማን ነው? ከልበቅንስ የተደመሰሰ ማን ነው? እኔ እንዳየሁ ፡ ኃጢአትን የሚያርሱ ፡ መከራንም የሚዘሩ ይህንኑ ያጭዳሉ» (፬ ፡ ፯ ፡ ፳)

ብሎ ፡ በኢዮብ ላይ የደረሰ መከራ ሁሉ በኃጢአት ጠንቅ መሆኑን ተናገረ ። በልዳዶስና ሶፋርም በየተራ እየተናገሩ ወቀ አበዙበት ። ኢዮብ ግን ኃጢአተኛ መሆኑን ሳይክድ ፡ ስለ ደረሰበት መከራ እርሱ የማያስተውለው ሌላ ምክንያት እንዳለበት ዐውቆ ፡-

« በእውነት እንዲህ እንደ ሆነ ዐውቅሁ ፡ ሰውስ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ መሆንን ይገባል? . . .

እንድመልስለት ፡ አብረን ወደ ፍርድ እንዘንድ ፡

እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም ። እጁን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምነው በተገኘ!» (፬ ፡ ፪ ፡ ፵፫)

አለ ፡ ወዳጆቹም በመደጋገም እየተናገሩ በስውር ኃጢአተኛ በመሆኑ ከመክሰቸው አላቋረጡም ። ኢዮብም ተበሳጭቶ «እንደዚህ ያለ ዓይነት ነገር እጅግ ሰማሁ ፡ እናንተ ሁላችሁ የምታደክሙ አጽናኖች ናችሁ ። (፲፮ ፡ ፪ ።)

ነፍሴን የምትነዘንዙ፤
በቃልሰ የምታደቅቅኝ እስከ መቼ ነው?...
እነሆ፣ ስለ ተደረገብኝ ግፍ ብሎኸ ማንም አይ
መልሰልኝም፤

አሰምቼም ብጠራ ፍርድ የለኝም። (፲፱፣ ፪፣ ፮።)
አማካሪዎቼ ሁሉ ተጸየፉኝ፤
እኔም የምወድዳቸው በላይ ተገለበጠ።
አጥንቴ ከቁርብቴና ከሥጋዬ ጋር ተጣበቀ፤
ድድ ብቻ ቀርቶልኝ አመለጥሁ።
እናንተ ወዳጆቼ ሆይ፣ ማሩኝ፤

የእግዚአብሔር እጅ መትታኛለችና ማሩኝ።...
ምነው አሁን ቃሌ በጸፍ!
ምነው በመጽሐፍ ውስጥ ቢታተም!...
እኔን የሚቢዣኝ ግን ሕይወት እንደ ሆነ፤
በመጨረሻም ዘመን በምድር ላይ እንዲቆም፤
ይህ ቁርብቴም ከጠፋ በኋላ፤

በዚያን ጊዜ ከሥጋዬ ተለይቼ እግዚአብሔርን
እንዳይወድቃለሁ» (፲፱፣ ፲፱ - ፳፮።)

ሲል በእግዚአብሔር መተማመኑን እንዳ
ልተወ መሰከረ ። ነገር ግን ኢዮብ እግዚአ
ብሔርን ሊገምግት እየፈለገ፡-

«እርሱን ወደት እንደማገኘው ምነው ባወቅሁ!
ወደ ተቀመጠበት ሥፍራ ምነው በደረሰሁ!
በፈቱ መግቴን አዘጋጅ ነበር፤

አፈንም በማስረጃ እጥላው ነበር። (፳፫፣ ፫፣ ፱።)
የሚያዳምጠኝ ምነው በኖረልኝ!...
ከባላጋራዬ የተጻፈው የከስ ጽሑፍ ምነው በተገ
ኘልኝ!» (፱፩፣ ፱፩።)

አለ ።

ሦስት ባልንጀሮቹም ለኢዮብ ከመመ
ለስ ዝም ሲሉ ኤሊሁ የተባለ አንድ ወጣት
ሰው፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ራሱን ጸድቅ
ያደረገ መስሎት፣ ኢዮብንና፣ የሚገባ
መልስ ያላገኘለትን ሦስት ባልንጀሮቹን
ተቋጣ ። ኤሊሁም፡-

«ኢዮብ እስከ ፍጻሜ ድረስ ምነው በተፈተነ ኖሮ!
እርሱ እንደ ክፉዎች መልሶአልና፤

በኃጢአቱም ላይ ዓመፅን ጨምሮአልና፤...
ቃልንም በእግዚአብሔር ላይ ያበዛልና»
(፱፱፣ ፱፱፣ ፱፱።)

ብሎ ኢዮብን ሲገሥጽ፡ ስለ እግዚአብ
ሔር ታላቅነትና ጽድቅ ፣ ተግሣጹም

ለሰው ትምህርት ጥቅም እንደሆነ እያሰ
ረዳ በረጅሙ ቆሏ።

፫ ፣ የእግዚአብሔር መገለጥ ።

ኢዮብ ፱፱፣ ፩ - ፱፱፣ ፮ ።

ሰዎች የንግግቸውን ከንቱነት ካሳዩ
በኋላ እግዚአብሔር በወውሎ ነፋስ ሆኖ
ለኢዮብ ፡-

« ያለ ዕውቀት ምርቃል

ምክርን የሚጠልም ይህ ማነው?
እንግዲህ እንዴት ወገብህን ታጠቅ፤
እጠይቅሃለሁ፣ ምን ተናገረኝ።
ምድርን በመሙላት ጊዜ አንተ ወደት ነበርህ?
ታስተውል እንዴት ተናገር። (፱፱፣ ፪ - ፱፱።)

በውኑ ከተወለድኞር ማለዳን አገዘሃልን?
ለወገግታም ሥጋውን አስታውቀኸዋልን?

(ቀ. ፲፪፣ ፲፫።)

የብርሃን መኖሪያ ማንድ የት ነው?

የጨለማው ስንት ስንት አለ? (ቀ. ፲፱፣ ፳።)

በውኑ ለዝናብ እንዴት አለውን?

ወይስ የጠልን ነገር የወለደ ማን ነው?...
መብረቆች ሄደው እነሆ እዚህ አለን ይሉህ

ዘንድ

ልትልካቸው ትቻሉን?

በውስጡ ጥበብኛ ነረ፤

ለሰው ስልጠና ማስቻልን የሰጠ ማን ነው?

(ቀ. ፳፰፣ ፱፩፣ ፱፯።)

በውኑ የሚከራክሩት ሁሉን ከሚችሉ አምላክ
ጋር ይከራከሩን?

ከእግዚአብሔር ጋር የሚዋቀስ እርሱ ይመልስ
ለት» (ም. ፱፣ ፱።)

ብሎ ፣ የሰው ልጆች የሚችገሩባቸውን
ምሥጢሮች የሚያውቅ ፈጣሪ መሆኑን
አስረዳ ። ኢዮብ ፣ ሁሉን ቻይ የሆነ እግ
ዚአብሔር የሚገርገውን ካወቀ ይበቃ
ኛል በሚል አጭር ከብስጥቴ ዐርሮ ፡-

«ሁሉን ታደርግ ዘጸቆ ቻይ እንደ ሆንህ፤

አሳብህም ይከለክል ዘንድ ከቶ እንደማይቻል
ዐወቅሁ።...
እኔ የማላስተውለሁን... ተናግራለሁ።...
መስማትን ስ በጅር በመስማት ሰምቼ ነበር፤
አሁን ግን ዓይኔ እየኖህ፤

ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ፤
በአፈርና በአመድ ላይ ተቀምጦ እጸጸታለሁ»
(፱፱፣ ፩ - ፮።)

ሲል መለሰ ። ምንም ገና የመከራውን ምክ
ንያት ባያስተውል በጠቢብ አምላኩ በመ
ታመን ሊታገሥ በቃ ።

፬ ፣ የኢዮብ በረከት ።
ኢዮብ ፱፱፣ ፮ - ፲፯።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ኤልፋዝን ፡
«አንተና ባልንጀሮችህ እንደ ባሪያዬ እንደ
ኢዮብ ቅንን ነገር ስለ እኔ አልተናገራችሁ
ምና ቀጣዩ በእናንተ ላይ ነድአል ። አሁ
ንም የሚቃጠልን መሥዋዕት ስለ ራሳችሁ
አሳርጉ ፤ ባሪያዬም ኢዮብ ስለ እናንተ

ይጸልያል» አለው ። እነርሱም እግዚአብ
ሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ፤ እግዚአብሔ
ርም የኢዮብን ፊት ተቀበለ ።

ኢዮብም ስለ ወዳጆቹ በጸለየ ጊዜ እግዚ
አብሔር የጠፋበትን ሀብት መለሰለት ፤
ከቀድሞውም ይልቅ እጥፍ አድርጎ
ሰጠው ። ያውቁት የነበሩትም ሁሉ ወደ
ኢዮብ መጥተው አጽናኑት ፤ እያንዳንዳቸ
ውም ብርና የወርቅ ቀለበት ሰጡት ። ደግ
ሞም ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴቶች ልጆች
ሆኑለት ። እንደ ኢዮብ ሴቶች ልጆችም
የተዋቡ በአገሩ ሁሉ አልተገኙም ። ኢዮ
ብም ልጆቹንና የልጅ ልጆቹን እስከ
አራት ትውልድ ድረስ አየ ፤ ሸምግሎም
ዕድሜም ጠግቦ ሞተ ።

* * *

እነሆ ፡ ቢገድለኝ ስንኳ እርሱን በትዕግሥት እጠባበቃ
ለሁ ።...

የምሄድበትን መንገድ ያውቃል ፡
ከፈተነኝም በኋላ እንደ ወርቅ እወጣለሁ ።

ኢዮብ ፲፫፣ ፲፩፣ ፳፫፣ ፲፩ ።

ወንድሞች ሆይ ፡ የመከራና የትዕግሥት ምሳሌ የሆኑትን
በጌታ ስም የተናገሩትን ነቢያትን ተመልከቱ ።...
ኢዮብ እንደ ታገሠ ሰምታችኋል ፡ ጌታም እንደ ፈጸመ
ለት አይታችኋል ፤ ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም
ነውና ።

ያዕ. ፳፣ ፲፣ ፲፩ ።

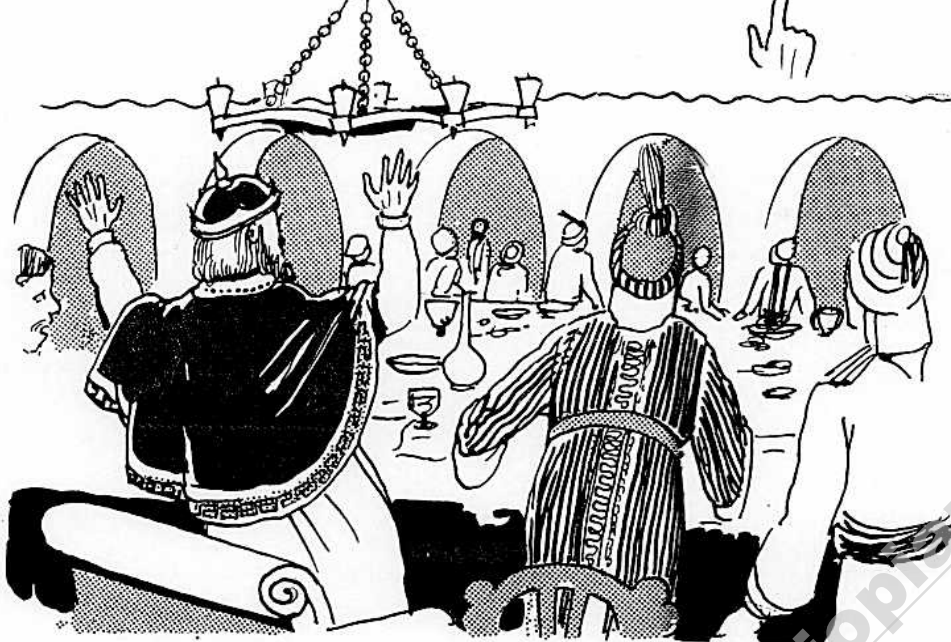
* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሰይጣን ኢዮብን ለማሳደግ ለምን ተፈቀደለት?
፪ ፡ የኢዮብ ወዳጆች የወቀሱት ፡ መከራው ከምን የመጣ መስሎአ
ቸው ነው?
፫ ፡ ኢዮብን ከክርክሩ ያሳረፈው የማን ቃል ነው?

ጸሎት ፡ እግዚአብሔር ሰጠ ፡ እግዚአብሔርም ነሣ ፡
የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን ።

ኢዮብ ፩ ፣ ፳፩ ።

በኮባታ ዋናው ግብርና ግብርና ግብርና ግብርና

ምዕራፍ ፳፬ ።

ዳንኤልና የባቢሎን ነገሥታት ።

ዳን. ፬ ፡ ፭ ።

፩ ፡ የናቡከደነጾር ምስክርነት ።

ዳን. ፬ ፡ ፩ - ፴፯ ።

ታላቁ ንጉሥ ናቡከደነጾር በዳንኤልና በባልንጆሮቹ አምላክ ኃይል ተደንቆ አፋዊ ክብርን መስጠት ብቻ ሳይሆን ፣ ከልቡ እንዲያክብረው እግዚአብሔር ያስተማረው ለመሆኑ እርሱ ራሱ እንዲህ ብሎ መስከረ ፡-

«ከንጉሡ ከናቡከደነጾር በምድር ሁሉ ላላችሁ ሕዝቦች ሰላም ይብዛላችሁ ። ልዑል አምላክ በፊቱ ያደረገውን ድንቅ ላሳያችሁ ወድጃለሁ ። ድንቁ እንዴት ጽኑ ነው! መንግሥቱም የዘላለም ነው ።

«እኔ ናቡከደነጾር በቤቴ ደስ ብሎኝ ነበር ። ሕልም አለምሁ ፣ ታወከሁም ። የቅዱሳንም አግልክት መንፈስ ያለበት

ዳንኤል በፊቱ ገባ ፤ እንዲህም አልሁት ፡- የራሱ ራእይ በአልጋዬ ላይ ይህ ነበረ ፤ እነሆ ፣ በምድር መካከል እጅግ ረጅምና ትልቅ ዛፍ አየሁ ፤ በረታም ፣ ቁመቱም እስከ ሰማይ ድረስ ፣ መልኩም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ታየ ። ቅጠሉም የተዋበ ፣ ፍሬውም ብዙ ነበረ ፤ ከጥላውም በታች የምድር አራዊት ፣ በቅርንጫፍ ጅም ውስጥ የሰማይ ወፎች ያርፉ ነበር ። ሥጋ ለባሾም ሁሉ ከእርሱ ይበላ ነበር ።

«እነሆም ፣ አንድ ቅዱስ ጠባቂ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ፤ እየሮኸም ፡- ዛፉን ቀጠሎ ፣ ቅርንጫፍቱንም ጨፍጭፋ ፣ ቅጠሉንም አራግፋ ፣ ፍሬውንም በትኑ ፤ አራዊቱም ወፎቹም ከእርሱ ይሸሹ ። ነገር ግን ጉቶውን ተዉት ፣ በመስክም ውስጥ በብረትና በነሐስ ማሠሪያ ታሥር ይቂይ ፤ በሰማይም ጠል ይረስርስ ፤ ዕድል ፈንታውም በምድር ሣር ውስጥ ከአራዊት ጋር ይሁን ። ልቡም ከሰው ልብ ይለወጥ ፣ የአውሬም ልብ ይሰጠው ፤ ሰባት ዘመናትም ይለፉበት ። ልዑሉ በሰዎች መንግሥት ላይ እንደሚሠለጥን ፣ ለወደደውም እንደሚሰጠው ሕያዋን ያውቁ ዘንድ ይህ ነገር የጠባቂዎች ትእዛዝ ፣ ይህም ፍርድ የቅዱሳን ቃል ነው አለ ።»

በዚያን ጊዜም ዳንኤል አንድ ሰዓት ያህል አሰበ ፤ ልቡም ታወከ ። ንጉሡም ፡ «ሕልሙና ፍቺው አያስቸግርህ» አለው ። ዳንኤልም መልሶ እንዲህ አለ ፤ «ጌታዬ ሆይ ፣ ሕልሙ ለሚጠሉህ ፣ ፍቺውም ለጠላቶችህ ይሁን ። ይህም ያየኸው ዛፍ ፣ ንጉሥ ሆይ ፣ እርሱ ታላቅና ብርቱ የሆንህ አንተ ነህ ፤ ታላቅነትህ እስከ ሰማይ ግዛትህም እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ነው ። ንጉሡም ከሰማይ የወረደውንና ዛፉን ቀጠሎ ያለውን ቅዱስ ጠባቂ ማየቱ ፤ ንጉሥ ሆይ ፣ ፍቺው ይህ ነው ፤ በጌታዬ በንጉሥ ላይ

የወረደው የልዑል ትእዛዝ ነው ፤ ልዑሉ በሰዎች መንግሥት ላይ እንደሚሠለጥ ለሚወደውም እንደሚሰጠው እስክታው ድረስ ከሰዎች ተለይተህ ትሰደዳለህ እስከ ሰባት ዘመናትም ድረስ መኖሪያ ከምድር አራዊት ጋር ይሆናል ። እንደ በሬም ሣር ትበላለህ ። የዛፉንም ጉቶ ዉት ዘንድ ማዘዙ ፣ ሥልጣን ከሰማይ እንደ ሆነ ካወቅህ በኋላ መንግሥትህ ይይልሃል ። ንጉሥ ሆይ ፣ ስለዚህ ምናልባት የደኅንነትህ ዘመን ይረዝም እንደ ሆኖ ምክሬ ደስ ያሰኝህ ፤ ኃጢአትህን በጽድቅ በደልህንም ለድኅኛች በመመጽወት እቀር ።»

ይህ ሁሉ በንጉሡ በናቡከደነጾር ላይ ደረሰ ። ከአሥራ ሁለት ወር በኋላ በባቢሎን ቤተ መንግሥት ሰገነት ላይ ሲመለስ ፡ «ይህች እኔ በጉልበቴ ብርታት ለማይ ክብር የመንግሥት መኖሪያ እንድሆን ያሠራኋት ታላቂቱ ባቢሎን አይደችም?» ብሎ ተናገረ ። ቃሉም ገና በንጉሡ አፍ ሳለ ድምፅ ከሰማይ ፡ «መንግሥት ከአንተ አለፈች ፤ ልዑሉም በሰዎች መንግሥት ላይ እንደሚሠለጥን ፣ ለሚወደውም እንደሚሰጠው እስክታውቅ ድረስ

ከሰዎች ተለይተህ ትሰደዳለህ» አለው ። በዚያም ሰዓት ነገሩ በናቡከደነዖር ላይ ደረሰ ፤ ጠጉሩም እንደ ንስር ፣ ጥፍሩም እንደ አዋራዎች እስኪረዝም ድረስ ከሰዎች ተለይቶ ተሰደደ ። እንደ በሬም ሣር በላ ፣ አካሉም በሰማይ ጠል ራሰ ።

«ዘመኑም ከተፈጸመ በኋላ እኔ ናቡከደነዖር ዓይኔን ወደ ሰማይ አነሳሁ ፣ አእምሮዬም ተመለሰልኝ ፤ ልዑሉንም ባረከሁ ፣ ለዘላለምም የሚኖረውን አመሰግንሁ ፣ አከበርሁትም ፣ ግዛቱ የዘላለም ግዛት ነውና ፣ መንግሥቱም ለልጅ ልጅ ነውና ። በሰማይም ሠራዊት በምድርም ላይ በሚኖሩ መካከል እንደ ፈቃዱ ያደርጋል ። እጁንም የሚከለክላት የለም ። በዚያን ጊዜም ለመንግሥቱ ክብር ግርማዬና ውበቴ ወደ እኔ ተመለሰ ፤ መኳንንቶቼም ፈለጉኝ ፣ በመንግሥቱም ውስጥ ጸናሁ ፣ ብዙም ክብር ተጨመረልኝ ።

«አሁንም እኔ ናቡከደነዖር የሰማይን ንጉሥ አመሰግናለሁ ፣ ታላቅም አደርገዋለሁ ፣ አክብረውማለሁ ። ሥራው ሁሉ እውነት ፣ መንገዱም ፍርድ ነውና ፣ በትዕቢትም የሚሄዱትን ሊያዋርድ ይችላል ።»

፪ ፣ በግድግዳው ላይ የተጻፈው ቃል ።
ጳጳ. ፩ ፣ ፩ - ፴፩ ።
የባቢሎን ንጉሥ ብልጣሶር ለሺህ መኳንንቶቹ ትልቅ ግብግፍ አደረገ ፣ ከፈታቸውም ሆኖ የወይን ጠጅ እየጠጣ ፣ «አባቴ ናቡከደነዖር በኢየሩሳሌም ከነበረው መቅደስ ያመጣቸውን የወርቁንና የብሩን ዕቃዎች አምጡ» ብሎ አዘዘ ። ባሪያዎቹም ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የመጡትን ዕቃዎች አመጡ ፣ ንጉሡና መኳንንቶቹም ፣ ሚስቶቹና ቁባቶቹም ጠጡባቸው ። እየጠጡም ከወርቅና ክብር ከነሐስና ክብረት ከእንጨትና ከድንጋይ የተሠሩትን አማልክት አመሰገኑ ።

በዚያም ሰዓት በንጉሡ ቤት ውስጥ መቅረቡ ብርሃን ለሚሰጥበት በተለሰነው ግድግዳ ላይ የሰው እጅ ጣቶች ወጥተው ሲጽፉ ታዩ ። ንጉሡም የሚጽፉትን ጣቶች ተመለከተ ፣ ፊቱም ተለወጠበት ፣ ጉልበቶቹም ተብረከረኩ ፣ የባቢሎንንም ጠቢባን አስጠርቶ ፣ «ይህን ጽሕፈት ያነበበ ፍቺውንም የነገረኝ ሐምራዊ ግምጃ ይለብሳል ፣ የወርቅም ግርዳ በአንገቱ ዙሪያ ይሆንለታል ። በመንግሥትም ላይ ሦስተኛ ገዥ ይሆናል» ብሎ ተናገረ ። ይሁን እንጂ ጽሕፈቱን እንብብ የሚያስታውቅ በባቢሎን ጠቢባን መካከል አልተገኘም ።

ንግሥቱም ነገሩን ሰምታ ወደ ግብግፍ ቤት ገባች ፣ ንጉሡም ፣ «ንጉሥ ሆይ ፣ አሳብህ አያስቸገርህ ፣ ፊትህም አይለወጥ ። የቅዱሳን አማልክት መንፈስ ያለበት ፣ ዳንኤል የሚባል ሰው በመንግሥትህ አለ ፤ መልካም መንፈስና ማስተዋል ስለ ተገኘበት አባትህ ናቡከደነዖር አከበረው ። አሁንም ዳንኤል ይጠራ ፣ እርሱም ፍቺውን ይናገራል» አለች ።

ዳንኤልም ተጠርቶ ገባ ፣ ንጉሡም ፣ «ይህን ጽሕፈት ብታነብ ፍቺውንም ብታስታውቀኝ ሐምራዊ ግምጃ ትለብሳለህ ፣ የወርቅም ግርዳ በአንገትህ ዙሪያ ይሆንልሃል ፣ አንተም በመንግሥት ላይ ሦስተኛ ገዥ ትሆናለህ» አለው ።

ዳንኤልም መልሶ ፣ «ስጦታህ ለአንተ ይሁን ፣ በረከትህንም ለሌላ ሰጥ ፣ ነገር ግን ጽሕፈቱን እንገሡ አነባለሁ ፣ ፍቺውንም አስታውቃለሁ ። ንጉሥ ሆይ ፣ ልዑሉ አምላክ ለአባትህ ለናቡከደነዖር መንግሥትንና ታላቅነቱን ሰጠው ። ልቡ ግን በታበየ ፣ በዙሪትም ያደርግ ዘንድ መንፈሱ በጠነከረ ጊዜ ጭፋኑ ተዋረደ ፣ ክብሩም ተለየው ። ልዑል አምላክም በሰዎች መንግሥት ላይ እንደሚሠለጥን ፣ የሚወደው

ንም እንደሚሾምበት እስኪያውቅ ድረስ መኖሪያው ከምድር አራዊት ጋር ሆነ ። ብልጣሶር ሆይ ፣ አንተ ልጁ ስትሆን ይህን ሁሉ እያወቅህ በሰማይ ጌታ ላይ ኩራህ እንጂ ልብህን አላዋረድህም ። የመቅደሱንም ዕቃዎች በፊትህ አመጡ ፣ እናንተም ጠጣችሁባቸው ። ክብርና ከወርቅ ከእንጨትም የተሠሩትን የማያዩትንም የማይሰሙትንም የማያውቁትንም አማልክት አመሰግንህ ፤ ትንፋሽህንና መንገድህን ሁሉ በእጁ የያዘውን አምላክ ግን አላከበርኸውም ። ስለዚህም እነዚህ የእጅ ጣቶች ከእርሱ ዘንድ ተልከዋል ፤ የጸፉትም ጽሕፈት ፡- ማኔ ፣ ቴቄል ፣ ፋሬስ ይላል ። የነገሩም ፍቺ ይህ ነው ፣ ማኔ ማለት ፣ እግዚአ

ብሔር መንግሥትህን ቁጠረው ፣ ፈጸመውም ማለት ነው ። ቴቄል ማለት ፣ በሚዛን ተመዘንህ ፣ ቀልላም ተገኘህ ማለት ነው ። ፋሬስ ማለትም ፣ መንግሥትህ ተከፈለ ፣ ለሚዶንና ለፋርስ ሰዎችም ተሰጠ ማለት ነው ።»

ያን ጊዜም ብልጣሶር ለዳንኤል ሐምራዊ ግምጃ እንዲያለብሱት ፣ የወርቅ ግርዳ በአንገቱ ዙሪያ እንዲያደርጉለት አዘዘ ። በመንግሥትም ላይ ሦስተኛ ገዥ እንዲሆን አዋጅ አስነገረ ። በዚያ ሌሊትም ሚዶናዊው ዳርዮስ መንግሥቱን ወሰደ ፣ የክለዳውያንም ንጉሥ ብልጣሶር ተገድሎ ሞተ ።

* * *

የእግዚአብሔር ሥራ ሁሉ እውነት ፣ መንገዱም ፍርድ ነውና ፣ በትዕቢትም የሚሄዱትን ያዋርድ ዘንድ ይችላል ።
ዳጌ. ፱ ፣ ፴፯ ።

በሚዛን ተመዘንህ ፣ ቀልላም ተገኘህ ።
ዳጌ. ፩ ፣ ፳፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፣ ዳንኤል ለናቡከደነዖር ሕልሙን ከተረገ-መለት በኋላ ምን ማስጠንቀቂያ ሰጠው ?
፪ ፣ ናቡከደነዖር አእምሮው በተመለሰለት ጊዜ ምን አለ ?
፫ ፣ ብልጣሶር እግዚአብሔርን አለማክበሩን በምን አሳየ ?
፬ ፣ በግድግዳው ላይ የታየው የጽሕፈቱ ትርጓሜ ምን ነበረ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፣ አንተ አምላኬ ነህ ፣ ድንቅን ነገር የዱር ምክርን በታማኝነትና በእውነት አድርገሃልና ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ ፣ ስምህንም አመሰግናለሁ ።
አ.ሳ. ፳፩ ፣ ፩ ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

የዳንኤል ጸሎትና

የቂርስ አዋጅ ።

ዳን. ፮ ፣ ፱ ፣ ዕዝ. ፩ ።

፩ ፣ ዳንኤል በአንበሳ ጉድጓድ ።

ዳን. ፮ ፣ ፩ - ፳፭ ።

ዳርዮስም እጅግ ሰፊ በሆነች በሚደንና በፋርስ መንግሥቱ ላይ መቶ ሃያ መሳፍንትን ሾመ ። ንጉሡም በእነዚህ መሳፍንት ላይ ሆነው የሚቂጣጠሩ ሦስት አለቆችን ለመሾም ወደደ ። በዳንኤልም መልካም መንፈስ ስላገኘበት ከሦስቱ ምርጫች አንደኛ አድርጎ ሾመው ።

በዚያን ጊዜም አለቆችና መሳፍንት የሆኑ በዳንኤል ቀንተው ሰበብ ይፈልጉ በት ነበር ። እርሱ ግን የታመነ ሰው ነበረና ስትሁትና በደል አልተገኘበትም ። የሚከሱበትንም ነገር ባጡበት ጊዜ ፡ «ከአምላኩ ሕግ በቀር ሌላ ሰበብ አናገኝበትም» አሉ ።

እንዲህ ከተመካከሩበትም በኋላ ወደ ንጉሡ ገብተው ፡ «ንጉሥ ዳርዮስ ሆይ ፡ ሺህ ዓመት ንገሥ ። የመንግሥቱ አለቆችና መሳፍንቶች ሁሉ ፡- እስከ ሠላሳ ቀን

ድረስ ከአንተ በቀር ማንም ከአምላክ ወይም ከሰው ልሙናን ቢለምን በአንበሳ ሶች ጉድጓድ ውስጥ ይጣል የሚል ሕግ እንዲወጣ ተስማግን ፤ አሁንም ንጉሥ ሆይ ፡ እንደማይለወጠው እንደ ሚደንና እንደ ፋርስ ሕግ እንዲሆን ትእዛዙን አጽና» አሉት ። ንጉሡም ተንኩላቸውን ሳይለይ ፡ ዳንኤልም በምክራቸው ያልገባ በት መሆኑን ልብ ሳያደርግ ትእዛዙን ጻፈ ።

ዳንኤልም ጽሕፈቱ እንደ ተጻፈ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤቱ ገባ ፤ የእልፍኙም መስኮቶች በኢየሩሳሌም አንጻር በኩል ከፍት ነበሩ ። ቀድሞም ያደርግ እንደ ነበረ በየዕለቱ ሦስት ጊዜ በጉልበቱ ተንበርክኮ በአምላኩ ፊት ጸለየ ። አመሰግንም ። የሸመቁ በት ሰዎችም ሲጸልይ አገኙት ። ወደ ንጉሡም ገብተው ፡ «ንጉሥ ሆይ ፡ ከአንተ በቀር እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ከአምላክ

ወይም ከሰው የሚለምን ሰው ሁሉ በአንበሳ ሶች ጉድጓድ ይጣል የሚል ትእዛዝ አልጸፍህም?» አሉት ። ንጉሡም ፡ «ነገሩ እንደማይለወጠው እንደ ሚደንና እንደ ፋርስ ሕግ እውነት ነው» አላቸው ። እነርሱም ፡ «ንጉሥ ሆይ ፡ ከይሁዳ ምርኮኞች የሆነው ዳንኤል በየዕለቱ ሦስት ጊዜ ይለምናል እንጂ አንተንና የጸፍኸውን ትእዛዝ አልተቀበለም» አሉት ። ንጉሡም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ በጣም አዘነ ፤ ዳንኤልንም ሊያድነው ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ደከመ ። በዚያን ጊዜም እነዚያ ሰዎች ፡ «ንጉሥ ሆይ ፡ ንጉሡ የጸፍው ትእዛዝ እንደማይለወጥ የሚደንና የፋርስ ሕግ እንደ ሆነ ዕውቅ» አሉት ።

ያን ጊዜም ንጉሡ አዘዘ ፤ ዳንኤልንም አምጥተው በአንበሳ ጉድጓድ ውስጥ ጣሉት ። ንጉሡም ዳንኤልን ፡ «ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ እርሱ ያድንህ» አለው ። ድንጋይም አምጥተው በጉድጓዱ አፍ ላይ ገጠሙበት ። ንጉሡም ወደ ቤቱ ሄደ ፡ ሳይበላም አደረ ፡ እንቅልፋም ከእርሱ ራቀ ።

በነጋውም ንጉሡ ማልዶ ተነሣ ፡ ፈጥኖም ወደ አንበሳ ጉድጓድ ሄደ ። በቀረበም ጊዜ በጎዘን ቃል ፡ «የሕያው አምላክ ባሪያ ዳንኤል ሆይ ፡ ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ ከአንበሳ ሲያድንህ ችሎ አልን?» አለው ። ዳንኤልም መልሶ ፡ «ንጉሥ ሆይ ፡ ሺህ ዓመት ንገሥ ። በፊቱ ቅንነት ተገኝቶብኛልና በአንተም ፊት ደግሞ ንጉሥ ሆይ አልበደልሁምና አምላኬ መልአኩን ልኮ የአንበሳችን አፍ ዘጋ ፡ እነርሱም አልጎዱኝም» አለው ። ያን ጊዜም ንጉሡ እጅግ ደስ አለው ፤ ዳንኤልንም ከጉድጓዱ እንዲያወጡት አዘዘ ። አውጡትም ፡ አንዳችም ጉዳት አልተገኘበትም ።

ንጉሡም የዳንኤል ከሳሾች እንዲመጡ አዘዘ ፤ አመጡአቸውም ። እነርሱንና ልጆቻቸውንም ሚስቶቻቸውንም በአንበሳ ጉድጓድ ጣሉአቸው ። አንበሳችም ወዲህ ውኑ ይዘው ሰባበሩአቸው ።

፪ ፣ የዳንኤል ጸሎት ። ዳን. ፱ ፣ ፩ - ፳፮

ነቢዩ ዳንኤል ፡ በኢየሩሳሌም ትይዩ የእልፍኙን መስኮቶች ከፍቶ የጸለየው ፡ በወፍቹ መመለስና በኢየሩሳሌም መታደስ የገግቢአብሔር ስም እንዲከብር በመናፈሩ ነበረ ። እርሱ ከአንበሳ ጉድጓድ በዚያው ዓመት የነቢዩን የኤርምያስን መጽሐፍ ሲያነብ ፡- ሰባው ዓመት በባቢሎን በተገደለ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም እመልሳችኋለሁ የሚለውን የገግቢአብሔርን የተሰጠ ቃል አገኘ ። ዓመታትንም በመቀጠል የዚህ የተስፋ ቃል ዘመን እንደ ቀረበ አስተዋለ ።

ዳንኤል ይህን ሲያስተውልና ሲረዳ እንደ ጸመና እየጸለየ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ በአንተ ላይ ኃጢአት ስለ ሠራን ለእኛ የፊት ሐፍራ ነው ። በእርሱ ላይ ምንም እንኳ ያመፀብንሆን ፡ ለጌታ ለአምላካችን ምሕረት ይቅርታ ገንዘቡ ነው ። አሁንም አቤቱ በፈረሰው መቅደስህ ላይ ስለ አንተ ስትፈትህን አብራ ፤ ስምህ በከተማህና በሕብህ ላይ ተጠርቶአልና ስለ ራስህ አትግይ» አለ ።

ዳንኤልም ገና እየተናዘዘ ሲለምን ገብኤል ወደ እርሱ መጣ ። ዳስሶም ፡ «ዳንኤል ሆይ ፡ ጥበብንና ማስተዋልን ልሰጥ መጥቻለሁ ፡ አንተ እጅግ የተወደድ ነህና በልመናህ መጀመሪያ ላይ ትእዛወጥቶአል» ብሎ ፡ ኢየሩሳሌም ተጠግ እንደሚሠራ ፡ ጊዜውም ሲደርስ በደል የሚያስተሠርይ ፡ የዘላለምን ጽድቅ የሚገባ መሆኑ እንደሚመጣ ነገረው ።

፫ : የቂርስ አዋጅ ። ሌላ ግፃ፣ ጸፀ - ግጅ ፣ ፩ ። ፅዝራ ፩ ፣ ፩ - ፱ ፣ ዳን. ፲፪ ፣ ፫ ፣ ፲፫ ።

ከዚህም በኋላ የፋርስ ንጉሥ ቂርስ ተነሥቶ ለናቡከደነፆር በነበረው ግዛት ሁሉ ላይ ነገሠ ። በነቢዩ ኢሳይያስ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ፡ ቂርስ ምንም እግዚአብሔርን ባያውቅ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡- ትታነጸያለሽ ። ቤተ መቅደስም ይመሠረታል ብሎ አዋጅ በመናገር የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲፈጽም የተመረጠ ሰው ነበረ። እርሱም እንዲህ ብሎ አዋጅ አስነገረ ፡- የፋርስ ንጉሥ ቂርስ እንዲህ ይላል ፡- የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር የምድርን መንግሥት ሁሉ ሰጥቶኛል ፤ በኢየሩሳሌምም ቤት እንደሠራለት አዝዞኛል ፤ ከሕዝቡም ሁሉ ማንም ቢሆን ወደ ኢየሩሳሌም ይውጣ ፡ ለእስራኤል አምላክ ለእግ

ዚአብሔርም በጌዶሥራ ፤ በግናቸውም ሥፍራ ለሚገኘው የአገሩ ሰዎች በብርና በወርቅ በዕቃዎች እንሰሳም ይርዱት ፤ ይህም በኢየሩሳሌም ላለው ለእግዚአብሔር ቤት በፈቃዱ ከሚያቀርቡት ሌላ ይሁን ።

ዳንኤል ለጌቱ መልስ የወጣውን ይህን አዋጅ ጸሐታ እንዲሰማ እንጂ እርሱ ራሱ ወይም ጌቱም እንዲመለስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አልሆነለትም ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ፡ «አንተ ታርፋለህ ፡ በቀንም ጭረሻ በዕጣ ክፍልህ ትቆማለህ» ብሎ ፡ እንደ ሰማይ ፀዳል እንደ ከዋክብቶች ለዘላለም ከሚደምቁ ጋር ዕጣ ክፍል ይጻፈው በማረጋገጥ የባለጠ ተስፋ ሰጠው።

* * *

በእኔ ተማምኖአልና አስጥለዋለሁ ፡ ስሜንም ዐውቆአልና እጋርደዋለሁ ። አድነዋለሁ አክብረውማለሁ ።

መዝ. ፲ (፲፩) ፣ ፲፩ ፣ ፲፪ ።

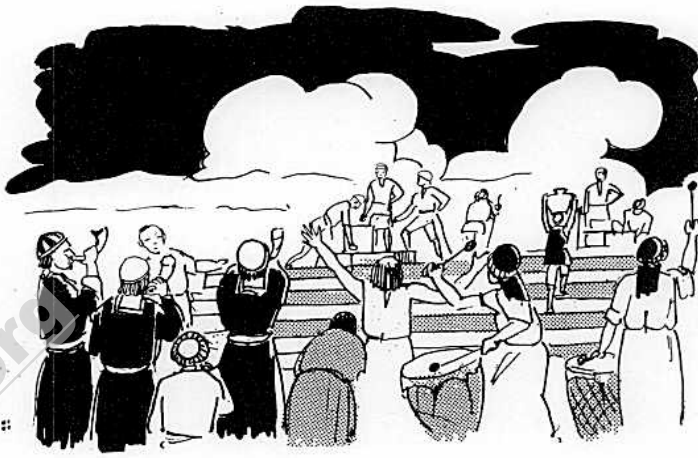
እግዚአብሔር ፡ እፈጽመው ዘንድ በቃሌ እተጸላሁ... አለ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ዳንኤል በተሰጠው በመንግሥት ሥራው የታመነ ሰዎች በምን ይታወቃል ? እግዚአብሔርን በማምለክ ታማኝ መሆኑን ይታያል ?
፪ ፡ ከአንበሳች በዳነበት ዓመት ዳንኤል ከእግዚአብሔር የለመነው ዋና ልመና ምን ነበረ ?
፫ ፡ ንጉሥ ቂርስ ምን የሚል አዋጅ አወጀ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በፊትህ የምንለምን ስለ ብዙ ምሕረትህ ነው እንጂ ስለ ጽድቃችን አይደለምና... አቤቱ ፡ ይቅር በል ፡ አቤቱ ፡ አድምጥና አድርግ ።

ዳን. ፱ ፣ ፲፭ ፣ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

የቤተ መቅደስ ዳግመኛ መሠራት ።

ከዕዝራ ፡ ከሐቴ ፡ ከዘካ ።

፩ ፡ የምርኮኞች መመለስ ።

ዕዝ. ፩ ፣ ፩ - ፪ ፣ ፫ ።

የቂርስ አዋጅ እንደ ታወጀ ከይሁዳና ከብንያም አለቆች ከካህናቱና ከሌዋውያንም እግዚአብሔር መንፈሳቸውን ያነጣጣው ሁሉ ተነሡ ። በናቡከደነፆር ዘመን ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተዘርፈው በአማልክት ቤት የተቀመጡት ዕቃዎችም በቂርስ ተቁጥረው ለይሁዳ መስፍን ተሰጡ ። እንዲሁ ከዐርባ ሁለት ሺህ በላይ የሚሆኑት ምርኮኞች ፡ በአዋጁ መሠረት የተቀበሉ አቸውን ስጦታዎችና እንስሳትን ይዘው ከሎሌዎቻቸውና ከገረዶቻቸው ጋር ሲጓዙ ፡- አጽናኑ ፡ ሕዝቡን አጽናኑ ይላል አምላካችሁ ። ለኢየሩሳሌም ልብ ተናገሩ ፤ ኃጢአትዎም እንደ ተሠረየ ወደ እርስዎ ጩኹ ። ... ከባቢሎን ውጡ ፤ በእልልታ ድምፅ ፡ እግዚአብሔር ባሪያውን ያዕቆብን ታድጎታል ብሎ ። ... እናንተ የእግዚአብሔር ዕቃ የምትሸከሙ ሆይ ፡ ንጹሐን ሁኑ የሚለውን የኢሳይያስን ቃል በማሰላሰል በረሀን ተሻግረው እስከ ኢየሩሳሌም የሚያስጉዘውን የአራቱን ወር ጉዳና በደስታ ፈጸሙ ። ወደ ኢየሩሳሌምም ሲደርሱ ብዙ

ወርቅና ብርን ለእግዚአብሔር ቤት ሥራ አቅርበው በየከተሞቻቸው ተቀመጡ ።

(ኢሳ. ፵ ፣ ፩ ፣ ፪ ፣ ፵፰ ፣ ፳ ፣ ፶፪ ፣ ፲፩ ።)

፪ ፡ የእግዚአብሔር መቅደስ መመሥረት ።

ዕዝ. ፫ ፣ ፩ - ፲፫ ።

እንደ ሙሴ ሕግ የዳስ በዓል የሚከበርበት የዓመቱ ሰባተኛ ወር በደረሰ ጊዜ ሕዝቡ አንድ ሆነው ወደ ኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ ። መሪዎቻቸው የሆኑትም ፡ ማለት ታላቁ ካህን ኢያሱና የንጉሥ ዮአኪን የልጅ ልጅ ዘሩባቤል ፡ ወንድሞቻቸውም የእስራኤልን አምላክ መሠዊያ ሠሩ ፤ በጥዋትና በማታም የሚቃጠለውን መሥዋዕት ማቅረብ ጀመሩ ። ቀኑም ሲደርስ የዳስ በዓልን አከቡ ። ለእግዚአብሔር ቤት ሥራ የሚሆንን የዝግባን ዛፍም ከሊባናስ በባሕር በኩል በኢዮዱ ለማስመጣት ወደ ሲዶናና ወደ ጢርስ ላኩ ።

አስፈላጊውም ዝግጅት ከተደረገ በኋላ ዘሩባቤልና ኢያሱ ፡ የተመለሱትም ምርኮኞች ሁሉ ሥራውን ጀመሩ ። አናጢዎቹም የእግዚአብሔርን መቅደስ ሲመሠርቱ ፡ እንደ ንጉሥ ዳዊት ሥርዓት ካህናቱ መለከቱን ፡ ሌዋውያንም ጽናጽልን ይዘው ፡

«ቸር ነውና፡ ለእስራኤልም ምሕረቱ ለዘላለም ነውና» እያሉ ያስተዛዝሉ ነበር። የእግዚአብሔርም ቤተ ስለተመሠረተ ሕዝቡ ሁሉ እያመሰገኑ በታላቅ ድምፅ እልል አሉ። የፊተኛውን ቤተ መቅደስ የሚያውቁት ሽማግሌዎች ግን በታላቅ ድምፅ ያለ ቅሱ ነበር። የደስታውንና የልቅሶንም ድምፅ መለየት የሚችል አልነበረም፤ ድምፁም ከሩቅ ይሰማ ነበር።

፫ ፣ የሳምራውያን መቃቃም ።
ዕዝ. ፩ ፡ ፩ - ፭ ፡ ፳፬ ፡ ሐኔ. ፩ ፡ ፪ - ፮ ።

ከብዙ ዘመን በፊት የአሦር ንጉሥ በማረካቸው በእስራኤል ሰዎች ምትክ በሰማርያ ከተሞች ያስቀመጣቸው የተለያዩ ነገድ ዘሮች*፡ የእግዚአብሔር ቤት ሥራ መጀመሩን ሲሰሙ ወደ ይሁዳ አለቆች መጥተው፡ «የአሦር ንጉሥ ወደዚህ ካመጣን ጀምሮ ለአምላካችሁ እየሠዋን እንደ እናንተ እንፈልገዋለንና ከእናንተ ጋር እንሥራ» አሉ። እነዚህ ሳምራውያን ግን እግዚአብሔርን የማምለክ ሁኔታቸው ፍጹም አልነበረም። የሁሉ ፈጣሪ የሆነውን ሕያውን አምላክ ከገዛ አገራቸው እንዳመጡአቸው አማልክት ቁጥረው ተራ ክብርን ይሰጡት ነበር እንጂ እንደሚገባ እርሱን ብቻ ስለማያመልኩ የይሁዳ አለቆች፡ «የአምላካችንን ቤት መሥራት ለእኛና ለእናንተ አይደለም፤ ነገር ግን የፋርስ ንጉሥ ቂርስ እንዳዘዘን እኛ ለብቻችን ለእግዚአብሔር ቤት እንሠራለን» ብለው መለሱላቸው። ሳምራውያንም በመልሱ ቅር ተሰኝተው የእግዚአብሔር ቤት እንዳይሠራ እያሰፈሩና የይሁዳን ሰዎች እጅ ያደክሙ ጀመር፤ ምክራቸውንም እንዲያፈርሱ መካሪዎችን ገዙባቸው። የይሁዳም ሰዎች እንዲህ ባለው ተቃውሞ እጃቸው ስለህለ፡ «የእግዚአብሔር ቤት የሚሠራበት ዘመን ገና አልደረሰም» እያሉ ሥራውን አዘገዩ።

እንዲሁ እስከ አሥራ ስድስት ዓመት፡ ማለት እስከ ፋርስ ንጉሥ እስከ ዳርዮስ ሁለተኛ ዓመት ድረስ የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ተጓጉለ። እንዲህ ሆኖም ሳለ ምንም ኑሮአቸውን ለማሻሻል ቢጥሩ፡ ያደረጉት ጥረት ሁሉ፡ ደመወዙን በቀዳዳ ከረጢት እንደሚያደርግ ሰው፡ ያለ ጥቅም ባከነ።

፬ ፣ የነቢዩ ሐኔ ግበረታቻ ።
ሐኔ. ፩ ፡ ፩ - ፪ ፡ ፱ ፡ ፫ ፡ ፳፫ ።

ከዚህ ብዙ መዘገዦች በኋላ ሐኔ የተባለው ነቢይ ተነሥቶ፡ «ይህ ሕዝብ፡- ዘመኑ አልደረሰም፡ የእግዚአብሔር ቤት የሚሠራበት ዘመን አልደረሰም ይላል። በውኑ ይህ ቤት ፈርሶ ሳለ እናንተ ራሳችሁ በተሸ ለሙ ቤቶቻችሁ ለመኖር ጊዜው ነውን? አድራጎታችሁን ልብ አድርጋችሁ አስቡ። ብዙ ዘራችሁ፡ ጥቂትም አገባችሁ፤ ብዙ ነገርንም ተስፋ አደረጋችሁ፡ እነሆም ጥቂት ሆነ፤ ወደ ቤትም ባገባችሁት ጊዜ እኛ አልሁበት፤ ይህስ የሆነ ስለ ምንድር ነው? እናንተ ሁሉ ወደየቤታችሁ እየሮጣችሁ የእኔ ቤት ፈርሶ ስለ ተቀመጠ ነው። ስለዚህ በምድርና ምድርም በምታበቅ ለው ላይ፡ እጅም በሚደክምበት ሁሉ ላይ ድርቅን ጠርቻለሁ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» ብሎ ተናገረ።
ይህንም ቃል በሰሙ ጊዜ ዘሩባቤልና ኢያሱ የቀሩትም ሕዝብ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ፈሩ፤ ሳይዘገዩም የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት ተነሡ። ሐኔም፡ «በርቱና ሥሩ፡ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝና ይላል እግዚአብሔር። መንፈሴም በመካከላችሁ ይኖራልና አትፍሩ። ከፊተኛውም ይልቅ የዚህ የሁለተኛው ቤት ክብር ይበልጣል፤ በዚህም ሥፍራ ሰላምን እሰጣለሁ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» አላቸው።

በዚህም ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔር በሐኔ በኩል ከዳዊት ቤት ለሆነው ለዘሩባቤል የሚያበረታታ ቃል ተናገረ። እግዚአብሔር፡ አያቱ ለሆነው ለምርኮኛው ንጉሥ ዮአኪን፡- የቀኝ እጄ ማገተም ብት ሆን ኖሮ እንኳ እንቅልህ ነበር ብሎ በዘለፈ በት አነጋገር ሳይሆን፡ አሁን የልጅ ልጅ ለሆነ ለዘሩባቤል፡ «ባሪያዬ ዘሩባቤል ሆይ እወስድሃለሁ፡ እኔ መርጫሃለሁና እንደ ቀለበት ማተሚያ አደርግሃለሁ» አለው። ይህም የተሰፋ ቃል የተሰጠው፡ ጊዜው ሲደርስ ክርስቶስ የዳዊት ቤት ከሆነ ከዘሩባቤል ዘር ስለሚወለድ ነው።

፭ ፣ የነቢዩ ዘካርያስ ግበረታቻ ።
ዘካ. ፩ ፡ ፩ ፡ ፫ ፡ ፩ - ፬ ፡ ፫ ።

እግዚአብሔር በነቢዩ ሐኔ ቃል ሕዝቡን አነግሥቶ የተቋረጠውን ሥራ እንዳስጀመረ፡ እንዲሁ ሥራውን እንዲጨርሱት ሲያበረታታ በሌሊት ራእይ ዘካርያስ ለተባለው ነቢይ፡ «ወደ ኢየሩሳሌም በምሕረት ተመልሻለሁ፤ ቤቴ ይሠራባታል። ... እኔም በዙሪያዎ የእሳት ቅጥር እሆንላታለሁ፤ በውስጥም ክብር እሆናለሁ ይላል እግዚአብሔር» ካለ በኋላ፡ በተለይ ኢያሱንና ዘሩባቤልን የሚያጽናና መልእክት ሰጠው። (ዘካ. ፩ ፡ ፲፮ ፡ ፪ ፡ ፭ ።)

በራእዩም ታላቁን ካህን ኢያሱን እድፋም ልብስ ለብሶ በእግዚአብሔር መልእክት ፊት ቆሞ አየ፤ ሰይጣንም በስተቀኝ ቆሞ ይከስሰው ነበር። መልእክም ሰይጣንን ገሥጾ ለኢያሱ፡ «ርእህ አበሳህን ከአንተ አርቆአለሁ፡ ጥሩ ልብስም አለብሽሃለሁ» ብሎ እድፋሙን ልብሰው አውልቀው ንጹሕ ልብስን እንዲያለብሱት በፊቴ የቆሙትን አዘዘና፡ «የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፡- በመንገዴ ብትሄድ በቤቴ ላይ ትፈርዳለህ» አለው። ከዚህም በኋላ ፍጹም

የሆነ ታላቅ ካህን፡ እርሱም ክርስቶስ፡ ሕዝቡን ከጋጠሉት ለማንጸት እንደሚመጣ ተስፋን ሰጥቶ፡ «እነሆ እኔ ባሪያዬን ቀጥቋጥ አወጣለሁ፤ የዚያችንም ምድር በደል በአንድ ቀን አስወግዳለሁ» አለው።
እንዲሁ በተከታታይ ራእዩ ዘካርያስ ሁለንተናው ወርቅ የሆነ መቅረዝ አየ፤ ዘይትም የተሞሉ ሰባት መብራቶች ነበሩበት። ዘካርያስንም የሚያነጋግረው መልእክት፡ «ለዘሩባቤል የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፡- በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ታላቅ ተራራ ሆይ፡ አንተ ምንድር ነህ? በዘሩባቤል ፊት ደልዳላ ሚዳ ትሆናለህ፤ ሰዎችም፡- ሞገስ፡ ሞገስ ይሁንለት ብለው እየጮኹ እርሱ መደምደሚያውን ድንጋይ ያወጣል» ብሎ ተናገረ። እግዚአብሔርም ዘካርያስን፡ «የዘሩባቤል እጆች ይህን ቤት መሠረቱ፤ የእርሱም እጆች ይፈጽሙታል። የጥቂቱን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው?» አለው።

፮ ፣ የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ተፈጸመ ።
ዕዝ. ፭ ፡ ፩ - ፮ ፡ ፲፮ ።

ከኤፍራጥስ ወንዝ ወደ ደቡብ በነበሩ አገሮች ላይ በፋርስ ንጉሥ የተሾመ ተንትናይ የተባለው ገዥ፡ የእግዚአብሔር ቤት እንደሚሠራ ሰማ፡ ወደ ኢየሩሳሌምም መጥቶ ነገሩን ከመረመረ በኋላ ሥራውን ሳይከለክል ለፋርስ ንጉሥ ለዳርዮስ ደብዳቤን ጻፈ፡-

«ለንጉሥ ዳርዮስ ሙሉ ሰላም ይሁን። ወደ ይሁዳ ወደ ታላቁም አምላክ ቤት እንደሄድን ንጉሡ ይወቅ፤ እርሱም በትልቅ ድንጋይ ተሠራ፤ ሥራውም በትጋት ይሠራል። እነዚያንም ሽማግሌዎች፡- ይህን ቤት ትሠሩ ዘንድ ያዘዛችሁ ማን ነው?»

ብለን ብንጠይቅ እነርሱ ፡- የሰማይና የምድር አምላክ ባሪያዎች ነን ፤ ከብዙም ዘመን ጀምሮ ተሠርቶ የነበረውን ቤት እንሠራለን ። አባቶቻችንም የሰማይን አምላክ ካስቆጡ በኋላ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጆር ይህን ቤት አፈረሰ ። ንጉሥ ቂርሰግን በነገሠ በመጀመሪያ ዓመቱ ፡ ይህ የእግዚአብሔር ቤት እንዲሠራ አዘዘ ። አሁንም ንጉሡ ስለዚህ ነገር መርምሮ ፈቃዱን ይላክልን» አለ ።

ንጉሥ ዳርዮስም ደብዳቤውን ተቀብሎ ይህ ነገር ከቤተ መዛግብት እንዲመረመር አዘዘ ። ንጉሥ ቂርሰም ያወጀው አዋጅ በተገኘ ጊዜ እንዲህ የሚለውን መልስ ላከ ፡-

«ከወንዝ ማዶ ላለኸው ገዥ ለተንትናይ ፤ ይህን የእግዚአብሔርን ቤት እንዲ

ሠሩ የአይሁድን አለቃና ሽማግሌዎች ተወካዮች ። ከወንዝ ማዶም ከሚሰበሰቡ በው ግብር እንደተሰጡአቸው ይሁን ። ለሰማይ አምላክ መሥዋዕት እያቀረቡ ለንጉሡና ለልጆቹ ፅጌሜ እንዲጸልዩ ለመሥዋዕት የሚያስፈልገውን ሁሉ ዕለት ዕለት ሰጡአቸው ። እኔ ዳርዮስ ይህን አዝዛለሁ ፤ በትጋትም ይገኛል» ።

ተንትናይም ይህን ደብዳቤ በተቀበለ ጊዜ እንደ ንጉሡትእዛዝ ተግባሩ አደረገ ። አይሁድም ፡ የንጉሥ ዳርዮስን ልብ ወደ እነርሱ በመመለስ ደስ ያሰኛቸውን አምላክ እያመሰገኑ ሥራውን ቀጠሉ ። በዳርዮስ መንግሥትም በስድስተኛው ዓመት ሥራውን ፈጸሙ ። ካህናቱና ሌዋውያትም ሕዝቡም ይህን የእግዚአብሔርን ቤት በደስታ ቀደሱ ።

* * *

በርቱና ሥሩ ፡ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝና ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ። መንፈሴም በመክሰላችሁ ይኖራልና አትፍሩ ።

ሐ. ፪ ፡ ፮ ፡ ፩ ።

በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ።

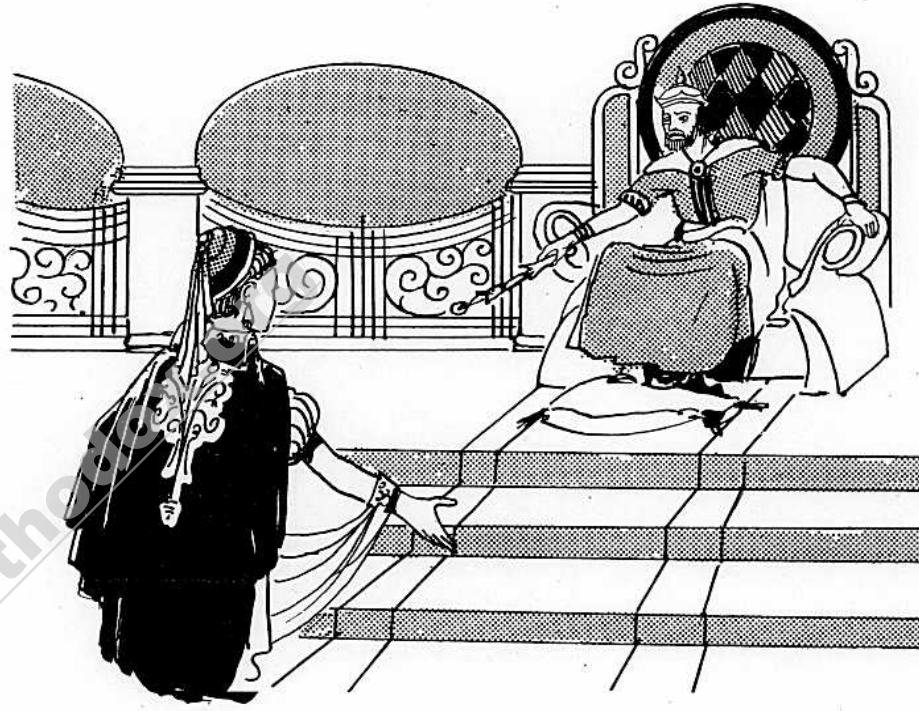
ጡ. ፱ ፡ ፯ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ለተመለሱት ምርኮኞች መሪዎች የሆኑት እነማን ነበሩ ፤
 ፪ ፡ ቤተ መቅደስን እንዳይሠሩ የተቃወሙአቸው እነማን ነበሩ ፤
 ፫ ፡ ሥራውን እንዲፈጽሙ ያነግሡአቸው ነቢያት እነማን ነበሩ ፤

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ መከራ ባሳየኸን ዘመን ፈንታ ፡
 ክፉም ባየንሳቸው ዘመኖች ፈንታ ደስ ይለናል ።
 ባሪያዎችህንና ሥራህን እይ ፤
 ልጆቻቸውንም ምራ ። መዝ. ፳፱ (፯) ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ።

* ም. ፲፬ መጨረሻ (ገጽ ፶፭) ከ፪ ነገ. ፲፮ ፡ ፳፬-፵፩ ጋር ይመለከቱ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

የአስቴር ንግሥትነት ።

፩ ፡ አስቴር ንግሥት ሆነች ። አስቴ. ፩ ፡ ፩ - ፪ ፡ ፳፫ ። የፋርስ ንጉሥ አርጤክስስ ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ በመቶ ሃያ ሰባት አገሮች ላይ ነገሠ ። በነገሠም በሦስተኛው ዓመት ሹማምንቱን ሰብስቦ የግርማ ዊነቱን ክብር ብዙ ቀን ካሳያቸው በኋላ በሱሳ ግንብ ሰባት ቀን ግብዣ አደረገ ። በሰባተኛውም ቀን ንጉሡ የወይን ጠጅ ጠጥቶ ደስ ባለው ጊዜ የንግሥቲቱ ውበት ለሁሉ እንዲታይ የሚያመጡለትን ሰዎች

ላከ ። ንግሥቲቱ አስጢን ግን የንጉሡን ትእዛዝ እምቢ አለች ። ንጉሡም ተቁጥቶ ከቶ ወደ እርሱ ዳግም እንዳትገባ አዘዘ ።

የንጉሡም ብላቴኖች ፡ «መልክ መልካም የሆኑ ደናግል ይፈለጉ ፤ ንጉሡንም ደስ የምታሰኝ ቆንጆ በአስጢን ሥፍራ ትንገሥ» አሉት ። ንጉሡም ነገሩ ደስ ስላሰኘው በቤተ መንግሥቱ ባለው በሴቶች ቤት መልክ መልካም የሆኑት ደናግል እንዲሰበሰቡ ሹማምንትን አዘዘ ።

መርዶክዮስ የሚባል አይሁዳዊም በንጉሡ በር ይቀመጥ ነበር ። እርሱም ያሳደጋት የአገቱ ልጅ አስቴር የተባለች ነበረች ። እርሷም ፡ አይሁዳዊት መሆንዋን እንዳትነግር ካዘዛት በኋላ ፡ በንጉሡ ቤት ወዳለው ወደ ሴቶች ቤት ጠባቂ አደረሳት ። አስቴርም ወደ ንጉሡ የምትገባበት ተራዋ ደርሶ ገባች ። ንጉሡም ከደናግል ሁሉ ይልቅ ወደዳት ፤ በአስጢንም ፈንታ ንግሥት ሆነች ።

በዚያም ወራት ገበታና ታራ የተባሉ ሰዎች ንጉሡን ለመግደል እንደ ፈለጉ መርዶክዮስ ሰማና ለአስቴር ነገራት ፤ አስቴርም ለንጉሡ ነገረች ። ነገሩም ከተመረመረ በኋላ ገበታና ታራ ተሰቀሉ ፤ ይህም በንጉሡ ፊት በታሪክ መጽሐፍ ተጻፈ ።

፪ ፡ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት አሰበ ።
አሰቴ. ፫ ፡ ፩ - ፲፭ ፡ ፩ ፡ ፫ ።

አርጤክስስ አጋጋዊውን ሐማን አክብሮ ከአዛውንት ሁሉ በላይ ሾመው ፤ ሰው ሁሉ እንዲሰግድለትም አዘዘ ። መርዶክዮስ ግን አልሰገደለትም ። ሐማም ይህን ባየ ጊዜ መርዶክዮስን ብቻ ሳይሆን አይሁድን ሁሉ ሊያጠፋ ፈለገ ። አይሁድ የሚጠፋበትም ቀን እንዲመረጥ ፡ ፋር የተባለውን ዕጣ በየዕለቱ በፊቱ እንዲጥሉ አደረገ ።

ሐማም ንጉሡን ፡ «አንድ ሕዝብ በሕዝቦች መካከል ተበትኖአል ፤ ሕጋቸውም ከሕዝቦች ሁሉ ሕግ የተለየ ነው ። ንጉሡ ቢፈቅድ እንዲጠፋ ይጻፍ» አለ ። ንጉሡም ቀለበቱን አወለቀ ፡ ለአይሁድም ጠላት ለሐማ ሰጥቶ ፡ «ደስ የሚያሰኝህን አድርግባቸው» አለው ። ሐማም ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ወዳሉት አገሮች ሹማምንት እንደ ቋንቋቸው ፡- አዳር በተባለው በአሥራ ሁለተኛው ወር በአ

ሥራ ሦስተኛውን አይሁድ ሁሉ ይገደሉ ፤ ምርኮአቸው ይዘረፍ የሚለውን አዋጅ ላከ ። ሐማም ሊጠጡ ተቀመጡ ፤ ከተማቸው ግን ተደናገጠች ። አይሁድም አቆ ጸሙ ፤ ብዙዎችም አመድ የተነሱትን ማቅ አነጠፉ ።

፫ ፡ አስቴር ወጪው ገባች ።
ሐቱ. ፩ ፡ ፩ - ፩ ፡ ፩ ።

አስቴርም መርዶክዮስ ግብ ለብሶ እንዳለ ቀስ ስትሰማ እንዲያስታውቃት መልእክተኛ ላቸው መርዶክዮስም የአዋጁን ጽሕፈት ሰጥቶ ፡- ወደ ንጉሡ ገብተሽ ስለ ሕግ ለምኝ አላት ።

አስቴርም ስትሰማ ፡ «ወንድ ወይም ሴት በጾሳይጠራ ወደ ንጉሡ የሚገባ ሁሉ ፡ የወርቁን ዘንግ ካልዘረጋለት በቀር ሆኖ የሚል ሕግ መኖሩ የታወቀ ነው ። ወደ ንጉሡ ለመግባት በእነዚህ ሕግ ቀናት አልተጠራ ሁም» ብላ መልእክተኛውን መለሰች ።

መርዶክዮስም ለእኩላቸውን መልሶ ፡ «በንጉሥ ቤት ሆኖ ለእድናለሁ ብለሽ አታስቢ ። በዚያ ጊዜ ቸል ብትዩ ዕረፍትና መዳን ለአይሁድ ከሌላ ሥፍራ ይሆን ላቸዋል ፤ አንቺም አባትሽ ቤት ግን ትጠፋላችሁ ። ደግሞ ወደ መንግሥት የመጣሽው እንደዚህ ሕግ ጊዜ እንደ ሆነ ማን ያውቃል?» አቅፎ ።

አስቴርም ይዞ በሰማች ጊዜ መልእክተኛውን ፡ «ለመርዶክዮስ ፡- በሱሳ ያሉትን አይሁድ ጭቶ ሰብስብ ፡ ለእኔም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጸሙ ፤ እኔና ደንገጥሮቼ ደግሞ እንጸማለን ። ምንም እንኳ ያለ ሕግ ይሆን ወደ ንጉሡ እገባለሁ ፤ ብጠፋኛ ለጠፋለሁ በለው» ብላ ላከችው ። መርዶክዮስም አስቴር እንዳዘዘ ስትው አደረገ ።

በሦስተኛውም ቀን አስቴር ልብሰ መንግሥት ለብሳ ወደ ንጉሡ ገባች ። ንጉሡም በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነበር ፤ በዓይኑም ሞገስ አገኘች ፤ በእጅም የነበረውን የወርቁን ዘንግ ዘረጋላት ። አስቴርም ቀርባ የዘንጉን ጫፍ ነካች ።

ንጉሡም ፡ «ንግሥት አስቴር ሆይ ፡ የምትለምኝኝ ምንድር ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ቢሆን እንኳ ይሰጥሻል» አላት ። አስቴርም ፡ «ንጉሡ ወዳዘጋጀሁለት ግብጥ ከሐማ ጋር ዛሬ ይምጣ» አለች ። ንጉሡና ሐማም ወደ ግብጥው መጡ ። ንጉሡም በግብጥው ላይ ሳለ አስቴርን ፡ «የምትለምኝኝ ምንድር ነው?» አላት ። አስቴርም ፡ «ንጉሡና ሐማ ወደ ማዘጋጀላቸው ግብጥ ነገ ይምጡ ፤ እንደ ንጉሡም ነገር ነገ አደርጋለሁ» አለች ።

፬ ፡ እንቅልፍ ከንጉሡ ሸሸ ።
አሰቴ. ፭ ፡ ፱ - ፮ ፡ ፲፬ ።

በዚያም ቀን ሐማ ደስ ብሎት ከቤተ መንግሥት ወጣ ። መርዶክዮስን በንጉሡ በር ተቀምጦ ባየ ጊዜ ግን ተቋጣ ። ወደ ቤቱም ገብቶ ለሚስቱና ለወዳጆቹ ፡ «ንግሥቲቱ ወዳዘጋጀችው ግብጥ ከንጉሡ ጋር የጋበዘች እኔን ብቻ ነው ። ነገር ግን አይሁዳዊው መርዶክዮስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ካየሁ ይህ ሁሉ ለእኔ ምንም አይጠቅምም» አለ ። እነርሱም ፡ «ቁመቱ አምሳ ከንድ የሆነ ግንድ ይዘጋጅ ፤ ነገም መርዶክዮስ እንዲሰቀልበት ለንጉሡ ተናገር» አሉት ። ነገራቸውም ደስ አሰኘው ፤ ግንዱንም አስቆመ ።

በዚያም ሌሊት እንቅልፍ ከንጉሡ ሸሸ ፤ የዘመኑንም ታሪክ መጽሐፍ አስመጥቶ በፊቱ እንዲነበብ አዘዘ ። ሲነበብም ገበታና ታራ የተባሉት ሰዎች ንጉሡን ለመግ

ደል ሲፈልጉ መርዶክዮስ ንጉሡን እንዳስታወቀው ተጽፎ ተገኘ ። ንጉሡም ፡ «ለመርዶክዮስ ምን ክብር ተደረገለት?» ብሎ ቢጠይቅ አገልጋዮቹ ፡ «ምንም አልተደረገለትም» አሉት ።

ሐማም ፡ ለንጉሡ ተናግሮ መርዶክዮስን ሊያስቅል በዚያን ጊዜ መጣ ። ጉዳዩን ከመግለጡ በፊት ግን ፡ «ንጉሥ ሊያከብረው ለሚወደው ምን ይደረግለታል?» ሲል ንጉሡ ጠየቀው ። ሐማም በልቡ ፡ ንጉሡ ከእኔ ይልቅ ማንን ሊያከብር ይወዳል? ብሎ በማሰብ ፡ «ንጉሡ የለበሰው የክብር ልብስ ፡ ንጉሡም የሚቀመጥበት ፈረስ ይምጣለት ፤ የንጉሡም ዘውድ በራሱ ላይ ይደረግ ፤ ከንጉሡም አዛውንት በዋነኛው እጅ ያስረክቡት ፤ በፈረሱም ላይ አስቀምጠው በከተማዬቱ አደባባይ ያሳልፋት ፤ በፊቱም ፡- ንጉሡ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው እንዲህ ይደረግለታል ተብሎ አዋጅ ይነገር» አለ ።

ንጉሡም ሐማን ፡ «ፍጠን ፡ እንደ ተናገርሽውም ለአይሁዳዊው ለመርዶክዮስ እንዲህ አድርግለት» አለው ። ሐማም የንጉሡን ልብስና ዘውድ ወስዶ መርዶክዮስን አለበሰ ፤ በንጉሡም ፈረስ አስቀመጠው ፤ በከተማዬቱ አደባባይም አሳለፈው ፤ በፊቱም ፡- ንጉሡ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው እንዲህ ይደረግለታል ብሎ አዋጅ ነገረ ። ሐማም አዝናኖ ራሱን ተከናኖ ወደ ቤቱ ሄደ ፤ ያገኘውንም ሁሉ ለሚስቱና ለወዳጆቹ አጫወተ ። እነርሱም ፡ «በፊቱ መውደቅ የጀመርህለት መርዶክዮስ ከአይሁድ ወገን የሆነ እንደ ሆነ በፊቱ ፈጽሞ ትወድቃለህ እንጂ አታሸንፈውም» አሉት ። ሲናገሩትም ሳሉ ሰዎች መጥተው አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብጥ እንዲሄድ አስቸኩሉት ።

፩ ፤ የሐማ አሳብ ተለወጠ ።
 አስቴ. ፮ ፡ ፩ - ፲ ፡ ፫ ።
 ንጉሡም በግብግብ ሳለ አስቴርን ፡ «ንግ
 ሥት አስቴር ሆይ ፡ የምትለምኛኝ ምን
 ድር ነው?» አላት ። አስቴርም መልሳ ፡
 «ንጉሥ ሆይ ፡ ሕይወቴ በልመናዬ ፡ ሕዝ
 ቤም በመሻቴ ይሰጠኝ ፤ እኔና ሕዝቤ ለመ
 ጥፋት ተሽጠናልና» አለች ። ንጉሡም ፡
 «ይህን እንዲያደርግ የደፈረ ማን ነው?»
 አላት ። አስቴርም ፡ «ያ ጠላት ክፉው
 ሐማ ነው» አለች ። የንጉሡም ቀጣ
 በሐማ ላይ ገነፈለ ። ቀጣውን ከተመለከ
 ቱት አገልጋዮች አንዱም ፡ «ለንጉሡ
 በጎ የተናገረው መርዶክዮስ እንዲሰቀል
 በት የተዘጋጀን ግንድ ፡ እነሆ ሐማ በቤቱ
 አጠገብ አስተክሎአል» አለ ። ንጉሡም ፡
 «በእርሱ ላይ ሐማን ስቀሉ» አለ ። ሐማም
 ለመርዶክዮስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ተሰ
 ቀለ ።

ሱን ቀለበት ለመርዶክዮስ ሰጥቶ ስለ አይ
 ሁድ የወደደው እንዲጽፍ ፈቀደለት ።
 በንጉሡ ስም ጽፎ በሐማ የተነገረው
 አዋጅ ፡ እንደገና መንግሥት ሕግ ሁሉ
 የማይለወጥ ህግ ። ይሁን እንጂ መርዶክ
 ዮስ ፡ በአዳር መለሥራ ሦስተኛው ቀን
 በየሥፍራው የጽናት አይሁድ የሚነሡ
 ባቸውን ሁሉ ጽፎ የሚል አዋጅ አስ
 ጽፎ በፈጣን ረጅሞች እጅ ከህንድ እስከ
 ኢትዮጵያ ድረስ ጽፎ ።
 አይሁድ የሚጠቀሱት ፡ ፋር በተባለው
 ዕጣ የተመረጠው ቀን በደረሰ ጊዜም ፡
 አይሁድ በጠላቶቻቸው ላይ እንዲሠለጥኑ
 ነገሩ ተለወጠ ። አይሁድንም መፍራት
 በሁሉ ላይ ወደቅ የሚቃወማቸው አልነ
 በረም ። አይሁድም ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በየዓ
 መቱ ፡ እንደ ፋር ስም «የፋሪም ቀኖች»
 በተባሉ በአዳር መለሥራ ሦስተኛውና
 በአሥራ አራተኛው ቀኖች የመታሰቢያ
 በዓል እንዲያደርጉ ሥርዓት ተቀበሉ ።

* * *
 በእውነት ለጸድቅ ፍሬ አለው ፡
 በእውነት በምድር ላይ የሚፈርድ አምላክ እለ ።
 መዝ. ፶፯ (፶፮) ፡ ፮ ።
 ምሕረትን ለማያደርግ ምሕረት የሌለበት ፍርድ ሆኗል ።
 መዝ. ፶፯ ፡ ፲፫ ።
 * * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ሐማ ምን የሚል አዋጅ አሳወጀ?
 ፪ ፡ አስቴር ፡ «በጠፋ እጠፋለሁ» ብላ ምን አደረገች?
 ፫ ፡ እንቅልፍ ከንጉሡ በሸበበት ሌሊት ንጉሡ ማንን ለማስቀር አስቦ
 ነበር?
 ፬ ፡ በሐማ ምትክ ማን ተሾመ? ምንስ አዲስ አዋጅ ጸደቀ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ወዳጆችህ እንዲድኑ
 በቀኝህ አድን ፡ አድምጠኝም ።
 መዝ. ፶፱ (፷) ፡ ፮ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።
ጸሐፊው ዕዝራ ።

፩ ፤ የፋርስ ንጉሥ ለዕዝራ የሰጠው
 ሥልጣን ።
 ዕዝ. ፮ ፡ ፩ - ፳፰ ።

የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ከተፈጸመ በኋላ
 ገና በባቢሎን ከሚኖሩ ምርኮኞች መካከል
 ዕዝራ የተባለ ካህን ይገኝ ነበር ። ዕዝራም
 እግዚአብሔር በሰጠው በሙሴ ሕግ ፈጣን
 ጸሐፊ ሆኖ የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲፈ
 ልግና እንዲያደርግ ፡ እንዲያስተምርም
 ልቡን ያዘጋጀ ሰው ነበረ ።

የፋርስ ንጉሥ ነገሥት አርጤክስስ በነ
 ገሥ በሰባተኛው ዓመት ከኤፍራጥስ ወንዝ
 በስተደቡብ ላሉት ሕዝቦች ዳኞችንና ፈራ
 ጀችን እንዲያስነሣ ለዕዝራ ሥልጣንን
 ሰጠው ። የእግዚአብሔርም እጅ በዕዝራ
 ላይ ነበረችና የፈለገውን ሁሉ ንጉሡ አር
 ጤክስስ ሊሰጠው ወደደ ፤ እንዲህም
 የሚል ደብዳቤ አስይዞ ወደ ኢየሩሳሌም
 ላከው ፡-

«ከንጉሡ ነገሥት ከአርጤክስስ ፡ ለሰ
 ማይ አምላክ ሕግ ጸሐፊ ለካህኑ ለዕዝራ
 ሙሉ ሰላም ይሁን ፤ በመንግሥቱ ውስጥ
 ካሉ ከእስራኤል ሕዝብ ወደ ኢየሩሳሌም
 ሊሄድ የሚወድ ሁሉ ከአንተ ጋር ይሂድ ።
 ንጉሡም ሆነ ሌሎች በፈቃዳቸው ያቀረቡ
 ትን ብርና ወርቅ ወስደህ በአምላካችሁ
 ቤት መሠዊያ ላይ መሥዋዕቶችን አቅ
 ርብ ። በቀረውም ገንዘብ ለማድረግ ደስ
 የሚያሰኛችሁን ነገር እንደ አምላካችሁ
 ፈቃድ አድርጉ ። ከዚህም በላይ ለአምላ
 ክህ ቤት የሚያስፈልግህን ከንጉሡ ቤተ
 መዛግብት አውጣ ። አንተም ዕዝራ ፡ በእ

ጅህ እንዳለው እንደ አምላክህ ጥበብ
 መጠን በወንዝ ማዶ ባሉ ሕዝብ ሁሉ የአ
 ምላክህን ሕግ በሚያውቁ ሁሉ ላይ እንዲ
 ፈርዱ ዳኞችንና ፈራጀችን አስነሣ ፤ የማያ
 ውቁትንም አስተምሩአቸው ።»

ዕዝራም ፡ እንደዚህ ያለውን ነገር በን
 ጉሡ ልብ ያኖረውን አምላክ እግዚአብሔ
 ርን እያመሰገነ በረታ ። ወደ ኢየሩሳሌ
 ምም ለመሄድ ተዘጋጀ ።

፪ ፤ የዕዝራ ጉዞ ።
 ዕዝ. ፮ ፡ ፩ - ፴፮ ።

ዕዝራ ከአርሱ ጋር የሚሄዱትን አንድ
 ሺህ አምስት መቶ የሚያህሉ ሰዎችን ወደ
 አገዋ ወንዝ ሰበሰበ ። በዚያም ሲቋቋሙ
 ቸው በአስተማሪነት የሚረዱ ሌቀውያንን
 ስላላገኘ ልኮ አስመጣ ። መልካም የሆነ
 ውም የአምላካቸው እጅ በላያቸው ሆኖ
 ሰራብያን የተባለው አስተዋይ ሌቀዊ ከሌ
 ሎች ጋር መጣለት ።

ይሁን እንጂ ኢየሩሳሌም ለመድረስ የሚያስገዛው የአራት ወር መንገድ አደገኛና አስፈሪ ነበረ ። ዕዝራም ለንጉሡ ፡ «የአምላካችን እጅ በሚፈልጉት ሁሉ ላይ ለመልካም ነው» ብሎ ነበርና በመንገድ ካለው ጠላት የሚያድኑአቸውን ጭፍራዎችንና ፈረሰኞችን ከንጉሡ ለመለመን አፈረ ። ስለዚህ ዕዝራ ፡ በእግዚአብሔር ፊት ራሳቸውን አዋርደው ለእነርሱ ፡ ለልጆቻቸውና ለንብረታቸውም የቀናውን መንገድ እንዲለምኑ በአጎዋ ወንዝ አጠገብ ጸምን አወጀ ። እነርሱም እየጸሙ እግዚአብሔርን ለመኑ ፤ እርሱም ተለመናቸው ።

ከዚህም በኋላ ዕዝራ ብሩንና ወርቁን ፡ የብርንና የወርቅን የነሐስንም ዕቃዎች ሁሉ መዝና ፡ ለዚህ ጉዳይ ለለያቸው ካህናት ሰጥቶ ፡ «እናንተ ለእግዚአብሔር ተቀ

ድሳችኋል ፡ ዕቃዎቹም ቅዱሳን ናቸው ፤ በእስራኤልም አገራችን ፊት በኢየሩሳሌም እስክትመዝኑት ድረስ ተግታችሁ ጠብቁ» አላቸው ።

እነርሱም ተነሥተው ተጓዙ ፤ የእግዚአብሔርም እጅ ጫዳቸው ነበረ ፡ በመንገድም ከሚሸምቅ ከጠላት እጅ አዳናቸው ። ወደ ኢየሩሳሌም በደረሱ በአራተኛው ቀንም ብሩና ወርቁ ዕቃዎቹም በእግዚአብሔር ቤት በካህኑ በሚሪሞት እጅ ተመዘኑ ፤ ሁሉም በቀጥርና በሚዛን ተመዘኑ ፤ የተመዘነውም ሁሉ በዚያን ጊዜ ተጻፈ ። ዕዝራም ከሌፍሬጥስ ወንዝ በስተደቦ በላሉት ለንጉሡ ጅግምንት የንጉሡን ትእዛዝ ሰጠ ፤ እነርሱም ለይሁዳ ሕዝብና ለእግዚአብሔር ቤት የሚያስፈልገውን እርዳታ አበረከቱ ።

* * *

ዕዝራ የእግዚአብሔርን ሕግ ይፈልግና ያደርግ፡... ያስተምርም ዘንድ ልቡን አዘጋጅቶ ነበር ። ሐ.ጌ.፲፫።

የንጉሥ ልብ እንደ ውኃ ፈሳሾች በእግዚአብሔር እጅ ነው ፤ ወደ ወደደውም ያዘነብለዋል ። ም.ላ.፳፮.፩።

* * *

ጥያቄ ፡ ል ፡ ዕዝራ ምን ለማድረግ ልቡን አዘጋጀ ?
 ዘ ፡ የፋርስ ንጉሥ ምን እንዲያደርግ ላከው ?
 የ ፡ ዕዝራ ጉዞ ከመጀመሩ በፊት በምን ምክንያት ጸምን አወጀ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ስለ ጠላቶቼ በጽድቅህ ምረኝ ፡ መንገዴንም በፊትህ አቅና ። መዝ. ፳፡፮።

ምዕራፍ ፳፱ ።

ገዢው ነህምያ ።

፩ ፡ የነህምያ ጸሎትና ጉዞ ። ነህ. ፩ ፡ ፩ - ፪ ፡ ፲፩ ።

የሐካልያ ልጅ ነህምያ ለፋርስ ንጉሥ ለአርጤክስስ ጠጅ አሳላፊ ሆኖ በሱሳ ግንብ ነበረ ። አናኒ የተባለ ወንድሙና ሌሎች ሰዎች በአርጤክስስ ዘመነ መንግሥት በሃያኛው ዓመት ከይሁዳ ወደ ሱሳ መጡ ፤ ነህምያም ከምርኮ ስለ ተመለሱት አይሁድ ጠየቃቸው ። እነርሱም ፡ «በኢየሩሳሌም ያሉት ቅሬታዎች በታላቅ መከራና ስድብ አሉ ፤ የኢየሩሳሌምም ቅጥር ፈርሶ አል ፡ በሮችዋም በእሳት ተቃጥለዋል» አሉት ።

ነህምያም ይህን በሰማ ጊዜ አለቀሰ ፡

አያሌ ቀንም በጎዘን ላይ ነበረ ፤ በሰማይም አምላክ ፊት እየጸመ እንዲህ ብሎ ጸለየ ፡- «አቤቱ ፡ ታላቅና የተፈራህ የሰማይ አምላክ ሆይ ፡ በእንተ ላይ ያደረግነውን ኃጢአት እናዘዘልሃለሁ ፤ እኔና የአባቴም ቤት በድለናል ። አሁንም ፡- ሕጌን ብትተላለፉ በአሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ ፤ ወደ እኔ ብትመለሱ ግን ከዚያ እሰበሰባችኋለሁ ብለህ ለባሪያህ ለሙሴ የተናገርኸውን ቃልህን እባክህ አስብ ። እነዚህም በታላቅ ኃይልህና በብርቱ እጅህ የተቤዠሃቸው ሕዝብህ ናቸው ። ጌታ ሆይ ፡ ዛሬ ለባሪያህ አከናውንላት ፡ በንጉሡም ፊት ምሕረትን ስጠው ።»

ነህምያም ይህን ከጸለየ በኋላ ወደ ንጉሠ ገባ፤ እንደ ልማዱም የወይን ጠጅ አንሥቶ ሰጠው ። ነገር ግን ቀድሞ ያለ ጎዘን ይታይ የነበረ ፊቴ ጎዘንን ተሞልቶ ታየ ። ንጉሡም ፡ «ሳትታመም ፊትህ ለምን አዘነ ? ይህ የልብ ጎዘን ነው» አለው ። ነህምያም እጅግ ፈርቶ ፡ «ንጉሡ ሺህ ዓመት ይንገሥ ፡ የአባቶቼ መቃብር ያለባት ከተማ ተፈትታለችና ፊቴ ስለ ምን አያዝንም ? » አለው ። ንጉሡም ፡ «ምን ትለም ነኛለህ ? » አለው ። ነህምያም ወደ ሰማይ አምላክ በልቡ ሲጸልይ ፡ «ንጉሥ ሆይ ፡ ደስ ቢያሰኝህ እንድሠራት ወደ ኢየሩሳሌም ስደደኝ» አለው ። ንጉሡም ፡ «መንገድህ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል ? መቼስ ትመለሳለህ ? » ብሎ ሊሰድደው ደስ አለው ። ነህምያም የሚመለስ በትን ዘመን በመወሰን ፡ «ንጉሡ ደስ ቢለው ፡ እስከ ይሁዳ እንዲያደርሱኝ በወንዝ ማዶ ላሉት ገዢዎች ደብዳቤ ይሰጠኝ ፤ ለማሠራውም ሥራ እንጨት እንዲሰጠኝ ለንጉሡ ዱር ጠባቂ ይጻፍልኝ» አለ ። በእርሱ ላይ መልካም እንደ ሆነችው እንደ አምላኩ እጅም የለመነውን ሁሉ ሰጠው።

ንጉሡም የሠራዊቱን አለቆችና ፈረሰኞች ከነህምያ ጋር ሰደደ ። የሳምራውያን ገዥም የሆነ ሐሮናዊው ሰንባላጥና ባሪያው አሞናዊ ጦብያ ለእስራኤል መልካምን ነገር የሚፈልግ ሰው እንደ መጣ በሰሙ ጊዜ እጅግ ተሰባጩ ። ቢሆንም ከንጉሡ ስለ ተሰጠው ደብዳቤ ሊከለክሉት አልቻሉም ። ወደ ኢየሩሳሌምም በደጎና ገባ ።

፪ ፡ የኢየሩሳሌም ቅጥር መጀመር ።
ህ. ፪ ፡ ፲፪ - ፩ ፡ ፮ ።
ነህምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥር እንዲያሠራ እግዚአብሔር በልቡ ያኖረለት መሆኑን

ለማንም ሳያስታውቅ ፡ በሌሊት አያሌ ሰዎችን ይዞ ከተማዬቱን እየዞረ የፈረሰውን ቅጥርና ጩሳት የተቃጠሉ በሮችዋን ተመለከተ ። ከዚህም በኋላ ለሕዝቡ አለቆች ፡ «እንዴት ባለ ጉስቀላና እንዳለን ሁላችሁ ታያላችሁ ፤ ኢየሩሳሌም ፈርሳለች ፡ በሮችዋም በእሳት ተቃጥለዋል ። አሁንም ከእንግዲህ ወዲህ መሳለቂያ እንዳንሆን ተነሥተን ቅጥርዋን እንሥራ» ብሎ ፡ የአምላኩ መልካም እጅ በእርሱ ላይ መሆንዋንና ንጉሡ የነገረውን ቃል ተረከላችው ።

እነርሱም ፡ «እንነግሳና እንሥራ» ብለው እጃቸውን ለበጎ ሥራ አበረቱ ። ሐሮናዊውም ሰንባላጥና ባሪያው አሞናዊ ጦብያ ፡ ዓረባዊውም ጌሳም ይህንን ሰሙ ፤ በማቃለልም እየሳቁ ፡ «ይህ የምታደርጉት ምን ድር ነው ? በውኑ በንጉሡ ላይ ልትሸፍቱ ታስባላችሁን ? » አሉ ። ነህምያም መልሶ ፡ «የሰማይ አምላክ ያከናውንልናል ፡ እኛም ባሪያዎቹ ተነሥተን እንሠራለን ፤ እናንተ ግን በኢየሩሳሌም እድል ፈንታና መብት መታሰቢያም የላችሁም» አላችው ።

ታላቁ ካህን ኤልያሴብና ካህናት ወንድሞቹም ተነሥተው የበግ በር የተባለውን ሠሩ ፤ በአጠገባቸውም የኢያሪኮ ሰዎች ሠሩ ። እንዲሁም ብዙ ሌሎች ተነሡና በክፍል በክፍል ሆነው የኢየሩሳሌምን ቅጥር በሮችዋንም በትጋት እየሠሩ አገጣጠሙ ።

ሰንባላጥም ቅጥሩ እንደ ተሠራ በሰማ ጊዜ እጅግ ተቈጣ ፤ በወንድሞቹና በሰማርያ ሠራዊትም ፊት ፡ «እነዚህ ደካሞች አይሁድ የሚሠሩት ምንድር ነው ? የተቃጠለውንስ ድንጋይ ከፍርስራሹ መልሰው ያድኑታልን ? » አለ ። ጦብያም ፡ «በሚሠሩት ቅጥር ላይ ቀበሮ ቢወጣበት

ያፈርሰዋል» አለ ። ነህምያም ይህን ሰምቶ ፡ «አምላካችን ሆይ ፡ ተንቀናልና ስማ ፤ ስድባቸውንም በራሳቸው ላይ መልሰባቸው» ብሎ ጸለየ ። የይሁዳ ሕዝብም ልብ ለሥራው ስለ ጨከነ ቅጥሩ ሁሉ እስከ እኩሌታ ድረስ ተገጣጠመ ።

፫ ፡ የቅጥሩ መፈጸም ።
ህ. ፪ ፡ ፮ - ፳፫ ፡ ፩ - ፲፱ ።

በዙሪያቸው የነበሩ የአይሁድ ጠላቶችም የፈረሰው ሊጠገን እንደ ተጀመረ በሰሙ ጊዜ ሊወጉአቸውና ሊያሸብሩአቸው በአንድነት ተማምለው ፡ «ወደ መካከላቸው መጥተን እስከንገድላቸው ድረስ አያዩም» በማለት ተስማሙ ። በአጠገባቸውም የተቀመጡት አይሁድ ወደ ነህምያ መጥተው ፡ «ከየሥፍራው ሁሉ ይመጡብናል» እያሉ አሥር ጊዜ ተናገሩ ። የይሁዳም ሰዎች ፡ «የተሸካሚዎች ኃይል ደክመ ፡ ፍርስራሹም ብዙ ነውና ቅጥሩን ልንሠራ አንችልም» አሉ ። ነህምያ ግን ሰይፋቸውንና ቀስታቸውን አስይዞ ሕዝቡን በየወገናቸው በማቆም ፡ «አትፍሩአቸው ፤ ታላቁንና የተፈራውን ጌታ አስቡ ፤ ስለ ወንድሞቻችሁና ስለ ቤተ ሰባቸችሁም ተዋጉ» ብሎ አበረታታቸው ።

ጠላቶችም እግዚአብሔር ምክራቸውን ከንቁ እንዳደረገ አስተዋሉ ፤ የቅጥሩም ሠራተኞች ሁሉ ወደየሥራቸው ተመለሱ ። ከዚያም ቀን ጀምሮ እኩሌቶቹ ሲሠሩ እኩሌቶቹ ደግሞ ጋሻና ጦርን ይይዙ ነበር ፤ አንዳንዶቹም በአንድ እጃቸው የጦር መሣሪያን ይዘው በአንድ እጃቸው ይሠሩ ነበር ። እያንዳንዱም ሠራተኛ ሰይፋን ታጥቆ ይሠራ ነበር ። ነህምያም ፡ «ሥራው ታላቅና ሰፊ ነው ፤ እኛም በቅጥሩ ላይ ስለ ተበታተንን አንዱ ከሁለተኛው ርቆአል ፤ የቀንደ መለከቱን ድምፅ

ወደምትሰሙበት ሥፍራ ወደ እኛ ተሰብሰቡ ፤ አምላካችንም ስለ እኛ ይዋጋል» አላቸው ።

ከማለዳ ወገግታም ጀምሮ ከዋክብት እስኪታዩ ድረስ እኩሌቶቹ ጋሻና ጦር ሲይዙ እኩሌቶቹ ቅጥሩን ይሠሩ ነበር ። በሌሊትም ከተማዬቱን ለመጠበቅ ነህምያና ከእርሱ ጋር የነበሩት ልብሳቸውን ሳያወልቁ ያድሩ ነበር ። አንድ ሠራተኛ ስንኳ ከከተማ አይወጣም ነበር ። እንደዚሁም በትጋት ሲሠሩ ጠላቶቻቸው በነህምያ ላይ እየተማከሩ በብዙ ብልሃት ሊያሰናክሉት ይሞክሩ ነበር ። ነህምያ ግን ሽንገላቸውን ሁሉ ለይቶ ፡ «አምላክ ሆይ ፡ እጄን አበርታ» ብሎ በመጸለይ ተቋቋማቸው ። ቅጥሩም በአምሳ ሁለት ቀን ውስጥ ተጨረሰ ፤ የሚቃወሙአቸውም ሁሉ ይህ ሥራ በእግዚአብሔር እንደ ተደረገ ሲረዱ ፈሩ ።

፬ ፡ የሕግ መጽሐፍ መነበብ ።
ህ. ፳ ፡ ፩ - ፲፭ ፤ ዘሌዋ. ፳፫ ፡ ፳፬ ፤ ፴፬ ።

ቅጥሩ ከተፈጸመ ከጥቂት ቀን በኋላ በገባው በሰባተኛው ወር ፡ ዓመት በዓል በሆነው ከወሩ በአንደኛው ቀን ሕዝቡ ሁሉ የውኃ በር በተባለው በር ፊት ተሰበሰቡ ፤ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠውን የሕግንም መጽሐፍ ፡ ጸሐፊው ፅዝራ እንዲያመጣ ተናገሩት ። ፅዝራም ከፍ ብሎ በተሠራ የእንጨት መረባርብ ላይ ቆመ ፤ ሕዝቡም ሁሉ እያዩ መጽሐፉን ገለጠ ፤ በገለጠውም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ቆሙ ። ፅዝራም ታላቁን አምላክ እግዚአብሔርን ባረከ ፤ ሕዝቡም ሁሉ ፡ «አሜን አሜን» እያሉ ሰገዱ ። ፅዝራም ከማለዳ ጀምሮ እስከ ቀትር ድረስ አነበበ ፤ ሕዝቡም ሁሉ ያዳምጡ ነበር ። ሌዋውያኑም ደግሞ በተራ በተራ አነበቡ ፤ ሕጉንም እንዲያስተውሉ ሕዝቡን ያስተምሩ ነበር ። እነርሱም የሚ

ነበበውን አስተውለው ያለቅሱ ጀመር ።
 ነህም ያና ፊርማ ሌዋው ያንም ። «ዛሬ ለአ
 ምላካችን የተቀደሰ ቀን ነው ። አታል
 ቅሱ ። ሂዱ ። የሰባውንም ብሉ ። ጣፋጩ
 ንም ጠጡ ። ለእነዚያም ላልተዘጋጀላቸው
 እድል ፈንታቸውን ስደዱ ። የእግዚአብሔር
 ርም ደስታ ኃይላችሁ ነውና ዛሬ አትዘኑ»
 አላቸው ። ሕዝቡም ሁሉ የተነገራቸውን
 ቃል አስተውለው ነበርና ደስ ብሎአቸው
 ሊበሉና ሊጠጡ ሂዱ ። ከዚህም በኋላ
 ደግሞ በሙሴ ሕግ የታዘዘውን የዳስ በዓል
 እስከ ሰባት ቀን ድረስ በደስታ አከበሩ ።

፩ ፤ የሕዝቡ ቃል ኪዳን መግባት ።
 ነህ. ፱ ፤ ፩ - ፲ ።
 ሕዝቡም የሰሙትን የሕጉን ቃል እንዳል
 ፈጸሙ አስተውለው ። በዓሉ ካለፈ በኋላ
 ማቅ ለብሰው በላያቸውም ትቢያን ነስን
 ሰው ጸሙ ። በአንድነትም ተከማቹ ። በየ
 ሥፍራቸውም ቆመው ከሕጉ መጽሐፍ
 የቀን ሩብ አነበቡ ፤ በሦስቱ የቀን ሩብም
 ኃጢአታቸውን ተናዘዙ ። ለእግዚአብሔር
 ርም ሰገዱ ። በዚያም ቀን የእግዚአብሔር

ርን ትእዛዝ ሁሉ እንዲያደርጉ በመሐላ
 ቃል ኪዳን ገቡ ።
 ፮ ፤ የቅጥሩ መቀደስ ።
 ነህ. ፲፪ ፤ ፳፮ - ፵፫ ።
 ከዚህም በኋላ የኢየሩሳሌምን ቅጥር በደስ
 ታና በምስጋና በመገመርም በጸናጽልም
 በበገናም በመሰንቆም ሊቀድሱ ካህናቱና
 ሌዋውያኑ መዘምራኑም ተሰበሰቡ ። ነህም
 ያም የይሁዳን አለቆች ወደ ቅጥሩ ላይ
 አውጥቶ የዳዊትን የዜማ መሣሪያ የያዙ
 ትን አመሰጋግኞች በሁለት ከፍሎ በተርታ
 አሰለፋቸው ። አንደኛውም ተርታ ወደ
 ቀኝ ሂደ ፤ ጸሐፊውም ዕገራ በፊታቸው
 ነበረ ። ሁለተኛውም ተርታ ደግሞ ወደ
 ግራ ሂደ ፤ ነህም ያም በስተኋላቸው ነበረ ።
 ሁለቱም ተርታዎች ወደ እግዚአብሔር
 ቤት ደርሰው ቆሙ ። እግዚአብሔርም
 በታላቅ ደስታ ደስ አስኝቶአቸዋልና
 ትልቅ መሥዋዕትን አቀረቡ ። ሴቶቹና
 ልጆቹም ደግሞ ደስ አላቸው ፤ የኢየሩሳሌ
 ምም ደስታ ከሩቅ ተሰማ ።

* * *

አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ይበረታሉ ። ያደርጋ
 ሉም ።
 ፳፯. ፲፩ ፤ ፴፪ ።

ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታደርጉ ። የምታደርጉትን
 ሁሉ በትጋት አድርጉት ።
 ፳፯. ፲ ፤ ፳፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፤ ነህም ስለ ኢየሩሳሌም መከራ በሰማ ጊዜ ከሁሉ ሕቀደም ምን
 አደረገ ?
 ፪ ፤ እግዚአብሔር ምን በማድረግ የነህምን መንገድ ከቆላት ?
 ፫ ፤ ጠላቶች በተነሡበት ጊዜ ነህም ምንና ምን አደረገ ?
 ጸሎት ፡ ጸቤቱ አምላክ ሆይ ፡ እጄን አበርታ ።
 ነህ. ፮ ፤ ፱ ።

ምዕራፍ ፴ ።

በሚልክያስ የተሰጠ ተስፋ ።

፩ ፤ ሰው ከእርግማን በታች ሆነ ።

እግዚአብሔር ፡ ከባቢሎን ምርኮ እስኪመ
 ልሳቸው ድረስ ሕዝቡን እየታገሠ የማራ
 ቸው በምን ምክንያት ነበረ ? ምንም ቢበ
 ድሉት በየትውልዱ ሁሉ ነቢያትን ለምን
 ያስነሣላቸው ነበር ? አስተማማኝ በሆነ
 ፍቅር ስለ ወደዳቸው አይደለምን ? እንደ
 ዚሁም በነህም ዘመን ደግሞ ወደ ንስሐ
 የሚጠራቸው ፡ የሰሙ ትርጓሜ «መልእክ
 ተኛዬ» የተሰኘ ፡ ሚልክያስ የተባለውን
 ነቢይ አስነሣላቸው ።

ሚልክያስም ፡ «ወድጃችኋለሁ ይላል
 እግዚአብሔር» አላቸው ። እነርሱ ግን
 ውለታውን ሁሉ ረስተው ፡ «በምን ወደድ
 ሽን?» እያሉ ነቀፉት ። እንደገናም ፡ «እና
 ንተ ስሜን የምታቃልሉ ካህናት ሆይ»
 ሲላቸው ፡ «ስምህን ያቃለልን በምንድር
 ነው?» ብለው ፡ ለታላቁ ንጉሥ ለእግዚአ
 ብሔር ዕውርና አንካሳ የሆኑትን ጠባቶች
 እየሠዉ ፡- ይህ ድካም ነው በማለት ጠቅ
 እስኪሉበት ድረስ ስሙን ማቃለላቸውን
 አልተናዘዙም ። ሰዎችን ከኃጢአት እንዲ
 መልሱ የተመደቡ ካህናትም የሰዎች መስ
 ናክል ሆነው ነበር ። (ሚል. ፩ ፤ ፩-፪ ።)

ከዚህም በላይ ደግሞ ከካህናትና ከሕ
 ዝብ ብዙዎች ፡ የቃል ኪዳን ሚስቶቻቸ
 ውን እየፈቱ ፡ እግዚአብሔርን ከማያውቁ
 አሕዛብ መካከል ሴቶች ያገቡና በአረመኔ
 ነት የሚያድጉትን ልጆች ከእነዚህ ሴቶች
 ይወልዱ ነበር ። ብዙዎቹም ደግሞ መተተ
 ችግርና በሐሰት የሚሞሉ ፡- ድኅችንም
 የሚበድሉ ነበሩ ። (ሚል. ፪ ፤ ፲-፲፮ ፤ ፫ ።)

የብር እንጥረኛ እሳቱን ሲያናፋ ፡ ሚል. ፫ ፤ ፫ ።

እግዚአብሔር ግን በሚልክያስ ተና
 ግሮ ፡ «ወደ እኔ ተመለሱ ፡ እኔም ወደ እና
 ንተ እመለሳለሁ» ሲላቸው ፡ «የምንመለ
 ሰው በምንድር ነው?» ብለው ራሳቸውን
 ያጸድቁ ነበር እንጂ የእግዚአብሔርን
 ፈንታ የሆነውን አሥራትን ስንኳ ለራሳ
 ቸው በማስቀረታቸው አላፈሩም ። በኃጢ
 አታቸው ጠንቅ ችግር ቢደርስባቸው
 ደግሞ ራሳቸውን በማጽደቅ ፡ «እግዚአብ
 ሔርን ማገልገል ከንቱ ነው ፤ የፍርድ አም
 ላክስ ወዴት ነው?» እያሉ እግዚአብሔ
 ርን ያታክቱ ነበር ። እንግዲህ ፡ «በሕግ
 መጽሐፍ የተጻፉትን ሁሉ የማያደርግ
 የተረገመ ነው» ተብሎ በሙሴ ከተነገረ
 ከ፳፫ ዓመት በኋላ እንዲህ ባለ ድፍረት
 የሚያምፁ ሰዎች የተረገሙ አይደሉምን ?
 እግዚአብሔር በሚልክያስ አንደበት ፡
 «በእርግማን እርጉሞች ናችሁ» አላቸው ።
 (ሚል. ፫ ፤ ፮-፲፩ ።)

ነገር ግን ፡ በፍቅር ልጆቹ የሚሆኑትን
 ቅዱስ ሕዝብ እንዲኖረው ፡ ዓለም ሳይፈ
 ጠር ከፈቀደው ፈቃዱ ከቶ አይመለስምና
 እግዚአብሔር ፡ ምድርን በእርግማን እንዳ
 ልመታ በማለት ወደ ንስሐ የሚመልስ
 ነቢይ ፡ እርሱም በኤልያስ መንፈስና
 ኃይል የሚመጣውን መጥምቁ የሐንስን
 ለመላክ ተስፋ ሰጠ ። (ሚል. ፱ ፤ ፱-፳ ።
 ግሌ. ፲፯ ፤ ፲-፲፫ ፤ ሉቃ. ፩ ፤ ፲፮ ።)

፪ : ከእርግጥን የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ በክርስቶስ ተገለጠ ።

ግሌ. ፫፡፩-፮፡፲፮-፲፱፡፳፡፫፡፲፩-፲፩ ።

«የፍርድ አምላክ ወዴት ነው?» ለሚሉ ሰዎች ሚልክያስ ፡ «እነሆ መልእክተኛዬን እልካለሁ ፡ መንገድንም በፊቱ ያስተካክላል ፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ በድንገት ወደ መቅደሱ ይመጣል ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ። ነገር ግን እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳትና እንደ አጣቢ ሳሙና ነውና የሚመጣበትን ቀን መታገሥ የሚችል ግን ነው? እርሱስ በተገለጠ ጊዜ የሚቆም ግን ነው?» ብሎ፡ የሚመጣው ጌታ ፡ በኃጢአት በሚኖሩት ላይ የሚፈርድ ፡ ወደ እርሱ የሚመለሱትንም የሚያነጻ ቅዱስ የፍርድ አምላክ እንደሆነ አሳስባቸው ። እርሱ ፡ ገንዘቡ የሆነውን ብር በእሳት እያቀለጠ ሲያጠራው እንደሚቀመጥ አንጥረኛ ሆኖ ፡ ለራሱ ገንዘቡ የሚሆነውን ሕዝብ የሚያነጻ ነው ። «እነርሱም የእኔ ገንዘብ ይሆናሉ ፤ ሰውም

የሚያገለግለውን እንደሚምር ፡ እንዲሁ እምራቸውም አለ ።

ከሚልክያስ ፡ ሚስት ያህል ቁየት ብሎ ፡ ሰውን የሚድን የእግዚአብሔር ጸጋ በክርስቶስ ጭነት ተገለጠ ። እርሱም በእስራኤል ላይ መጥቶ ፡ ከዓለም ሕዝቦች ሁሉ የሚጠቅም ከኃጢአትና ከእርግጥን እጅግ ፡ መልካሙን ለማድረግ የሚጠቅም ሕዝብ ለራሱ እንዲያነጻ ስለ እጅግ ሰጠ ። እግዚአብሔር ፡ ነውር የለውም በፍቅር ልጆቹ የሚሆኑት ሕዝብ ማድረግ ለማድረግ የፈቀደው ፈቃድ በልጁ በእየሱስ ክርስቶስ እጅ ተከናወኖ ።

ግሌ. ፩፡፩፡፩ ፡ እ.ሳ. ፶፫፡፲ ።

እኛም በእንደዚያሉ ታላቅ ጸጋ ከዳንን ፡ ጌታችን አስጠም ስለ ወደደን አንወደውምን? እርሱም ፡ «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» ብሎ ፡ መርምረን እንድንታዘዝ እርሱ ማድረግ ትምህርት በሚከተሉት ምዕራፎች ተጽፎአል ።

(ግሌ. ፩፡፲፱ ፡ የሐ. ፲፩፡፲፩ ።)

* * *

ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበር ፡ ጸጋና እውነት ግን በእየሱስ ስሱ ክርስቶስ ሆነ ።

የሐ. ፲፯ ።

ዓለም ሳይፈጠር ፡ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሆነ በፍቅር እንሆን ዘንድ በክርስቶስ መረጠን ።

ግሌ. ፩ ፡ ፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ «ሚልክያስ» ግለት ምን ግለት ነው?
፪ ፡ ሚልክያስ ፡ እርጉሞች ናችሁ ያላቸው በምን ምክንያት ነው?
፫ ፡ ሚልክያስ ጌታችንን በምን ምሳሌ መሰለው?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ንጹሕ ልብን ፍጠርልኝ ፡
የቀናውንም መንፈስ በውስጤ አድህ።
መዝ. ፶ (፶፩) ፡ ፲ ።

ከሐዲስ ኪዳን

ምዕራፍ ፴፩ ።

የተራራ ስብከት ።

ሰምተህ የምትረሳ ነህን ፣ ወይም የምትፈጽም ?

ግ.ቴ. ፭ - ፯ ።

፩ ፣ የደቀ መዛሙርት ሁኔታ ።

ግ.ቴ. ፭ ፣ ፩ - ፲፪ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በገሊላ እየዞረ ፣ «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ» እያለ ሊሰብክና ድውያንን ሊፈውስ በጀመረ ጊዜ ከቅርብና ከሩቅ የሚኖሩት ወደ እርሱ መጡ ። የሕዝቡንም ብዛት ባየ ጊዜ ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ ፤ ወደ እርሱ የተሰበሰቡትንም ደቀ መዛሙርቱ ማስተማር ጀመረ ። ከሁሉም አስቀድሞ ስለ ደቀ መዛሙርቱ ሁኔታ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡-

« በመንፈስ ድኖች የሆኑ ብፁዓን ናቸው ፣ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው ፣ መጽናናትን ያገኛሉና ።
 የዋሆች ብፁዓን ናቸው ፣ ምድርን ይወርሳሉና ።
 ጽድቅን የሚራቡና የግጥም ብፁዓን ናቸው ፣ ይጠግባሉና ።
 የሚምሩ ብፁዓን ናቸው ፣ ይማራሉና ።
 ልቦን ጌራሎች ብፁዓን ናቸው ፣ እግዚአብሔርን ያዩታልና ።
 የሚያስታርቁ ብፁዓን ናቸው ፣ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ።
 ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው ፣ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና ።
 ሲነቅፉ አትሁና ሲያሳድጁ አትሁ በእኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ ። ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ ። ልካትም አድርጉ ፣ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ጌታችን እንዲሁ አሳድድሞቻልና ። »

፪ ፣ ደቀ መዛሙርት በዓለም ዘንድ ።

ግ.ቴ. ፭ ፣ ፲፫ - ፲፮ ።

በምሳሌም ተናግሮ ፣ ደቀ መዛሙርቱ ከዓለም ሰዎች ልዩ ሆነው በዓለም ውስጥ እንዴት መሆን እንደሚገባቸው እንዲህ ሲል ተናገረ ፡-

«እናንተ የምድር ጨው ናችሁ ፣ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል ? እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ ፣ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ ።»

፫ ፣ የሕግ መፈጸም ።

ግ.ቴ. ፭ ፣ ፲፯ - ፵፰ ።

የአይሁድ ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያን የእግዚአብሔርን ሕግ በትክክል ላይተረጉሙት በብዙ ነገር ይተላለፉት ፣ ሕዝቡንም እንዲተላለፉ ያስተምሩ ነበር ። ኢየሱስም ፣ እርሱ ራሱ ሕግን ነቢያትንም የፈጸመ ፣ እውነተኛ የሕግ መፈጸም ምን እንደሆነ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡-

«ለቀደሙት ፡- አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል ፤ እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ በወንድሙ ላይ የሚቁጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል ።

«አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል ፤ እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርሷ ስዋጋር አመንዝር አልፎ ።

«ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይሰጣት ተባለ ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ አመንዝራ ያደርጋታል ፣ የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል ።

«ደግሞ ለቀደሙት ፡- በውሸት አትማሉ እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ ከቶ አትማሉ ፣ ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም

አይደለም ይሁን ፣ ከእነዚህም የወጣ ከከፋው ነው ።

«ዓይን ስለ ዓይን ፣ ጥርስም ስለ ጥርስ እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ ክፋውን አትቃወሙ ፣ ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት ።

«ባልንጀራህን ወደድ እንደ ተባለ ሰምታችኋል ። እኔ ግን እላችኋለሁ ፣ ጠላቶቻችሁን ወደዱ ። በሰማያት ያለ አባታችሁ በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ፀሐይን ያወጣልና ፣ በጸድቃንም በኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና ። የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ ።

፬ ፣ ግብዝነት የሌለበት አምልኮ ።

ግ.ቴ. ፮ ፣ ፩ - ፲፰ ።

«ምጽዋት ስታደርግ ግብዞች እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ ። በሰውር እንዲሆን ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ ።

«ስትጸልዩም እንደ ግብዞች አትሁኑ ፣ ለሰው እንዲታዩ ይወዳሉና ። አንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ ፣ በሰውር ላለው አባትህ ጸልይ ።

«ስትጸሙም እንደ ግብዞች አትጠውልጉ ፣ በሰውር ላለው አባትህ እንጂ እንደ ጸመኛ ለሰዎች እንዳትታይ ራስህን ተቀባ ፣ ፊትህንም ታጠብ ። በሰውር የሚያይ አባትህ በግልጥ ይከፍልሃል ።

፭ ፣ የገንዘብ ፍቅር የሌለበት አገልግሎት ።

ግ.ቴ. ፮ ፣ ፲፱ - ፳፱ ።

«ብልና ዝገት በሚያጠፉት ፣ ሌቦችም ቁፍረው በሚሰርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ ፣ ነገር ግን ብልም ዝገትም በማያጠፉት ሌቦችም ቁፍረው በማይሰርቁት ዘንድ ለእናንተ

በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ፤ መዝገብህ ባለ በት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።
«ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም።»

፩፡ መጨነቅ የሌለበት ኑሮ።
ግብ. ፮፡ ፳፭ - ፴፱።

«ወደ ሰማይ ወድች ተመልከቱ፤ አይዘሩም አያጭዱምም በጎተራም አይከቱም፤ የሰማይ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እና ንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡም?»

«የሚሳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ሰሎሞንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከእነዚህ እንደ አንዱ አልለበሰም። እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን የሚዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፤ እናንተ እምነት የጉደላችሁ፤ እናንተንም ይልቁን እንዴት? እንግዲህ፤ ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብሳለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማይ አባታችሁ ያውቃልና። ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።»

፮፡ ለራስ ማድላት የሌለበት ኑሮ።
ግብ. ፮፡ ፩ - ፲፪።

«እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ። ወንድምህን፤ ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴት ትለዋለህ? እነሆም በዓይንህ ምሰሶ አለ። አንተ ግብዝ፤ አስቀድመህ

ከዓይንህ ምን አውጣ፤ ከዚያም በኋላ ከወንድህ ዓይን ጉድፍን እንድትወጣ አጥርተኛለህ።

«ሰዎች ለግንኙነት የምትወዱትን ሁሉ እናንተንም እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ይህ ነውና።»

፭፡ ሦስት የጠንቀቂያ ምሳሌዎች።
ግብ. ፮፡ ፲፫ - ፳፱።

ኢየሱስም ለጠንቀቂያ መስማትና መታዘዝ ወደ ሕይወቱ ለመገደብ ነውና ጠቢባን ሆነን ሕይወቱን ደንመርጥ እንጂ እንዳንጠፋ በሚሉት ሦስት ምሳሌዎች ሰብከቱን።

ሀ) ሁለት መጽፍ «በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትጩ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙ ምኞቶች ወደ ሕይወት የሚወስደው ጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና። የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።»

ለ) ሁለት ዛፍ። «የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ ስጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ። ከፈረሰው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ጭን፤ ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል። ልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረቃል ወደ እሳትም ይጣላል።»

«በሰማያት ያለውን የአባቱን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። በጤ ቀን ብዙዎች፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፤ በስምህ አጋንንትን አላወጣንምን፤ በስምህ ብዙ ተአምራት አላደረ

ግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜም፤ ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዐመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ።

ሐ) ሁለት ቤት። «ስለዚህ ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ፤ ጉርፍም መጣ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንም ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።

«ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሰው

ሁሉ ግን፤ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ፤ ጉርፍም መጣ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንም ቤት መታው፤ ወደቀም፤ አወዳደቁም ታላቅ ሆነ።»

ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሰሚዎቹ በትምህርቱ ተገረሙ፤ ጸሐፊዎች እንደ ተባሉት እንደ አይሁድ መምህራን ሳይሆን እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

* * *

ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና።
ግብ. ፮፡ ፲፪።

በሰማያት ያለውን የአባቱን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም።
ግብ. ፮፡ ፳፩።

ነጻ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ ተመልክቶ የሚጸናበት፤ ሥራንም የሚሠራ እንጂ ሰምቶ የሚረሳ ያልሆነው፤ በሥራው የተባረከ ይሆናል።
ያዕ. ፩፡ ፳፭።

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ የተራራ ስብከት በተለይ ለእነዚህ ተነገረ?
፪፡ ከሁሉ አስቀድመን መፈለግ የሚገባን ምንድን ነው?
፫፡ ኢየሱስ ስብከቱን የጨረሰው በምን ምሳሌ ነው? ከዚህስ ምሳሌ ምን እንማራለን?

ጸሎት፡ በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤
ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤ አሜን።
ግብ. ፮፡ ፱፡ ፲።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ከሰይጣን ባርነት ነጻ ወጥተንልን ?

ከሉቃ. ፲፩ ፣ ከዮሐ. ፭ ፣ ከዮሐ. ፰ ።

፩ ፡ ኃይል ከኃይል መላቁን የሚያሳይ ምሳሌ ።

ግቴ. ፲፪ ፡ ጳጳሩ ፡ ፴፪ ።

ሉቃ. ፲፩ ፡ ፲፬ ፡ ጳጳሩ ፡ ግር. ፫ ፡ ጳጳሩ ፡ ፴ ።

ኢየሱስ በገለላ ላለ ጋደን ያደረገበትን ዕውር ዲዳም የሆነውን ወደ እርሱ አመጡ፤ ጋደኑም ከወጣ በኋላ ሰውየው ተናገረ ፡ አየም ። ሕዝቡም ተገርመው ፡ «እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን ?» አሉ ። ፈረሳውያን ግን ፡ «ይህ በብሄል ዜቡል

በአጋንንት ሕለታ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም» አሉ ።

ኢየሱስ ግን መልሶ ፡ «እርስ በርስዎ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች ፡ እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት እይቆምም ። በብሄል ዜቡል ኃይል አጋንንትን አውጥተንል ብላችሁኛል ፡ ሰይጣን ግን እርስ በርሱ ከተለያየ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች ? እኔ ግን

በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ ፡ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች ።

«ኃይለኛ ሰው ጋሻና ጦር ይዞ የራሱን ግቢ ቢጠብቅ ፡ ያለው ገንዘብ በሰላም ይሆናል ፡ ከእርሱ ይልቅ የሚበረታ መጥቶ ሲያሸንፈው ግን ፡ ታምኖበት የነበረውን ጋሻና ጦር ይወስድበታል ምርኮውንም ያካፍላል» በማለት ፡ ሰይጣንን አሸንፎ የማረካቸውን ነፃ ለማውጣት እንደ መጣ ተናገረ ።

፪ ፡ የመፃፅብ (የሸባ) መፈወስ ።

ዮሐ. ፭ ፡ ፩ - ፲፰ ፡ ጳጳሩ ፡ ጳጳሩ ፡ ፴፪ ፡ ፵ ።

ኢየሱስ በአንድ ሰንበት በኢየሩሳሌም ላለ ቤተ ሳይዳ በምትባል መጠመቂያ በኩል አለፈ ። በዚያችም መጠመቂያ አጠገብ በነበሩ አምስት መመላለሻዎች ብዙ በሽተኞች ተኝተው ፡- አንዳንድ ጊዜ ውኃው ሲንቀሳቀስ በመጀመሪያ የገባ ጤናማ ይሆናል እያሉ ይጠባበቁ ነበር ።

በዚያም ከሰላሳ ስምንት ዓመት ጀምሮ የታመመ ሰው ነበረ ፡ ኢየሱስም ፡ «ልትድን ትወዳለህን ?» አለው ። እርሱም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ውኃው በተናወጠ ጊዜ የሚረዳኝ ሰው ስለሌለኝ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል» አለ ። ኢየሱስም ፡ «ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ» አለው ። ወዲያውም ሰውየው ዳን ፡ አልጋውንም ተሸክሞ ሂደ ።

ሲሂድም ያዩት አይሁድ ፡ «ሰንበት ነው ፤ አልጋህንም ልትሸክም አልተፈቀደልህም» አሉት ። እርሱ ግን ፡ «ያዳነኝ ያሰው ፡ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለኝ» ብሎ መለሰላቸው ። እነርሱም ፡ «እንዲህ ያለህ ሰው ማን ነው ?» ብለው ቢጠይቁት ግን ሰውየው ፡ «እርሱ ማን እንደሆነ አላውቅም» አላቸው ።

ከዚህም በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገዛዥ ፡ «እነሆ ድነሃል ፤ ከዚህ የሚብስ ገዳይ ደርሶብህ ወደ ፊት ኃጢአት አትሥራ አለው ። ሰውየውም ሂዶ ያዳነው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገረ ። እነርሱም በሰንበት ይህን ስላደረገ ኢየሱስን ሊገድፈሉት ። ኢየሱስ ግን ፡ «አባቴ እስከ ይህ ድረስ እኔም ደግሞ እሠራለሁ» አላቸው ። እነርሱም ፡ ሰንበትን ሽሮአል በለት ብቻ ሳይሆን ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካክሎ ፡- እግዚአብሔር አባ ነው ስላለ ሊገድሉት ከፊት ይልቅ ይልጉ ነበር ።

ኢየሱስም ስለ አብና ስለ ወልድ ሥጦታ ተናግሮ ሲመልሰላቸው ፡ «ወልድን የማይከብር የላከውን አብን አያከብርም ። እናንተ በመጸሐፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትረምራላችሁ ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመክሩ ናቸው ፤ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም» አላቸው ።

፫ ፡ በምንዝርነት የተያዘች ሴት ።

ዮሐ. ፭ ፡ ፩ - ፲፩

አንድ ቀን ኢየሱስ በማለዳ ወደ ቤተ መጻሕፍት ሲደርስ ሕዝቡ ሁሉ ወደ እርሱ መጡ በዚያም ተቀምጦ ያስተምራቸው ነበር ። ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያንም የሚከሱበት ምክንያት ለማግኘት ፈልገው አንዲት ሴት ወደ እርሱ አመጡ ፤ በመካከልዳ ካቆሙአት በኋላ ፡ «መምህር ሆይ ፡ ይህ ሴት ስታመነዝር ተገኝታ ተያዘች ። እንዚች ያለችውም እንድትወገር ሙሴ በሕዝቡ ፤ አንተስ ስለ እርስዎ ምን ትለህ ?» አሉት ። ኢየሱስ ግን ጉንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ ። መላልሰውም

በጠየቁት ጊዜ ቀና ብሎ፡ «ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይወግራት» አላቸው። ደግሞም ወደ ምድር አገንብሶ ጻፈ። እነርሱም ይህን በሰሙ ጊዜ ሕሊናቸው ወቀሳቸው፤ ከሽማግሌዎችም ጀምረው እስከ ኋለኞች አንድ በአንድ ወጡ።

ኢየሱስም ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባዘጋጀ፡ «አንቺ ሴት፣ የፈረደ ብሽ የለም፤ እላት። እርሰዎም፡ «ጌታ ሆይ፡ አንድም አለች። ኢየሱስም፡ «እኔም አልገኛለሁም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ግንኙኝ ኃጢአት አትሥራ» አላት።

* * *

ኢየሱስ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት ላይ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፤ በሕይወታቸው ስለሞት ፍርሃት በባርነት ይታወሩ የነበሩትን ስሜት እንዲያወጣ በሥጋና በደም ተካፈለ።

ኢየሱስ አለ፡- እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባሪያ ነው። ለዚህም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም ይጻፋል። እንግዲህ ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት ጌታ ትወጣላችሁ።

* * *

- ጥያቄ፡ ስ፡ ኢየሱስ ጋዜንን ባወጣ ጊዜ ፈረሳውያን ምን ነገር ሰጡት ? ምን ስሜት ሰጡት ?
- ፪፡ አይሁድ ኢየሱስን ሊገድሉት የፈለጉበት ሁለት ምክንያቶች ምን ድር ናቸው ?
- ፫፡ የሴቲቱ ከሳቾች አንድ በአንድ የወጡት ስለ ምድር ነው ?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ አንተ ብቻህን ታላቅ አምላክ ነህ። . . . ምሕረትህ በእኔ ላይ ታላቅ ናት። ነፍሴንም ከታችኛዬ ቤት ሲከፈል አደጃታልና። መዝ. 138 (139) ፡ I ፡ II ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

የእግዚአብሔር መንግሥት በምን ትመሰላለች ?

ማቴ. ፲፫ ።

፩ ፡ የዘራ ምሳሌ ። ማቴ. ፲፫ ፡ ፩-፳፫ ። ማር. ፩ ፡ ፩-፳፫ ፡ ሉቃ. ፩ ፡ ፩-፲፭ ። ከዕለታት አንድ ቀን ኢየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ዳር ወጣ፤ ብዙ ሰዎችም በተሰበሰቡ ጊዜ በጆልባ ተቀምጦ ስለ መንግሥት ሰማያት ሊያስተምራቸው ጀመረ ። የሚሰሙት ሕዝብ፡ እንደ ዳዊት፡ ክብር ያለውን ምድራዊ መንግሥት የሚያቆምላቸውን መሲሕ ይጠባበቁ ነበር እንጂ የእግዚአብሔር መንግሥት መንፈሳዊ እንደ ሆነች፤ የሚገቡባትም በልባቸው ቃሉን ተቀብለው መልካም ፍሬ የሚያፈሩ እንደ ሆኑ አላስተዋሉምና እንዲህ ብሎ በምሳሌ ተናገራቸው ፡-

«እነሆ ዘራ ሊዘራ ወጣ ። ሲዘራም አንዳንድ በመንገድ ዳር ወደቀ፤ ወፎችም መጥተው በሉት ። ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ ፤ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ ። ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም ወጣና አነቀው ። ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ ፤ አንዱም መቶ ፤ አንዱም ስልሳ ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ ። »

ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ፡ «ስለ ምን በምሳሌ ትነግራቸዋለህ ? » አሉት ። ኢየሱስም መልሶ ሁለት ዓይነት ሰሚዎች እንደ

ዳሉ አሳሰባቸው ። ለሚቀበሉትና ደቀ መዛሙርት ለሆኑት የመንግሥተ ሰማያት ምሥጢር ይገለጣል ። ነገር ግን ደግሞ ልባቸው የደነደነ ከኃጢአታቸው ሊድኑ የማይመለሱ እንዳሉ ከትንቢተ ኢሳይያስ በመጥቀስ አሳስቦ ፡ «እያዩ ስለማያዩ እየሰሙም ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ ። ነገር ግን የእናንተ ዓይኖች ስለሚያዩ ጆሮቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው ። እንግዲህ እናንተ የዘራውን ምሳሌ ስሙ» ብሎ እንዲህ አላቸው ፡-

«ዘሩ የእግዚአብሔር ቃል ነው ። በመንገድ ዳርም ያሉት የሚሰሙ ናቸው ፤ ከዚህ በኋላም ዲያብሎስ ይመጣል አምነውም እንዳይድኑ ቃሉን ከልባቸው ይወስዳል ። በዓለት ላይም ያሉት ፡ ሲሰሙ ቃሉን በደስታ የሚቀበሉ ናቸው ፤ እነርሱም ለጊዜው ብቻ ያምናሉ እንጂ በፈተና ጊዜ የሚክዱ ሥር የሌላቸው ናቸው ። በእሾህ መካከልም የወደቀ እነዚህ የሚሰሙት ናቸው ፤ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ ። ሙሉ ፍሬም አያፈሩም ። በመልካም መሬት ላይም የወደቀ እነርሱ በመልካምና በበጎ ልብ ቃሉን ስምተው የሚጠብቁት በመጽናትም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው ። »

፪ : የእንክርዳድ ምሳሌ ።

ግብ. ፲፫ : ፳፱ - ፴፫ ።

ኢየሱስም እንደገና በምሳሌ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡ «መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራ ሰውን ትመስላለች ። ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በሰንደው መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሂደ ። ሰንደውም በበቀለና ባፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ ። የባለቤቱም አገልጋዮች ቀርበው ፡ «ይታ ሆይ ፡ መልካም ዘርን በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዱስ ከወዴት መጣ?» አሉ ። እርሱም ፡ «ጠላት ይህን አደረገ» አላቸው ። እነርሱም ፡ «እንግዲህ ሂደን ብንነቅለው ትወዳለህን?» አሉት ። እርሱ ግን ፡ «አይሆንም ፤ እንክርዳዱን ስትነቅሉ ሰንደውን ከእርሱ ጋር ትነቅሉ ይሆናልና ተወክቶው ፤ እስከ መከርም ጊዜ አብረው ይደገ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን ፡ «እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ሰብስቡ በእሳትም ለማቃጠል በየነዶው እሠሩ ፤ ሰንደውን ግን በጎተራዬ ክተቱ እላለሁ» አለ ።

ደቀ መዛሙርቱም የዚህን ምሳሌ ትርጓሜ ለማወቅ በጠየቁት ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፤ «መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው ፤ እርሻውም ዓለም ነው ፤ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው ፤ እንክርዳዱም የክፉው ልጆች ናቸው ፤ የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው ፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው ፤ አጫጆቹም መላእክት ናቸው ። እንግዲህ እንክርዳድ ተሰብስቦ በእሳት እንደሚቃጠል ፤ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል ። የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል ፤ ከመንግሥቱም ዕንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይሰበስባሉ ፤ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል ፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል ። በዚያን ጊዜ

ጸድቃን በአጭታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበረቱ = የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ ። »

፫ : የሰናፍጭ ቅንጣትና የእርሾ ምሳሌ ምች ። ግብ. ፱ : ፳፩ - ፳፫ ፤ ግር. ፱ : ፴ - ፴፪ ። ሉቃ. ፲፫ : ፲፰ - ፳፩ ።

የእግዚአብሔር መንግሥት በዓለም ሕዝቦች መካከል እየተስፋፋ እንደሚሂድ ፡ በሰዎችም ልጄ ውስጥ በኃይል እንደሚሠራ በሚከተሉት ሁለት ምሳሌዎች እንዲህ ብሎ ተናገረ ፡-

«መንግሥተ ሰማያት ሰው ወስዶ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች ። እርሱም ከዘር ሁሉ ታንሳለች ፤ ባደገች ጊዜ ግን ከሁቃያዎች ትበልጣለች ፤ የሰማይ ወፎችም በጥላዋ ሊሠፍሩ እስኪችሉ ድረስ ታላላቅ ቅርንጫፎችን ታደርጋለች ።

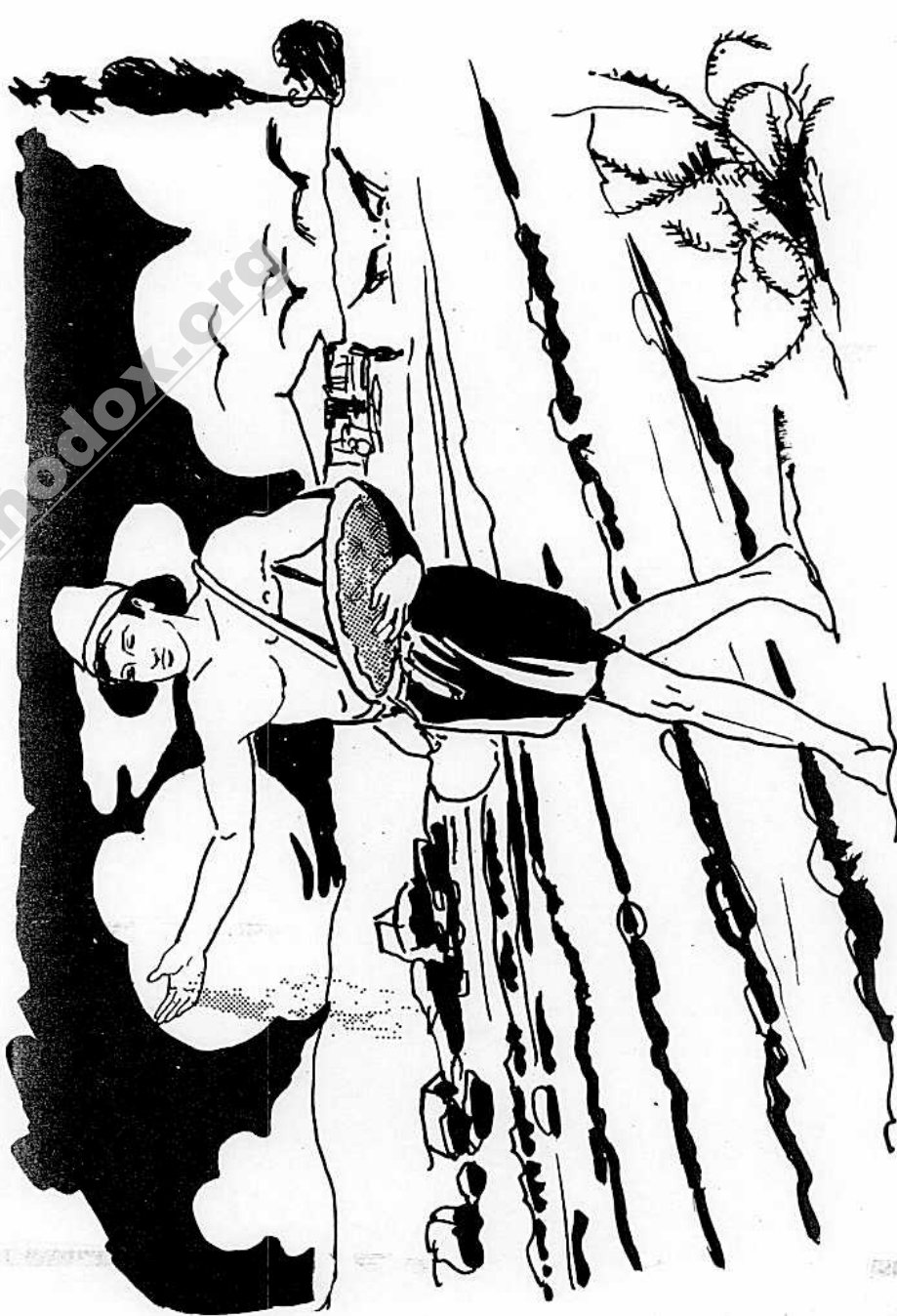
«መንግሥተ ሰማያት ፡ ሁሉ እስኪሰካ ድረስ ሴት ወስዳለችት መስፈሪያዳቁት የሸሸገችውን እጅ ትመስላለች ። »

፬ : የተሠወረ መዝገብና ዋጋዋ የበዛ ዕንቁ ምሳሌዎች ። ግብ. ፲፫ : ፵፬ - ፵፮ ።

የእግዚአብሔር መንግሥት ከመጠን በላይ ተወዳጅነት ያለውና እርሱን ለማግኘት የሚችል ምኞት ፍላጎት ያለው ሰው መሆኑን ለያሳይ እንዲህ ሲል ተናገረ ፡-

«ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻው ስጥ የተሠወረ መዝገብን ትመስላለች ። ሰውም አግኝቶ ደበቀው ፡ ከደስታውም የተነሣ ሂዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ ።

«ደግሞ መንግሥተ ሰማያት የከበረ ዕንቁን የሚፈልግ ነጋዴን ትመስላለች ፤

ዋጋዋም እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቅጥ ባገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት ።»

፩ ፡ የመረብ ምሳሌ ።

ማቴ. ፲፫ ፡ ፱፯ - ፱ ።

«ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት ዓሳ የሰበሰበ በች መረብን ትመስላለች ። በሞላችም

ጊዜ ወደ ወደቆ አወጡለት ፡ ተቀምጦ ውም መልካማ ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አከማቹ ክፉውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት ። በዓለፍ መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል ፤ መላእክትመጥተው ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መክል ይለዩአቸዋል ፡ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል ፡ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ጭጨት ይሆናል ።»

* * *

በመልካም መሬት ላይ የወደቀ እነርሱ በመልካምና በበጎ ልብ ቃሉን ሰምተው የሚጠብቁት በመጽናኛም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው ።

ሉቃ. ፮ ፡ ፲፩ ።

ነፍሳችሁን ማዳን የሚችለውን በውስጣችሁም የተተክለውን ቃል በየዋህነት ተቀበሉ ።

ያሌ. ፮ ፡ ፳፩ ።

አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጁድቁንም ፈልጉ ።

ማቴ. ፮ ፡ ፱፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ በዘሪ ምሳሌ ዘሩ ምን ማለት ነው ? በስንትስ ዓይነት መሬት ወደቀ ?

፪ ፡ እንክርጻድ የምን ምሳሌ ነው ? በመጨረሻውስ ምን ሆነ ?

፫ ፡ የከበረ ዕንቅጥን ያገኘው ነጋዴ ምን እደረገ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራን ... ከደስታ ጋር በሁሉ ለመጽናኛና ለመታገሥ እንጂ ክብርህ ጉልበት መጠን በኃይል ሁሉ እንድንበቃ እንል ምንሃለን ፡ አሜን ።

ከቁላ. ፩ ፡ ፱ - ፲፪ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

በእግዚአብሔር ዘንድ ባለ ጠጋ ነህን ?

ከሉቃ. ፲፪ ፡ ፲፰ ፡ ፳፩ ።

፩ ፡ የሰነፉ ባለ ጠጋ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፪ ፡ ፩ ፡ ፲፫ - ፳፩ ።

የሕዝብ ብዛት እርስ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ድረስ ተሰብስበው ሳሉ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሊያስተምር ጀመር ። ሲናገር

ርም ሳለ ከሕዝቡ አንድ ሰው ፡ «መምህር ሆይ ፡ ርስቱን ከእኔ ጋር እንዲካፈል ለወንድሜ ንገረው» አለው ። እርሱም ፡ «አንተ ሰው ፡ ፈራጅና አካፋይ በላያችሁ እንድሆን ማን ሾመኝ ?» አለው ። ለሁሉም ፡

«የሰው ሕይወት በገንዘብ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ፡ ከመገምገሚያም ተጠብቁ» ብሎ እንዲህ የሚል ምሳሌ መሰለ፡-
«አንድ ባለ ጠጋ ሰው እርሻ እጅግ ፍሬ የማ ሆነችለት፡ እርሱም፡ «ፍሬዬን የማ ከማችበትን ሥፍራ አጥቻለሁና ምን ላድርግ?» ብሎ ሲያሰብ፡ «እንዲህ አደርጋለሁ፤ ጉተራዬን አፍርሼ ሌላ የሚበልጥ እሠራለሁ፡ በዚያም ፍሬዬንና በረከቱን ሁሉ አከማቻለሁ፡ ነፍሴንም፡- አንቺ ነፍሴ፡ ለብዙ ዘመን የሚቀር ብዙ በረከት አለሽ፡ ፅረሬ፡ ብዬ፡ ጠጪ፡ ደስ ይበልሽ እላታለሁ» አለ፡ እግዚአብሔር ግን፡ «አንተ ሰነፍ፡ በዚች ሌሊት ነፍሴህን ከአንተ ሊወስዱአት ይፈልጋታል፤ ይህስ የሰበሰብኸው ለማን ይሆናል?» አለው፡ ለራሱ ገንዘብን የሚያከማች በእግዚአብሔር ዘንድም ባለ ጠጋ ያልሆነ እንዲህ ነው፡፡»

፪፡ ባለ ጠጋው ጉበዝ፡ ግ.ቴ. ፲፱፡ ፲፮-፴፡ ግር. ፲፡ ፲፮-፴፩፡ ሉቃ. ፲፮፡ ፲፮-፴፡ አንድ ጊዜም ኢየሱስ በመንገድ ሲወጣ አለቅነት ያለው አንድ ጉበዝ ወደ እርሱ ሮጦ ተንበረከከለትና፡ «መምህር ሆይ፡ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ?» አለው፡ እርሱም፡ «ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛትን ጠብቅ» አለው፡ ጉበዙም፡ «የትኞችን?» አለው፡ ኢየሱስም፡ «አትግደል፡ አታመንዝር፡ አትሰረቅ፡ በሐሰት አትመስከር፡ አባትህንና እናትህን አክብር፡ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ» አለው፡ ጉበዙም፡ «ይህንም ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፡ ደግሞስ የሚጉድ ለኝ ምንድር ነው?» አለው፡ ኢየሱስም

ወደ እርሱ ተላክቶ ወደደውና፡ «አንድ ነገር ጉደለዎቼ፤ ያለህን ሽጠህ ለድኅኖች ስጥ፡ ጸሎትም መዝገብ ታገኛለህ፡ መጥም ተከተለኝ» አለው፡ ነገር ግን ስጦት ነገር ፊቱ ጠቁረ፡ ብዙ ንብረትም ነጭና እያዘነ ሄደ፡፡

ኢየሱስም ወደ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል ጭፍቆ ቀዳዳ ቢገባ ይቀላል» አለ፡ እነርሱም ያለ መጠን ተገረሙና እርስ በርሳቸው፡ «አንግዲያማ ማን ሊድን ይችላል?» ተገባሉ፡ ኢየሱስም፡ «ይህ በሰው ዘንድ ይቻላል፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል» አላቸው፡ ጴጥሮስም፡ «እነሆነኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ» ይለው ጅምር፡ ኢየሱስም መልሶ፡ «እውነት እላችኋለሁ፡ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ጭም ወንድሞችን ወይም እናቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወገዙን በዚህ ዘመን ከሰደት ጋር ቤቶችን ጭም ጭም እናቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ አጥፍ፡ በሚመጣው ዓለም የዘላለም ሕይወትን የጭቀበል ግንም የለም፡ ግን ብዙ ፊተኞች ጳለኞች፡ ጳለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ» አለ፡፡

፫፡ የአንድን ድኃ ስጦታ፡ ግር. ፲፱፡ ፳፡ ሉቃ. ፳፩፡ ፩-፱፡ ኢየሱስም በጌተ መቅደስ ከገንዘብ ሣጥን ፊት ለፊት ተቀምጦ ሕዝቡ በሣጥኑ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንዲጥሉ ያይነበር፡ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር፤ አንዲትም ድኃ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ነሐስ ጣለች፡ ደቆ መዛሙርቱንም ጠርቶ፡ «እውነት እላችኋለሁ፡ በሙዳዩ ምጽዋት

ውስጥ ከጣሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድኃ የነበራትን ሁሉ ትዳርዋን ሁሉ ጣለ መበለት አብልጣ ጣለች፡ ሁሉ ከትርፋ አላቸው፡፡
ቸው ጥለዋልና፡ ይህች ግን ከጉድለትዋ

* * *

የሰው ሕይወት በገንዘብ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ፡ ከመገምገሚያም ሁሉ ተጠብቁ፡ ሉቃ. ፲፱፡ ፲፮፡፡

ባለ ጠጎች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋት... ይወድቃሉ፡፡ ገንዘብን መውደድ የከፋት ሁሉ ሥር ነውና፡ አንዳንዶችም ይህን ሲመኙ፡ ከሃይማኖት ተላሽተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ፡፡ ፩ ጠ. ፮፡ ፱፡ ፲፡፡

ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መግዛት አትችሉም፡፡ ግ.ቴ. ፮፡ ፳፱፡፡

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ «አንቺ ነፍሴ ደስ ይበልሽ» ለሚል ባለ ጠጋ እግዚአብሔር ምን አለ?
፪፡ ያ አለቅነት ያለው ጉበዝ ለምን አዘነ?
፫፡ ኢየሱስ ስለ ድኃዬቱ መበለት ምን አለ?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ ከንቱ ነገርን እንዳይዩ ዓይኖቼን መልስ፡ በመንገድህ ሕይወት አድርገኝ፡፡...
ከአእላፋት ወርቅና ብር ይልቅ የእፍህ ሕግ ይሻለኛል፡፡

መዝ. ፻፲፮ (፻፲፱)፡ ፴፯፡ ፸፱፡፡

ለሌሎች ርገሩን ነህን ?

ከሉቃ. ፲ ፣ ከግብ. ፲፰ ።

፩ ፡ የርገሩት ሳምራዊ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲ ፣ ፳፭ - ፴፯ ።

አንድ ሕግ ዐዋቂ ኢየሱስን ሊፈትነው ተነሥቶ ፡ «መምህር ሆይ ፡ የዘላለም ሕይወትን እንድወርስ ምን ላድርግ ? » አለው ። እርሱም ፡ «በሕግ የተጻፈው ምንድር ነው ? » አለው ። እርሱም መልሶ ፡ «ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህም በፍጹም ኃይልህም በፍጹም አሳብህም ውደድ ፡ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ » አለው ። ኢየሱስም ፡ «እውነት መለስህ ፤ ይህን አድርግ በሕይወትም ትኖራለህ » አለው ።

እርሱ ግን ራሱን ሊያጸድቅ ወደዶ ፡ «ባልንጀራዬስ ማን ነው ? » ሲል ክርክሩን ተከታተለ ። ለዚህ ጥያቄ የተለመደ የአይሁድ መልስ ፡ አይሁዳዊ ለሆነ ሰው እንጂ ለሌላ ባልንጀራ አትሁን የሚል መሆኑን ኢየሱስ ዐውቆ እንዲህ ብሎ መለሰ ፡-

«አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲወርድ ወንበዴዎች አገኙትና ገፈፉት ፡ ደብድበውም አቁሰሉት ፡ በሕይወትና በሞት መካከልም ትተውት ሄዱ ። አንድ ካህንም በዚያ መንገድ ወረደ ፡ ሲያየውም ገለል ብሎ አለፈ ። እንዲሁም ደግሞ አንድ ሌዋዊ ወደዚያ ሥፍራ መጣና አይቶት ገለል ብሎ አለፈ ። አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ ፤ አይቶትም አዘነለት ፡ ቀርቦም ዘይትና የወይን ጣጅ በቀሳሎቹ ላይ አፍሰሶ አሠረለት ፡ በራሱ አህያም ላይ አስቀምጦ ወደ መንገደኞች ማደሪያ ወሰደው ፡ ጠበቀውም ።

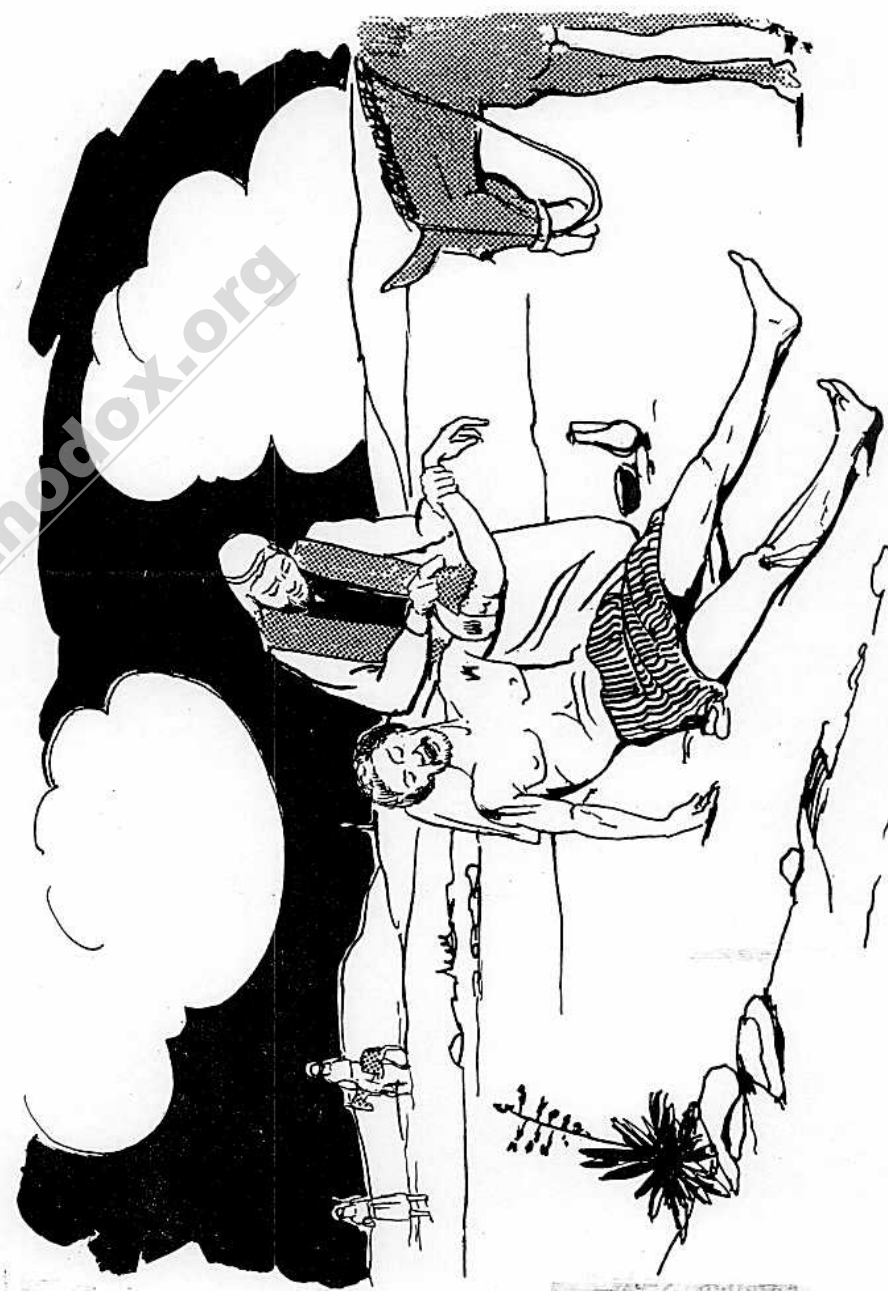
በማግሥቱም ገዝብ አውጥቶ ለባለቤቱ ሰጠና ፡ «ጠብቀው ፡ ከዚህም በላይ የምትከሰረውን ሁሉ እኔ ስመለስ እከፍልሃለሁ» አለው ። እንግዲህ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ከእነዚህ ከምስቱ ባልንጀራ የሆነው ማንኛው ይመስልሃል ? »

ሕግ ዐዋቂውም ፡ ሳምራዊው በማለት የሚጠላውን ስም ሊጠቅሰው ባይወድ እንኳ ፡ «ምሕረት ያደረገለት ነው» ሲል መለሰ ። ኢየሱስም ፡ «ሂድ ፡ አንተም እንዲሁ አድርግ» አለው ።

፪ ፡ ይቅርታን ያላሳየው አገልጋይ ምሳሌ ። ግብ. ፲፰ ፣ ፳፭ - ፴፮ ።

ኢየሱስም ወንድም ከወንድም ጋር ስለመታረቅ ደቀ መግሥትን ሲያስተምር ሳለ ጴጥሮስ ፡ «ጌታ ሆይ ፡ ወንድሜ ሲበድለኝ ሰንት ጊዜ ይቅር ልበለው ? እስከ ሰባት ጊዜ ነውን ? » አለው ። ኢየሱስም ፡ «እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም » ብሎ የሚከተለውን ምሳሌ ተናገረ ፡-

«መንግሥት ሰማያት አገልጋዮቹን ሊቆጣጠር የፈለገ ንጉሥን ትመስላለች ። መቆጣጠርም በጀመረ ጊዜ ፡ አልፍ መክሊት * ዕዳ ያለበትን አመጡ ። የሚከፍለውም ቢያጣ ፡ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ ። ስለዚህ አገልጋዩ ወድቆ ሰገደለትና ፡ «ጌታ ሆይ ታገሠኝ ፡ ሁሉንም እከፍልሃለሁ» አለው ። የዚያም አገልጋይ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው ፡ ዕዳውንም ተወለት ።

«ነገር ግን ያ አገልጋይ ወጥቶ ከባልንጀ
ሮቹ ከአገልጋዮቹ መቶ ዲናር* ዕዳ ያለበ
ትን አንዱን አገኘና : «ዕዳህን ክፈለኝ»
ብሎ ያዘና አነቀው ። ስለዚህ ባልንጀራው
አገልጋይ ወድቆ : «ታገሠኝ ፣ ሁሉንም
እከፍልሃለሁ» ብሎ ለመነው ። እርሱም
አልወደደም ፣ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከ
ፍል ድረስ በወጎኒ አኖረው ።

«ባልንጀሮቹ የሆኑ አገልጋዮችም
ያደረገውን አይተው አዘኑ ፣ መጥተውም
የሆነውን ለጌታቸው ገለጡ ። ከዚያ ወዲ
ያም ንጉሠ ጠርቶ : «አንተ ክፉ አገል
ጋይ ፣ ስለ ለመንኸኝ ያንን ዕዳ ሁሉ ተው
ሁልህ ፣ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህን
ልትምር አይገባህም?» ሲል ተቈጣው ፤

ዕዳውንም ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ለሚያ
ሠቃዩት አሳልፎ ሰጠው ። ከእናንተ እያን

ዳንዱ ወንድሙን ገልጾ ይቅር ካለ ፣ እን
ዲሁ ደግሞ የሆኑ አባቴ ያደርግባች
ኋል ። »

* * *

ወንድሙ የሚያስፈልገውን ሲያጣ አይቶ ያልራራለት
ማንም ቢሆን ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በእርሱ እንዴት
ይኖራል ?

፩ኛ. ፫ ፣ ፲፮ ።

እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ርገሩኖች ሁኑ ፣ እግዚአብሔ
ርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባባሉ ።

ኦረ. ፩ ፣ ፵፪ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ እየሱስን ለፈትነው የተነሣ የእግ ሰዋቂ ባገኘው መልስ ደስ
ብሎት የሄደ ይመስልሃልን ?

፪ ፡ ወገኖችንን ብቻ መውደድ ይበቃልን ?

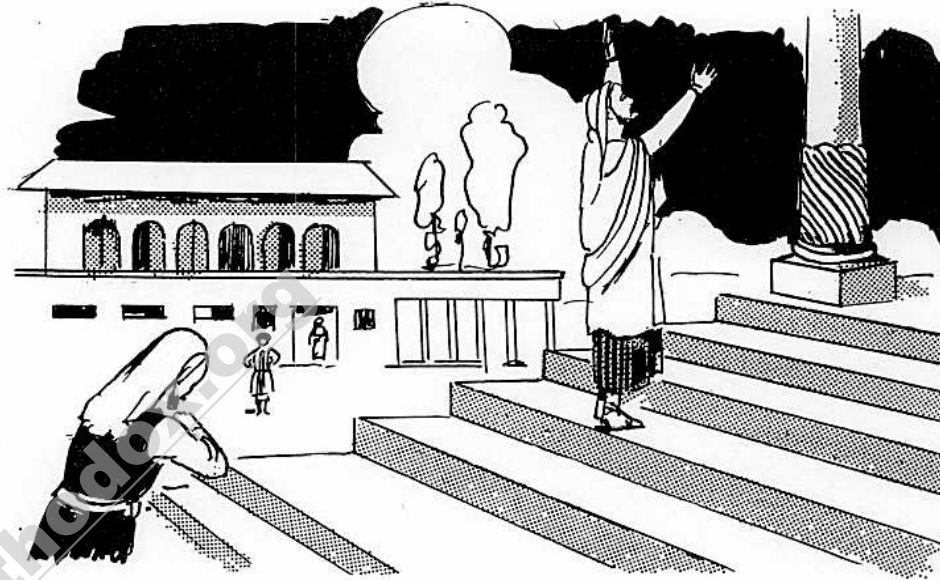
፫ ፡ የበደሉንን እስከ ሰንት ጊዜ ይቅር ማለት ይገባል ?

ጸሎት ፡ በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ . . . የበደሉ
ንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን ፣
አሚን ።

ማቴ. ፯ ፣ ፱ ፣ ፲፪ ።

* የመከሊት ዋጋ በጣም ከፍ ያለ ነበረ ። እልፍ መከሊት ማለት በሚልየን የሚቋጠር ብር ግምት ያለው
ትልቅ ዕዳ ማለት ነው ።

* ዲናር ያ ማንተም ብቻ የሚያህል ነበረና የመቶ ዲናር ዕዳ ከእልፍ መከሊት ዕዳ ጋር ፈጽሞ የማይመጣ
ጠን ቀላል ዕዳ ነበረ ።

ምዕራፍ ፴፯ ።

የሚድን ማን ነው ?

ከሉቃ. ፲፰ ፣ ፲፫ ።

፩ ፡ የፈራሳዊውና የቀራጩ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፰ ፣ ፱ - ፲፬ ።

አየሱስ ፡ ጸድቃን እንደ ሆኑ በራሳቸው
ለሚታመኑና ሌሎቹን ለሚንቁ ይህን
ምሳሌ ነገራቸው ።

«ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ
ወጡ ፣ አንዱ ፈራሳዊ ሁለተኛውም
ቀራጭ ። ፈራሳዊውም ቆሞ በልቡ ይህን
ሲጸልይ ፡ «እግዚአብሔር ሆይ ፣ እንደ ሌላ
ሰው ሁሉ ፣ ቀማኞችና ዓመፀኞች ፣ አመን
ዝሮችም ፣ ወይም እንደዚህ ቀራጭ ስላል
ሆንሁ አመሰግንሃለሁ ፣ በየሳምንቱ ሁለት
ጊዜ እጸማለሁ ፣ ከማገኘውም ሁሉ አሥ
ራት አወጣለሁ» አለ ። ቀራጩ ግን በሩቅ
ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ

አልወደደም ፣ ነገር ግን ፡ «አምላክ ሆይ
እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ» እያለ ደራ
ቱን ይደቃ ነበር ። እላችኋለሁ ፣ ከዚያ
ይልቅ ይህ ጸድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ ።
ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና
ራሱን የሚያዋርድ ግን ከፍ ይላል ።»

፪ ፡ የመካኑ በለስ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፫ ፣ ፩ - ፱ ።

የይሁዳ ገዥ ጳሊጦስ ፡ መሥዋዕትን የሚ
ሠዉ አንዳንድ የገሊላ ሰዎችን አስገድሎ
ነበርና ሰዎች መጥተው የሆነውን ግድግዳ
ለአየሱስ አወራለት ። እርሱም መልሶ
«እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህ ስለ ደረሱ
ቸው ከገሊላ ሰዎች ሁሉ ይልቅ ኃጢአተ

ኞች የሆኑ ይመስሉአችኋልን ? እላችኋለሁ ፡ አይደለም ፤ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ ። ወይስ በሰሊሆም ግንብ ወድቆ የገደላቸው እነዚያ አሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ከሚኖሩት ሁሉ ይልቅ በደለኞች ይመስሉ አችኋልን ? አይደለም ፡ እላችኋለሁ ፡ ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ» አላቸው ። ጊዜም ሳለ ንስሐ እንድንገባ እንጂ እንዳንጠፋ ይህን ምሳሌ ጨመረ ፡-

«ለአንድ ሰው በወይኑ አትክልት የተተከለች በለስ ነበረችው ፡ ፍሬም ሊፈልግ ባት ሲመጣ ምንም አላገኘባትም ። የአትክልት ሠራተኛውንም ፡ «አነሆ ፡ ከዚች በለስ ፍሬ ልፈልግ ሦስት ዓመት እየመጣሁ ምንም አላገኘሁም ፡ ቀረጣት ፡ ስለ

ምን ደግሞ መጥቶ ታገብላለች ? » አለው ። እርሷም መልሶ ፡ «ጌታ ሆይ ፡

ዙሪያዎን እስክጠብቅላትና ፋንድያ እስካፈላት ድረስ ጠጠች ዓመት ተዋት ። ወደ ፊትም ብቻ ደኅና ነው ፡ ያለዚያ ግን ትቈርጣታል አለው ።

* * *

ኃጢአቱን ለአንተ አስታወቅሁ ፡ በደሌንም አልሸፈንሁም ፡ ለእግዚአብሔር መተላለፌን እነግራለሁ ። አንተም የልቤን ኃጢአት ተውህልኝ ። መዝ. ፴፩ (፴፩) ፤

እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ ፡ ... አሁንስ ምሳሌ በዛሬች ሥር ተቀምጦአል ፡ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል ። ግብ. ፩ ፡ ፮ ፡ ፲ ።

ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ ። ሉቃ. ፳ ፡ ፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ፈሪሳዊው ስለ ራሱ ምን አሰበ ?
፪ ፡ ቀራጭ ስለ ራሱ ምን ዐወቀ ?
፫ ፡ ምሕረትን አግኝቶ የጸደቀ የትኛው ነው?
፬ ፡ እንዳንጠፋ ምን ማድረግ ያስፈልገናል?

ጸሎት ፡ አምላክ ሆይ ፡ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ ። ሉቃ. ፳ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፴፯ ።

የእግዚአብሔርን ጥሪ ቸል ብለሃልን ?

ሉቃ. ፲፬ ።

፩ ፡ የእራት ግብግፍ ምሳሌ ። ሉቃ. ፲፬ ፡ ፩ ፡ ፮ - ፳፬ ።

ኢየሱስ በሰንበት ወደ አንድ ፈሪሳዊ ቤት እንጂ ሊበላ ተጠራ ። ከገባም በኋላ የታደሙት የከበሬታን ሥፍራ እንደ መረጡ ተመልክቶ ፡ «ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል» ብሎ አስጠነቀቃቸው ። እንደዚሁም ለጠራው ፈሪሳዊ ሲናገር ፡ ባለ ጠጎች የሆኑ ወዳጆቹን ሳይሆን ድኅኞችንና ችግረኞችን እንዲጋብዝ አሳስቦ ፡ «እነርሱ የሚመልሱልህ የላቸውምና ብጹዕ ትሆናለህ ፤ በጸድቃን ትንግሌ ይመለስልሃልና» አለው ።

ከተቀመጡትም አንዱ ይህን ሰምቶ ፡ «በእግዚአብሔር መንግሥት እንጂ ራሳዬ የሚበላ ብጹዕ ነው» አለው ። ኢየሱስ ግን ፡ ሰሚዎቹ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ብዕዕና የምንገባ እኛ ነን እያሉ ሌሎችን የሚንቁ መሆናቸውን ዐውቆ ፡ ብርቱ ማስ

ጠንቀቂያ ያለበትን ምሳሌ እንዲህ ብሎ መሰለ ፡-

«አንድ ሰው ታላቅ የእራት ግብግፍ አድርጎ ብዙዎችን ጠራ ፤ በእራትም ሰዓት የታደሙትን ፡- አሁን ተዘጋጅቶአልና ኑ እንዲላቸው አገልጋዩን ላክ ። ሁላቸውም ምክንያትን ይሰጡ ጀመር ። የፈተኛውም ፡ «መሬት ገዝቼአለሁ ፡ ወጥቼም ላየው ግድ ያስፈልገኛል ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ» አለው ። ሌላውም ፡ «አምስት ጥማድ በሬዎች ገዝቼአለሁ ፡ ልፈትናቸውም እሂዳለሁ ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ» አለው ። ሌላውም ፡ «ሚስት አግብቼአለሁ ስለዚህም ልመጣ አልቸልም» አለው ። አገልጋዩም ደርሶ ይህን ለጌታው ነገረው ። በዚያን ጊዜም ባለቤቱ ተቈጥቶ አገልጋዩን ፡ «ወደ ከተማ ጎዳናና ወደ ስላች መንገድ ፈጥነህ ወጣ ፤ ድኅኞችንና ጉንድኞችን አንካሶችንና ዕውሮችንም

ወደዚህ አግባብ» አለው ። አገልጋዩም ፡ «ጌታ ሆይ ፡ እንዳዘዘኸኝ ተደርጎአል ፡ ገናም ሥፍራ አለ» አለው ። ጌታው ፡ «ቤቴ እንዲሞላ ወደ መንገድና ወደ ቅጥር ጥግ ወጥተህ እንዲገቡ ግድ በላቸው ። እላችኋለሁና ፡ ከታደሙት ከእነዚያ ሰዎች አንድ ሰንኳ እራቴን አይቀምስም» አለው ።

፪ ፡ የግንቦኛና የጦረኛ ንጉሥ ምሳሌዎች ። ሉቃ. ፲፬ ፡ ፳፭ - ፴፭ ።

በመንገድም በወጣ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት ፡ ዘወር ብሎም ፡ ማንም ወደ እርሱ የሚመጣ ቢኖር ወላጆቹን ቤተ ሰዎቹንም የራሱንም ሕይወት ስንኳ ሳይቀር ባይጠላ ደቀ መዝሙሩ ሊሆን እንደማይችል በምሳሌ እንዲህ ብሎ ነገራቸው ፡-

«ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ ፡

ለመደምደሚያየሚበቃ ያለው እንደ ሆነ አስቀድሞ ተቋም የሚፈጅበትን የማያስብ ማን ነው? እንዲህ ሳያደርግ መሠረቱን ቢመሠርቅ ፡ ሊደመድመውም ቢያቅተው ፡ ያዩት ሁሉ ፡- ይህ ሰው ሊሠራ ጀምሮ ሊደመድመው አቃተው» ብለው ሊዘብቱበት ጀምረው ።

«ወይም ፡ ሌላውን ንጉሥ በጦርነት ሊጋጠም የሚችል ፡ ከሁለት እልፍ ጋር የሚመጣበትን በአንድ እልፍ ሊገናኝ የሚችል እንደሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ የማያስብ ንጉሥ ማን ነው? የማይሳካለት ቢመስለው ግን ፡ ሌላው ገና ሩቅ ሳለ መልእክተኞችን ልክጎርቅ ይለምነዋል ። እንደዚሁም ማንም ከእናንተ ያለውን ሁሉ የማይተው ደቀ መዝሙሩ ሊሆን አይችልም ።»

* * *

እኛ እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንገመድ ፡ እንዴት እናመልጣለን ?

ጴጢ. ፪ ፡ ፫ ።

ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያቅድል ምን ይጠቅመዋል ? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቢጻግ ምን ይሰጣል ?

ግብ. ፲፮ ፡ ፳፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ለግብጥው የታደሙት ለምን አልቀሙትም ?

፪ ፡ ባለቤቱ ቤቱ እንዲሞላ ምንስ አዘዘ ?

፫ ፡ የግንብ ሠሪና የጦረኛ ንጉሥ ምሳሌዎች ፡ በማቴ. ፳፮ ፡ ፵፪ የሚገኘውን የክበረ ዕንቁን ምሳሌ የሚያሳስቡን ምን በማስተማራቸው ነው ?

ጸሎት ፡ የክብር አባት ሆይ ፡ የልባችን ዓይኖች ሲበሩ የመጥራትህ ተስፋ ምን እንደ ሆነ ፡ ጭቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለ ጠገነት ምን እንደ ሆነ እንድናውቅ እንለምንሃለን ፡- አሜን ።

ከኤፌ. ፩ ፡ ፲፮ - ፲፱ ።

ምዕራፍ ፴፰ ።

ወደ ሰማዩ አባትህ ተመልሰሃልን ?

ሉቃ. ፲፭ ።

፩ ፡ የጠፋው በግ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፭ ፡ ፩ - ፮ ።

ከዕለታት አንድ ቀን ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ብዙዎች ወደ ኢየሱስ ቀርበው ቃሉን ያደምጡ ነበር ። የሚመለከቱ ፈሪሳውያንና ጸሐፊዎችም እርስ በርሳቸው እንግራግራው በንቀት ሁኔታ ፡ «ይህን ኃጢ

አተኞችን ይቀበላል ፡ ከእነርሱም ጋር ይጠራል» ይሉ ነበር ። ኢየሱስም አሳባቸውን ዐውቆ በምሳሌ እንዲህ አላቸው ፡-

«ከእናንተ አንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ፡ ከእነርሱም አንዱ በግ ቢጠፋ ፡ ዘጠና ዘጠኙን በበረሃ ትቶ ፡ የጠፋውን እስኪያገኘው ድረስ ሊፈልገው ይሄድ የሚችል»

ምን ? ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫን ቃው ይሸከመዋል ። ወደ ቤትም በመጣ

ጊዜ ወዳጆቹንና ጎረቤቶቹን በአንድነት ጠርቶ ፡ «የጠፋውን በጌን አግኝቻለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ» ይላቸዋል ። እላችኋለሁ ፡ እንዲሁ ንስሐ ከማያስፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጸድቃን ይልቅ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል ።

፪ ፡ የጠፋው ድሪም ምሳሌ ።
ሉቃ. ፲፩ ፡ ፳ - ፲ ።
«ወይስ አሥር ድሪም ያላት ከአሥሩም አንድ ቢጠፋባት ፡ እስክታገኘው ድረስ

አጥብቃ የማትፈልግ ሴት ማን ናት ? መብራትን አብርታ ቤትዋንም ጠርጋ ትፈልገው የለምን ? ባገኘችውም ጊዜ ወዳጆችዋንና ጎረቤቶችዋን በአንድነት ጠርታ ፡ «የጠፋውን ድሪሚን አግኝቼዋለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ» ትላቸዋለች ። እላችኋለሁ ፡ እንዲሁ ንስሐ በሚገባ በአንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል ።

፫ ፡ የጠፋው ልጅ ምሳሌ ።
ሉቃ. ፲፩ ፡ ፲፩ - ፴፪ ።
«አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት ። ከእነርሱም ታናሹ አዳኝ ፡ «አባቴ ሆይ ፡ ከገንዘብህ ድርሻዬን ክፍለህ ስጠኝ» አለው ። ገንዘቡንም ከፍሎ ድርሻውን ሰጠው ። ከጥቂት ቀንም በኋላ ታናሹ ልጅ ለእርሱ የሆነውን ሁሉ ሰጠው ወደ ሩቅ አገር ሄደ ። በዚያም እያወከን ገንዘቡን በተነ ። ሁሉን ከጨረሰ በኋላ ግን በዚያች አገር ጽኑ ረገብ ሆነ ፡ እርሱም ይጨነቅ ጀመር ። ሄደም ከዚያች አገር ሰዎች ከአንዱ ጋር ተዳበለ ፡ እርሱም እሪያ እንዲያሰማራ ወደ ሜዳ ሰደደው ። እሪያዎች ከሚበሉት ቃዋ ሊመገብ እስኪመኝ ድረስም ተራብ ፤ የሚሰጠውም አልነበረም ።

«ወደ ልቡም ተመልሶ ፡ «እንጀራ የሚተርፋቸው የአባቴ ሞያተኞች ስንት ናቸው ? እኔ ግን ከዚህ በረገብ እጠፋለሁ ። ተነሥቼም ወደ አባቴ ልሂድና ፡- አባቴ ሆይ ፡ በሰማይና በፊትህ በደልሁ ፡ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም ። ከሞያተኞችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እለዋለሁ» አለ ። ተነሥቶም ወደ አባቴ መጣ ። እርሱም ገና ሩቅ ሳለ አባቴ አየውና አዘነለት ፤ ርጦም አንገቱን አቀፈውና ሳመው ። ልጁም ፡ «አባቴ ሆይ ፡ በሰማይና በፊትህ በደልሁ ፡ ወደ ፊትም ልጅህ ልባል አይገባኝም» አለው ። አባቴ ግን አገልጋዮቹን ፡ «ፈጥናችሁ ክሁሉ የተሻለ ልብስ አምጡና አልብሱት ፡ ለእጁ ቀለበት ለእግሩም ጫማ ስጡት ፤ የሰባውን ፊሪዳ አምጥታችሁ እሪዱ ፡ እንብላም ደስም ይበለን ። ይህ ልጄ ሞቶ ነበርና ደግሞም ሕያው ሆኖአል ፤ ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአልም» አለ ። ደስም ይላቸው ጀመር ።
«ታላቁ ልጅ ግን በእርሻ ነበረ ፤ መጥቶም ወደ ቤት በቀረበ ጊዜ የመሰንቆና የዘ

ፈን ድምፅ ሰማ ። ከብላቴናዎችም አንዱን ጠርቶ ፡ «ይህ ምንድር ነው ? » ብሎ ጠየቀ ። እርሱም ፡ «ወንድምህ መጥቶአልና በደገና ስላገኘው አባትህ የሰባውን ፊሪዳ አረደለት» አለው ። ተቈጣም ፡ ሊገባም አልወደደም ። አባቴም ወጥቶ ለመነው ። እርሱ ግን መልሶ አባቴን ፡ «ይህን ያህል ዓመት እንደ ባሪያ ተገዝቼልሃለሁ ፡ ከትእዛዝህም ከቶ አልተላለፍሁም ፤ ለእኔም ከወዳጆቼ ጋር ደስ እንዲለኝ አንድ

ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም ። ነገር ግን ይህ ልጅህ ገንዘብህን ከጋለሞቶች ጋር በልቶ በመጣ ጊዜ የሰባውን ፊሪዳ አረደለት» አለው ። አባቴ ግን ፡ «ልጄ ሆይ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ ፡ ለእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው ፤ ዳሩ ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበር ሕያው ሆኖአል ፡ ጠፍቶም ነበር ተገኝቶአልና ደስ ሊለን ፍላጎት ሕም ልናደርግ ይገባናል» አለው ።

* * *

ንስሐ ስለሚገባ ስለ አንድ ኃጢአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል ። ሉቃ. ፲፩ ፡ ፲ ።

ክፋ ሰው መንገዱን በደለኛም አሳቡን ይተው ፡ ወደ እግዚአብሔርም ይመለስ እርሱም ይምረዋል ፡ ይቅርታውም ብዙ ነውና ወደ አምላካችን ይመለስ ። ሉቃ. ፲፩ ፡ ፮ ።

የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደ ሰጠን እዩ ። ያሉ. ፫ ፡ ፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የጠፋውን በግ የፈለገው እሪኛ የማን ምሳሌ ነው ?
፪ ፡ በታላቁ ልጅ የተመሰሉት እነማን ናቸው ?
፫ ፡ በእነዚህ ምሳሌዎች ስለ እግዚአብሔር የምንማረው ምንድር ነው ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ እንደ ጠፋ በግ ተቅበዘበዝሁ ፡ ትእዛዛትህን አልረሳሁምና ባሪያህን ፈልገው ። መዝ. ፻፲፮ (፻፲፱) ፡ ፻፸፮ ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

መዝገብን በሰማይ ትሰበሰባለህን ?

ሉቃ. ፲፮ ።

፩ ፡ የዓመፀኛው አስተዳዳሪ ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፮ ፡ ፩ - ፲፱ ።

ኢየሱስ ፡ ደቀ መዛሙርቱን ሲያስተምር ፡ እነርሱ «የብርሃን ልጆች» ሲሆኑ ፡ «የዚህ ዓለም ልጆች» ከሆኑት አንድ ነገር በተለይ እንዲማሩ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው ።

በዚህም ምሳሌ እንደ ዓመፀኛ አስተዳዳሪ ብዙ የማይገባውን ነገር ያደርጋልና ክፉን በማድረግ ማስጠንቀቂያ ሆኗልን ። ነገር ግን እርሱ ለወደፊት ጊዜ በማዘጋጀቱ የልባምነት ምሳሌ ጭልፍልፍ ልንስተለው የሚገባን በዚህ እስተያየቱ ነው ።

ችሁ ፡ የእናንተን ማን ይሰጣችኋል ? ለእኛ ዜላብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም» አላቸው ።

፪ ፡ የባለ ጠጋውና የአልዓዛር ምሳሌ ።

ሉቃ. ፲፮ ፡ ፲፱ - ፴፩ ።

ገንዘብንም የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን በሰሙ ጊዜ ያፈዙበት ነበር ። ኢየሱስም «ራሳችሁን በሰው ፊት የምታጸድቁ እንተ ናችሁ ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ልሳችሁን ያውቃል ። በሰው ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር ፊት ርዥሰት ነውና» ብሎ ከገሰገሰው በኋላ ፡ በዘላለም ቤቶች የሚሰጡትን ወዳጆች ከማጣቱ በላይ ወደ መግሥተ ሰማያት ስላልገባው ፡ በገንዘብ የሚገባውን ስላልደረገው ባለ ጠጋ እንዲሁ ብሎ ተረክላቸው ።

«እየመራረጠ መልካም መልካም የሆኑ ልብሶችን የሚለብስ አንድ ባለ ጠጋ ነበረ ። ዕለት ዕለትም እየተመቸው በደስታ ይኖር ነበር ። አልዓዛርም* የሚባል አንድ ድንበቅስል ተወርሶ በደጁ ተኝቶ ነበር ከባለ ጠጋውም ማዕድ የሚወድቀው ፍርፋሪ ሊመገብ ይመኝ ነበር ። ውሾችን እንኳ መጥተው ቀስሎቹን ይልሱ ነበር ።

«ድጋውም ሞተ ፡ መላእክትም ወገኑ አብርሃም እቅፍ ወሰዱት ። ባለ ጠጋውም ደግሞ በጊዜው ሞተና ተቀበረ ። በሲኦልም ሲሠቃይ ሳለ አሻቅቦ አብርሃምን ከሩቅ አየ ፤ አልዓዛርንም በእቅፉ ከፍ ባለ ድምፅም ፡ «አብርሃም አባት ሆኖ ማረኝ ፡ በዚህ ነበልባል እሠቃያለሁና የጣቱን ጫፍ በውኃ ነክሮ ምላሴን እንዲሰበርድልኝ አልዓዛርን ስደድልኝ» አለ ። አብርሃም ግን ፡ «ልጄ ሆይ ፡ እንተ በሕይወትህ ሳለህ መልካምን እንደ ተቀበልህ አስብ ፡ አልዓዛርም እንዲሁ ክፉን ፡ አሁን ግን እርሱ ይጸናናል አንተም ትሠቃይ

ምሳሌውም እንዲህ ነው ፡ በገንዘብ ሁሉ ላይ አስተዳዳሪን የሾመ አንድ ባለ ጠጋ ነበረ ። ሰዎችም ፡ «ይህ አስተዳዳሪ ገንዘብህን ይበትናል» ብለው ክስ አቀረቡ ። እርሱም አስተዳዳሪውን ጠርቶ ፡ «ይህ የምሰማብህ ምንድር ነው ? ወደ ፊት ለእኔ አስተዳዳሪ ልትሆን አትችል ምና ሂሳብህን አስረክብኝ» አለው ።

አስተዳዳሪውም በልቦ ፡ «ጌታዬ ከሥራዬ ያስወጣኛልና ምን ላድርግ ? ለመቄ ፈር ኃይል የለኝም ፡ እንዳልለምንም አፍራሊሁ ። ከአስተዳዳሪነቴ ብሻር በቤቶቻቸው እንዲቀበሉኝ የማደርገውን ዐውቃለሁ» አለ ። ለጌታው ባለ ዕዳዎች የሆኑትንም እያንዳንዳቸውን ጠርቶ ፡ «ለጌታዬ ምን ያህል ዕዳ አለብህ ? » እያለ ያለባቸውን የዕዳ ሂሳብ ቀንሰላቸው ። እነርሱም ደስ አላቸው ፡ ይህም አስተዳዳሪ ከሥራው ሲወጣ በቤቶቻቸው ተቀበሉት ። የአስተዳዳሪው ጌታም ይህን እንዳደረገ ሲሰማ ፡ እርሱ በልባምነት አደረገ ብሎ አመሰግኖ ነው ።

ኢየሱስም ፡ ያ ዓመፀኛ አስተዳዳሪ ፡ በቤቶቻቸው እንዲቀበሉት ወዳጆችን በማድረግ ለወደ ፊት የሕይወቱን ጊዜ እንዳዘጋጀ ፡ እንዲሁም የብርሃን ልጆች የሆኑት ደቀ መዛሙርት አሁን በዚህ ዓለም ሳሉ ፡ የዓመፀ ገንዘብ ሲያልቅ በዘላለም በሰማያዊ ቤቶች እንዲቀበሉአቸው በእርሱ ወዳጆችን ለራሳቸው እንዲያደርጉ አሳሰባቸው ።

ነገር ግን ታማኞች እንዲሆኑ አሳስቦ ፡ «ከሁሉ በሚያንስ የታመነ በብዙ ደግሞ የታመነ ነው ፤ ከሁሉ በሚያንስም የሚያምፅ በብዙ ደግሞ ዓመፀኛ ነው ። እንግዲያስ በዓመፀ ገንዘብ ካልታመናችሁ ፡ እውነተኛውን ገንዘብ ማን አደራ ይሰጣችኋል ? በሌላ ሰው ገንዘብም ካልታመና

ለህ = ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፡ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጎ አል» አለ። እርሱም፡ «እንኪያስ አባት ሆይ፡ ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለ ምንሃለሁ፡ አምስት ወንድሞች አሉኝና፡ እነርሱ ደግሞ ወደዚህ ሥቃይ ሥፍራ እን ዳይመጡ ይመስክርላቸው» አለ። አብር

ሃም ግን፡ «ሙሴና ነቢያት አሉአቸው፡ እነርሱን ይስሙ» አለው። እርሱም፡ «አይደለም፡ አብርሃም አባት ሆይ፡ ነገር ግን ከሙታን ሕንጻ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ» አለ። ሕብርሃምም፡ «ሙሴንና ነቢያትንም የማይሰሙ ከሆኑ፡ ከሙታ ንም አንድ ቢነግ እንኳ አያምኑም» አ ለው።

* * *

እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ፡- ከሚቀ በል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው እንዳለ የኔታን የኢየሱስን ቃል ልታስቡ ይገባችኋል። የሐዋ. ሄ፡ ፴፭።

ጊዜ ካገኘን ዘንድ ለሰው ሁሉ፡ ይልቁንም ለሃይማኖት ቤተ ሰዎች መልካም እናድርግ። ገላ. ፮፡ ፲።

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ የዓመፀኛው አስተዳዳሪ ክፋት ማስጠንቀቂያ ሲሆንልን ከእርሱ የምንግረው ነገር ምንድን ነው?
፪፡ ባለ ጠጋው ገንዘብን እንጂ እግዚአብሔርን እንዳልወደደ በምን አሳየ?
፫፡ ሰው ንስሐ መግባት የሚገባው ምን ጊዜ ነው?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ በፍቅርህ ልጅ መንግሥት በቅዱሳን ርስት በብርሃን እንድንካፈል ስላበቃሽን እናመሰግንሃለን። በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራን ለኔታ እንደሚገባ እንድንመላለስ እንለምንሃለን፡ አሜን። ከቆላ. ፮፡ ፱ - ፲፬።

* አልዓዘር ግለት እግዚአብሔር ረዳ ማለት ነው።

ምዕራፍ ፵።

ለዳግም ምጽአቱ ተዘጋጅተሃልን ?

ማቴ. ፳፬፡ ፳፭።

፩፡ ኢየሱስ እስኪመለስ ድረስ ስለሚሆ ነው ነገር ተናገረ። ማቴ. ፳፬፡ ፩ - ፴፩፤ ማር. ፲፫፡ ፩ - ፳፯፤ ሉቃ. ፳፩፡ ፭ - ፳፰።

ከስቅለቱ ከጥቂት ቀን በፊት ኢየሱስ ለመጨረሻ ጊዜ ከቤተ መቅደስ ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፡ «መምህር ሆይ፡ እንዴት ያሉ ድንጋዮችና ሕንፃዎች እንደ ሆኑ እይ» አለው። ኢየሱስም መልሶ፡ «እውነት እላችኋለሁ፡ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈረስ በዚህ አይቀርም» አላቸው። በመቅደስም ትይዩ በደብረ ዘይት ተቀ ምጦ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ፡ «ንገረን፡ ይህ መቼ ይሆናል ? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው ? » አሉት። ኢየሱስም መልሶ፡ ዳግም እስከ ሚመጣበት ጊዜ ድረስ ስለሚሆነው መከ ራና ስደት ሲነግራቸው፡ አስፈላጊ ከሆነ ማስጠንቀቂያ ጋር የሚያበረታታቸውን ተስፋ እየጨመረ እንዲህ አለ፡-

ስለ ሐሰተኞች ነቢያት፡ «ብዙዎች፡- እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና እን ዳትስቱ ተጠንቀቁ። እነሆ በበረሀ ነው፡ እነሆ በእልፍኝ ነው ቢሉአችሁ አትመኑ፤ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፡ የሰው ልጅ መምጣት እን ዲሁ ይሆናልና።

ስለዚህ ዘመን መከራ፡ «ጦርንም የጦርንም ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና፡ ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው። ሕዝብ በሕዝብ ላይ ይነሳልና፤ ረኅብም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ

በልዩ ልዩ ሥፍራ ይሆናል፤ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

ስለ ወንጌል ሰብከት፡ «እናንተ ግን ለራሳ ችሁ ተጠንቀቁ፡ ስለ ስሜ ትሰደዳላችሁ የተጠላችሁም ትሆናላችሁ። በዚያን ጊዜ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ እርስ በርሳቸውም አሳልፈው ይሰጣጣሉ፤ የብዙ ሰዎችም ፍቅር ትቀዘቅዛለች። እስከ መጨረሻ የሚ ጸና ግን እርሱ ይድናል። አስቀድሞም ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፡ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይሆናል።

ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት፡ «ኢየሩሳሌም ግን በጭፍራ ተከባ ስታዩ፡ የጥፋትን ርዥ ስትም በተቀደሰችው ሥፍራ ቆሞ ስታዩ፡ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ይሽሹ፤ የተጸ ፈው ሁሉ እንዲፈጸም ይህ የበቀል ጊዜ ነውና። የአሕዛብም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌም በአሕዛብ የተረገጠች ትሆናለች።

ስለ ዳግም ምጽአቱ፡ «ከዚያም መከራ በኋላ በፀሐይና በጨረቃም በከዋክብትም ምልክት ይሆናል፤ ሰዎችም ከፍርሃትና በዓለም የሚመጣበትን ከመጠበቅ የተነሳ ይደክማሉ፤ የሰማያት ኃይላት ይናወጣ ሉና። ይህም ሊሆን ሲጀምር ቤዛነታችሁ ቀርቦአልና አሻቅባችሁ ራሳችሁን አንሁ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በብዙ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል። መላእክ ቱንም ይልካል ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበስባቸዋል።»

፪ : የአሥሩ ቁነጃጅት ምሳሌ ።

ግብ. ጳጳ፡ ስ - III ።

«በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቁነጃጅትን ትመስላለች ። ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች ፡ አምስቱም ልባዎች ነበሩ ። ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ዘይት አልያዙምና ፤ ልባዎቹ ግን በማሰርአቸው ዘይት ይዘው ነበር ። መሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ ። እኩል ሌሊትም ሲሆን ፡ እነሆ መሽራው መጣ ፡ እንድትቀበሉት ውጡ የሚል ውክታ ሆነ ። በዚያን ጊዜ እነዚያ ቁነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ ። ሰነፎቹም ልባዎቹን ፡ መብራታችን ሊጠፋብን ነው ፤ ከዘይታችሁ ሰጡን አሉአቸው ። ልባዎቹ ግን መልሰው ፡ ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ ፡ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሃዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው ። ሊገዙም በሃዱ ጊዜ መሽራው መጣ ፡ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ሠርግ ገቡ ፡ ደጃም ተዘጋ ። በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቁነጃጅት መጡና ፡ ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ ክፈትልን አሉ ። እርሱ ግን መልሶ ፡ እውነት እላችኋለሁ ፡ አላውቃችሁም አለ ። ቀኒቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ ።

፫ : የመክሊት ምሳሌ ።

ግብ. ጳጳ፡ II - III ።

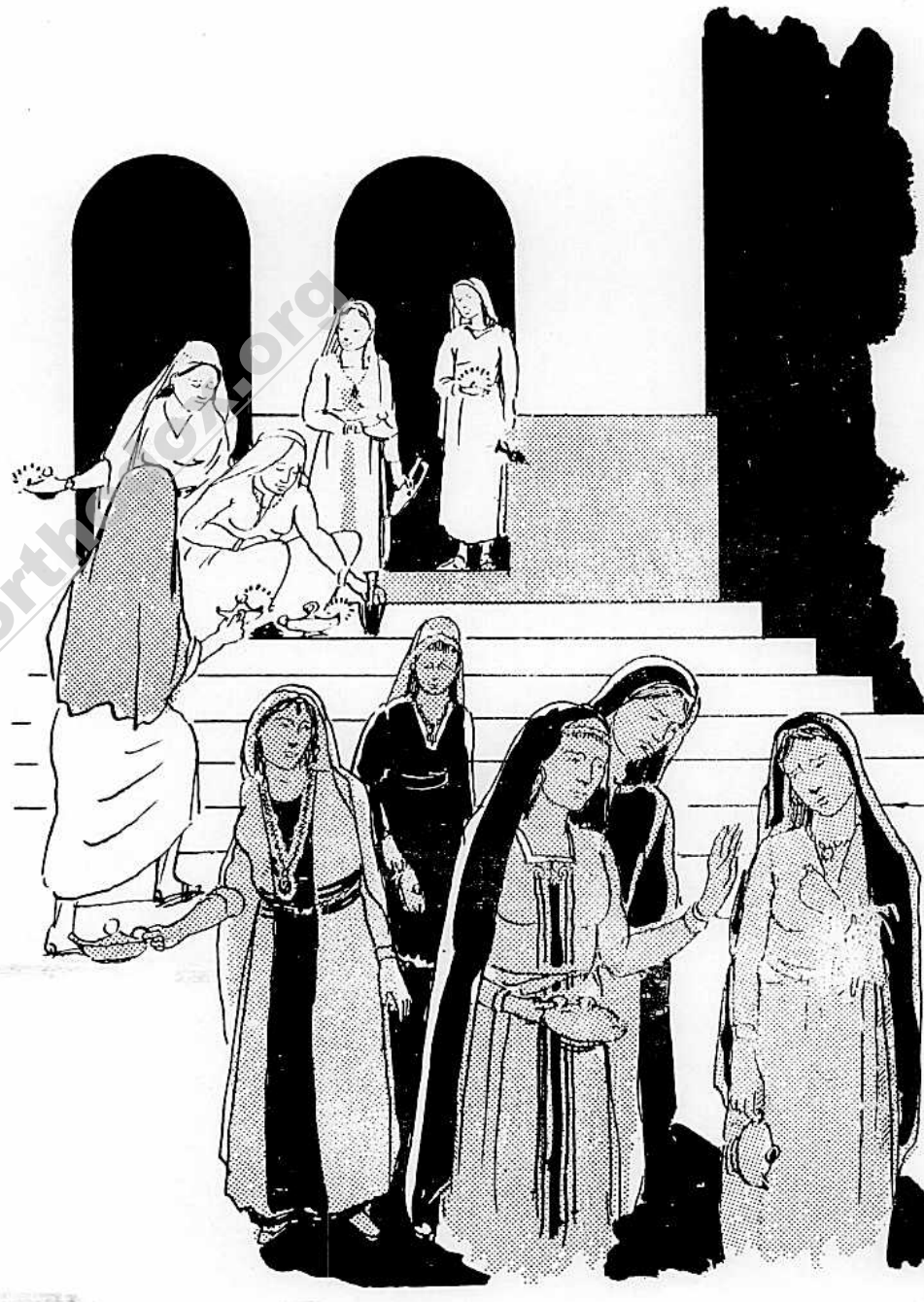
«መንግሥተ ሰማያትም ፡ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው አገልጋዮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናል ። እርሱም ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ ፡ ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ሄደ ። ከብዙ ዘመንም በኋላ ተመልሶ አገልጋዮ

ቹን ተቈጣጠው ። የፊተኛውም ፡ ጌታ ሆይ ፡ ስኞች አምስት መክሊት ነግጂ ሌላ አምስት አተረፍሁበት አለው ። ጌታውም ፡ ስኞች አንተ በጎ ታማኝም አገልጋይ ፡ ጌታ ሆይ ፡ በብዙ እሾምሃለሁ ። ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው ። እኛም ሁለተኛው ፡ ጌታ ሆይ ፡ በሰጠኝ ሁለት መክሊት ነግጂ ሌላ ሁለት አቸኝህ አለ ። ጌታውም እርሱን ደግሞ ደፊተኛው አመሰገነው ። ምስተኛው ቀርቦ ፡ ጌታ ሆይ ፡ ጨካኝ ሰው መሆንዎን ወወቅሁ ፡ ፈርቼም መክሊትህን ተቀብሎ ፤ እነሆ መክሊትህ አለው ። ጌታው መልሶ ፡ አንተ ክፋና ሃኬተኛ አገልጋይ ፡ ጨካኝ መሆኔን ወወቅህን ? ስለዚህ ማጥፊያ ከትርፉ ጋር እንድወስደው ገብን ለለዋጮች አደራ ልትሰጡ በሆነ ነበር ብሎ በውጭ ወዳለው ጨለታ ይደውሉት አዘዘ ።

፬ : የበጎችና የጌታች ምሳሌ ።

ግብ. ጳጳ፡ III - III ።

«የሰው ልጅ በዘጠኝ ከቅዱሳን መላእክቱ ጋር በሚመጣ ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል ። ሕዎችም ሁሉ በራቱ ይሰበሰባሉ ፤ እረኛም ወይን ከፍየሎች እንደሚለይ በጎችን ለጌታ ፍየሎችንም በግራው ለይቶ ያቆማቸዋል ።
«ንጉሡም ለጌታ ያሉትን ፡ እናንተ የአባቱ ቡሩካን ነግሳም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተወጀላችሁን መንግሥት ውረሱ ። ተርቶ ለብልታችሁኛልና ፡ ተጠምቼ አጠጥቻችሁኛልና ፡ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል ። ታርገፎ አልብላችሁኛልና ፡ ታምጌ ጠይቃችሁኛልና ፡ ታሥሬ ወደ ጌታ መጥታችኋልና ይላችዋል ። ጸድቃችሁ መልሰው ፡ ጌታ ሆይ ፡ ተርብህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ

ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታሥረህ መቼ አይተን አገለገልን? ይሉ ታል። ንጉሡም፡- እውነት እላችኋለሁ፡ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ስላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል።

«በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ፡- እናንተ ርጉማን፡ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ። ተርቤ አላበላችሁኝምና፡ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፡ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና፡ ታርገዬ አላለበሳችሁኝምና፡

ታምሜ ታሥረኛ አልጠየቃችሁኝምና ይላቸዋል። ገዢም መልሰው፡- ጌታ ሆይ፡ ተርቤህን ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ መቼ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታሥረኛ አይተን አገለገልን ህም? ይሉ ታምሪኛ ጊዜ፡- እውነት እላችኋለሁ፡ ከሆኑ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ስላደረጋችሁት ለእኔ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመለከታል። እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጥጥ ጸድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሉ።»

* * *

ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁም የበራ ይሆን። እናንተም ጌታቸው መጥቶ ደጁን ሲያንኳኳ ወዲያም እንዲከፍቱለት ከሠርግ እስኪመለስ ድረስ የሚጠብቁ ሰዎችን ምሰሉ።

ሉቃ. 18፡ 35-36።

አሁንም ልጆቼ ሆይ፡ በሚገለጥበት ጊዜ እምቺ እንዲሆንልን በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናገር በእርሱ ኑሩ።

ጳውሎስ. 2፡ 25።

* * *

ጥያቄ፡ ስ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በምን አኳኋን ይመጣል? ም፡ ተዘጋጅተን እንድንጠባበቀው በምን ምሳሌ አላለን? የ፡ በታማኝነት እንድናገለግለው በምን ምሳሌ አስተማሯን? ም፡ ጌታችን ፈራጅ ሆኖ ሲመጣ በምን ሁለት ዓይነት ጭንቀት ይፈርዳል?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱስ ሁሉ ጋር ሲመጣ፡ በራትህ በቅድስና ነቀፋ ይለበት አድርገህ ልባችንን እንድታጸና፡ እርስዎ ልባችን ያለንን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችንን እግዚአብሔር ርም ብለን እንለምንሃለን፡ አሚን።

ከጳውሎስ. 1፡ 1።

ምዕራፍ ፵፩ ።

እውነተኛ የወይን ግንድና

ቅርንጫፎቹ ።

ዮሐ. 15፡ 1።

፩ ፡ ጌታችን ደቀ መዛሙርቱን ለፍሬ አዘጋጃቸው ።

ዮሐ. 15፡ 8-15።

መዝ. 80 (፱) ፡ ፩ ፡ አ.ላ. ፮ ፡ ፩-፯።

በጥንት ዘመን እግዚአብሔር እስራኤልን፡ እርሱ ራሱ በተከለው በወይን ምሳሌ መሰለው ። እስራኤል ግን ሆምጣጣ ፍሬን እንጂ መልካም ፍሬን አላፈራምና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ፍሬያዎች ምስክሮች እንዲሆኑለት ደቀ መዛሙርቱን ሲያዘጋጃቸው ፡ እርሱ ራሱ በእውነተኛ የወይን ግንድ ፡ እነርሱም በቅርንጫፎቹ መሰሉ እንዲህ አላቸው ፡-

«እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፡ ገበሬውም አባቴ ነው ። ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያስወግደዋል፡ ፍሬ የማያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል ። እናንተ ስለ ነገር ሳችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ ፤ በእኔ ኑሩ፡ እኔም በእናንተ ። ቅርንጫፍ በወይን ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው ፡ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም ። ... በእኔ ብትኖሩ ቃሎቹም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል ። ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቱ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል ። አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ ፤ በፍቅሬ ኑሩ ። እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር ፡ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ ። ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግራለች

ኋለሁ ። ... እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም ፤ አብም በሰዓዊ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ፡ ልሂዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬያችሁም ሊኖሩ ሾምኋችሁ ። እርስ በርሳችሁ እንድትደዱ ይህን አዛችኋለሁ ። »

፪ ፡ በስደት እንዳይሰናከሉ አስጠነቀቁቸው ።

ዮሐ. 15፡ 1፩-15። ም፡ ሉቃ. ፳፩ ፡ 1፪-1፱

ኢየሱስም ፡ በሚደርስባቸው ስደት መከራ እንዲታገሡ እንጂ እንዳይሰናከሉ እንዲህ ብሎ አስጠነቀቃቸው ፡-

«ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ ። ... ባሪያ ከገታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ ። እኔን እንዳሳደዱኝ እናንተ ደግሞ ያሳድዱክኝኋል ። ... ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ፡ እርሱ ስለ እኔ ይመስክራል እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ፍራትኋልና ትመስክራላችሁ ።

«እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግራለችኋለሁ ። ከምኩራባቸው ያወጡለችኋል ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እኔ ዘአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስል በት ጊዜ ይመጣል ። ይህንም የሚያደርገዎባችሁ አብንና እኔን ስላላውቁ ነው ። ነገር

ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ እንድታስቡ ይህን ነግሬአችኋለሁ ። »

በሌላም ጊዜ ደግሞ ፡ « ስለ ስሜ . . . ወደ ገዢዎች ይወስዱአችኋል ፡ ይህም ለም ስክርነት ይሆንላችኋል ። ስለዚህ እንዴት እንድትመልሱ አስቀድማችሁ እንዳታስቡ በልባችሁ አኑሩት ፡ ወደረኞቻችሁ ሁሉ ሊቃውንትና ሊከራከሩ የማይችሉትን አፍና ጥበብ እሰጣችኋለሁና ። ወላጆችም ስንኳ ወንድሞችም ዘመዶችም ወዳጆችም አሳልፈው ይሰጡአችኋል ፡ ከእናንተም አንዳንድን ይገድላሉ ፡ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ ። ከራሳችሁም አንዲት ጠጉር ስንኳ አትጠፋም ፡ በመታገሣችሁም ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ» አላቸው ።

ከጳጳሳቸው ቀን ጀምሮ ደቀ መዛሙ-

ርቱ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ሆነው የወንጌልን ቃል ለማስፋፋት እንደ ጀመሩ በ፩ኛና በ፪ኛ «የመጽሐፍ ቅዱስ መማሪያ» ከምዕራፍ ፴፯ እስከ ፵ ድረስ ተገልጿል ። በሚቀጥሉት ምዕራፎችም ሐዋርያው ጳውሎስ ከአገር ወደ አገር እየተጓዘ ወደ ሮሜ እንደ ደረሰ ፡ በጻፋቸውም መልእክቶች የተከላቸውን አቢያተ ክርስቲያናት በሃይማኖት ያንጸኙው እንደ ነበር ገልጿል ። እርሱ ፡ ከእውነተኛ የወይን ግንድ ቅርንጫፎች አንድ ሆኖ በክርስቶስ በመኖር ብቻ እንጂ ያል እርሱ አንዳች ለማድረግ እንዳልቻለ ሳይረሳ ፡ « በጌታና በኃይሉ ችሎት የበረታችሁ ሁኑ» ብሎ ያሳስባቸው ነበር ፡ እስከ ዛሬ ድረስም እኛን ጭምር ያሳስበናል ።

* * *

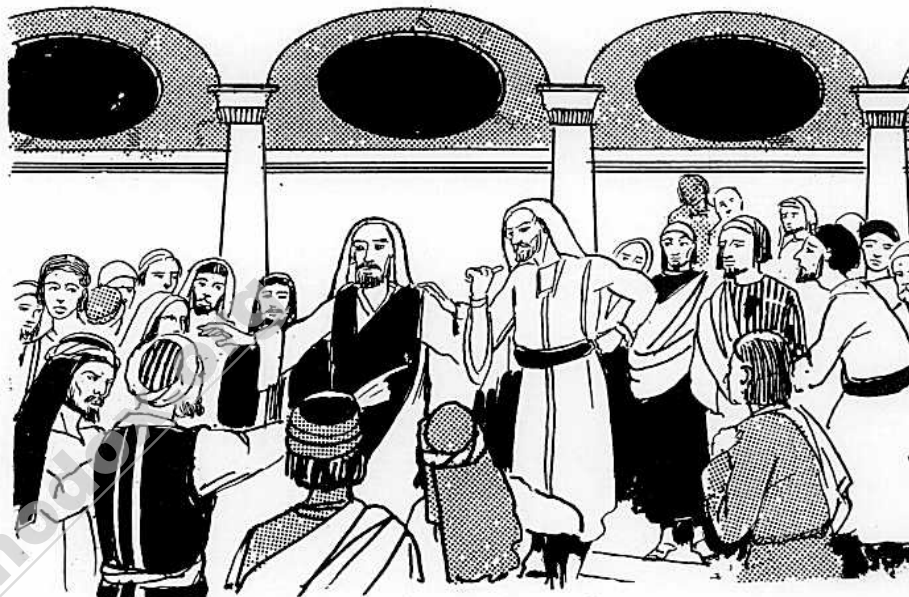
ኢየሱስ አለ ፡- እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ ፡ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል ።
የሐ. ፲፮ ፡ ፳ ።

እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም ፡ ኦብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ፡ ልታሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬያችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ ።
የሐ. ፲፮ ፡ ፲፮ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ኢየሱስ ፡- እኔ የወይን ግንድ ነኝ ባለ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ የሆንን በምን መሰለን ?
፪ ፡ ፍሬን እንድናፈራ ምንስ ትእዛዝ ሰጠ ?
፫ ፡ ስለ ስሙ ስደት ሲደርስብን ምን ማሰብ ይገባናል ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእኛ ስንድ ሊከብር እኛም በእርሱ ስንድ ልንከብር ፡ ለመጥራቱም የምንበቃ አድርገዎ እንድትቁጥረን እንለምንሃለን ፡ አሚን ።
ከ፪ ተሳ. ፩ ፡ ፲፩ ፡ ፲፪ ።

«እነዚህ ወደ እስካብ ዘወር እንላለን» የሐዋ. ፲፫ ፡ ፲፩

ምዕራፍ ፴፪ ።

የሐዋርያው ጳውሎስ መጀመሪያ ጉዞ ።

የገላትያ አብያተ ክርስቲያናት አመሠራረት ።

የሐዋ. ፲፫ ፡ ፲፬ ።

፩ ፡ ከአንጾኪያ መነሣቱ ።
የሐዋ. ፲፫ ፡ ፩-፮ ፡ ፱ ፡ ፲፭ ።

አስቀድሞ አሳዳጅ ፈረሳዊ የነበረ ሳውል ፡ ከበርናባስና ከሌሎች መምህራን ጋር በሶርያ ዋና ከተማ በአንጾኪያ በነበረችው ቤተ ክርስቲያን ያገለግል ነበር ። እነርሱም አብረው ሲያመልኩና ሲጸሙ መንፈስ ቅዱስ ፡ «በርናባስና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ» አለ ።

በተለይ ስለ ሳውል ፡- ይህ በእስካብና* በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፈት ስሜን እንዲሸከም ለእኔ የተመረጠ ዕቃ ነው ተብሎ ከተመሰከረለት ብዙ ዓመት

አልፎአል ። አሁን ግን ፡ ራቅ ወዳሉት ሮች የጌታውን ስም እንዲሸከም ጊዜ ደርሶአልና ፡ ከጸሙ ከጸለዩም እጃችንም ከጫኑ በኋላ ጓደኞቻቸው የሆኑ መሀራን በርናባስና ሳውልን አሰናቡቸው ።

እንደዚሁም በመንፈስ ቅዱስ ተልክ ማርቆስ የተባለውን የሐንሰን ይዘው ባሕር ዳር ወደ ሴሌውቅያ ወረዳ ፡ ያም በመርከብ ፡ የበርናባስ አገር ወደ ወደ ቆጵሮስ ደሴት ሄዱ ። ከስልማት እስከ ጳፉ ድረስ ደሴቲቱን ሁሉ ዞሩ ።

፪ : የቆጵሮስ አገረ ገዥና ጠንቋዩ ።
የሐዋ. ፲፫ : ፮ - ፲፪ ።

በጳጳሱ አስተዋይ የሆነ ሮማዊ አገረ ገዥ ፡ ሰርግዮስ ጳውሎስ ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ከእነርሱ ሊሰማ ፈልጎ አስጠራቸው ። በርያሱስ የሚሉት አንድ አይሁዳዊ ጠንቋ ይና ሐሰተኛ ነቢይ ግን ፡ በክርስቶስ እንዳ ያምን አገረ ገዥን ሊያጣም ፈልጎ ተቃ ወማቸው ። ጳውሎስ የተባለው ሳውልም መንፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ትኩር ብሎ በመመልከት ፡ «አንተ ተንኩል ሁሉ የሞ ላብህ ፡ የዲያብሎስ ልጅ ፡ የጽድቅም ሁሉ ጠላት ፡ የቀናውን የጌታን መንገድ ከማጣ መም አታርፍም? አሁንም እነሆ ፡ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት ፡ እስከ ጊዜውም ዕውር ትሆናለህ» አለው ። ያን ጊዜም ጨለማ ወደቀበት ፡ እየዞረም የሚመራ ውን ፈለገ ። አገረ ገዥም ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተገርሞ አመነ ።

፫ : ከቆጵሮስ ወደ ገላትያ መጓዙ ።
የሐዋ. ፲፫ : ፲፫ - ፲፪ ።

ጳውሎስም ፡ ወንጌል ወዳልደረሳቸው አገ ሮች እንዲሄድ መጠራቱን ዐውቆ ፡ ከጓደኞቹ ጋር ተነሣ ፡ ባሕርንም በመሻገር በጽንፍል ወደ ሆነች ወደብ ወደ ጴርጌን መጣ ። ነገር ግን ማርቆስ ከእነርሱ ተለይቶ ከዚያ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ ። ጳውሎስና በርናባስም አስቸጋሪ በሆነ ፡ ወንበደዎች በሚሸምቁበት አቀባት በኩል ፡ አንጸኪያ ወደ ተባለች የጳስድያ ዋና ከተማ ተጓዙ ። ጳስድያና ሊቃእንያ የተባሉት ተራራማዎች አገሮች ገላትያ በተባለው የሮሜ መንግሥት አውራጃ ውስጥ ይገኙ ነበር ።

፬ : የአሕዛብ* ሰዎች ወንጌልን መቀበል ።
የሐዋ. ፲፫ : ፲፬ - ፲፬ ።

ጳውሎስ ሲጓዝ በደረሰባቸው አገሮች ሁሉ ፡ ልዩ ልዩ ባሕልና ሃይማኖት ቋን

ቋም ያላቸው ሕዝቦች ምንም ቢኖሩ ፡ ሳይዘገይ ወንጌልን የሚሰብክበት መንገድ ተዘጋጅቶ ቁየው ። ምክንያቱም ፡ በሮሜ መንግሥት ሥር ጭው ይተዳደሩ በነበሩ አገሮች ሁሉ ፡ የተግሩት ሰዎች የግሪክን ቋንቋ ዐውቁ ። ከዚህም በላይ ደግሞ ፡ በብዙ ከተማ ፡ ጠዎች ሌሎች ሰዎች ከአይሁድ ጋር የሚሰበኩባቸው የአይሁድ ምክራቦች ይገኙ ነበር ። በግሪክ ቋንቋ የተተረጎሙ የኦሪትና የነቢያት መጻሕፍትም በሰንበት በሰንበት በእነዚህ ምክራቦች ይነበቡ ነበር ። ጳውሎስም ራሱ የጠርሴስ ሰው በመሆኑ ግሪክን የሚያውቅ አይሁዳዊ መምህር ስለነበረ ፡ በእነዚህ ምክራቦች ለመስበክ የበቃ ሆኖ ተገኘ ።

እንዲሁ በጳስድያ ወዳለቸው ወደ አንጸኪያ ከተማ እንደ ደረሰ በዋለው ሰንበት ከበርናባስ ጋር ወደ አይሁድ ምክራብ ገብቶ ተቀመጠ ። በዚያም ከተሰበሰቡት አይሁድ ሌላ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ከአሕዛብ ወገን የነበሩ ሰዎች እንደ ነበሩ አየ። ከኦሪትና ከነቢያት መጻሕፍትም ከተነበበ በኋላ የምክራብ አለቶች ፡ እንግዶች የሆኑትን መምህራን አይተው ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡ ሕዝብን የሚመክር ቃል እንዳላችሁ ተናገሩ» ብለው ላኩባቸው ። በዚህም ጊዜ ጳውሎስ ተነሣና በእጁ ጠቅሶ ፡ «የእስራኤል ሰዎችና እግዚአብሔርን የምትፈሩት ሆይ ፡ ስ» በማለት እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ መርጦ እንደመራ ፡ ዳዊት የተባለውንም ንጉሥ እንደሰጣቸው ካሳሰበ በኋላ ፡ «ከዚህም ሰው ከዳዊት ዘር እግዚአብሔር እንደ ተሰፋው ቃል ለእስራኤል መድኃኒትን እርሱም አያሱስን አመጣ» ብሎ ስብከቱን ጀመረ። ሁሉም ጸጥ ብለው ሲሰሙ ፡ ኢየሱስ ፡ በነቢያት መጻሕፍት ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ሞቶ እንደ ተነግ ካስረዳቸው በኋላ ፡

«የዚህ የመዳን ቃል ለእናንተ ተላክ ። እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ፡ በእርሱ በኩል የጎጠኑት ሥርየት እንዲነገርላችሁ ፡ በሙሴም ሕግ ትጻድቁበት ዘንድ ከማይቻላችሁ ሁሉ ያመነ ሁሉ በእርሱ እንዲጻድቅ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን» አለ ። ከአለማመንና የእግዚአብሔርን ቃል ከመናቅ በማስጠንቀቅ አበቃ ።

ከምክራቡም በወጡ ጊዜ በሚመጣው ሰንበት እንደገና እንዲነግሩአቸው ሐዋርያትን ለመኑ ። ከአይሁድና ወደ ይሁዲነት ከገቡት ሰዎችም ብዙዎቹ ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሉ ። እነርሱም በእግዚአብሔር ጸጋ ጸንተው እንዲኖሩ አስረዱአቸው ።

በሁለተኛውም ሰንበት ከጥቂቶች በቀር የከተማዬቱ ሰው ሁሉ ተሰበሰበ ። ያላመኑት አይሁድም የሕዝብን ብዛት ሲመለከቱ በቅንዓት ተሞልተው እየተሳደዱ የጳውሎስን ቃል ተቃወሙ ። እርሱና በርናባስም ፡ «የእግዚአብሔር ቃል አስቀድሞ ለእናንተ እንዲነገር ያስፈልጋል ፤ ከገፋችሁትና የዘላለም ሕይወት እንዳይገባችሁ በራሳችሁ ከፈረዳችሁ ግን ፡ እነሆ ወደ አሕዛብ ዘወር እንላለን» አሉ ።

አሕዛቡም ደስ አላቸው ፤ ለዘላለም ሕይወትም የተዘጋጁ ሁሉ አመኑ ፤ የጌታም ቃል በዚያ አገር ሁሉ ተስፋፋ ። የተቃወሙአቸው አይሁድ ግን በሐዋርያት ላይ ስደትን አስነሡ ፤ ባለ ሥልጣናቸው ታውከው ከአገራቸው አወጡአቸው ። ሐዋርያት ግን የኢየሱስን ቃል በማሰብ የእግራቸውን ትቢያ አራግፈው ወደ ኢቆንዮን ሄዱ ። በአንጸኪያ የነበሩት ደቀ መዛሙር ትም ደስታና መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ።

ወደ ኢቆንዮንም በገቡ ጊዜ ሐዋርያት በአንጸኪያ እንዳደረጉ ወደ ምክራብ ገብ

ተው ፡ ብዙዎች እስኪያምኑ ድረስ ተናገሩ ። ነገር ግን ተቃዋሚዎች ሊወግሩአቸው ባሰቡ ጊዜ ልስጥራንና ደርቤን የሚባሉት ከተሞች ወዳሉበት ወደ ሊቃእንያ ሸሹ ፤ እየዞሩም ጣታትን በሚያመልኩ ሊቃእናውያን መካከል ወንጌልን ሰበኩ ።

፭ ፡ በክብር ሆነ በውርደትም መጽናት ።
የሐዋ. ፲፬ : ፳ - ፳ ።

በልስጥራንም ጳውሎስ ለሕዝቡ ሲሰብክ ሳለ ፡ ከቶ በእግሩ ተራምዶ የማያውቅ አንድ ሰው በዚያ ተቀምጦ ይሰማ ነበር ። ጳውሎስም ሲመለከተው እንዲድን እምነት እንዳለው አየና ፡ «ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም» አለው ። ብድግ ብሎም ቆመ ፡ ወዲያና ወዲህም ተመላለሰ ። ሕዝቡም በሊቃእንያ ቋንቋ እየጮኹ ፡ «አማልክት ፡ ሰዎችን መስለው ወደ እኛ ወርደዋል» አሉ ። በርናባስም በዋናው በሚያመልኩት ሰም ድያ አሉት ፤ በመናገር ዋና የነበረውን ጳውሎስንም ፡ ሄርሜን የተባለው የድያ መልእክተኛ አሉት ። ወዲያውም የድያ ካህን ኮርማዎችንና የአበባ አክሊሎችን አምጥቶ ከሕዝቡ ጋር በማበር ሊሠዋላቸው ወደደ ።

ሐዋርያት ግን ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡም መካከል ሮጡ ፤ እየጮኹም ፡ «እናንተ ሰዎች ይህን ስለ ምን ታደርጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ ሰዎች ነን፤ ከዚህም ከንቱ ነገር የሁሉ ፈጣሪ ወደ ሆነው ወደ ሕያው እግዚአብሔር ዘወር እንድትሉ የምሥራችን እንሰብካለን ። እርሱም መልካም ሥራ እየሠራ ፡ ከሰማይ ዝናብን ፡ ፍሬ የሚሆንበትንም ወራት ሲሰጠን ፡ ልባችንንም በመብልና በደስታ ሲሞላው ራሱን ያለ ምስክር አልተወም» በማለት እንዳይሠወላቸው በብርቱ ጥረት አስተዉ ።

ከአንጻሪያና ከኢቆንዮን የመጡ አይሁድ ግን ሕዝቡን አባብለው ጳውሎስን ወገኑ ፡ የሞተም መስሎአቸው ከከተማ ወደ ውጭ ጉተቱት ። ነገር ግን በደቀ መዛሙርት ተከብቦ ሳለ ከዚያ ተነሣ ፡ ወደ ከተማም ገባ ። በማግሥቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ወጣ ። በዚያም ብዙዎች እስኪያምኑ ድረስ ወንጌልን ሰበኩ ።

፮ ፡ በየቤተ ክርስቲያን የሽማግሌዎች መሾም ። የሐዋ. ፲፬ ፡ ፳፩ - ፳፮ ።

ከዚያም በኋላ ወደ ልስጥራንና ወደ ኢቆንዮን ወደ አንጻሪያም ተመልሰው በእያንዳንዱ ሥፍራ የሚገኙትን ደቀ መዛሙርት

በማጽናናት ፡ «ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንድንገባ ያስፈልገናል» እያሉ በግሪኮች ጸንተው እንዲኖሩ ይመክሩአቸው ነበር ። እየጸመና እየጸለዩም በየቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎችን ከሾሙ በኋላ ላሙኑበት ለጌታ አደራ ሰጥተዋቸው ሄዱ ።

ወደ ባሕር ዳርም ሲመለሱ በዴርጌን ቃሉን ሰበኩ ። ከዚያም አልፎ አጣልያ በሚባለው ወደብ መርከብን አግኝተው ፡ ስለ ፈጸሙት ሥራ ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ወደ ተሰጡበት ወደ ሶርያ አንጻሪያ መጡ ። ደቀ መዛሙርቱንም ሰብስበው እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ስላደረገው ሁሉ ተናገሩ ።

* * *

እግዚአብሔር... በእኛ የማስታረቅ ቃል አኖረ።... ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን ። የቆ. ፩ ፡ ፲፬ ፡ ፳ ።

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፈልገናል ። የሐዋ. ፲፬ ፡ ፳፩ ፡ ፳፪ ።

ለእግዚአብሔርና ያንጻችሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ መከከል ርስትን ይሰጣችሁ ዘንድ ለሚችል ለጸጋው ቃል አደራ ሰጥቻችኋለሁ ። የሐዋ. ፳ ፡ ፳፪ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ለ ፡ በርናባስና ሳውልን ለይቶ እንዲላኩ ያዘዘ ግን ነው ?
- ፪ ፡ በጳጳ በክርስቶስ ያመነ ግን ነበረ ?
- ፫ ፡ አይሁድ ወንጌልን በተቃወሙ ጊዜ ሐዋርያት ምን አሉ ?
- ፬ ፡ የልስጥራን ሰዎች ሊሠውላቸው በወደዱ ጊዜ ሐዋርያት ምን አደረጉ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ የበጎነትንም ፈቃድ ሁሉ የእምነትንም ሥራ በጎይል ትረጽምልን ዘንድ እንለምንሃለን ። አሚን ። ከዩ ተሰ. ፩ ፡ ፲፩ ፡ ፲ዩ ።

* በመጽሐፍ ቅዱስ «እስካሁን» የሚለው ቃል ፡ አይሁድ ያልሆነት ሕዝቦች ሁሉ ግለት ነው ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

የቤተ ክርስቲያን ጉባዔ ።

የግዝረት ወገን ስለሰነሡት ክርክር የተሰጠው ውሳኔ ። የሐዋ. ፲፭ ፡ ፲፯ ።

፩ ፡ ክርክር በአንጻሪያ ። የሐዋ. ፲፬ ፡ ፳፯ - ፲፭ ፡ ፲፯ ፡ ፲፯ ።

ጳውሎስና በርናባስ በአንጻሪያ ለሚገኙ ወንድሞች ፡ እግዚአብሔር ለአሕዛብ የሃይማኖትን በር እንደ ከፈተላቸውና ከገላትያ ሰዎች ብዙዎች እንዳመኑ በነገሩአቸው ጊዜ ፡ እነርሱ ራሳቸው ግሪኮች ነበሩና ደስ እያላቸው ሰሙ ። በዚያም ጊዜ ጴጥሮስ ወደ አንጻሪያ መጣና ፡ አስቀድሞ በኢየሱስ ስንት ላይ ሳለ ያየውን ራእይ ትዝ እያለው ከአሕዛብ ወገን ከነበሩት ወንድሞች ጋር በደስታ ይተባበርና ይበላ ነበር ።

እንደዚሁም በአንድነት ደስ ሲላቸው ፡ አንዳንዶች ከኢየሩሳሌምና ከይሁዳ መጥተው ፡ «እንደ ሙሴ ሥርዓት ካልተገረዛችሁ ልትድኑ አትችሉም» እያሉ ያስተምሩ ጀመር ። ጳውሎስና በርናባስ ተከራካሪ አቸው ፤ ጴጥሮስ ግን የሰውን ፊት ፈርቶ ካልተገረዙት ወንድሞች ተለየ ። ሌሎችም ከተገረዙት ወገን ፡ በርናባስም ስንኳ ከጴጥሮስ ጋር በዚህ ግብዝነት እስኪሳቡ ድረስ ክርክሩ እየጸና ሄደ ። ጳውሎስ ግን የወንጌል እውነት ጸንቶ እንዲኖር ይህን ሐሰተኛ ትምህርት መቃወም እንደሚገባ በማስተዋል ፡ ጴጥሮስን በሁሉ ፊት ገሥጸ፤ «እንተ አይሁዳዊ ሳለህ አይሁድ ባልሆኑት ኑሮ ከኖርህ ፡ እነርሱ በአይሁድ ኑሮ እንዲኖሩ እንዴት ግድ አልሃቸው ? እኛ በፍጥረት አይሁድ የሆንን በኢየሱስ ክርስ

ቶስ በማመን እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይደቅን ፡ እንደዚሁ ማንም በሕግ ሥራ ይማይጸድቅ ዐውቀናል ። ሰው የሚጸድቀው በሕግ በኩል ከሆነ እንኪያስ ክርክሩ ተከታይ ሆኖ ተሰማራል ። ጳውሎስ ፡ «እኛ የሆነን ነገር እውነተኛነት ራሱ ያውቅ ፤ ርና ቅን ወደ ሆነው መንገድ ተመለስ እስከ ሽማግሌናው ድረስም ጳውሎስ አክብሮ እንደ ወደደው በጸፈው መልኩ ስት ራሱ መስከረ ። (ዩ ጳጳ. ፫ ፡ ፲፭ ። ስለዚህ ክርክር ጳውሎስና በርናባስ እንዲሁም ሌሎች ወንድሞች ወደ ኢየሩሳሌም እንዲወጡ ተደረገ ። እንዲሁ ከአንኪያ ተነሥተው ፡ በየሥፍራው ያገኙቸው አብያተ ክርስቲያናት በመንገድ ገረዱአቸው በፊንቄና በሶርያ ሲያልፉ ፡ የሕዛብን መመለስ በመተረክ ወንድሞች ሁሉ ደስ አሰኙ ።

፪ ፡ የቤተ ክርስቲያን ጉባዔ በኢየሩሳሌም የሐዋ. ፲፭ ፡ ፱ - ፵፮ ።

ወደ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበ

አቸው ፡ እግዚአብሔርም በሂዱበት ሁሉ
ከእነርሱ ጋር ያደረገውን አወ። ከፊሪሳ
ውያን ወገን ያመኑት አንዳንዶች ግን ፡
«ከአሕዛብ የሚመለሱትን እንድትገርዙአ
ቸውና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ታዙአ
ቸው ዘንድ ይገባል» አሉ ።

ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ስለዚህ
ነገር ለመግከር ተሰበሰቡ ። ከብዙ ክርክ
ርም በኋላ ጴጥሮስ ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡
አሕዛብ በአፈ የወንጌልን ቃል ሰምተው
እንዲያምኑ እግዚአብሔር ከእናንተ እኔን
እንደ መረጠኝ ታውቃላችሁ ። ልብንም
የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ
ሰጠን ፡ መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰ
ከረላቸው ፡ ልባቸውንም በእምነት ሲያ
ነጻ በእኛና በእነርሱ መካከል አንዳች አል
ለየም ። እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸ
ከመው ያልቻልነውን የሕግ ቀንበር በደቀ
መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአ
ብሔርን ስለ ምን ትፈታተናላችሁ ? ነገር
ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ
እነርሱ ደግሞ እንድንደን እናምናለን»
አለ ።

ጉባዔውም ዝም አለ ። በርናባስና ጳው
ሎስም እግዚአብሔር በእጃቸው በአሕ
ዛብ መካከል ያደረገውን ምልክትና ድንቅ
ሁሉ ሲተርኩላቸው ዝም ብለው ይሰሙ
ነበር ። ከዚህም በኋላ የኢየሩሳሌም ቤተ
ክርስቲያን መሪ የሆነ ያዕቆብ* ፡ «ወንድ
ሞች ሆይ ፡ እግዚአብሔር ለስሙ የሚሆን
ወገን ከሕዝቦች ሁሉ ለመውሰድ እንደ
ጐብኘ ከስምዖን ሰምተናል ። ከዚህም ጋር
የነቢያት ቃል ይስማማል ። ስለዚህ ከአሕ
ዛብ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን አና
ስቸግራቸው ። ነገር ግን ከጣዖት ርዥነትና
ከዝሙት ከታነቀም ከደምም እንዲርቁ
እንጸፍላቸው» ብሎ የነገሩን ውሳኔ ሰጠ ።

ያን ጊዜም ትባዔው ስለ ተወሰነው
ሁሉ ምስክርነቱን ለሚሆኑትን ከዋናቸው
ሁለት ፡ ይሁኑ ሲላስን ከመረጡ በኋላ
እንዲህ የሚለብዳቤ ጻፉ ፡-

«ሐዋርያት ሽማግሌዎች ወንድሞ
ችም በአንዳንድ በሶርያ በኪልቅያም
ለሚኖሩ ከአገሪቱ ወገን ለሆኑ ወንድሞች
ሰላምታ ያቀርቡ ። ያላዘዘናቸው ሰዎች
ከእኛ ወጥተው ልትገረዙና ሕግን ልት
ጠብቁ ይገባችኋል ብለው ልባችሁን እያ
ወኩ በቃል እገጃውጡአችሁ ስለ ሰማን ፡
ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስም
ነፍሳቸውን ከሕግ ከምንወዳቸው ከበር
ናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን
ሰዎች ፡ ይሁኑ ሲላስን ፡ ወደ እናንተ
እንድንልክ በእርሱ ልብ ሆነን ፈቀድን ።
ለጣዖት ከተሠዋ ከደምም ፡ ከታነቀም ፡
ከዝሙትም እንገርቁ ፡ ከዚህ ከሚያስፈ
ልገው በቀር ሕሽክም እንዳንጭንባ
ችሁ እኛና መንግሥት ቅዱስ ፈቅደናልና ፤
ጤና ይስጣችሁ።

የተላኩትም ቅድስተው ወደ አንጾኪያ
ወረዱ ፤ ወንድሞችንም ሰብስበው ደብዳ
ቤውን ሰጡአቸው ። ባነበቡትም ጊዜ ከም
ክሩ የተነሣ ደስታላቸው ። ይሁኑና ሲላ
ስም በብዙ ቃል ጠረው አጸኑአቸው ።

፫ ፡ ወደ ገላትያ ሰዎች የተጻፈ መልእክት ።

ቤተ ክርስቲያን በጉባዔ ያደረገችው
ውሳኔ ምንም ግልጽ ቢሆን ከግዝረት ወገን
የነበሩት ሐሰተኛ ወንድሞች ጳውሎስን
በደረሰበት እየቆይተው ፡- ጳውሎስ እው
ነተኛ ሐዋርያት ለምና አትሰሙት ፡
ካልተገረዛችሁ ሲንም ሕግ ካልጠበቃ
ችሁ አትድኑም እያሉ ከአሕዛብ በክርስ
ቶስ ያመኑትን ሰዎች ያውኩአቸው ነበር ።

እንደዚሁ በገላትያ የነበሩት በዚህ ሐሰ
ተኛ ማባበል እንደ ተታለሉ ጳውሎስ
በሰማ ጊዜ ፡ ከእርሱ ጋር የነበሩትን ሰብ
ስቦ ደብዳቤ ጻፈላቸው ። ሲጽፍም ፡ እርሱ
የሰበከላቸው ወንጌል ከኢየሱስ ክርስቶስ
እንጂ ከሰው እንዳልተሰጠ እያስረዳ ስለ
ራሱ መጠራት ነገራቸው ።

(ገላ. ፩ ፡ ፩ - ፪ ፡ ፲ ።)

ብዙ ማስረጃና ምሳሌ እየጨመረ ፡ እግ
ዚአብሔር ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን በመ
ላክ የሚያምኑበትን ከሕግ እርግማን እንዳ
ዳነ እንጂ ፡ ማንም ሕግን በመጠበቅ ራሱን
እንደማያደን አስረዳ ። በልጁም በማመን
የእግዚአብሔር ልጆች ለሆኑት ሁሉ መን

(ከገላ. ፫ ፡ ፪ ፡ ፭ ።)

ፈስ ቅዱስ ተሰጥቶአቸዋልና ፡ በእርሱ እየ
ተመሩ መልካም የሆነውን «የመንፈስን
ፍሬ» እያፈሩ ፡ ክፉ የሆነውን «የሥጋ
ሥራ» እንዳይሠሩ አሳሰበ ። «የመንፈስ
ፍሬ ፍቅር ፡ ደስታ ፡ ሰላም ፡ ትዕግሥት ፡
ቸርነት ፡ በጎነት ፡ እምነት ፡ የውሃት ፡
ራስን መግዛት ነው» አለ ።

በመጨረሻም ፡ «በክርስቶስ ኢየሱስ
አዲስ ፍጥረት መሆን ይጠቅማል እንጂ
መገረዝ ቢሆን ወይም አለመገረዝ አይጠ
ቅምም ። በዚህም ሥርዓት በሚመላለሱ
ሁሉ ላይ ሰላምና ምሕረት ይሁን» ብሎ
መልእክቱን ላከ ። (ገላ. ፮ ፡ ፲፭ ፡ ፲፮ ።)

* * *

በክርስቶስ ኢየሱስ ሆኖ ፡ በፍቅር የሚሠራ እምነት እንጂ
መገረዝ ቢሆን ወይም አለመገረዝ አይጠቅምም ።
ገላ. ፭ ፡ ፮ ።

ጽድቅ በሕግ በኩል ከሆነ እንኪያስ ክርስቶስ በከንቱ
ሞተ ። ገላ. ፪ ፡ ፳፩ ።

የመንፈስ ፍሬ ፍቅር ፡ ደስታ ፡ ሰላም ፡ ትዕግሥት ፡ ቸር
ነት ፡ በጎነት ፡ እምነት ፡ የውሃት ፡ ራስን መግዛት ነው።
ገላ. ፭ ፡ ፳፪ ፡ ፳፫ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ከይሁዳ ወደ አንጾኪያ የወረዱ አያሌ ሰዎች ምን በማለት ክርክ
ርን አስነሱ ?
፪ ፡ ክርክሩስ እየጸና በሂደ ጊዜ ምን ተደረገ ?
፫ ፡ ጴጥሮስ በጉባዔው ሲናገር ምን ነገር አሳሰባቸው ?
፬ ፡ ጳውሎስ ወደ ገላትያ ሰዎች የጻፈላቸው በምን ምክንያት ነበር ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በአንድ ልብ ሆነን በአንድ አፍ እግዚአ
ብሔርን እንድናከብር ፡ እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ
ፈቃድ እርስ በርሳችን በአንድ አሳብ መሆንን
እንድትሰጠን እንለምንሃለን ፡ አሚን ።

ከሮሜ ፲፭ ፡ ፭ ፡ ፮ ።

* ግር. ፮ ፡ ፫ ፡ ፩ ቀር. ፲፭ ፡ ፮ ፡ የሐዋ. ፲፪ ፡ ፲፯ ፡ ገላ. ፩ ፡ ፲፱ ፡ ያዕ. ፩ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

የሐዋርያው ጳውሎስ ሁለተኛ ጉዞ ።

የፊልጵስዮስ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፴፮ - ፲፯ ፡ ፵ ።

፩ ፡ የገላትያን አብያተ ክርስቲያናት ገብኛ ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፴፮ - ፲፯ ፡ ፫ ።

ጥቂት ቀን በአንጾኪያ ከቄዩ በኋላ ጳውሎስ በርናባስን ፡ «የጌታን ቃል ወደ ተናገርን ባቸው ከተማዎች ተመልሰን ወንድሞችን እንገብኛቸው» አለው ። በርናባስም ተስማምቶ ማርቆስን ከእነርሱ ጋር ለመውሰድ ወደደ ። ጳውሎስ ግን ፡ «ከእኛ ጋር ወደ ሥራ ከመምጣት የተለየን ስለ ሆነ አይሆንም» አለ ። በዚህም ነገር ካለመስማማታቸው የተነሣ ተለያዩ ፤ በርናባስም ማርቆስን ይዞ ወደ ቆጵሮስ ሄደ ፡ ጳውሎስ ግን ሲላስን መረጠ ። ወንድሞችም ለእግግ ዘላቂ ጸጋ አደራ ከሰጡት በኋላ ተነሣ ፡ በሶርያና በኪልቅያ እየዞረ አብያተ ክርስቲያናትን ካጽናና በኋላ ተራሮችን ተሻግሮ ወደ ገላትያ ከተማዎች ወደ ደርቤ ነና ወደ ልስጥራን ደረሰ ።

በዚያም ፡ በልስጥራንና በኢቆንዮን የነበሩ ወንድሞች የመስከረሉት ጢሞቴዎስ የተባለ አንድ ወጣት ደቀ መዝሙር ነበረ። እርሱም ከሕፃንነቱ ጀምሮ ኤውንቄና

ሎይድ ከተባሉት አይሁዳውያን ከሆኑት እናቴና አያቱ ቅዱሳን መጻሕፍትን የተማረ ፡ እንደ እነርሱም ግብዝነት በሌለበት እምነት ከጳውሎስ የሰማውን የወንጌል ቃል የተቀበለ ነበረ ። ጳውሎስም ይህ ከእርሱ ጋር እንዲሄድ ወደደ ።

(ዜጢዋ. ል ፡ ፳፯ ፡ ፲፮ ።)

፪ ፡ ከገላትያ ወደ መቄዶንያ ተመራ ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፬ - ፲፱ ።

ከኢየሩሳሌም ጉዳይ የተላከውን ደብዳቤ በገላትያ ለተገኙት አብያተ ክርስቲያናት ሰጥተው ከገቡበት በኋላ ፡ በእድገታቸው እየተደሰቱ ወደ እስያ አውራጃ ለመሄድ ወደዱ ። መንፈስ ቅዱስም ቃሉን በዚያ እንዳይናገሩ ስለ ከለከላቸው ወደ ቢታንያ ለመሄድ ሞከሩ ። እንደገናም ስለ ከለከላቸው ፡ በባሕር ዳር ወዳለው ጢሮ አዳ ወደ ተባለች ከተማ ወረዱ ። በዚያም ሳሉ ራእይ ለጳውሎስ በሌሊት ታየው ፡ በራእዩም አንድ የመቄዶንያ ሰው ቆሞ ፡ ወደ መቄዶንያ ተሻገርና እርዳን እያለ ሲለምነው አየ ። ወዲያውም ተነሡ ፡ በጢሮ አዳ ካገኙት ሉቃስ* ከተባለ ግሪካዊ ባለ

መድኃኒት ጋርም በመርከብ ወደ መቄዶንያ ተሻግረው ፡ የወረዳ ዋና ከተማ ወደ ሆነች ወደ ፊልጵስዮስ ተጓዙ ።

፫ ፡ በፊልጵስዮስ ቤተ ክርስቲያንን ተከለ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፮ ።

በፊልጵስዮስ የአይሁድ ምክራብ ምንም ባይገኝ ፡ ከከተማ በር ውጭ በወንዝ አጠገብ እግዚአብሔርን የሚፈሩ አንዳንዶች ሴቶች የሚሰበሰቡበት አንድ የጸሎት ሥፍራ ነበረ ። በሰንበት ቀንም ጳውሎስና ጓደኞቹ ወደዚያ የጸሎት ሥፍራ ወጡ ። በዚያም ተቀምጠው ለተሰበሰቡት ሴቶች ተናገሩ ። በእስያ ከነበረች ከተማ ከትያጥሮን የመጣች ቀይ ሐር የምትሸጥ ልድያ የተባለች ሴት በደስታ ሰማች ፡ ቃሉንም እንድትቀበል ጌታ ልብዋን ከፈተላት ። እርስዋና ቤተ ሰዎችዋም ከተጠመቁ በኋላ ጳውሎስንና ጓደኞቹን ፡ «በጌታ የማምን መሆኔን ከተረዳችሁልኝ ወደ ቤቴ ገብታችሁ ኑ» ብላ ለመነቻቸው ፡ አስገደደቻቸውም ። ሌሎችም ደግሞ ፡ ወንዶችና ሴቶች በክርስቶስ አምነው እንደ ተጨመሩ ፡ ከብዙ ጊዜ በኋላ ጳውሎስ በጻፈላቸው መልእክት እንዲህ ብሎ በመጻፉ ይታያል ፤ «ከፈተኛው ቀን እስከ ዛሬ ድረስ ወንጌልን በመስበክ አብራችሁ ስለ ሠራችሁ ፡ ባሰብኳችሁ ጊዜ ሁሉ አምላኬን አመሰግናለሁ ። በልቤም ትኖራላችሁ ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅር ሁላችሁን እንዴት እንደምናፍቃችሁ እግዚአብሔር ምስክራ ነው ።»

(ፊልጵ. ፩ ፡ ፩ - ፳ ፡ ፩ - ፫ ።)

፬ ፡ ተገርፎ ታሠረ ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፲፮ - ፵ ።

እንዲሁም በደስታ አብረው በወንጌል ሲሠሩ ሳሉ ወደ ጸሎት ሥፍራ በሚመላለሱበት ጊዜ ሁሉ የምዋርተኝነት መንፈስ

የነበረባት አንዲት ገረድ እየተከታተለች «የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ ይዘሁ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎናቸው» እያለች ትጮኽ ነበር ። ጳውሎስ ግን ተቸገረና ከዕለታት አንድ ቀን ዘመብሎ ርኩሱን መንፈስ ፡ «ከእርስዋ እንትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዝግለሁ አለው ፤ በዚያም ሰዓት ወጣ ።

ነገር ግን እየጠነቁለች ብዙ ትርፍ ታጣላቸው ስለ ነበረች ጌቶችዋ በመዳን ተቁጡ ። ጳውሎስንና ሲላስንም ይዘ በሹማምንት ፈት እያሳጡአቸው ለመጠገን ጀል ወደ ገበያ ጉትተው ፡ «እነዚህ ሰዎች አይሁድ ሆነው ከተማችንን እጅግ ያናጣሉ ። ለእኛም ለርማውያን ያልተፈቀዱን ልማዶች ይናገራሉ» አሉ ። ስለሆነም አብረው ተነሡባቸው ፡ ገዢዎቹም ልብሳቸውን ገፈው በበትር እንዲመጡቸው አዘዙ ። በብዙ ከደበደቡአቸው ላም ወደ ወገኒ ጣሉአቸው ፤ የወገኒውን ጠባቂ ተጠንቅቆ እንዲጠብቃቸው ዘት ። እርሱም ወደ ውስጠኛው ወገኒ ጠረቃቸው ፡ እግራቸውንም በግንድ አጣጠረቃቸው ።

በመንፈቀ ሌሊት ግን ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ እግዚአብሔርን በዜማ ያወግኑ ነበር ። እሥረኞችም ያዳምጡአቸው ነበር ። ድንገትም የወገኒው መሠረት ከኗወጥ ድረስ የምድር መንቀጥቀጥ ሆኖ ደጆቹም ሁሉ ተከፈቱ ፡ የሁሉም እሥረተፈታ ።

የወገኒውም ጠባቂ ከእንቅልፍ ነቅቶ የወገኒው ደጆች ተከፍተው ባዩ ጊዜ እሥረኞች ያመለጡ መስሎት ራሱን ለመደል ሰይፉን መዘዘ ። ጳውሎስ ግን ፡ «ሆኑ ሆኑ ከዚህ አለንና በራስህ ላይ ክፉ ነህ አታድርግ» ብሎ ጮኸ ። ጠባቂው መብራትን ለምኖ ገባ ፡ እየተንቀጠቀጠ

ከጳውሎስና ከሲላስ ፊት ተደፋ ፡ ወደ ውጭም አውጥቶ ፡ «ጌቶች ሆይ ፡ እንድ ድን ምን ማድረግ ይገባኛል?» አላቸው ። እነርሱም ፡ «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ» አሉት ። ለእርሱና በቤተሰብም ላሉት ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩ ። በዚያችም ሰዓት በሌሊት ወስዶ ቀስላቸውን አጠበላቸው ፤ ያን ጊዜውንም እርሱና ቤተ ሰዎቹም ሁሉ ተጠመቁ ። ወደ ቤተሰብ አውጥቶ ማዕድ አቀረበላቸው ፤ በእግዚአብሔርም ስላመነ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር ሐሜት አደረገ ።

በነጋም ጊዜ ጸዎቹ እንዲፈቱ አዘዙ ። ጳውሎስ ግን ፡ «ኮሚ ሰዎች* ስንሆን ያለ ፍርድ በሕዝብ ፊት ደብድበው በወገኒ ጣሉን ፤ አሁንም በሥውር ይጥሉናልን? አይሆንም» አለ። ገዢዎቹ ፡ «ኮሚ ነኝ የሚባል መብትያላቸው ሰዎች መሆናቸውን ባወቁ ጊዜ ደነገቡ ፤ መጥተውም ማለዳላቸው ፤ ወገኒውም አውጥተው ከከተማ እንዲሁ ለመኑላቸው ። እነርሱም ወደ ልድያጌት ገቡ ፤ በዚያም የተሰበሰቡትን ወገኖች አጽናኑላቸውና ሄዱ ።

* * *

ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ ፡ ጭስ ጭንቀት ፡ ወይስ ስደት ፡ ወይስ ረኅብ ፡ ወይስ ራቂትነት ፡ ወይስ ፍርገት ፡ ወይስ ሰይፍ ነውን? ... በዚያም ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን ።

ኮሚ ፩ ፡ ፳ ፡ ፱፯ ።

በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ ።

የሐዋ. ፳ ፡ ፱፩ ።

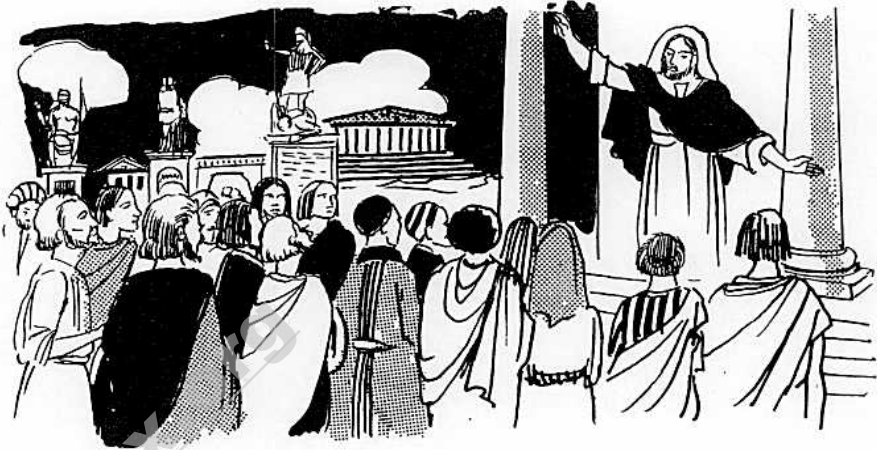
* * *

ጥያቄ ፡ ስ፡ በሁለተኛ ጉዞው የጳውሎስ ጓደኞች እነማን ነጩ? ም ፡ ወደ መቆዶንያ እንዲሄዱ በምን ዐወቁ? ፫ ፡ በፊልጵስቱስ መጀመሪያ ያመነች ማን ነበረች? ፬ ፡ በሐዋርያት ላይ ምን ሐሰተኛ ክስ ደረሰ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ለክብርህ የሚሆን ከልጅህ ከእጩስ ክርስቶስ የሚገኝ የጽድቅ ፍሬ እንዲሞላለን ፡ ፍቅራችን በዕውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ እንለምንሃለን ፡ አሚን ።

ከፊልጵ. ፩ ፡ ፱ - ፲፩ ።

* የሐዋርያት ሥራን የጸፈው ሉቃስ ስለ ሆነ ፡ «እነርሱ» የሚለው «እኛ» ወደሚለው ቃል ተለውጦ ሲገኝ ሉቃስ አብሮ እንዳለ ያስረዳል ።
* የኮሚ መንግሥት ፡ በሚገዛው እገር ላይ ለሚኖሩት ለእንዳንድ ሰዎች ፡ «ኮሚ ነኝ» የሚባል መብት ይሸልሙ ወይም ይሸጡ ነበር ። ይህ መብት ያላቸውም ፡ ሳይፈረድባቸው አይፈረጉም ነበር ።

ምዕራፍ ፱፮ ።

ጳውሎስ በተሰሎንቄ ፡ በቤርያ ፡ በአቴናም ።

የሐዋ. ፲፯ ።

፩ ፡ በተሰሎንቄ ቤተ ክርስቲያንን ተከለ ።
የሐዋ. ፲፯ ፡ ፩ - ፲ ፡ ፩ ተሰ. ፩ ፡ ፩ - ፪ ፡ ፲፪ ።

ጳውሎስና ሲላስ ከፊልጵስቱስ ተነሥተው ፡ የመቆዶንያ ዋና ከተማ ወደ ሆነችው ወደ ተሰሎንቄ ገቡ ። በዚያም ፡ ምንም እንኳ በፊልጵስቱስ ብዙ መከራ የተቀበሉ ቢሆኑም ፡ ከእግዚአብሔር በተሰጣቸው ድፍረት ወንጌልን መናገር አልፈሩምና ጳውሎስ እንደ ልማዱ በምክራብ ገብቶ በየሰንበቱ ሊሰብክ ጀመረ ። እርሱም ከነቢያት መጻሕፍት በመጥቀስ ፡ ክርስቶስ መከራ መቀበል እንዳለበትና ከሙታን መነሣት እንደሚገባው እያሰረዳ ፡ «ይህ እኔ የምሰብክላችሁ ኢየሱስ ፡ እርሱ ትንቢት የተነገረለት ክርስቶስ ነው» ሲል ፡ ከአይሁድ አንዳንዶች ፡ ከግሪክ ሰዎችም ብዙዎች አምነው ከእርሱና ከሲላስ ጋር ተባበሩ ። የወንጌልንም ቃል ከሰሙ አረማውያን ብዙዎች ከጣዖታት ወደ እግዚአብሔር ዘወር በማለት ፡ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን የክብሩን መገለጥ እየተጠባበቁ በዙሪ

ያቸው ላሉት ሁሉ መድኃኒትነቱን ያወሩ ጀመር ። ጳውሎስና ሲላስም በየዋህነት በመካከላቸው ሲኖሩ ፡ ለእያንዳንዱ ልጆቹ እንደሚያስብ አባት ሆነው ፡ ወደ መንግሥቱና ወደ ክብሩ ለጠራቸው ለእግዚአብሔር እንደሚገባ እንዲመላለሱ ይመክሩላቸው ነበር ። ይህንም ሁሉ ሲያደርጉ ፡ በአንዳቸው እንኳ እንዳይከብዱ እየተጠነቀቁ ሌሊቱን ጭምር በመትጋት በእጃቸው ሥራ የዕለት ምግባቸውን ያገኙ ነበር ። አንድ ሁለት ጊዜም የሚገባ እርዳታ በፊልጵስቱስ ከሚገኙ ወዳጆቹ ቢደርስ ፡ ጳውሎስ በጌታ ደስ እያለው በምስጋና ይህን የፍቅራቸውን ምልክት ተቀበለ ።

ያለመነት አይሁድ ግን በዚህ የወንጌል መስፋፋት ቀንተው ከሥራ ፈቶች ክፉ ሰዎችን በማስነሣት ከተማዬቱን አወኩ ፡ ጳውሎስንና ሲላስን ወደ ሕዝብ ለማወጣት ፡ በእንግድነት ወደ ተቀበላቸው ኢያሱስ ወደሚባለው ሰው ቤት ሄዱ ። ባላገኙ

አቸውም ጊዜ ኢያሶንንና አንዳንዶች ወንድሞችን ወደ ሹማምንቱ በመጉተት፤ «እነዚህ ዓለምን ያወኩ ወደዚህ ደግሞ መጥተዋል፤ ኢያሶንም ተቀብሎአቸዋል፤ እነርሱም ሁሉ፡- ኢየሱስ የሚሉት ሌላ ንጉሥ አለ እያሉ የቄሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ» ብለው ጮኹ። ሹማምንቱም ስለ ታወኩ ኢያሶንንና ሌሎቹንም ዋስ አስጠርተው ለቀቁአቸው። ይህም ሁሉ በሆነ ጊዜ ወንድሞች ጳውሎስንና ሲላስን ደብቀው በሌሊት ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው።

፪፡ በቤርያ ቤተ ክርስቲያንን ተከለ።
የሐዋ. ፲፯፡፲-፲፮፡፩ተ.፪፡፲፯-፫፡፳።
እንደዚሁም ከተሰሎንቄ ደቀ መዛሙርቱ በድንገት በመነጠቃቸው ምንም ማዘናቸው ባይቀር፡ ወደ ቤርያ ምክራብ ገብተው ተናገሩ። የቤርያም አይሁድ በተሰሎንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ልበ ሰፊዎች ነበሩና፡ ነገሩ እንደዚህ ይሆንን? ብለው ዕለት ዕለት የነበሩትን መጻሕፍት በመመርመር የሰሙትን የወንጌል ቃል በሙሉ ፈቃድ ተቀበሉ። አይሁድ ብቻ ሳይሆኑ ብዙዎች ግሪኮችም በክርስቶስ አመኑ። የተሰሎንቄ አይሁድ ግን ጳውሎስን በቀጣ ወደዚያ ተከትለው ሕዝቡን አወኩ። ይህም ሲሆን ወንድሞቹ ጳውሎስን እስከ ባሕር ዳር ድረስ ላኩት። ሲላስና ጢሞቴዎስ ግን በቤርያ ቀሩ።
ጳውሎስም ወደ ተሰሎንቄ ለመመለስ ምንም ቢመኝ ሊሳካለት አልተቻለምና የሸኙት ወንድሞች እስከ አቴና ድረስ በመርከብ አደረሱት። ወደ ቤርያ እንዲመለሱ ሲያሰናብታቸው፡- ጢሞቴዎስ፡ በደረሰባቸው መከራ እንዲያጸናቸው ወደ ተሰሎንቄ ደቀ መዛሙርት ይሄድ፤ ነገር ግን እንደሚቻል እርሱና ሲላስ በፍጥነት ወደ እኔ ይምጡ ብሎ ብቻውን በአቴና ቀረ።

፫፡ በአቴና ለጳውሎስ መሰከረ።
የሐዋ. ፲፯፡፲፮-፳፱።
በዚያን ዘመን ጳውሎስናና በትምህርት ከሌሎች ይልቅ ዝነኛ ከተማ ነበረች፤ ነገር ግን ምንም ታትና የጣዖታት መስገጃዎች በብዛት ይገኙባት ነበር። ጳውሎስም እየዞረ ይገኘው የጣዖት ብዛት ሲመለከት አዘነ፡ በግራሱም ተበላጧል። በሰንበትም ወደ አይሁድ ምክራብ ገብቶ ተናገረ፤ በየቀኑም ደግሞ በገበያ ከሚያገኛቸው ጋር የኢየሱስንና የትንሣኤውን ወንጌል ይነግራችኋል ነበር።
ነገር ግን በዚያ ዘመን ብዙ የአቴና ሰዎችና በዚያ የፍሬ እንግዶች አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስማት በቀር እውነቱን ለይተው ለግዕዝ አይፈልጉም ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ከሰሙት ፈላስፎች አንዳንዶች፡ «ይህ ጳውሎስ ምን ሊናገር ይወዳል?» ሲሉ፡ ጳውሎስ ደግሞ፡ «አዲሶች አማልክትን የሚያወራ ይመስላል» ይሉ ነበር። ይዘውም፡ «ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደ ሆነ ለማወቅ እንፈቅዳለን» በግዘት፡ አርዮስ፡-ገስ ወደተባለ፡ በትምህርት ነገር ውሳኔና ፍርድ ወደሚሰጥበት ገዳኝነቸው ወሰዱት።
ጳውሎስም በግዘታቸው ቆሞ፡ «የአቴና ሰዎች ሆይ፡ እኛን ብሁሉ ነገር አማልክትን እጅግ እንደምትፈሩ እመለከታለሁ። የምታመልኩትን እያየሁ ሳልፍ፡ ለማይታወቅ አምክ የሚል ጽሕፈት ያለበትን መሠዊያ ደግሞ አግኝቼአለሁ። እንግዲህ ይህን ሳታውቁ የምታመልኩትን እነግራችኋለሁ» ብሎ ስለ እውነተኛው አምላክ ስለ እግዚአብሔር ገልጦ ንግግሩን ጀመረ። ከዚያም ይህ፡ አልፎ አልፎ ከእነርሱ መጻሕፍት እየጠቀሰ፡ እግዚአብሔር የሁሉ ፈጣሪ፡ የሰማይና የምድር ጌታ ሲሆን፡ እጅግ ምራው መቅደስ እንደ

ማይኖር አስረዳ። እርሱም ሕይወትንና ሁሉን ለሁሉ የሚሰጥ ስለ ሆነ፡ አንዳች እንደሚገባው ሆኖ በሰው እጅ የሚገለገል አይደለም። የሰውንም ወገኖች ከአንድ የፈጠረ፡ ዘመናትንና ለሚኖሩበት ሥፍራ ዳርቻ ወስኖ የመደበላቸው እርሱ ነው። ከእያንዳንዳችንም የራቀ ሳይሆን፡ ሰዎች ፈልገው እንዲያገኙት የሚወድ ሕይወት አምላክ ስለ ሆነ፡ በሰው ብልሃትና አሳብ የተቀረጸ ሐውልት እንደሚመስል ማሰብ አይገባንም።
ጳውሎስም ይህን ሁሉ ካስረዳ በኋላ፡ «እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳለፈ፤ አሁን ግን በየቦታቸው

ንስሐ እንዲገቡ ሰውን ሁሉ ያዛል፤ ባዘጀው ሰው እጅ በዓለም ሁሉ ላይ በጽድቅ የሚፈርድበትን ቀን ቀጥሮአልፍ፤ እርሱም ከሙታን በማስነሣቱ ሁሉን አረጋገጠአል» ብሎ ንግግሩን ሲከተል፡ በሙታን ትንሣኤ ስላላመኑ ከሚሰሙት ፈላፎች እኩሌቶቹ ሊያፈዙበት ጀመሩ። እኩሌቶቹ ግን፡ «ስለዚህ ነገር ሁለተኛ እንማላለን» አሉት። ጳውሎስም እንዲከመካከላቸው ወጣ። ከአቴና ነዋሪዎች አንዳንዶች ግን በክርስቶስ አመኑ፡ ከእርሱም ዲዮናስዮስ የተባለው የአርዮስ ጎስ ፍርድ ቤት ፈራጅ፡ ደማሪስ የሚሉትም ሴት ነበሩ።

* * *

አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ የግሪክ ሰዎችም ጥበብን ይሻሉ፡ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን፡ ይህም ለአይሁድ ማሰናከያ ለአሕዛብም ሞኝነት ነው፡ ለተጠሩት ግን፡ አይሁድ ቢሆኑ የግሪክ ሰዎችም ቢሆኑ፡ የእግዚአብሔር ኃይልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው።
፩ ቆሮ. ፩፡ ፳፪ - ፳፮።

እግዚአብሔር . . . በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያዛል፡ ቀን ቀጥሮአልፍ፤ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለም ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው።

የሐዋ. ፲፯፡፱፡፱፩፡ (የሐ. ፳፡ ፳፫።)

* * *

ጥያቄ፡ ፩፡ በተሰሎንቄ ያላመኑት አይሁድ በሐዋርያት ላይ ምን ክስ አቀረቡ ባቸው?
፪፡ የቤርያ ሰዎች ዕለት ዕለት ምን ይመረምሩ ነበር?
፫፡ ጳውሎስ በአቴና መንፈሱ የተበላጧበት ምን አይቶ ነው?

ጸሎት፡ አቤቱ፡ ለክርስቶስ ቀን ተዘጋጅተን ቅኖችና አለነውር እንድንሆን የሚሻለውን ነገር ፈትነን እንድንወድ፡ ፍቅራችን በዕውቀትና በማስተዋል ሁሉ እያደገ እንዲበዛ እንለምንሃለን፡ አሜን።
ከፊልጵ. ፩፡ ፱ - ፲፩።

ምዕራፍ ፵፮ ።

የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አመሠራረት ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፩ እና ፪ ተሰ. ።

ጌታ ኢየሱስ ሌሊት በራእይ ፡ «አትፍራ» ብሎ አጽናዎ ።

፩ ፡ ወደ ቆሮንቶስ መግባቱ ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፩ - ፮ ።

ሲላስና ጢሞቴዎስ በመቁደንያ ስለ ቄዩ ፡ ጳውሎስ ብቻውን ሆኖ የአካይያ ዋና ከተማ ወደ ሆነች ወደ ቆሮንቶስ ጉዞውን ቀጠለ ። ቆሮንቶስ በባሕር ወሽመጥ የተሠራች ፡ ብዙ ነጋዴዎች የሚጠራቀሙባት ከተማ ስትሆን ፡ ርዥሰትና ሴሰኝነት ጎልቶ የሚታይባቸው የጣያታት መስጊዶች ይገኙባት ነበር ። ሐዋርያው ፡ ከዚህ በፊት ከሰበከባቸው ከሁሉ ትልቅ ወደ ሆነች ወደዚች በክፋት ወደ ተሞላች ከተማ በገባ ጊዜ ፡ በመካከላቸው ሳለ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደ ተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳያውቅ ቄርጦ ነበር ። በድካምና በብዙ መንቀጥቀጥ እንደ ነበረ እርሱ ራሱ ነግሮናል ፤ ቢሆንም የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በእርሱ በሰብከቱም የበለጠ እንደሚገለጥ ይታመን ነበር ።

(፩ ቆር. ፪ ፡ ፩ - ፮ ።)

በዚያም ገብቶ ፡ ከእንግዲህ ወዲህ ታማኝ ወዳጆች የሚሆኑትን ፡ እንደ እርሱ ድንኳን በመስፋቱ ከሚኖሩ አቂላና ጵርስ ቅላ ከሚባሉ አይሁዳውያን ባልና ሚስት ጋር ተገናኘ ፤ ከእነርሱም ጋር ተቀምጦ በአንድ ላይ ለመሥራት ጀመረ ። በየሰንበቱም ወደ ምክራብ እየገባ ይናገር ነበር ። ሲላስና ጢሞቴዎስም ከመቁደንያ ወንድሞች የፍቅር ሰላምታንና እርዳታን ይዘው በመጡለት ጊዜ ፡ በምስጋና ተሞልቶ ለአይሁድ በመመስከር በረታ ።

፪ ፡ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች መልእክቶችን መላኩ ።

ጳውሎስ ፡ ስለ ተሰሎንቄ ደቀ መዛሙርት የተነገረው በጣም ደስ አሰኝቶት ፡ ብዙ ምክርን በመጨመር እንዲህ ሲል ጻፈላቸው ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡ በልብ ያይደሉ ፊት ለፊት ለጥቂት ጊዜ አጥተናችሁ ፡

ወደ እናንተ ልንመጣ ወደን ነበር ፡ ሰይጣን ግን አዘገየን ። ስለዚህ ለመታገሥ ባልተቻለኝ ጊዜ ፡ ምናልባት ፈታኝ ፈትኖ አቸዋል ብዬ እምነታችሁን ለማወቅ ላክሁ ። አሁን ግን ጢሞቴዎስ መጥቶ ስለ እምነታችሁና ስለ ፍቅራችሁ የምሥራችብሎ ነገረን ። ወንድሞች ሆይ ፡ በእምነታችሁ በኩል በችግራችንና በመከራችን ሁሉ ስለ እናንተ ተጽናናን ፡ እናንተ በጌታ ጸንታችሁ ብትቆሙ ፡ አሁን በሕይወት እንኖራለን ። ፈታችሁን ልናይ በእምነታችሁም የጎደለውን ልንሞላበት ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ እየጸለይን ፡ በአምላካችን ፊት ከእናንተ የተነሣ ስለምንደሰተው ደስታ ሁሉ ምን ያህል ምስጋና ለማቅረብ እንችላለን? »

(፩ ተሰ. ፪ ፡ ፲፮ - ፫ ፡ ፲ ።)

ከዚህም በኋላ የተሰሎንቄ ሰዎች ፡ በተለይ ስለ ጌታችን ዳግም ምጽአት እንዲያብራራላቸው ጥያቄ አቀረቡለት ። አንዳንዶቻቸው ፡ የጌታ ቀን ደርሶአል ሲሉ ዕለታዊ ሥራቸውን ትተው ያለ ሥርዓት ይኖሩ እንደ ነበር ባስተዋለ ጊዜ ጳውሎስ ሁለተኛ መልእክቱን ጻፈላቸው ። ሲጽፍም ፡ ጌታ ኢየሱስ ከሥልጣኑ መለክት ጋር ከሰማይ በእሳት ነበልባል ሲገለጥ ፡ የማይታዘዙትን እንደሚቀጣ ፡ በሚያምኑ በትም ሁሉ እንደሚከብር አሳስባቸው ። ክፉ የክህደትም ዘመን ከመሆኑ በፊት ጌታ እንደማይመጣ አረጋግጦ ፡ ሳይናወጡ ዕለታዊ ሥራቸውን እየሠሩ በጸጥታ እንዲኖሩ አዘዛቸው ።

(፪ ተሰ. ፩ ፡ ፮ - ፲ ፤ ፪ ፡ ፩ - ፫ ፤ ፫ ፡ ፲ - ፲፫ ።)

፫ ፡ ተቃውሞና በረከት ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፮ - ፲፩ ፡ ፪ ተሰ. ፫ ፡ ፩ ፡ ፪ ። ጳውሎስም ለተሰሎንቄ ሰዎች ፡ የጌታ ቃል በእናንተ እንደሚሆን በቆሮንቶስ ደግሞ በፍጥነት እንዲስፋፋ ፡ ከክፉዎች

ሰዎችም እንድንድን ጸልዩልን ብሎ እንደ ጻፈ ፡ በቆሮንቶስ ያላመኑት አይሁድ ወንጌልን ተቃውመው ይሳደቡ ጀመር ። ጳውሎስም የሕዝቅኤልን ቃል በማሰብ ልብ ሰን አራገፈና ፡ «ደማችሁ በራሳችሁ ነው ፤ እኔ ንጹሕ ነኝ ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ» ብሎ ከምክራባቸው ወጥቶ ከዚያ ቅርብ ወደ ሆነ ኢየሱስ ጠስ ወደሚባል ሰው ቤት ገባ ፡ በከተማ ሰዎች መካከልም መስበክ ጀመረ ። ብዙዎችም አምነው ተጠመቁ ። በዚህም ጊዜ ቀርስጶስ የተባለ የምክራብ አለቃ ከቤተ ሰዎቹ ጋር በጌታ አመነ ። ሌሎች አይሁድ ግን በጳውሎስ ላይ የሚነሡበትን ጊዜ እየተጠባበቁ አስፈራሩት ።

ነገር ግን ይህን ሁሉ ያወቀ ፡ ጌታ ኢየሱስ ራሱ ሌሊት በራእይ ተገልጦ ፡ «እኔ ከእንተ ጋር ነኝ ፤ ማንም ክፉ ሊያደርግ ብህ አይነሣም ፡ ሳትፈራ ተናገር ፡ ዝምም አትበል ፡ በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና» ብሎ አበረታታው ።

ጳውሎስም በእነርሱ መካከል ዓመት ከስድስት ወር ተቀምጦ ፡ «በክርስቶስ ክራሱ ጋር ካስታረቀን ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» እያለ ሲያስተምር ፡ ብዙዎቹ ከሚኖሩበት ኃጢአት እየተመለሱ ጻኑ ። ከእነርሱም ከተለየ በኋላ ደብዳቤ ጽፎ ፡ «አትሳቱ ፤ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም ጣያትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች . . . ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተሳዳቢዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም ። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል ፡ ተቀድሳችኋል ፡ ጸድቃችሁማል» ለማለት ቻለ ።

(፩ ቆር. ፮ ፡ ፱ - ፲፩ ።)

፱ : የከላሾቹ መረታት ።

የሐዋ. ፲፮ : ፲፪ - ፲፮ ።

በዚህም ጊዜ የአካይያ አገረ ገዥ ተዛወረ ፤ አይሁድም ምቹ ጊዜ የገጠማቸው መስሎ አቸው ጳውሎስን ያዙና ፤ አዲስ ወደ ተሾመ ጋልሶስ ወደሚባል ሮማዊ ገዥ ፊት አምጥተው ፡ «ይህ ሰው ሕግን ተቃውሞ እግዚአብሔርን ያመልከት ዘንድ ሰዎችን ያባብላል» ብለው ከሰሱት ። ጳውሎስም መልሱን ሊሰጥ ሲል ጋልሶስ ቀድሞ ፡ «አይሁድ ሆይ ፡ ወንጀል ወይም ክፉ በደል ቢሆን ኖሮ ታግኼ መስማት በተገባኝ ። ስለ ቃልና ስለ ስሞች ስለ ሕጋችሁም የምትከራከሩ ከሆነ ግን ፡ በዚህ ነገር ፈራጅ እንድሆን አልፈቅድም» አለና ከፍርድ ወንበር ፊት አስወጣቸው ። የግሪክ ሰዎችም ይህን ሲያዩ ሶስቴንስ የተባለውን የምክራብ አለቃ ይዘው በፍርድ

ወንበር ፊት መቷት ። በእነዚህም ነገሮች ጋልሶስ ግድ የሕግ ነበር ።

፳ : በኤፌሶን ሕል መመለሱ ።

የሐዋ. ፲፮ : ፲፰ - ፳፩ ።

ጳውሎስም ፡- ግንም ክፉ ሊያደርግብህ አይነሳም በተቃላት በጌታ ቃል መፈጸም አመስግናኾ ብዙ ቀን በቆሮንቶስ ተቀመጠ ። ከዚያም በኋላ ወደ ኢየሩሳሌምና ወደ አንጅያ ለመሄድ ተነሣ ። ከአቂላና ከጽርስቅጭ ጋር እስከ እስያ ዋና ከተማ እስከ ኤፊሶን በመርከብ ተጓዘ ። በሰንበትም ወደ ምክራብ ገብቶ በተናገረ ጊዜ የኤፌሶን እያድ ከእነርሱ እንዳይሄድ ለመነት ። እርሱ ግን ፡ «እግዚአብሔር ቢፈቅድ እመለሳለሁ» ብሎ ተለያቸው ። አቂላና ጽርስቅላ ግን በኤፌሶን ተቀመጡ ።

* * *

ወንድሞች ሆይ ፡ ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን ዐውቃችኋልና የምትደላደሉ ፡ የማትነቃነቁም ፡ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ ። ፩ ቆሮ. ፲፮ : ፶፮ ።

ጌታ ፡ «ጸጋዬ ይበቃሃል ፡ ኃይሌ በድካም ይረገግልና» አለኝ ። . . . ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል ፡ ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና ። ፪ ቆሮ. ፲፱ : ፲ ።

* * *

- ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ባለ ከማን ጋር ተቀመጠ ሠራ?
- ፪ ፡ ሲላስና ጢሞቴዎስ ከመቆዶንያ በመጡ ጊዜ ምን ጭራሾች ነገሩት?
- ፫ ፡ ጌታ በሪእይ ጳውሎስን ምን አለው?
- ፬ ፡ ጋልሶስ ማን ነበረ? ጳውሎስን ለከሰሱ አይሁድስ ምን መለሰላቸው?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በሚሰበክበት ቦታ ሁሉ የጌታ ቃል እንዲሮጥ እንዲከበርም ፡ መልእክተኞችህ የሆኑትም ከክፉዎች ሰዎች እጅ እንዲድኑ እንለምንሃለን ፡ አሚን ።

ከ፪ ተ፪. ፫ : ፪ ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

የሐዋርያው ጳውሎስ ሦስተኛ ጉዞ ።

የሐዋ. ፲፱ ፡ ፩ ቆሮ.

፩ ፡ በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ተከለ ።

የሐዋ. ፲፮ ፡ ፳፪ ፡ ፲፱ ፡ ፩ - ፳ ።

ጳውሎስ ሦስተኛ ጊዜ ከአንጾኪያ ተነሥቶ በገላትያና በፍርግያ በኩል ወደ ኤፌሶን ተመለሰ ። በዚያም ብዙዎች የሚያመልኩት «ታላቂቱ አርጤምስ» የምትባል ጣዖት ነበረች ። ለዚችም ጣዖት የተሠራ እጅግ ማለፊያ የሆነ የሕንፃ መቅደስ የከተማዬቱ ዋና ትምክህት ነበረ ። ከቅርብና ከሩቅም ለመሳለም የሚመጡትም በዚህ መቅደስ እየተመሰሉ ከብር የሚሠሩትን ጌጣጌጦች ይገዙ ነበር ። በከተማዬቱም

ደግሞ አስማተኞችና ጠንቋዮች ሞልተው ባት ነበር ።

ሐዋርያው ወደ ኤፌሶን ከገባ በኋላ የክርስቶስን ወንጌል ገና የማያውቁትን በየሐንስ ጥምቀት ብቻ የተጠመቁትን አያለ ሰዎች አገኘና ፡ «የሐንስ ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ ለሕዝብ እየተናገረ በንስሐ ጥምቀት አጠመቀ» ብሎ ካስረዳቸው በኋላ በጌታ በኢየሱስ ስም አጠመቃቸው ። እጅግም ሲጭንባቸው መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ወረደ ።

ጳውሎስም እስከ ሦስት ወር ድረስ በየሰ
ንበቱ በአይሁድ ምክራብ ይናገር ነበር ።
ነገር ግን አንዳንዶቻቸው ባለጣመን ጸን
ተው በሕዝብ ፊት የክርስቶስን መንገድ
ከመሳደብ ስላላቋረጡ ፣ ደቀ መዛሙርቱን
ከምክራብ ለይቶ ከእነርሱ ራቀ ፣ ጢራ
ኖስ በሚያስተዳድረው ትምህርት
ቤትም ዕለት ዕለት ይናገርና ያስተምር
ጀመር ። በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን በእስያ
የሚኖሩት ሁሉ የጌታን ቃል እስኪሰሙ
ድረስ ከሁለት ዓመት በላይ በትሕትና
ሁሉ በጉባዔ ሆነ በየቤታቸው እየመሰከረ
በእንባ ያስረዳቸውና ይመክራቸው ነበር ።

(ዮሐ. ፳ ፣ ፲፰ - ፳፩ ።)
ጥንቁላና የሰይጣንም ሥራ በበዛባት
በዚች ከተማ ሳለ እግዚአብሔር በጳውሎስ
እጅ ተአምራት ያደርግ ነበር ። ከአካሉ
ጨርቅ ወይም ልብስ ቢወስዱ ደዌአቸው
ይለቃቸው አጋንንትም ይወጡ ነበር ። ስለ
ዚህም አጋንንትን የሚያወጡ አይሁድ
ክፉዎች መናፍስት ባሉባቸው ላይ የጌ
ታን የኢየሱስን ስም ይጠሩ ጀመር ።

አስቁዋ የሚሉት የአይሁድ ካህናት
አለቃ ሰባት ልጆች እንዲህ አድርገው ፡
«ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናም
ልሃለን» አሉ ። ክፉው መንፈስ ግን
መልሶ ፡ «ኢየሱስን ዐውቀዋለሁ ፡ ጳውሎ
ስንም ዐውቀዋለሁ ፡ እናንተሳ እነማን
ናችሁ ? » ሲላቸው የሚያድርበት ሰው
ዘለለባቸው ፡ ቁስለውም ከዚያ ቤት ዕራቁ
ታቸውን እስኪሸኙ ድረስ ደበደባቸው ።
ይህም በተወራ ጊዜ የጌታ የኢየሱስ ስም
ተከበረ ። አምነውም ከነበሩት እጅግ
ሰዎች ያደረጉትን እየተናዘዙ ይመጡ
ነበር ። ከአስማተኞችም ብዙዎች መጻሕ
ፍታቸውን ሰብስበው በሕዝብ ፊት አቃ
ጠሉ ፡ ዋጋውም ቢታሰብ ሻሺህ ብር

ነበረ ። እንዲሁም ጌታ ቃል በኃይል ያድ
ግና ያሸንፍ ነበር ።

፪ ፡ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች መልእክትን ጻፈ ።
፪፻፲፮ ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ፡ ፲፩ ፡ ፲፪ ፡
፫ ፡ ፫ ፡ ፬ ፡ ፬ ፡ ፭ ፡ ፭ ፡ ፮ ፡ ፮ ።
በዚህም ጊዜ ጌታ ጳውሎስ በቆሮንቶስ
የሚኖሩትን ደቅ መሙርት እያሰበ ይና
ፍቃቸው ነበርና ከዚህ ወደ ጊዜ ከእነርሱ
መጥተው የጠየቁትን በደስታ ተቀበላ
ቸው ። እነርሱም ደግሞ ስለ ጋብቻ ፡ ለጣ
ያት ስለ ተሠዋ ሥጋም ጥያቄን በማቅረብ
ደብዳቤ ጽፈው ላኩት ። ነገር ግን በመካ
ከላቸው ክርክር ተነሥቶ ፡ እኔ የጳውሎስ
ነኝ ፡ እኔስ የአጵሎስ ነኝ ፡ እኔ ግን የኬፋ
ነኝ ፡ እኔስ የክርስቶስ ነኝ የሚሉ ሰዎች
እንደ ነበሩ በሰጣ ጊዜ እጅግ አዘነ ። ከዚ
ህም በላይ ደግሞ በመካከላቸው ዝሙትና
መግት ሌላም የማይገባ ነገር ይደረግ ነበ
ርና ጳውሎስ በፍቅር የተሞላውን የተግሣ
ጽና የምክርን ደብዳቤ ጽፎ ላከላቸው ።

፫ ፡ መከራና ሁከት ።
፩ ቆሮ. ፲፮ ፡ ፳ ፡ ፱ ፡ ፳ ፡ ፲፱ ፡ ፲፫ ፡ ፪ ቆሮ. ፩ ፡ ፳ ፡ ፱ ፡
ዮሐ. ፲፱ ፡ ፳፫ ፡ ፳ ፡ ፩ ።
ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች ፡ «ሥራ የሞላ
በት ትልቅ በር ተጭናቶልኛልና ትቃዎሚ
ዎችም ብዙ ናቸው ብሎ እንደ ጻፈ ፡ ከተ
ቃዎሚዎች አይወድ ስራ የተነሣ ብዙ
ፈተናና መከራ ይደርስበት ነበር ። ስለዚ
ህም ጊዜ ጽፎ ፡ «እስከዚህ ሰዓት ድረስ
እንራባለን ፡ እንወጣለን ፡ እንራቁታለን ፡
እንጉሰማለን ። እንንከራተታለን ፡ በገዛ
እጃችን እየሠጩን እንደከማለን ፡ ሲሰድ
ቡን እንመርቃለን ፡ ሲያሳድዱን እንታገ
ሣለን ፡ ክፉ ልናገሩን እንማልዳለን ፡
እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጥራጊ የሁሉም
ጉድፍ ሆነናል» እለ ። ደግሞም ፡ «በእስያ
ስለ ደረሰብን መከራችን ወንድሞቼ ሆይ ፡

እንድታውቁ እንወዳለን ። ስለ ሕይወታ
ችን ስንኳ ተስፋ እስክንቁርጥ ድረስ ከዓቅ
ማችን በላይ ያለ ልክ ከብዶብን ነበር ።
አዎን ፡ ሙታንን በሚያነሣ በእግዚአብ
ሔር እንጂ በራሳችን እንዳንታመን ፡ እኛ
ራሳችን የሞትን ፍርድ በውስጣችን ሰም
ተን ነበር» ብሎ ስለዚህ ጊዜ መከራ ጻፈ ።

ይሁን እንጂ ፡ «ሞቱ በእኛ ሕይወቱም
በእናንተ ይሠራል» እንዳለ ፡ በእስያ
ሰዎች መካከል የአርጤምስ የመቅደስዋ
ምስሎች እስከማይሸጡ ድረስ የክርስቶስ
ቃል እየተስፋፋ ሄደ ። ከዚህም የተነሣ
ብር አንጥረኛው ድሚጥርስ ሌሎችን
የብር አንጥረኛችን ሰብሰቦ ፡ «ሰዎች
ሆይ ፡ ትርፋችን በዚህ ሥራ እንደ ሆነ
ታውቃላችሁ ። ይህም ጳውሎስ ፡ በእጅ
የተሠሩቱ አማልክት አይደሉም ብሎ ፡
በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን በእስያ ሁሉ ብዙ
ሕዝብን አስረዳና አሳተ ። ሥራችንም እን

ዲናቅ ብቻ ሳይሆን ፡ ዓለሙ የሚያመል
ካት የታላቁቱ አምላክ የአርጤምስ መቅ
ደስ ምናምን ሆኖ እንዳይቁጠር ፡ ታላቅነ
ትም ደግሞ እንዳይሻር ያስፈራል» አላ
ቸው ።

ሁሉም ቀጣ ሞልቶባቸው ፡ «የኤፌ
ሶን አርጤምስ ታላቅ ናት» እያሉ ጮኹ ።
የከተማ ሰዎችም በሙሉው ተደባለቁ ፡
ወደ ጨዋታ ሥፍራም እየሮጡ ተሸበሩ ።
የሚበልጡት ግን ስለ ምን እንደ ተሰበሰቡ
አላወቁም ። ጳውሎስም ወደ እነርሱ እንዲ
ገባ በፈቀደ ጊዜ ደቀ መዛሙርት ከለከ
ሉት ። ሕዝቡም ፡ «የኤፌሶን አርጤምስ
ታላቅ ናት» እያሉ ሁለት ሰዓት ከጮኹ
በኋላ የከተማዬቱ ጸሐፊ ጸጥ አሰኛቸው ።
ሁከቱም ከቀረ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛ
ሙርትን ተሰናብቶ በጢሮአዳ በኩል ወደ
መቄዶንያ ገባ ።

* * *

ፍቅር ይታገሣል ፡ ቸርነትንም ያደርጋል ፡ ፍቅር አይቀ
ናም ፡ ፍቅር አይመካም ፡ አይታበይም ፡ የማይገባውን
አያደርግም ፡ የራሱንም አይፈልግም ፡ አይበሳጭም ፡
በደልን አይቁጥርም ፡ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ
ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም ። ፩ ቆሮ. ፲፫ ፡ ፱ - ፮ ።

እውነት እውነት እላችኋለሁ ፡ የሰንዴ ቅንጣት በምድር
ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች ፡ ብትሞት ግን
ብዙ ፍሪን ታፈራለች ። ዮሐ. ፲፪ ፡ ፳፬ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ የእስያ ሰዎች ማንን ያመልኩ ነበር ?
፪ ፡ የኢየሱስ ስም በተከበረ ጊዜ የአስቁዋ ልጆች ምን አደረጉ ?
ምንስ ሆነባቸው ?
፫ ፡ በእስያ ብዙዎች ወደ ክርስቶስ መሠራቸው በምን ታየ ?
፬ ፡ ጳውሎስ በኤፌሶን ሳለ ከመልእክቶቹ የትኛውን ጻፈ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ በመንፈስህ ውስጣዊ ሰውነታችን በኃ
ይል እንዲጠነክር ፡ ክርስቶስም በልባችን በእም
ነት እንዲኖር እንለምንሃለን ፡ አሜን ።

ከኤፌ. ፫ ፡ ፲፮ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፵፰ ።

የገንዘብ አስተዋፅዖ ለኢየሩሳሌም ።

የሐዋ. ፳ : ፳፩ ፣ ፪ ቆሮ. ፡ ሮሜ ።

፩ ፡ የገንዘብ አስተዋፅዖ ዝግጅት ።

፩ ቆሮ. ፲፮ ፡ ፩ - ፬ ።

ጳውሎስ ገና በኤፌሶን ሳለ ፡ በልዩ ልዩ አገር ወደ ተከላቸው አብያተ ክርስቲያናት ጽፎ ፡ ገንዘብን እያዋጡ በኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ወደ ነበሩት ድኖች እርዳታን እንዲልኩ አሳስቦ ነበር ። ለቆሮ ንብረት ሰዎች በጸፈ ጊዜ ፡ «ለቅዱሳን ገንዘብን ስለ ማዋጣት ፡ ለገላትያ አብያተ ክርስቲያናት እንደ ደነገግሁት እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉ ። እኔ ስመጣ ይህ የገንዘብ ማዋጣት ያን ጊዜ እንዳይሆን ከእናንተ እያንዳንዱ በየሳምንቱ በፊተኛው ቀን እንደ ቀናው መጠን እያስቀረበ በቤተ ያስቀምጥ ። ስመጣም ማናቸውም ቢሆኑ የታመኑ የሚመስሉላችሁ ሰዎች ስጦታችሁን ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያደርሱ ደብዳቤ ሰጥቼ እልካቸዋለሁ ፤ እኔ ደግሞ

ልሂድ የሚገባኝህን ከእኔ ጋር አብረው ይሂዳሉ» ብሎ ጻፈ ። ይህንም ለማድረግ የመከራቸው ፡ ድኖችን ለመርዳት የዘወትር ምኞቱ ስለሆነ ነውና ከዚህም በላይ ደግሞ በኢየሩሳሌም ያሉ የአይሁድ ምእመናን ፍቅራቸውን እየተረዱ አይሁድ ያይደሉት ወንድሞቻቸውን ከፊት ይልቅ እንዲወዱላቸው ፡ ስለ እነርሱም እግዚአብሔርን እያመሰገኑ እንዲጸልዩላቸው በመተማመን ነው ። እንደዚሁም ምስጋና ለእግዚአብሔር ፡ ጭርም በምእመናን መካከል እየበዛ እንዲሂድ የሐዋርያው የልቡ ምኞትና ጸሎት ጻፈ ።

፲፯ ፣ ፲ ፣ ፪ ቆሮ. ፱ ፣ ፲፪ - ፲፭ ።

በልዩ ልዩ ቦታ የነበሩት አብያተ ክርስቲያናት በነገሩ ይህ አላቸው ፤ በሳምንት በሳምንትም እያዋጡ ገንዘብን ማስቀመጥ ጀመሩ ። በተለይ የመቆዶን ወንድሞች

ልግሥናን አብዝተው ፡ ምንም ጥልቅ በሆነ ድንኳንና በብዙ መከራ ቢፈተኑ ፡ ከዓቅማቸው በላይ በደስታ በማዋጣታቸው ፍቅራቸውን አላዩ ።

(፪ ቆሮ. ፳ ፡ ፩ - ፮ ።)

፪ ፡ ሁለተኛው መልእክት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ።

በዚህም ጊዜ ሁሉ ጳውሎስ ስለ ቆሮንቶስ ምእመናን በማሰብ እጅግ ከብደት ነበር ። ለጸፈላቸው መልእክት ልቡን የሚያሳርፍ መልስ ሳያገኝ ፡ በመካከላቸው ሐሰተኞች መምህራን ገብተው እነርሱን እንጂ ጳውሎስን እንዳይሰሙት ያታልሉላቸው እንደ ነበር ሰማ ። ጳውሎስም «በብዙ መከራና በልብ ጭንቀት በብዙም እንባ» ጽፎ ፡ ቲቶ በተባለው አብሮት በሚሠራ በአንድ ሰው እጅ ሰደደላቸው ። እርሱ ራሱ ከኤፌሶን ተነሥቶ በጢሮኦስና በመቆዶንያ በኩል ለመሄድ ስላሰበ ፡ ቲቶ በዚያ በኩል ተመልሶ እንዲገናኘው ተቀጣጠሩ ።

የኤፌሶን ሁከት ከቀረ በኋላ ወደ ጢሮኦስ በደረሰ ጊዜ ግን ቲቶን አላገኘም ። ስለ ቆሮንቶስ ሰዎች እስኪሰማ ድረስ መንፈሱ ዕረፍትን ስላጣ ፡ ሳይዘገይ ወደ መቆዶንያ ተሻገረ ። በዚያም ደግሞ «በውጭ ጠብ ፡ በውስጥ ፍርሃት» ይከብድበት ነበር ። ነገር ግን ፡ «ኅዘንተኞችን የሚያጽናና አምላክ» በቲቶ መምጣት አጽናናው ። የቆሮንቶስ ሰዎች የሐዋርያቸውን መልእክት ተቀብለው በብዙ ኅዘን ንስሐ እንደገቡ ፡ ፍጭታቸውንና ፍቅራቸውን እንዳጸኑለት ቲቶ ነገረው ። ወዲያውኑም ስለዚህ የምሥራች ደስ ብሎት ፡ «በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል በመንጣቱ ለሚያዞረን በእኛም በየሥፍራው ሁሉ የዕውቀቱን ሽታ ለሚገልጥ ለአምላክ ምስጋና ይሁን ። . . . ስለ እናንተ እምነቴ ታላቅ

ነው ፡ በመጽናናት ተሞልቻለሁ በመከራችን ሁሉ ደስታዬ ከመጠን ይልቅ ይበዛል» ብሎ እንደ ገና ጸፈላቸው ። በልእክቱም ፡ «እኔ ሳልመጣ ወደ ኢየሩሳሌም የምትልኩትን ስጦታ ፈጽማች አዘጋጁት» ብሎ በቲቶ እጅ ላከላቸው ።

(፪ ቆሮ. ፱ ፡ ፱ ፣ ፲፪ - ፲፮ ፣ ፳፫ ፣ ፳፯ ፣ ፳፯ - ፳፯ ።)

፫ ፡ በቆሮንቶስ ሳለ ወደ ሮሜ ሰዎች የከው መልእክት ።

የሐዋ. ፳ ፡ ፪ ፣ ሮሜ ፩ ፡ ፲፫ ፣ ፲፮ ፣ ፳፫ - ፳፯ ፣ ፩ ፡ ፲፮

በመቆዶንያ ሲያልፍ በብዙ መከራቸው በኋላ ወደ ግሪክ አገር መጥቶ በዚያ ሦስት ወር ሲቆይ ፡ ጋይዮስ በተባለው በአንድ የቆሮንቶስ ሰው ቤት በእንግድነት ተመጠ (ሮሜ ፲፮ ፡ ፳፫ ።) የዓለም ሕቦች ሁሉ ወንጌልን እንዲሰሙ ሲመኝ ሲያሰብ ፡ ጳውሎስ ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ወሮሚ ፡ ከሮሜም ወዲያ ደግሞ እንዲደርስ እየጸለየ የሚሆንለትን ጊዜ ይጠባብቅ ነበር ። አሁን ጊዜው እንደ ቀረበ መሆኑ ሎት ፡ በጋይዮስ ቤት ሳለ በሮሜ ወዳለ ምእመናን ጽፎ ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡ . . . ብዙ ጊዜ ወደ እናንተ ልመጣ እንዳሰብሁ እስከ አሁን ግን እንደ ተከለከልሁ እንደ ታውቁ እወዳለሁ ። አሁን ግን ፡ ከኢየሩሳሌም ጀምሮ እስከ እልባሪቆን ድረስ እየሆነ ርሀ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብኬለሁና . . . ወደ እስጳንያ በምሄድበት ጊዜ ሳልፍ እናንተን እንዳይ ፡ አስቀድሜ ጥቂት ብጠግባችሁ ወደዚያ በጉዞዬ እንድትረዱኝ ተስፋ አደርጋለሁ ። አሁን ግን ቅዱሳንን ለማገልገል ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ ። መቆዶንያና አካይያ ፡ በኢየሩሳሌም ቅዱሳን መካከል ያሉትን ድኖች እንዲረዱ ወደዋልና ። . . . እንግዲህ ስጦታቸውን በማድረስ ይህን ከፈጸምሁላቸው በኋላ በእናንተ በኩል አልፎ ወደ እስ

ምዕራፍ ፵፱ ።

የጳውሎስ መታሠር ።

የሐዋ. ፳፩ - ፳፮ ።

፩ ፡ ጳውሎስ ከአይሁድ ቀጣ ዳነ ።
የሐዋ. ፳፩ ፡ ፲፯ - ፳፫ ፡ ፲፩ ።

የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሲለምኑት ፡ ጳውሎስ የናዝራዊ ስእለት ያለባቸውን አራት ሰዎች ይዞ ወደ ቤተ መቅደስ ገባና ፡ በሕጉ መሠረት ጠጉ ራቸው በተላወቁበት ጊዜ ከፈለገው ።

ይህም ሥርዓት የሚፈጸምበት ሰባት ቀን ሳያልቅ ፡ ከእስያ የመጡት አንዳንዶች አይሁዶች በቤተ መቅደስ አዩት ። እነርሱም ፡ ጥራፊዎስ የተባለውን አንድ ግሪካዊ የኤፌሶን ሰው በከተማ ከጳውሎስ ጋር ለይተውት ነበርና ወደ መቅደስ ያገባው መስሎአቸው እየጮኹ ፡ «የእስራኤል ሰዎች ሆይ ፡ እርዱን ! ሕግን እንዲቃወሙ ሰዎችን ሁሉ የሚያስተምር ሰው ይህ ነው ! የግሪክንም ሰዎች ወደዚህ ወደተቀደሰ ሥፍራ አስገብቶ አርክሶታል ! » በማለት ጳውሎስን ያዙት ። ሕዝቡም ታውከው ተሰበሰቡ ፡ ይዘውት ከመቅደስ

ወደ ውጭ ጉተቱት ። ሊገድሉትም ሲፈልጉ ፡ ኢየሩሳሌም ታወከች የሚል ወሬ ወደ ሮሜ ሻለቃ ደረሰ ። እርሱም ወታደሮችን ይዞ ወረደባቸው ፡ ጳውሎስንም ከሕዝብ ቀጣ አድኖ ፡ አንድ የታወቀ ግብፃዊ ሸፍታ መስሎት በሁለት ሰንሰለት አሳሠረው ። ወደ ወታደር ሠፈር በደረጃ ሲያወጡት ፡ «አስወግዱት ! » እያሉ ስለሚጮኹ ስለ ሕዝብ ግፊት ወታደሮች እንዲሸከሙት ሆነ ።

ጳውሎስም የሻለቃውን ፡ «አንድ ነገር ልንገርህ ? » አለው ። እርሱም ፡ «የግሪክ ቋንቋ ታውቃለህ ? አንተ ያ ግብፃዊ ሸፍታ አይደለህም ? » ብሎ ቢመልስ ለት ጳውሎስ ፡ «እኔስ ስመ ጥር በሆነ በጠርሴስ ከተማ የምኖር አይሁዳዊ ነኝ ፡ ለሕዝቡ ለመናገር እንድትፈቅድልኝ እለምንሃለሁ» አለው ፡ ፈቀደለትም ።

ጳውሎስም ለደረጃው ላይ ቆሞ ወደ ሕዝቡ ጠቀሰ ፡ ጸጥታም በሆነ ጊዜ በዕብራይስጥ እየተናገረ ፡ እርሱ ራሱ በአይሁድ

ትምህርት እንዳደገ ፡ ለአባቶችም ሕግ በመቅናት ቤተ ክርስቲያንን እስከ ውጭ አገር ድረስ ስንኳ ያሳድድ እንደ ነበር አስረዳቸው ። ቀጥሎም ፡ ወደ ደማስቆ ሲሄድ ጌታ ኢየሱስ ራሱ እንደ ተገለጠለት ፡ አምኖም እንደ ተጠመቀ በተርታ ሲነግራቸው ሁሉ በጸጥታ ይሰሙት ነበር ። ከዚህም በኋላ ፡ «ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሼ በመቅደስ ስጸልይ ተመስጦ መጣብኝ ፡ እርሱም ፡ - ሂድ ፡ እኔ ወደ አሕዛብ ከዚህ ወደ ፍቅ እልክሃለሁ አለኝ» ሲላቸው ፡ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ፡ «እንደዚህ ያለውን ሰው ከምድር አስወግደው» እያሉ ልብሳቸውን እየወረወሩ ትቢያን ወደ ላይ ይበትኑ ጀመር ።

የሻለቃው የሚጮኹበትን ምክንያት እንዲያውቅ ወደ ሠፈሩ አስገብቶ ፡ «እየገረፋችሁ መርምሩት» ሲል አዘዘ ። በጠፍርም ባሠሩት ጊዜ ጳውሎስ ፡ «የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፋላችሁን ? » ቢል የሻለቃው ፡ ሮማዊ የመባል መብት እንዳለው ካረጋገጠ በኋላ ፈራ ፡ ከእሥራትም ፈታው ። የሚከሰሱትም በምን ምክንያት እንደ ሆነ ለማወቅ ፡ በማግሥቱ ጳውሎስን ወስዶ በአይሁድ ሸንጎ ፈት አቆመው ።

ጳውሎስም ፡ ከሸንጎው ሽማግሌዎች እኩሌቶቹ ትንሣኤ የለም የሚሉ ሰዳቃዎችን ፡ እኩሌቶቹም ትንሣኤ አለ የሚሉ ፈሪሳውያን መሆናቸውን አይቶ ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡ እኔ ፈሪሳዊ ነኝ ፡ ስለ ተስፋና ስለ ሙታን መንሣት ይፈርዱብኛል» ብሎ ጮኹ ። ይህንም ባለ ጊዜ በፈሪሳውያንና በሰዳቃዎች መካከል ጥል ሆነ ፡ ሸንጎውም ተለያየ ። እርስ በርሳቸውም ሲከራከሩ ጥሱ እየባሰ በሄደ ጊዜ የሻለቃው ጳውሎስን እንዳይገነጣጥሉት ፈራና ጭፍራዎቹን አስጠርቶ ፡ «ከመካከላቸው ነጥቃ

ችሁ ወደ ሠፈሩ አግቡት» ሲል አዘዘ ። በሁለተኛውም ሌሊት ጌታ በአጠገቆም ፡ «ጳውሎስ ሆይ ፡ በኢየሩሳሌም እኔ እንደ መሰከርህ እንዲሁ በሮሜም እድት መሰክርልኝ ይገባሃልና አይዘህ» ብለው አጽናወው ።

፪ ፡ ከአይሁድ ሲራ ድኖ ወደ ቂሣር ተላከ ።
የሐዋ. ፳፫ ፡ ፲፱ - ፴፭

በጠባም ጊዜ ከዐርባ በላይ የሆኑት አይሁድ ፡ ጳውሎስን እስኪገድሉት ድረስ እዳይበሉና እንዳይጠጡ በመሐላ ተማሙ ። ወደ ካህናት አለቆች መጥተውም ፡ «ስለ ጳውሎስ አጥብቃችሁ እንምትመረምሩ መስላችሁ ፡ ወደ እናንድም ወደ ሸንጎው እንዲያወርደው ለሻለቃው አመልክቱት ። እኛም ወደ ሸንጎው ሳይርስ እንገድለዋለን» አሉአቸው ።

የጳውሎስ የእኅቱ ልጅ ግን ያሰቡት ሲራ በሰማ ጊዜ ለጳውሎስ ገለጠለት ጳውሎስም ወደ ሻለቃው ላከው ። የሻለቃውም ነገሩን ከሰማ በኋላ ከመቶ አለቆች ሁለቱን ጠርቶ ፡ «ወደ ቂሣርያ እንዲሄዱ ፪፻ ወታደሮችንና ፸ ፈሪሰኞችን ፡ ፪፻፶ ባለ ጦር መሣሪያዎችን አዘጋጁ» አላቸው ። ጳውሎስንም ወደ አገረ ገዢው ወደ ፊልክስ በደገና እንዲያደርሱት የሚያስቀምጡበትን ከብት እንዲያዘጋጁ አዘዘው ።

ወታደሮቹም እንደ ታዘዙ ጳውሎስ ይዘው በሌሊት ወሰዱት ፤ በማግሥቱም ወደ ቂሣርያ ገቡ ፤ ከሻለቃውም የተላኩትን ደብዳቤ ለአገረ ገዢው አቅርበው ጳውሎስን በፈቱ አቆሙት ። አገረ ገዢውም ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ ፡ «ከላኩት ሆኖ ደግሞ ሲመጡ እሰማሃለሁ» ብለው ጳውሎስ በሄሮድስ ግቢ ውስጥ እንዲሰቅ አዘዘ ።

፫ : ጳውሎስ ሁለት ዓመት በቁሣርያ ተጠበቀ ። የሐዋ. ጳጳ፡ ል - ጳጳ፡ ።
 ከአምስት ቀንም በኋላ ሊቀ ካህናቱ፣ ከሽ ማግሌዎችና ጠርጠሎስ ከተባለ ከአንድ ጠበቃ ጋር፣ ወደ ቁሣርያ ወርዶ በፊልክስ ፊት ጳውሎስን ከሰሰ ። በተጠራም ጊዜ ጠርጠሎስ ፊልክስን በማመስገን ንግግሩን ከጀመረ በኋላ፣ «ይህ ሰው በሽታ ሆኖ በዓለም ባሉት አይሁድ ሁሉ ሁከት ሲያስነሣ የመናፍቃን የናዝራውያን ወገን መሪ ሆኖ አግኝተናልና፣ መቅደሱንም ደግሞ ሲያረክስ ያዝነው» ብሎ ክሱን አቀረበ ።
 ገዢውም በጠቀሰው ጊዜ ጳውሎስ መልሶ፣ ከአሥራ ሁለት ቀን በፊት ወደ ኢየሩሳሌም ከገባ ወዲህ በመቅደስ ሲሆን በከተማም ሁከት ሲያስነሣ እንዳላገኙት ካስረዳ በኋላ፣ «ነገር ግን ይህን እመስክር ልሃለሁ፣ በሕጉ ያለውን በነቢያትም የተጻፉትን ሁሉ አምኜ፣ የአባቶቼን እምላክ እነርሱ ኑፋቄ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ አመልካለሁ ። እነዚህም ራሳቸው ደግሞ የሚጠብቁት፣ ጸድቃንም ዓመፀኞችም ከሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳላቸው ተስፋ አለኝ ። ስለዚህ እኔ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እተጋለሁ» አለ ።
 ፊልክስም ወደ ፊት አዘገየቸው፣ ጳውሎስንም የሚጠብቀው የመቶ አለቃ እንዲያደላለት፣ ወዳጆቹም ቢጠይቁት እንዳይከለክላቸው አዘዘ ።
 ከጥቂት ቀንም በኋላ ፊልክስ፣ አይሁዳዊት ከነበረች ድሩሲላ ከሚሉአት ከሚስቱ ጋር መጥቶ ጳውሎስን አስጠራው፣ በኢየሱስ ክርስቶስም ስለ ማመን የሚናገረውን ሰማው ። ጳውሎስም ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለሚመጣውም ዙንኔ ሲያስረዳው ፊልክስ ፈርቶ፣ «አሁንስ ሂድ፣ በተመቸኝም ጊዜ አስጠራሃለሁ»

አለው ። ደግሞ፣ ጳውሎስ ጉቦ ይሰጠኛል ብሎ ተስፋፋይ ለገባ በየጊዜው አስጠርቶ ያነጋግረው ። ከሁለት ዓመትም በኋላ ጳርቅዮስ ጠሰ በፊልክስ ፈንታ ተተካ ። ፊልክስ አይሁድን ደስ እንዲያሰኝ ስለ ፈለገው ጳውሎስን እንደ ታሠረ ተወው ።
 ፬ : ጳውሎስ ጭቁሣር ይግባኝ አለ ። የሐዋ. ጳጳ፡ ል - ጳጳ፡ ማጳ፡ ።
 ፊስጦስም ወደ ቆራኛው ገብቶ ከሦስት ቀን በኋላ ከቁሣር ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። የአይሁድ ታላላቆችም፣ በመንገድ ሸምቀው እንዲጠሉት አስበው ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያስመጣው ለመነት ። ፊስጦስ ግን፣ «በዚህ ሰው በደል ቢኖር ወደቁሣርያ ወርዳችሁ ክስ ሱት» ብሎ መለደ፣ ወደ ቁሣርያም በወረደ በማግሥቱ በጭድ ወንበር ተቀመጠ፣ ጳውሎስንም አስጠርቶ፣ «ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ በዘጄ በፊቱ ትፋረድ ዘንድ ትወዳለህን?» ። ጳውሎስ ግን፣ «በቁሣር ፍርድ መበር ፊት ቆሚአለሁ፣ ወደ ቁሣርም ይሸኝ ብዬ አለሁ» ብሎ መለሰ ። ፊስጦስም፣ «ወደ ቁሣር ይግባኝ ብለሃል፣ ወደ ቁሣር ትሄዳለህ» አለው ።
 ከዚህም በኋላ ጭቁሣር ሄርድስ የልጁ የልጅ ልጅ የሆነ ጭሥ አግሪጳ ከበርኒቄ ጋር ወደ ቁሣርያ ወረደ ። ፊስጦስም የጳውሎስን ነገር ጭሥ አግሪጳ በገለጠለት ጊዜ እርሱ፣ «የዚህ ሰው እኔ እሰማው ዘንድ እወድ ነበር» አለው ።
 በማግሥቱም አግሪጳና በርኒቄ በብዙ ግርማ መጥተው ከተማው ታላላቆች ጋር ወደ ፍርድ ቤት ገቡ ። ፊስጦስም ጳውሎስን አስጠርቶ፣ «ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ ይህ ሰው ወደ ቁሣር ይግባኝ ስላለ እንድስ ድደው ቁረጥሁ ። ከተመረመረ በኋላም ወደ ቁሣር የምጸደውን ነገር እንዳገኝ

በፊትህ አመጣሁት» አለው ። አግሪጳም ጳውሎስን፣ «ስለ ራስህ እንድትናገር ተፈቅዶልሃል» አለው ።
 ጳውሎስም እጁን ዘረጋና፣ «ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ የአይሁድን ሥርዓት አጥብቀህ ዐውቀሃልና በተከሰሰሁበት ነገር በፊትህ ስመልስ ደስታ ይሰማኛል» ብሎ፣ ከታናሽነቱ ጀምሮ ፈሪሳዊ ሆኖ እንደኖረ፣ አሁንም ሊፋረድ የቆመው ለአባቶች ስለ ተሰጠው ተስፋ እንደ ሆነ ገለጠለት ። ቀጥሎም፣ የኢየሱስን ስም ተቃውሞ ወደ ደማስቆ ሲሄድ፣ ከፀሐይ ብሩህ ነት የበለጠ ብርሃን ከሰማይ ሲበራ ኢየሱስ ራሱ ተገልጦለት፣ «እኔን ባየህበትና በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር እንድትሆን ልሾምህ ታይቼልሃለሁ» እንዳለው ካስረዳው በኋላ፣ «ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ ከሰማይ የታየኝን ራእይ እምቢ አላልሁም ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ረድኤት ተቀብቶ ለታናሹና ለታላቁም ስመስ

ክር እስከዚች ቀን ድረስ ቆሚአለሁ» አለው ። ፊስጦስም፣ «ጳውሎስ ሆይ፣ ብዙ ትጎህርትህ ወደ እብደት ያዘርሃል» አለው ። ጳውሎስም፣ «ክቡር ፊስጦስ ሆይ፣ የእኔ ነትንና የአእምሮን ነገር እናገራለሁ እንጂ እብደትስ የለብኝም» ብሎ ንጉሡን «ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ ነቢያትን ታምናህን? እንደምታምናቸው ዐውቃለሁ አለው ። ንጉሡም፣ «በጥቂት ጊዜ ክርስቶስን ልታደርገኝ ትወዳለህ» አለው ። ጳውሎስም፣ «በጥቂት ቢሆን ወይም በብዙ ጊዜ የሚሰሙኝ ሁሉ ከዚህ እሥራት በቀ እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ» አለው ።
 ተነሥተውም ሲሄዱ እርስ በርሳቸው «ይህ ሰው እንኳንስ ለሞት ለእሥራትም የሚገባ ምንም አላደረገም» ተባባሉ ። አግሪጳም ፊስጦስን፣ «ይህ ሰው እኮ ወደ ቁሣር ይግባኝ ባይል ሊፈታ ይቻል ነበር አለው ።

* * *

ኢየሱስ አለ፡- ስለ ስሜ... ወደ ወገኔ አሳልፈው ይሰጡ አችኋል፣ ወደ ነገሥታትና ወደ ገዢዎችም ይወስዱአችኋል፣ ይህም ለምስክርነት ይሆንላችኋል ።
 ሉቃ. ጳጳ፡ ፲፪ : ፲፫ ።

ከሰማይ የታየኝን ራእይ እምቢ አላልሁም ። የሐዋ. ጳጳ፡ ፲፱ ።

* * *

ጥያቄ፡ ል፡ ጳውሎስ፣ ከመቅደስ ከጉተቱት አይሁድ እጅ እንዴት ጻነ?
 ፪፡ ሲራ ካደረጉት ዐርባ አይሁድ እጅ በማን አማካይነት ጻነ?
 ፫፡ በፊልክስና በፊስጦስ መካከል ያለው የጠባይ ልዩነት ምንድን ነው?
 ፬፡ ጳውሎስ ወደ ቁሣር ይግባኝ ያለው በምን ምክንያት ነው?

ጳውሎስ፡ አቤቱ፣ ስለ ቅዱሳን ሁሉ፣ በተለይም ስለ ወንጌል ታሥረው ወይም ተሠቃይተው መልእክተኞችህ ስለ ሆኑት እየጸለይን፣ ወንጌልን በግልጥ እንዲያስታውቁ ቃል ትሰጣቸው ዘንድ እንለምንሃለን፣ አሜን ። ከኤፌ. ጳጳ፡ ፲፮ - ጳ ።

ምዕራፍ ፱ ።

የጳውሎስ ወደ ሮሜ መሄድ ።

የሐዋ. ፳፯ ፡ ፳፰ ።

፩ ፡ ከቂሳርያ በመርከብ መነሳቱ ።
የሐዋ. ፳፯ ፡ ፩ - ፳ ።
ፊስጦስ ጳውሎስን በመርከብ ወደ ሮሜ ለመላክ ቁርጠ ከሌሎች እሥረኞች ጋር ዩልዮስ ለሚሉት የመቶ አለቃ አሳልፎ ሰጠው ። ሉቃስና የተሰሎንቄው አርስጥ ሮኮስም አብረውት ነበሩ ። ወደ እስያም በሚሄድ መርከብ ገብተው ከቂሳርያ ተነሡ ። ከፊት ለፊት ከሚያስቸግር ነፋስ የተነሣ በቆጵሮስ ተጠግተው ወደ ሙራ ደረሱ ። በዚያም ዩልዮስ ወደ ኢጣልያ የሚሄድ መርከብ አግኝቶ እሥረኞቹን ወደ እርሱ አገባቸው ። በጭንቅም ቀስ እያሉ በቀኒደስ በኩል ፡ በቀርጤስ ደሴት ወዳለው ፡ መልካም ወደብ ወደሚሉት ሥፍራ መጡ ።

፪ ፡ በፍርሃት ጊዜ ግጽናናቱ ።
የሐዋ. ፳፯ ፡ ፱ - ፴፰ ።
ከመዘግየታቸው የተነሣ አይሁድ የሚጸ ሙበት የማስተሥረያው ቀን አልፎ ነበርና ክረምት ስለ ቀረበ ጳውሎስ ፡ «ይህ ጉዞ ብዙ ጥፋትና ጉዳት እንዳለው ይታዩኛልና እዚህ እንዲሆን» ብሎ መከራቸው ። ነገር ግን የተሳሳቶች ቍጥር ፪፻፸፯ ነበረና የሚበዙቱ ጭቆ ወደሚሉት ፡ የበለጠ ምችት ወዳለው ወደ ሌላ የቀርጤስ ወደብ ደርሰው በዚያ እንዲከርሙ ወደዱ ።
ልክኛም የደቡብ ነፋስ በነፈሰ ጊዜ እንዳሰበት የሆነላቸው መስሎአቸው ተነሡ። ነገር ግን ወደ ጭቆ ሳይደርሱ ኃይለኛ ዓውሎ ነፋስ ወርዶባቸው ወደ ባሕር መካከል ነድቶ አወጣቸው ። መርከበኞቹም

ደንግጠው ከጭንቀትና የመርከቡን ዕቃ ወደ ባሕር ጣሉ ። ብዙ ቀንም ፀሐይንና ከዋክብትንም ሳያዩ ትልቅ ነፋስም ሲበረ ታባቸው ጊዜ ፡ ወደ ፊት አንድንም ብለው ተስፋ ቁረጡ ።

ሳይበሉም ብዙ ቀን ከቁዩ በኋላ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ ፡ «ሰምታችሁኝ በሆነኛ ሮይ ይህ ጉዳት አያገኛችሁም ነበር። አሁንም አይዞላችሁ ። መርከቡ እንጂ እና ንተ አትጠፋም ። የእርሱ ከምሆንና ደግሞ ከማመልከው እግዚአብሔር የተላከው መልአክ በዚች ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ፡- ጳውሎስ ሆይ አትፍራ ፡ በቂሳርያ ፊት ልት ቆም ይገባሃል ፡ እነሆም ፡ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል አለኝ ። ስለዚህም አይዞላችሁ ፡ እንደ ተናገረኝ እንዲሁ እንደሚሆን እግዚአብሔርን አምናለሁና ። ነገር ግን ወደ አንዲት ደሴት እንድንገፋ ያስፈልገናል» አላቸው ።

በአሥራ አራተኛውም ሌሊት መርከበኞች ወደ አንድ ምድር እንደ ቀረቡ ካወቁ በኋላ ከመርከቡ በስተኋላ አራት መልሕቅ አውርደው ቀን እንዲነጋ ተመኙ ። ራሳቸውንም ብቻ ለማዳን አስበው ፡ በመርከቡ ላይ ያለችውን ሾልባ ወደ ባሕር አውርደን በእርስዋ ወደ ምድር እንሸሽ እያሉ ተመካከሩ ። ጳውሎስ ግን አሳባቸውን አስተውሎ ለመቶ አለቃውና ለወታደሮች ፡ «እነዚህ መርከበኞች በመርከቡ ካልቁዩ ልትድኑ አትችሉም» አላቸው ። ያን ጊዜም ወታደሮች የጀልባዬቱን ገመድ ቁርጠው ወደ ባሕር እንድትወድቅ ተወክት ።

ቀንም ሲነጋ ጳውሎስ ፡ «ጾማችሁን ከሰ ነበታችሁ ዛሬ አሥራ አራተኛ ቀናችሁ ነው ። ስለዚህም ምግብ እንድትበሉ እለም ናችኋለሁ ። ከእናንተ ከአንዱ የራስ ጠጉር

እንኳ አትጠፋምና» ብሎ እንጀራን ይበሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አመሰግኖ ቁርሶም በላ ። ሁሉም ተጽናንተው በሉ በልተውም በጠገቡ ጊዜ የሰንደው ጭንቅ ወደ ባሕር እየጣሉ መርከቡን አለሉት ።

፫ ፡ በመሊጡ በኩል ወደ ሮሜ መግባቱ
የሐዋ. ፳፯ ፡ ፴፱ - ፳፻ ።
በነጋም ጊዜ ምድርን አይተው ወደ ላይ አቅንተው ለመሄድ ሞከሩ ። ነገር ግን ከዕበሉ ግራያ የተነሣ ባልሆነላቸው ገደብ ወታደሮቹ ፡ «እሥረኞች ዋኝተው እንዳይመልሱ እንግዳላቸው» አሉ ። ዩልዮስ ግን ጳውሎስን ሊያድነው አስቦ ከለባቸው ፡ ዋና የሚያውቁትም ወደ ምድር እንዲወጡ ፡ የቀሩትም በመርከቡ ስለ እንዲወጡ አዘዘ ። እንዲሁም ሁሉ መሊ ወደምትባል ደሴት በደገና ደረሱ ።

አረማውያን የሆኑ የደሴቲቱ ነዋሪዎች የሚያስገርም ቸርነት አደረጉላቸው ። ገብና ብርድ ስለ ሆነ እሳት አንድደው ተበሉአቸው ። ጳውሎስ ግን ብዙ ጭራሮ ለማቸቶ ወደ እሳት ሲጨምር እፋኝነት ከቀት የተነሣ ወጥቶ እጁን ነደፈው ። አረማውያንም እባብ በእጁ ተንጠልጥሎ ሲያጠቃ «ይህ ሰው በእርግጥ ነፍሰ ገዳይ ነው ። ስለሕር በደገና ቢወጣ የእግዚአብሔር ፍርድ በሕይወት እንዲኖር አልተወውም» አሉ እርሱ ግን እባቡን ወደ እሳት አራምንም አልተገዳም ። ሰዎቹም ተመው ፡ «ይህስ አምላክ ነው!» ብለው አሳባቸውን ለወጡ ።

፲፫፡፲፱፡፳፱ የሚሉት የደሴት አለቃ ጳውሎስንና ባልንጀሮቹን ተቀብሎ በፍሦስት ቀን አሳደራቸው ። የ፲፫፡፲፱፡፳፱ አባት ታሞ ነበርና ጳውሎስ ሲጸልይ ተፈወሰ ። ሌሎችም የታመሙት እየመተፈወሱ ።

ከሦስት ወርም በኋላ በሌላ መርከብ ገብተው በአጣልያ ወዳለው ፔቲዮሎስ መጡ ። በዚያም ካገኙት ወንድሞች ጋር ሰባት ቀን ከተቀመጡ በኋላ ወደ ሮሜ ተጓዙ ። ከዚያም ፡ መምጣታቸውን የሰሙት ወንድሞች ጳውሎስን ለመቀበል ወጥተው ገና በመንገድ ሳሉ ተገናኝተው ። ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግነ ። ልቡም ተጽናና ። ወደ ሮሜም በገቡ ጊዜ ጳውሎስ ከሚጠብቀው ወታደር ጋር ለብቻው እንዲቀመጥ ተፈቀደለት ።

፩ ፡ በሮሜ መመስከሩ ።
 የሐዋ. ፳፰ ፡ ፲፯ - ፴፩ ።
 ከሦስት ቀንም በኋላ ጳውሎስ የአይሁድን ታላላቆች ጠርቶ ፡ «ስለ እስራኤል ተስፋ ይህን ሰንሰለት ለብሻለሁ» ብሎ ፡ ከኢየሩ

ሳሌም እንደ ጻፈ መምጣቱን ነገራቸው ። እነርሱም «ከይሁዳ ስለ አንተ አንዳች ነገር አላገኘም ፡ ነገር ግን ስለ ዚህ ወገን የምጸውን እንድንሰማ እንወዳለን» አሉት።
 ቀንም ቀጥሎት ብዙ ሆነው ወደ እርሱ መጡ ፡ ለጳውሎስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅላላዎቹ ጋር ከተዋቀሩ ጀምሮ እስከ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር ። እነሆ ተገኝተው ፡ ጳውሎስ ፡ እነሆ ተገኝተው ፡ ጳውሎስ ፡ «መንፈስ ቅዱስ በእኔ ላይ ያለው ለአባቶቻችን ፡ መስማት ስማላችሁና አታስተውሉም ሲል መላካም ተናገረ ። እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር የመዳን ቃል ለአሕዛብ እንደ ተላላቅቀ ፡ እነርሱም ይሰሙታል» ካላቸው በኋላ እርሱ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ።

* * *

ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ ።
 ልልኢ. ፩ ፡ ፱ ።

እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንጽናናበት ጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን ።
 ፪ ቆሮ. ፩ ፡ ፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ በዓውሎ ነፋስ ምክንያት ሌሎች ሁሉ ተስፋ ቁርጠው ለእውሎስ ምን ተስፋ ተሰጠው ?
 ፪ ፡ ጳውሎስ ሌሎችን ተሳታፊዎች የረዳቸው ምን ምን በግድረት ነው ?
 ፫ ፡ የልዩስ ጳውሎስን የሚያከብር መሆኑን ምን በግድረት ለዩ ?

ጸሎት ፡ አቤቱ ፡ ለእኛ ለምናምን ሁሉ ፡ ከሁቆ የሚበልጥ የኃይልህ ታላቅነት ምን እንደ ሆነ እንድናውቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ ትሰጠን ዘንድ እንለምንሃለን ፡ አሜን ።
 ከኤ.ሌ. ፩ ፡ ፳ - ፲፱ ።

ምዕራፍ ፶፩ ።

ጳውሎስ ታሥሮ ሳለ የጻፋቸው መልእክቶች ።

፩ ፡ ሁለት ዓመት በሮሜ መቄየቱ ።
 የሐዋ. ፳፰ ፡ ፴ ፡ ፴፩ ።

ጳውሎስ የቀሣርን ፍርድ ሲጠባበቅ ሁለት ዓመት በተከራየው ቤት በሮሜ ቁየ ። በዚህም ጊዜ ሁሉ በሌሊትና በቀን በየተራ ከሚጠብቁት ዘበኞች ፡ ባለ ተራ ለሆነው በሰንሰለት ታሥሮ መኖር የነበረበት ይመስለኛል ።

ስላሳ ፡ ቢሆንም ወደ እርሱ የሚመጡትን እንዳይቀበልና ወንጌልን እንዳያስተምር ማንም አይከለክለውም ነበርና መታሠሩ ወንጌልን ለማስፋፋት ምክንያት ሆነው ። ስለምን ፡ መታሠሩ ስለ ክርስቶስ መሆኑ እየታወቀ ሲሄድ የክርስቶስ ዝና እየተገለጠ ሄደ ። በተለይም ፡ በእሥረኛቸው የክርስቶስን ፍቅርና ትዕግሥት እያዩ ቃሉን

ከሚሰሙት ከቁጣር ዘበኞች አንዳንዶቹ ሳይምኑ አልቀሩም ። እንደዚሁም ከሐዋርያው መታሠር የተነሣ በቁጣር ቤተ መንግሥት ውስጥ ስንኳ ቅዱሳን ተገኙ ። ይህም ብቻ ሳይሆን የጳውሎስን ጽናት ያዩ ከነበሩ ምእመናን ብዙዎች ፣ ያለ ፍርሃት የወንጌልን ቃል ከፊት ይልቅ ሊነግሩ በጀመሩ ጊዜ ጳውሎስ በጣም ተደሰተ ።

(ፊል. ሪ ፣ ፲፪ - ፲፬ ፣ ፬ ፣ ፳፪ ።)

ከታሠረበት ጊዜ ጀምሮ ያልተለዩት ፣ የተወደደው ባለ መድኃኒት ሉቃስና የተሰሎንቄው አርስጥሮኮስ አብረውት በሮሜ ቁዩ ። እንደ ልጁ የሆነው ጢሞቴዎስ ከእርሱ ጋር ሊሆን መጣ ። ከብዙ ዓመት በፊትም ያሳዘነው የበርናባስ የወንድሙ ልጅ ማርቆስ በዚሁ ጊዜ አብረውት ከሚሠሩ ፣ ከሚያጽናኑት አንዱ ነበረ ። ከጊዜ ወደ ጊዜም ከልዩ ልዩ አገር ፣ ከፊልጵስቶስ እንደ መጣው እንደ አፍሮዲጦ ፣ ከእስያም እንደ መጡት እንደ ኤጳፍራና እንደ ቲኪቆስ የሆኑት ወንድሞች ይመጡለት ነበር ።

(ቁላ. ፬ ፣ ፮ - ፲፬ ፣ ፊል. ሪ ፣ ፲፬ ፣ ፳፭ ።)

ከእነዚህ ወንድሞች ጋር ጳውሎስ ፣ ቅርብና ሩቅ ስለ ሆኑት ምእመናን ሁሉ እያመሰገነ ሳያቋርጥ በመጸለይ ፣ ወደ እርሱ የሚመጡትንም ሁሉ እየተቀበለ በማነጋገር ፣ ወደ ልዩ ልዩ ሥፍራም መልእክቶችን በመጻፍ ፣ ስለ ራሱ ሁናቴ ሳይጨነቅ የጌታ ሥራ ሁልጊዜ ይበረክትለት ነበር ። ስለ ራሱም በጻፈ ጊዜ ፣ «የምኖርበት ኑሮ ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁ ። መዋረድንም ዐውቃለሁ ፣ መብዛትንም ዐውቃለሁ ። . . . በነገርም ሁሉ መጥገብንና መራብንም ፣ መብዛትንና መጉደልን ተምራለሁ ። ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» ብሎ ፣ ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይለው እንደ ነበረ ገለጠ ።

(ፊል. ሪ ፣ ፲፬ - ፲፫ ፣ ፩ ፣ ፳፩ ፣ ፲፮ ፣ ፲፭ ።)

፪ ፣ ወደ ፊልጵስ ሰዎች የጻፈው መልእክት ።

የፊልጵስቶስ ምእመናን መታሠሩን ሲሰሙ ፣ በተጨማሪው ፍቅራቸው በአፍሮዲጦ እጅ ስቆ ላኩለት ። አፍሮዲጦም ወደ ሮሜ በደጃጌ የእነርሱን ነገር ሲያወራለት ጳውሎስ ደስ አለው ። አፍሮዲጦም ከጳውሎስ ጋር እንዲቁይ አሳብኖሮት ይሆናል ። ግን በጽኑ ታምሞ በእግዚአብሔር ምሕረት ከዳነ በኋላ ወደ አገሩ እንዲመልስ ይኖረው ነበር ። ጳውሎስም ይህን አስተውሎ ለፊልጵስቶስ ወዳጆቹ ደብዳቤ ጽፎ ወደዚያ እንዲመለስ አፍሮዲጦን አዘጋጠው ።

(ፊል. ሪ ፣ ፳፭ - ፵ ፣ ፱ ፣ ፲፬ - ፳ ።)

በዚህም ደቆቢ ለእነርሱ ያለውን ፍቅር እየገለጠ ፣ ዘወትር እንደሚጻልይላቸው ፣ በእነርሱ ፍቅርና ጽናት እንደሚደሰት በጉልህ ዘዘ ። ስለ ራሱም ሁናቴ ሲያብራራ ፣ በጭኑ ከዚህ ዓለም መሄድና ከክርስቶስ ጋር ማርግም ቢወድ ፣ «በሥጋ መኖሪ ስለ እናንተ እጅግ የሚያስፈልግ እንደ ሆነ ተረድቼ ፣ ከእናንተ ጋር እንደምቁይ ዐውቃለሁ» በማለት ፣ ከእሥራቱ እንደሚፈታ ያለውን ተስፋ ገለጠላቸው ። የፍርድ ቤትም ውሳኔ ሲታወቅ ፣ እንዲነግራቸው ጢሞቴዎስን እንደሚልክላቸው ተስፋ ቢሰጥ ፣ «ራሴ ደግሞ ፈጥኜ እንድመጣ በጌታ ታምኜለሁ» አላቸው ።

(ፊል. ሪ ፣ ፲፱ - ፳፮ ፣ ፫ ፣ ፲፱ - ፳፬ ።)

«ይሁን እንጂ ፣ መጥቼ ባያችሁ ወይም ብርቅ ፣ በአንድ ልብ ስለ ወንጌል ሃይማኖት አብራችሁ እየተጋደላችሁ . . . ለክርስቶስ ወንጌል እንደሚገባ ኑሩ ። . . . ሁልጊዜም በጌታ ደስ ይበላችሁ» ብሎ ፣ ከብዙ ሌላ ምክር ጋር በአፍሮዲጦ እጅ ላከላቸው ።

(ፊል. ሪ ፣ ፳፮ ፣ ፲፱ ፣ ፱ ።)

፫ ፣ ወደ ኤፌሶን ሰዎች የጻፈው መልእክት ።

ጳውሎስም ወደ ኤፌሶን ምእመናን ደግሞ ደብዳቤን ለመጻፍ ወደደ ። ለእነርሱም ብቻ ሳይሆን በእነርሱ አቅራቢያ ወዳሉት ወደ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት እንዲደርስ በማለት ስለ ጻፈ ፣ የግል ጉዳያቸውን ወይም የአንዳንዶችን ኤፌሶናውያን ስሞች አልጠቀሰም ። ነገር ግን ፣ እነርሱ ስለ ራሱ ሁናቴ ለማወቅ እንደሚወዱ ዐውቆ ፣ «የተወደደ ወንድምና በጌታ የታመነ አገልጋይ ቲኪቆስ ሁሉን ያስታውቃችኋል ። ወራካችንን እንድታውቁና ልባችሁን እንዲያጽናና ወደ እናንተ የምልከው ስለዚህ ምክንያት ነው» ብሎ መልእክቱን በቲኪቆስ እጅ ላከ ።

ቲኪቆስም አድርሶ ሲሰጣቸው በምን ያህል ደስታ ተቀብለው የሚያነቡት ይመስላችኋል ! እነርሱ ብቻ ሳይሆኑ በየትውልዱ ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ በስንትና በስንት ሚሊዮን የሚቁጠሩ ሰዎች በዚህና በሌሎቹ የጳውሎስ መልእክቶች ይጠቀሙባቸዋል ! የኤፌሶን ሰዎች ብቻ ሳይሆኑ እኛም ጭምር ፣ እግዚአብሔር አብ በምሕረቱ ባለ ጠጋ ሆኖ ከወደደን ከታላቅ ፍቅር የተነሣ በውድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አድኖ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ እንደ ባረከን ማወቅ ይገባናል ። (ኤፌ. ፩ ፣ ፫ - ፭ ፣ ፪ ፣ ፱ - ፲ ።) እኛም ጭምር ፣ በተጠራን በት መጠራታችን እንደሚገባ በፍቅር እየተመላለስን ፣ የተሰጠንንም ቅዱስ መንፈሱን እንዳናሳዝን ክፋትን ሁሉ አስወግደን ቅድስናን እንድንለብስ ይገባን የለምን ? (ኤፌ. ፬ ፣ ፩ - ፫ ፣ ፳፪ - ፵፪ ።) ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ ያለውንም ፍቅርና ፍጹም የሆነውን አሳቡን እንድናስተውል ለእኛ ደግሞ አስፈላጊያችን ነው ። (ኤፌ. ፭ ፣

፳፭ - ፳፮ ።) «የዲያብሎስን ሽንገት ቃወሙ ዘንድ እንዲቻላችሁ የእግዚአብሔርን ዕቃ ጦር ሁሉ ልበሱ» የሚለውን ሁሉን አሸንፈን እንድንቆም የሚያስችንን ምክር ለመቀበል ለእኛ ደግሞ ጥቅሳችን ነው ። (ኤፌ. ፮ ፣ ፲ - ፲፭ ።)

፬ ፣ ወደ ቁላስይስ ሰዎች የጻፈው መልእክት ።

ከመታሠሩ በፊት ጳውሎስ በኤፌሶስ ከተማ ወንጌልን ባስተማረ ጊዜ ፣ በክርቶስ ያመነ ኤጳፍራ የሚባል ሰው ፣ ከኤፌሶን በስተ ምሥራቅ ባለው ቁላስይስ በሚባል በገዛ ራሱ ከተማ እየመሰከረ ፣ በዚህ ለተከለው ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆኑ ይመስላል ። ጳውሎስም በሮሜ ታሥሳለ ኤጳፍራ መጥቶ ፣ የቁላስይስ ሰዎች በእምነትና በፍቅር ስለ ማደጋቸው ነገር ረው ። ሆኖም ፣ በዕውቀታቸው የሚመሰገን ሰዎች በመካከላቸው ገብተው የክርስቶስን አምላክነትና ፍጹም የሆነውን መድኃኒትነቱን ይክዱ ስለ ነበር ኤጳፍራ ፣ በእርሱ እንዳይታለሉ በማለት የበለጠ በሎት ስለ እነርሱ ይተጋ ነበር ።

(ቁላ. ፩ ፣ ፮ ፣ ፳ ፣ ፲፬ ፣ ፲፫ ።)

ጳውሎስም ፣ ራቱን በሥጋ ስላላዩ ስን ስለ እነዚህ የቁላስይስ ሰዎች እየጸለየ ደቆቤ ጻፈላቸው ። ሲጽፍም ፣ ከብዙ ትምርትና ምክር ጋር ማስጠንቀቂያ ጨምሮ እንደ ክርስቶስ ትምህርት ሳይሆን ፣ እንሰው ወግ በሆነ በከንቱ መታለል ማንም እንዳይማርካችሁ ተጠበቁ ። በክርስቶስ የመለኮት ሙላት ሁሉ በሰውነት ተገልጾ ይኖራልና ፣ በእርሱ ሆኖችሁ ተሞልታችኋል አላቸው ። የንደኞቹንም ሰላምታ እየጨመረ ጽፎ ሲያበቃ ፣ የኤፌሶን መልእክት በሚያደርስ በቲኪቆስ እጅ ላከ ። (ቁላ. ፪ ፣ ፩ - ፲ ፣ ፲፱ ፣ ፮ - ፲፭ ።)

፩ : ወደ ፊልሞና የጻፈው መልእክት ።

ከዕለታት አንድ ቀን አናሲሞስ የተባለ ሰው ጳውሎስ ታሥሮ ወደ ነበረበት ቤት መጣ ። እርሱ አስቀድሞ የቁላስይስ ሰው የፊልሞና ባሪያ ነበረ ። ፊልሞናም ፡ ከጳውሎስ ጋር ተገናኝቶ በክርስቶስ ካመነ በኋላ የቁላስይስ ምእመናን በቤቱ እንዲሰበሰቡ ይጋብዛቸው ነበር ። የወጣቱ ባሪያ የአናሲሞስ ስም ትርጉም «የሚጠቅም» ማለት ቢሆንም ፡ የማይጠቅም ሆኖ የፊልሞናን ገንዘብ ሰርቆ ኩበለለ ። እንደ ዘመኑ ልማድም ከባድ ቅጣት ይገባው ነበርና እንደ ሮሜ ራቅ ወዳለ ከተማ የሸሸው በዚህ ምክንያት ይሆን ይሆናል ።

አናሲሞስ ግን ጳውሎስን በሮሜ ካገኘ በኋላ ንስሐ ገባ ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በማመን አዲስ ሰው ሆነ ። ወደ በደለውም ጌታው ለመመለስ በፈለገ ጊዜ ፡ ጳውሎስ ፡ ከቲኪቆስ ጋር እንዲሄድ አድርጎ ወደ

ወዳጁ ወደ ፊልሞና እንዲህ ብሎ ጻፈ ፡ «አስቀድሞ ስላልጠቀመህ ፡ አሁን ግን ለእኔም ለአንተም ስለሚጠቅም ፡ በእሥራቱ ስለ ወለድሁት ስለ ልጄ ስለ አናሲሞስ እለምንገለጹ።... እንደ ባልንጅራ ብትቁጥረኝ ፡ እንደ እኔ አድርገህ ተቀበለው ። ነገር ግን አንዳች የበደለህ ነገር ወይም ብድር ቢኖረው ፡ እኔ ራሴ እመልሰዋለሁ ብዬ በእጄ እጽፋለሁ ።... እንግዲህ ወንድሜ ሆኑ ፡ በክርስቶስ ልቤን አሳርፍልኝ ።... ጸግሞ የማስተናገጃ ቤት አዘጋጅልኝ ፤ በጸሎታችሁ ወደ እናንተ እንደምመጣ ተስፋ አደርጋለሁ ።»

ፊልሞ. ቀ. I : 18 : 19 - 28 ።

እንደዚህ ያለ የፍቅር ልመና የፊልሞናን ልብ እንዴት አይነካም ! ይህ አጭር ደብዳቤ ለሁላችን እንዲደርስ በአዲስ ኪዳን የገባው ፡ አስቀድሞ ለፊልሞና የጳውሎስ ቃል ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል ሆኖ ስለ መጣለት አይደለምን ?

* * *

ለእኔ ፡ ሕይወት ክርስቶስ ፡ ሞትም ጥቅም ነው ።
ፊልሞ. ፩ : 26 ።

ለክርስቶስ ወንጌል እንደሚገባ ኑሩ ።
ፊልሞ. ፩ : 27 ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ጳውሎስ ታሥሮ ባለ ከመልእክቶቹ የትኛዎቹን ጻፈ ?
፪ ፡ መታሠሩ ወንጌልን ለማስፋፋት ምክንያት የሆነው እንዴት ነበረ?
፫ ፡ ወደ ፊልሞና የጻፈው በምን ምክንያት ነበረ ?

ጸሎት ፡ ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው ፡ ለእርሱ በቤተ ክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ... ክብር ይሁን ፡ አሜን ።
ኤፌ. ፫ : 20 ።

ምዕራፍ ፶፪ ።

እስከ ሞት ድረስ መጽናት ።

፩ እና ፪ ጢሞ. ፡ ቴቶ ።
፩ እና ፪ ጴጥ. ።

፩ ፡ ወደ ጢሞቴዎስና ወደ ቴቶ የተጻፉ መልእክቶች ።

«የሐዋርያት ሥራ» የተባለው መጽሐፍ ፡ ጳውሎስ ሁለት ዓመት በሮሜ ታሥሮ እንደ ቁየ እንጂ ከዚያ ወዲያ ስለ ሆነው ነገር አይገልጥም ። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ወደ ጢሞቴዎስና ወደ ቴቶ በጻፉት መልእክቶች ፡ ከእሥራቱ ተፈትቶ በእስያና በመቄዶንያ በአካይያም የነበሩትን አብያተ ክርስቲያናት እንደ ጉበኘ ፤ ወደ ቀርጤስ ደሴትም እንደ ደረሰ ገልጦአል ።
(፩ ጢሞ. ፩ : ፫ ፤ ፫ ፡ ፩ ፤ ቴቶ ፩ ፡ ፮ ።)

ከአያሌ ዓመት በፊት የተከላቸውን አብያተ ክርስቲያናት እየጉበኘ ሲዘዋወር የሚሠራው ሥራ ፍሮት ይሆን? እንዴታ! የአትክልት እርሻ ማጠጣትና መጠበቅ እንደሚያስፈልግ እንዲሁ የእግዚአብሔር እርሻ የሆነ ቤተ ክርስቲያን ፡ እውነቱን በማስተማር በተግባርም መጠበቅ አለበት ። ጳውሎስ ራሱ ሽምግሎ ነበርና

ሥራው ሰፊ ስለ ሆነ ፡ ከረዳቶቹ ታማኝ ለሆኑት ፡ ቤተ ክርስቲያንን በመልካ የማስተዳደር ኃላፊነት እንዲመሩ አደላላቸው ።

እንደዚሁም ከኤፌሶን ተነሥቶ መቄዶንያ በሄደ ጊዜ ይህን አደራ ለጢቴዎስ ሰጥቶ ፡ በኤፌሶን እንዲቀመጥ ለነው ። ከቀርጤስ በተነሣ ጊዜም ፡ የቀውን እንዲያደራጅ ለቴቶ አደራ ሰጠ ለእነርሱም ደብዳቤዎች ጽፎ ፡ እንደ አድርገው እንዲኖሩና ሥራቸውን እንዴት እንዲያካሄዱ በብዙ መከራቸው ። እግዚአብሔር በክርስቶስ በማመን ልጆቹ ከሆኑ የሚፈልገው ፡ «ከንጹሕ ልብና ከቅሕሊና ፡ ግብዝነትም ከሌለበት እምነት የሚወጣ ፍቅር» እንደ ሆነ ጳውሎስ ዐወቀ ። ስለዚህ ለጢሞቴዎስና ለቴቶ በጻፈ ጊዜ ፡ ከእነዚህ ነገሮች ወጥተው ወማይጠቅም ተረት ፡ ለዓለምም ወደራመች ወደ ከንቲ ንግግር ፈቀቅ የሚሉት እንዲገሥጹ ፡ «ለትምህርትና ለተግባር»

ልብንም ለማቅናት ፡ በጽድቅም ላለው ምክር በሚጠቅም» በእግዚአብሔር ቃል እንዲጸኑ ደጋግሞ አስጠነቀቃቸው ።

(፩ ጢሞ. ፩ ፡ ፫ - ፮ ፡ ፮ ፡ ፳፩ ፡ ፪ ጢሞ. ፫ ፡ ፲፮ ፡ ፲፯ ።)

፪ ፤ የጳውሎስ መጨረሻው እሥራት ።
ከእሥራት ከተፈታ ከጥቂት ዓመት በኋላ ጳውሎስ እንደገና ታሥሮ በሮሜ በውሳኔ ቤት ተጠበቀ ። በፊተኛው ሙግቱ በቁሣር ፍርድ ወንበር በቆመ ጊዜ አንድ ሰው ስንኳ አልደረሰለትም ። ነገር ግን ወደ ጢሞቴዎስ በጻፈ ጊዜ ፡ «የሱብከቱ ሥራ እንዲፈጸም ፡ ሕዝቦችም ሁሉ እንዲሰሙ ጌታ በእኔ አጠገብ ቆሞ አበረታኝ ፡ ከእን በሳ አፍም ዳንሁ» አለ ። ሆኖም የሞት ፍርድ ሳይፈረድበት እንደማይቀር ያውቅ ነበርና ልጁን ጢሞቴዎስን ለማየት እየና ፈቀ ፡ «በቶሎ ወደ እኔ እንድትመጣ ትጋ ፤ . . . ማርቆስን ይዘኸው ና ፤ ስትመጣ በጢሮአዳ የተውሁትን በርኖስና መጻሕፍቱን ፡ ይልቁንም በብራና የተጻፉትን አምጣልኝ ። . . . ከክረምት በፊት እንድት መጣ ትጋ» ብሎ ጻፈለት ።

(፪ ጢሞ. ፱ ፡ ፲፮ - ፲፭ ፡ ፱ ፡ ፲፩ ፡ ፲፫ ፡ ፳፩ ።)

በዚህም መልእክት ጢሞቴዎስን ሲያጽናናው ፡ እርሱ ራሱ ከዚህ ዓለም በሞት የሚሄድበትን ጊዜ በደስታ እንደሚጠባበቀው ሲገልጥ ፡ «አንተ ልጄ ሆይ ፡ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጸጋ በርታ ። . . . እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ አብረኸኝ መከራ ተቀበል ። . . . የወንጌል ሰባ ኪነትን ሥራ አድርግ ፡ አገልግሎትህን ፈጽም ። የእኔ ሕይወት የሚሠዋበትና ከዚህ ዓለም የምሄድበትም ጊዜ ደርሶአል። መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ ፡ ፍጫዬን ጨርሼአለሁ ፡ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ ። ወደ ፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል ፡ ይህም ጸድቅ ፊራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ጩኔ ያስረከባል ፤ ደግሞም መገለጡን ለጭቆናት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም» ብሎ ጻፈ ።

(፪ ጢሞ. ፪ ፡ ፩ - ፫ ፡ ፱ ፡ ፳ - ፳፩ ።)

፫ ፤ የጳውሎስ መልእክቶች ።

ጳውሎስ እንደ ፊሎች ሐዋርያት እየዞረ ወንጌልን እንደ ጩኔ እንጂ በጉዞው የትና የት እንደ ደረሰ በዝርዝር አልተጻፈም ። ነገር ግን ፡ በጳውሎስና በገላትያ በቀጸዶቅ ያም በእስያም ጧታንያም ለነበሩት ምእመናን ሲጽፍ ፡ «ወዳጆቼ» በማለቱ የሚያውቃቸው ይመስላል ።

(፩ ቆሮ. ፱ ፡ ፳ ፡ ፳፯. ፩ ፡ ፩ ፡ ፪ ፡ ፪ ጴጥ. ፫ ፡ ፩ ።)

በሽምግልናው ጊዜ የጻፈው ነገር ሁሉ ፡ እምነቱ እየጸና ፡ ተስፋውም እየበረታ ፡ ፍቅሩም እየጋለ እንደ ሄደ ይገልጣል ። አልፎ አልፎ በጌታው ያየውን የፍቅርና የትዕግሥት የትጋትናም ምሳሌ አሳሰበ ፡ ስለ መስቀሉና ጩኔ ትንሣኤው ስለ ክብሩም ጻፈ ። ለምሳሌ ፡ «እኛ በቅዱሱ ተራራ ከእርሱ ጋር ሳለን ፡ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ያህ ነው የሚል ያ ድምፅ ከሰማይ ሲወርድ ሰማን» ብሎ ፡ የእምነታችን መሠረት ጽኑ መሆኑን አሳሰበ ።

(፪ ጴጥ. ፩ ፡ ፲፮ - ፳፱ ።)

እንደዚሁም ፡ «ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከፍሉ ምሳሌ ትቶላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአል» ብሎ ፡ ሲሰድቡት መልቅ እንዳልተሳደበ ፡ መከራንም ሲቀበል እንዳልዛተ ሲያሳሰብ ፡ «እናንተም መልካም እድርጋችሁ መከራን ስትቀበሉ ብትታገሙ ፡ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ይገባዋል ። . . . ስለ

ክርስቶስ ስምም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ» ብሎ ፡ ስደትን በደስታ እንዲታገሙ አበረታታቸው ።

(፩ ጴጥ. ፪ ፡ ፲፱ - ፳፭ ፡ ፱ ፡ ፲፪ - ፲፱ ።)

እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ፡ ጳውሎስ ደግሞ በማይናወጥ ተስፋ መሞቱን ይጠባበቅ ነበር ። ጌታው ፡ በሰው እጅ እንደሚሞት የነገረውን ቢያስታውስ ስንኳ ፡ አልደነገጠም ። ስለምን ፡ አላፈ ከሆነ ማደሪያው ፡ ማለት ከሥጋው ተለይቶ ከዚህ ዓለም በሞት መውጣቱ ፡ ወደ ዘላለማዊው ወደ ጌታችን መንግሥት መግባት እንደሆነ ዐውቀ ። ይህንም ተስፋ ይዞ ፡ «ወንድሞች ሆይ ፡ መጠራታችሁንና መመረጣች

ሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ» ጻፈ ። (ዮሐ. ፳፩ ፡ ፲፭ ፡ ፪ ጴጥ. ፩ ፡ ፲ - ፲፱)

ጳውሎስም ስለ ጌታችን ዳግም ምጻ በጻፈ ጊዜ ትልቅ የተስፋ ቃል ሰጠ ። ውም ፡ በዚያን ጊዜ ይህ ሰማይና ምድር ከተቃጠሉ በኋላ ፡ ጽድቅ የሚሰጥን አዲስ ሰማይና ምድር እንደጠር ነው ። በዚህም ፍጹም የሆነ ደ እንድንካፈል የጳውሎስን መጨረሻ ም እንስማ ። «ስለዚህ ወዳጆች ሆይ ፡ እየጠበቃችሁ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋችሁ በሰላም በእርሱ እንድትገኙ ትጉ በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት እደጉ ።»

(፪ ጴጥ. ፫ ፡ ፳ - ፲፱)

* * *

እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ ፡ አብረኸኝ መከራ ተቀበል ። ፪ ጢሞ. ፪ ፡ ፫ ።

በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ ለጥቂት ጊዜ መከራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል ያጸናችሁማል ያበረታችሁማል ። ለእርሱ ክብርና ኃይል እስከ ዘላለም ድረስ ይሁን ፡ አሜን ። ፩ ጴጥ. ፭ ፡ ፲ ፡ ፲፩ ።

* * *

ጥያቄ ፡ ፩ ፡ ጳውሎስ ፡ ጢሞቴዎስን በኢፌዴርን ፡ ቲያንም በቀርጠስ የተሞቸው ምን እንዲያደርጉ ነበረ ? ፪ ፡ ጳውሎስ መሞቱ ቀርቦ ሳለ ስለ ራሱ ምን ለማለት ቻለ ? ፫ ፡ ምንስ ተዘጋጅቶ እንደሚጠብቀው ዐውቀ ?

ጸሎት ፡ ሳንሰናከል እንዲጠብቀን ፡ በክብሩም ፊት በደስታ ነውር የሌለን አድርጎ እንዲያቆመን ለሚችለው ፡ ብቻውን ለሆነ አምላክና መድኃኒታችን . . . በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ይሁን ፡ አሜን ። ከይሁዳ ቀ. ፳፱ ፡ ፳፭ ።

መደምደሚያ ።

አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ።

ከዮሐንስ ራእይ ።

፩ ፡ ዮሐንስ ራእይ አየ ።

ራእ. ፩ ፡ ፩ - ፱ ።

ሐዋርያው ዮሐንስ በሸመገላ ጊዜ ፡ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ምስክር ነት ተይዞ ፡ ከኤፌሶን ወደማትርቅ ፍጥም ወደምትባል ደሴት ተወሰደ ። እሥረኛ ሆኖ በዚያ ሳለ ፡ ከእግዚአብሔር በተሰጠው ራእይ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብርና ሥልጣን ተገለጠለት ። የሚያ ነቡት ፡ በፈተና ጊዜ እየታገሡ ለሚጠባበቅ ቃቸው ክብር እንዲዘጋጁ ያየውን ራእይ ጻፈላቸው ።

፪ ፡ በራእዩ ጌታችን የቤተ ክርስቲያን ራስ ሆኖ ታየው ።

ራእ. ፩ ፡ ፲ - ፫ ።

ዮሐንስም በጌታ ቀን ፡ ማለት በዕለተ እሑድ በመንፈስ ተመስጦ ሳለ መለከትን የመሰለ ታላቅ ደም ከበስተ ጳላው ሰምቶ ዘወር ብሎ ተመዘተ ። እነሆም በሰባት የወርቅ መቅረቦች መካከል ፡ ፊቱ እንደ ፀሐይ የሚበራ የሆነ ልጅ የሚመስለውን አየ ። ከግርማውና ከክብሩ የተነሣ ዮሐንስ ከእግሩ በታች ወደቀ ። እርሱም ቀኝ እጁን ጭኖበት ፡ ጳጳሱ ፡ ፊተኛውና

መጨረሻው ሕያውም እኔ ነኝ ፤ ሞጅም ነበርሁ እነሆም ከዘላለም እስከ ዘላለም ሕያው ነኝ ፤ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ» አለው ። ሰባቱ መቅረቦች ሰባቱ የእስያ አብያተ ክርስቲያናት ምሳሌ እንደ ሆኑ ነግሮት ፡ «የየኸውን ፡ አሁንም ያለውን ፡ ከዚህም በኋላ ይሆን ዘንድ ያለውን ጻፍላቸው» አለው ።

ዮሐንስም ያየውን በጻፈ ጊዜ ፡ ጌታችን ራሱ ለእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የሰጠውን መልእክት ጨምሮ ጻፈ ። እነዚህን መልእክቶች ሰናነብ ፡ ጌታችን ፡ «እነሆ እኔ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» እንዳለ ፡ ከአብያተ ክርስቲያናቱ ጋር ሆኖ ፡ የክብሩን ተስፋ ወራሾች እንዲሆኑ ፡ እንድንሆንም ፡ በፍቅር እየገሠጸና እየመከረ እንደ ሚመራ ይታያል ። እርሱም ፡ «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ!» አለ ።

፫ ፡ በራእዩ ጌታችን በሰማይና በምድር ባለ ሙሉ ሥልጣን ሆኖ ታየው ።

ራእ. ፩ ፡ ፭ - ፫ ፡ ፩ - ፮ ።

ከዚህም በኋላ ዮሐንስ በሰማይ የተከፈተ ደጅ አየ ፤ ያ ከዚህ በፊት የሰማው ታላቅ ድምፅም ፡ «ወደዚህ ውጣ» አለው ። እነሆም በሰማይ የእግዚአብሔርን ዙፋን አየ ፤ በዙፋኑም ዙሪያ ፡ «ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፡ የነበረውና ያለው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ» እያሉ የሚያመሰግኑትን ሽማግሌዎችና ሕያዎን ፍጥረታት አየ ።

በዙፋኑ ላይም የተቀመጠው በሰባት ማኅተም የተዘጋውን መጽሐፍ ይዞ ነበር ። መጽሐፉንም ሊፈታና ሊመለከት የሚገባው ማንም አልተገኘምና ዮሐንስ አለቀበ ። ከሽማግሌዎቹ አንዱ ግን ፡ «አታልቅበ ፤ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ የዳ

ዊት ሥር መጽሐፉን እንዲፈታ ድል ነሥቶአል» አለው ። ዮሐንስም እንደ ታረፈ በግ የሚመስለው መጥቶ መጽሐፉን እንደ ወሰደና አንድ በአንድ ማኅተሞቹን እንደ ፈታ አየ ። እያንዳንዱንም ማኅተም በፈታ ጊዜ ፡ እስከ ዳግም ምጽአቱ ድረስ በምድር ላይ የሚሆኑት ነገሮች ፡ ጦርነት ሆነ ረኅብ ፡ ሞትም ሆነ ስደት ፡ ከእርሱ ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን በታች እንደ ሆኑ በራእዩ ታየው ። በዙፋኑም ዙሪያ ያሉትም ፡ በመስቀል ላይ በመሠዋቱ ድል ለነሣው ለበጉ ሰግደው ፡ «መጽሐፉን ትወስድ ዘንድ ፡ ማኅተሞቹንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል ፤ ታርደሃልና በደምህም ለእግዚአብሔር ከሕዝብ ሁሉ ሰዎችን ዋጅተሃል» እያሉ አዲስ መገመር ዘመሩ ።

እንግዲህ ፡ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር የሆነ ጌታ ፡ «በሰማይና በምድር ሥልጣን ሁለተሰጠኝ» ያለ ነው ። እርሱም ለማንኛውም ለመፍረድ የታመነ ነውና «የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት በዚህ ነው ።»

(ራእ. ፲፫ ፡ ፲ ፤ ፲፬ ፡ ፲፪ ።)

፬ ፡ በራእዩ ጌታችን የሁሉ ፈራጅና ንጉሥ ሆኖ ታየው ።

ዮሐንስም ሰማይ ተከፍቶ አየ ፤ እነሆም በአምባላይ ፈረስ ተቀምጦ ብዙ ዘውዶች ያሉት የነገሥታት ንጉሥና የጌታዎች ጌታ የተባለውን ሊፈርድና ሊዋጋ ሲመጣ አየ ። በሰማይም ያሉት ጭፍራሞች ነጭ ልብስ ለብሰው በአምባላዎች ፈረሶች ተቀምጠው ይከተሉት ነበር ።

ዮሐንስም በራእዩ እንዳየ ፡ ይህ ድል አድራጊ ጌታ ፡ ከአፋ በሚወጣው ሰይፍ ጠላቶቹን ገድሎ የሚቃወሙትን ሁሉ አሸነፈ ።

የሐንሰም ታላቅና ነጭ ዙፋን አየ ።
 ምድርና ሰማይም በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ፊት ሸሹ ። ሙታንም ሁሉ በዙፋኑ ፊት ቆሙ ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ ፤ ሌላ «የሕይወት መጽሐፍ» የተባለው መጽሐፍ ተከፈተ ። ሙታንም በመጻሕፍት ተጽፎ እንደ ነበረ እንደ ሥራቸው መጠን ተከፈሉ ። የበጉ በሆነው በሕይወት መጽሐፍም ተጽፎ ያልተገኘው ማንኛውም ፣ ሰይጣን ራሱ ፣ ሞትና ሲኦልም ወደ ተጣሉ በት በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣሉ ።

፩ ፤ በራእዩ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ታየችው ። ራእ. ፳፩ ፣ ፩ - ፳፪ ፣ ፳፩ ።
 የሐንሰም በራእዩ አዲስ ሰማይንና አዲስ ምድርን አየ ፤ ፊተኛው ሰማይና ፊተኛው ምድር አልፈዋልና ። ቅድስቲቱ ከተማ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ፣ ለባልዋ እንደ ተሰለመች ሙሽረ ተዘጋጅታ ፣ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየ ። ብርሃን ምን እንደ ከበረ ድንጋይ የጠራ ነበረ ፤ ታላቅና ረጅም ቅጥር ነበራት ። በምሥራቅና በሰሜን ፣ በደቡብና በምዕራብ ባሉትም በአሥራ ሁለቱ ደጆች የእስራኤል ነገዶች ስሞች ተጽፈውባቸው ነበር ። በቅጥሩም መሠረቶች የአሥራ ሁለቱ የበጉ

ሐዋርያት ስሞች ጽፈው ነበር ። ሁሉንም የግዴታ አምላክና በጉ መቅደስ ላይ ፤ መብራት ላይም በጉ ነው ። በዚያም ላይ ስለሌላ ደጆች ላይ ዘገም ። ጭርም ሕዝቦች በብርሃን ይመላለሳሉ የበጉም በሆነው በሕይወት መጽሐፍ ጭጭት እንጂ ፣ ጸያፍ ነገር ሁሉ ርዕሰ ጉዳይ ውሸትም የሚያደርግ ወደ እርስዎ ከጭጭት ገባም ።

በአደባባይ ምስክር ክልል ካለው ከእግዚአብሔርና ከበጉ ጭጭት የሕይወት ውኃ ወንዝ ይወጣል ። በወንዙም ወዲያና ወዲህ በየወሩ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ አለ ። የዛፉም ጭጭት ለሕዝቦች መፈወሻ ናቸው ። እንግዲህም ወዲህ መርገም ከቶ አይሆን ፤ የእግዚአብሔርና የበጉ ዙፋን በእርሱ ውስጥ ይሆናል ። ባሪያዎቹም ያመልክታሉ ። ፊቱንም ያያሉ ፤ ስሙም በግምባርቸው ይሆናል ። ለዘላለምም ይነግሳሉ ።

ኢየሱስም ። ጭጭ በቶሎ እመጣለሁ ። ወደ ሕይወት ዛፍ መድረስ ሥልጣን እንዲኖራቸው ፣ በጭጭትም ወደ ከተማዬ ትንሹን ልብሳችን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው ። . . . እኛ ፣ በቶሎ እመጣለሁ» ይላል ። አሜን ። ጭጭ ኢየሱስ ሆይ ፣ ና ።

* * *

ከዚህ በኋላ አየሁ ፡
 እነሆም ፣ አንድ እንኳ ሊቁጥራቸው የማይችል ፣
 ከሕዝብና ከነገድ ከወገንም ከቋንቋም ሁሉ ፣
 እጅግ ብዙ ሰዎች ነበሩ ፡
 ነጭ ልብስም ለብሰው
 የዘንባባንም ዝንጣፈዎች በእጆቻቸው ይዘው ፡
 በዙፋኑና በበጉ ፊት ቆሙ ፡
 በታላቅም ድምፅ እየሮኩኩ ፡
 «በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው
 ለአምላካችንና ለበጉ ማዳን ነው» አለ ። . . .

ከሽማግሌዎቹም አንዱ መልሶ ፡
 «እነዚህ ነጭን ልብስ የለበሱ
 እነማን ናቸው? ከወይትስ መጡ?» አለኝ ።
 እኔም ፡ «ጭታ ሆይ ፣ አንተ ታውቃለህ» አልሁት ።
 አለኝም ፡-
 «እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው ፡
 ልብሳቸውንም አጥበው በበጉ ይም አነጹ ።
 ስለዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አሉ ፡
 ሌሊትና ቀንም በመቅደሱ ያመልኩታል ፡
 በዙፋኑም ላይ የተቀመጠው በእነርሱ ላይ ያደርጋቸዋል ።
 ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም ፡
 ከእንግዲህም ወዲህ አይጠሙም ፡
 ፀሐይም ትነጥሳትም ሁሉ ከቶ አይወርድባቸውም ፡
 በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ እረኛቸው ይሆናልና ፡
 ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና ፡
 እግዚአብሔርም እንባዎችን ሁሉ ከዓይናቸው ያብሳል ።» ራእ. ፯ ፣ ፱ - ፲፯ ።

* * *

ሃሌ ሉያ ፣ ሁሉን የሚገዛ ጭታ አምላካችን ነግሦአልና ።

ራእ. ፲፱ ፣ ፮ ።

* * *

ጥያቄ ፣ ፩ ፣ በራእዩ መጀመሪያ የሐንሰ ምን አየ? ።
 ፪ ፣ በሰማይ የታየው «የታሪድ በግ» ማን ነው? ።
 ፫ ፣ ወደ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም እንዲገቡ ሥልጣን የተሰጣቸው እነማን ናቸው? ።

ጸሎት ፣ በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጭታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእኛ እያደረገ ፣ ፈቃዱን እናደርግ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያደርገን ፣ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን ፣ አሜን ።

ከፅዕ. ፲፫ ፣ ፳ ፣ ፳፩ ።